1869.

LEXILOGUS XENOPHONTEUS

SIVE

INDEX XENOPHONTIS GRAMMATICUS

CONFECIT

GUSTAVUS SAUPPE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXIX

LIPSIAE TYPIS B·G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Semper mihi indices opera scriptoris alicuius omnia complexi optabiliores visi sunt et utiliores esse quam qui ad librorum singulorum editiones pertinerent. In hoc igitur libro quaecumque Xenophontis propria viderentur esse componere conatus sum vel ad ipsorum verborum copiam vel ad usum eorum et grammaticam rationem pertinentia. Verba in octo classes redegi omissis nihil peculiare habentibus. Retuli ad primam classem appositisque numeris significavi vocabula, quae apud Xenophontem non leguntur at ei ab antiquioribus quibusdam scriptoribus et ab interpretibus tribuuntur vel etiam in libris manuscriptis inveniuntur; ad alteram dubia et suspecta; ad tertiam semel dicta apud Xenophontem, ad quae quidem plurima accedunt in classibus quinta et sequentibus; ad quartam quae praeter singulos Xenophontis locos omnino non reperiuntur vel perraro; ad quintam ionica; ad sextam dorica, Laconica; ad septimam poetica; ad octavam denique a consuetudine optimorum scriptorum recedentia vel cum recentioribus communia. Quae reliqua sunt numeris non egent. Quo in ordine constituendo nonnulla incerta sunt, ut facile concedam aliquoties me magis probabilia quam vera dedisse. Nomina propria praetermisi, praeterquam ubi in eorum scriptura difficultas quaedam aut dubitatio esset. Aliquam hunc Lexilogum cum mea Xenophontis editione coniunctionem habere consentaneum est, id quod maxime signo **n.** indicavi. Malui autem omnino

quae interpretum essent demonstrare quam quae in commentariis editionis vel in Appendicula ad Scripta minora nuper emissa vel etiam in Commentatione de fragmentis Xenophontis quinto volumini adiecta annotavi repetere omnia. Quae dubia dixi, non mihi soli incerta sunt, pleraque ab aliis tentata aut in suspicionem vocata. Ceterum quae nunc vel ignorantur vel despiciuntur, si qua commemoratione digna viderentur esse, veluti quae Bornemanni, Kuehneri, aliorum diligentia composuit, in iustam lucem revocavi non pauca. Omnis vero hic liber magis in indicando quam in praecipiendo versatur.

G. S.

A.

ἀβασίλευτοι Θρᾷκες [3]. Hell. 5, 2, 17.

τὸ ἀβρότατον κτῆμα [3]. Conv. 4, 44.

ἁβρύνεσθαι [3]. Ages. 9, 2.

ἀγαθὸν γίγνεσθαι Cyrop. 7, 1, 11. suspectum quibusdam. ἀγαθοὶ γενόμενοι Hell. 1, 7, 30. Ven. 13, 18. τοὺς ἀρίστους ὑπὲρ τῆς πατρίδος γενομένους Hell. 1, 7, 11. τοὺς πολέμῳ ἀγαθοὺς γενομένους Oec. 4, 15. ἀγαθὸς εἰς πόλεμον Anab. 1, 9, 14. οἱ ἀγαθοί die Braven 3, 2, 11. ἀγαθὸν εἶναι *fortem* esse 2, 5, 19. 1, 9, 29. 30. — οἱ βέλτιστοι *optimates* Hell. 7, 3, 4. 4, 36. Priore loco et 7, 1, 42. οἱ κράτιστοι iuxta collocati. οἱ βελτίους 2, 3, 32. Cf. 7, 4, 35. — ἀγαθά de victu An. 4, 4, 9. 3, 5, 1. 4, 6, 27.

ἀγάλλεσθαι cum participio Ag. 5, 3. Hier. 8, 5. ἀγαλλόμεθα βοηθῆσαι correctum Hell. 6, 5, 48.

ἄγαμος [3]. Conv. 9, 7.

ἄγασθαι c. dat. Conv. 8, 29. n. Cyr. 2, 4, 9. 6, 4, 9. Coni. Dindorfii An. 1, 9, 29.

ἀγαστός Hell. 2, 3, 56. An. 1, 9, 24. Oec. 11, 19. Correctum REq. 11, 9. Cyr. 8, 8, 24. — ἀγαστῶς [3]. Ag. 1, 24.

ἀγγέλλειν. Aor. 2. a. damnatur. Vid. Cob. Mn. 6, 275. ann. ad An. 1, 4, 12. 3, 4, 14. 5, 3, 13.

ἄγειν. συνῆχας Comm. 4, 2, 8, al. συνῆξας. συνηχέναι 3, 5, 22. ἀχθείσας 4, 1, 3. Damnatur κατάξαντας Hell. 2, 2, 20. — De praedatione non addito φέρειν Cyr. 1, 4, 19. ἄγειν καὶ κάειν Hell. 3, 2, 5. n. — De duce exercitus ἄγειν Cyr. 2, 1, 2. ἄγεσθαι Ag. 2, 6. De exercitu dub. An. 4, 8, 12. n. — De fato Hell. 6, 4, 3. τὸ δαιμόνιον ἦγεν. 2, 4, 19. ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος. — ἄγειν ἡμέραν Cyr. 7, 1, 14. ubi v. Hertl. — ἐλάχιστον ἄγειν coni. Cyr. 6, 2, 31. — τὰς ἁμαρτίας μεγάλας ἦγε Ag. 11, 6.

ἀγεννής [3]. Cyr. 2, 3, 7.

ἄγευστος [3]. Comm. 2, 1, 23.

ἄγημα [6]. RLac. 11, 9. 13, 6.

ἀγήρατος [5]. Ag. 11, 14. Cyr. 8, 7, 22. Comm. 4, 3, 13.

ἀγήτωρ [6]. RLac. 13, 2.

ἱερὸν μάλα ἅγιον [3]. Hell. 3, 2, 19.

ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιφέρομεν αὐτούς [3]. Cyr. 7, 5, 50.

ἀγκύλη [3]. Ven. 6, 1.

ἀγλαΐα [7]. REq. 5, 8.

ἀγλευκής [1]. vox Laconum et Siculorum propria. V. ann. ad Oec. 8, 4. Hier. 1, 21.

ἀγνύοιεν [1]. Oec. 18, 5. coniectura Valckenarii, quam qui repudiat Cobetus N. 599. attice καταγνύναι dici demonstrat.

ἀγνωμονεῖν [3]. Hell. 1, 7, 33.

ἀγνώς *ignarus* dubium Oec. 20, 13.

ἀγορὰν συνάγειν [8]. An. 5, 7, 3. h. e. ἐκκλησίαν. ἀγορὰν ἄγειν ib. 33. h. e. ἀγ. παρέχειν.

ἀγοραστής [3]. Comm. 1, 5, 2.

ἀγράμματος [3]. Comm. 4, 2, 20.

ἄγρευμα [7]. Comm. 3, 11, 7.

ἀγρευτικός [8]. Hipparch. 4, 12.

ἀγριότης [3]. Comm. 2, 2, 7.

ἀγριοῦσθαι [3]. Cyr. 1, 4, 24.
ἀγροίκως [3]. Comm. 3, 13, 1.
ἀγυιά [7]. [8]. Cyr. 2, 4, 3. 4.
ἀγυμνάστως ἔχειν [3]. Comm. 2, 1, 6.
ἀγχέμαχα ὅπλα [7]. Cyr. 1, 2, 13. 7, 4, 15.
ἀγχιτέρμων [7]. Hier. 10, 7.
ἄγχουσα [2]. Oec. 10, 2. 7. Vid. ἔγχουσα.
ἀγώγιον [8]. Cyr. 6, 1, 54. Vid. Cram. Anecd. gr. Paris. 4, 90.
ἀγωνία [3]. Cyr. 2, 3, 15, h. e. ἡ ἐν ἀγῶνι ἅμιλλα, Hesych.
ἀγωνοθέται οἱ θεοί [3]. An. 3, 1, 21.
ἀδαημοσύνη [1]. coni. Ruhnkenii ex Bekkeri Antiatticista, v. ann. ad Comm. 3, 9, 6.
ἀδαής [5]. [7]. Cyr. 1, 6, 43.
ἄδεια [3]. Comm. 2, 1, 5.
ἀδελφιδῆ [3]. Comm. 2, 7, 2.
ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς [3]. Hell. 4, 4, 3. 6, 9.
ἀδιάβατος coni. Hirschigii An. 5,
ἀδιάπαυστος [1], quod est Bekk. An. 1, 344, videtur ad Ages. 1, 4. n. referri posse.
ἀδιασπάστως [8]. Ag. 1, 4.
ἀδικεῖν τι ἐκ τῶν ἀγρῶν Hell. 4, 8, 30; cf. λῄζεσθαι ἐκ τῆς Ἀττικῆς 5, 1, 1. κλέπτεσθαι τὰ ἐκ τῆς χώρας Comm. 3, 6, 11.
ἀδικόγναθος [1]. Coni. Ruhnkenii. Vid. ann. ad REq. 3, 5. Cyr. 2, 2, 26. [2, 26.
ἀδικόμαχος [1], v. ann. ad Cyr. 2,
ἀδίκως συλᾶν Hier. 4, 11. ἀδίκως ἄκριτος ἀποθάνῃ An. 5, 7, 29. n. Cf. παρὰ τὸ δίκαιον διαφθαρέντες χρήμασι Hell. 7, 3, 9. παρὰ τὸν νόμον ἀκρίτους ἀπολλύντες 1, 7, 25.
ἀδόκιμος [3]. RLac. 3, 3.
ἀδολεσχεῖν [3]. Oec. 11, 3.
ἁδροὺς χοίρους ἐκτρέφειν [3]. Oec. 17, 10.
ἁδρύνειν [3]. Comm. 4, 3, 8.
ἀδύνατοι τοῖς σώμασιν Comm. 2, 1, 31. Hell. 6, 4, 11. Cf. Cyr. 1, 2, 13.
ἀεί adverbii vim adiecto ποτέ intendi (Hell. 2, 3, 45. 3, 5, 11. 4, 5, 11), addito πώς restringi (4, 5, 6) animadvertit Breitenb. Hell. 3, 5, 11. Ionicam formam αἰεί defendunt Poppo Cyrop. XXXV. Born. Cyr. Lips. 5, 3, 58. Breitenb. Ag. 7, 3. An. 2, 3, 13. Heiland. Dial. Xen. 17.
ἀειγενής [3]. Conv. 8, 1. [1, 8.
ἀείζως [1]. Coni. Dindorfii Ven.
ἀείμνηστος [3]. Ven. 1, 6.
ἀέναος [7]. Contra libros scribitur Hell. 3, 2, 19. n. Vect. 4, 17. cum uno Ven. 6, 5. Ag. 1, 20. n. ἀεναώτερος Cyr. 4, 2, 44.
ἀερομετρεῖν [4]. Oec. 11, 3.
ἀήθεια [1]. Vid. ann. ad Ven. 3, 8. Comm. de fragmentis 3.
ἀήρ [3]. Comm. 4, 3, 8. loco suspecto. [31.
ἀθέατος θεάματος [3]. Comm. 2, 1,
ἀθελεῖν [1]. ἀθελήσας Ag. 8, 5. scribi volebat Schmidt. Quaest. 18.
ἀθέμιτος de re Cyr. 1, 6, 6. n. Comm. 1, 1, 9. n. ἀθέμιστος de homine Epil. Cyr. 5.
ἄθεος [3]. Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ An. 2, 5, 39.
ἀθεράπευτος [3]. Comm. 2, 4, 3.
Ἀθηναία [7]. Vid. ann. An. 7, 3, 39.
Ἀθήνησι sine iota scribendum esse docent Born. Comm. 2, 9, 1. Kuehn. An. 4, 8, 4.
ἀθήρ [3]. Oec. 18, 1.
ἀθήρευτος [3]. Cyr. 1, 4, 16.
ἆθλα προτιθέναι Hier. 9, 4. Cyr. 1, 6, 18. Hell. 3, 4, 16. 4, 2, 5. Vect. 3, 3. n.
ἀθορύβητος [3]. Ag. 6, 7.
ἀθροίζειν Atticis tribuunt grammatici, adiectivo ἀθρόος spiritum asperum restitui voluit Dind. Cyr. 5, 3, 36, non restituit. Cf. 1, 4, 23. ann. 6, 1, 42.

ἀθροιστέος [3]. RLac. 7, 4.
ἀθρόως [3]. Conv. 2, 25.
ἀθυμητέον[3]. An. 3, 2, 23.
ἄθυμος. *ἀθυμοτέραν τὴν προσβολὴν ἔσεσθαι* Hell. 3, 1, 18.
ἄθυτος act. [3]. Hell. 3, 2, 22.
ἀθωράκιστος [3]. Cyr. 4, 2, 31.
αἰγιαλός [5]. An. 6, 4, 1. al.
αἰδημόνως [3]. Conv. 4, 58.
αἴθειν [7]. *καὶ φθείρειν τὴν χώραν* An. 4, 7, 20. 6, 3, 19. *αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι* Cyr. 5, 1, 16.
αἱματιοῦν [3]. Cyr. 1, 4, 10.
αἰνετῶς libri optimi An. 7, 4, 41. V. ann. Cyr. 1, 6, 19.
αἱρεῖν, poetico more, *devincere* Hell. 3, 5, 1. Hipp. 5, 14. *telis assequi* Hell. 4, 5, 15. De aoristo infimae aetatis proprio *εἱλόμην* v. Kuehn. An. 1, 6, 19.
αἴρεσθαι *πόλεμον* coni. Cobeti Hell. 6, 3, 5. n.
αἱρέσιμος [4]. Cyr. 5, 2, 4.
αἵρεσις [3]. Cyr. 8, 3, 8.
αἴσθεσθαι num Xenophonti in usu fuerit, maxime dubium Kuehnero An. 2, 5, 4. V. ann. Comm. 3, 5, 23.
αἰσχροκερδής [3]. Ag. 11, 3.
αἰσχροκερδία [2]. Cyr. 8, 8, 18.
αἰσχρολογία [3]. RLac. 5, 6.
αἰσχρῶς [3]. Ven. 12, 4.
αἰσχύνειν [3]. Hipp. 1, 12. *αἰσχύνομαι λέγων — αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν* Cyr. 5, 1, 21. ubi v. Hertl. qui ad 3, 2, 16. participii per *εἰ* solvendi exempla contulit.
αἰσχυντέον [3]. Cyr. 4, 2, 40.
αἰτητέον [3]. Hipp. 5, 11.
αἰτιᾶσθαι. *οὐκ αἰτιῶμαι τάδε τὸν θεόν* Cyr. 7, 2, 22. *τὸ γενόμενον ἔξεστι τὸ θεῖον αἰτιᾶσθαι* Hell. 7, 5, 12. Vid. ann. An. 7, 8, 23. *ὃ δὴ ὁ γραψάμενος αὐτὸν ᾐτιᾶτο* Comm. 1, 2, 64.
αἰτιατέον [3]. Cyr. 7, 1, 11.
αἴτιος cum infinitivo Hell. 2, 3, 32. 7, 4, 19; addito accusativo c. inf. et genitivo 7, 2, 10. 5, 18. 3, 4, 25. Cyr. 5, 4, 14; omisso altero casu An. 6, 6, 8. Hell. 7, 5, 17. Ven. 1, 13; adhaerente dativo Comm. 4, 4, 15. *μεταίτιος* c. inf. Hell. 2, 3, 32.
αἰωρεῖσθαι[3]. *τὴν ψυχήν* Ven. 4, 4.
Ἀκαδήμεια attica forma, v. Herm. Plat. III, p. VII, Cob. De arte interpr. 92, Scheib. Lys. 41. Alteram *Ἀκαδημία* tuetur Breit. Hell. 2, 2, 8. n.
ἀκάθαρτος [3]. REq. 5, 10.
ἄκαμπτος [3]. REq. 10, 9.
ἀκατάκλαστος [1]. coni. Meinekii Epist. e Stob. 1, 2.
ἀκαταφρόνητος [3]. Ag. 6, 8.
ἀκάτιον [3]. an *ἀκάτειον* Hell. 6, 2, [27 n.
ἄκαυστος [3]. An. 3, 5, 13.
ἀκεῖσθαι [3]. Comm. 2, 7, 1.
ἀκερδής [3]. Hell. 6, 3, 11.
ἀκεστής [2]. Cyr. 1, 6, 16.
ἀκίνητοι [3]. *νόμοι* RLac. 14, 1.
ἀκλεής [2]. Oec. 8, 4.
ἄκλειστος [3]. Cyr. 7, 5, 25.
ἄκληρος [7]. An. 3, 2, 26.
ἄκλητος [3]. Conv. 1, 13.
ἀκμή frugum, quae non est plena maturitas, sed messi diu praecedit, complectitur Maii posteriorem partem et totum fereIunium, Voemel. De quo anni tempore in Attica *ἀκμάζοντος τοῦ σίτου* dicatur, Francof. 1846. p. 7. Vid. ann. Hell. 1, 2, 4. — De *ἀκμήν* semel pro *ἔτι* vel potius pro *ἄρτι* dicto v. ann. An. 4, 3, 26.
ἀκολουθητέον [3]. Oec. 21, 7.
ἀκολουθία [3]. Ven. 10, 5.
ἀκόλουθος, v. Comm. de fragm., ann. RAth. 1, 19.
ἀκονιτί [3]. Ag. 6, 3.
ἀκονιτικός [3]. Ven. 11, 2.
ἀκοντίδιον [2]. Cyr. 6, 2, 16.
ἀκόντισις [3]. An. 1, 9, 5.
ἀκοντισμός [3]. Hipp. 3, 6.
ἀκόντως [3]. Hell. 4, 8, 5. dub.
ἄκοπος [3]. REq. 1, 6.

ἀκόρεστος [3]. Conv. 8, 15.
ἀκόσμητος [3]. Oec. 11, 9.
ἀκούειν *τινός* [2]. de obiecto Oec. 11, 11. n. Alii *περί* addunt. — *ἀκούειν τὸ ἐρωτηθέν* [5]. RLac. 3, 5. — Sequitur infinitivus Comm. 3, 1, 1. An. 2, 5, 13.
ἀκουστέον [3]. Conv. 3, 9.
ἀκρασία [2]. Conv. 8, 27. n. 32. Vid. Dind. Comm. 4, 5, 6. n. *ἀκράτεια* Cyr, 6, 1, 35.
ἀκρισία [8]. Hell. 7, 5, 27.
ἀκροατής [1]. Poll. 2, 82.
ἀκροβολιστής [3]. Cyr. 6, 1, 28.
ἀκρόδρυον [3]. Oec. 19, 12.
ἀκροθίνιον [3]. Cyr. 7, 5, 35.
ἀκροτομεῖν [3]. Oec. 18, 2.
ἀκρωλένιον [3]. Ven. 2, 6. 6, 9.
ἀκρώρεια [8]. Hell. 7, 3, 10.
ἄκρως [4]. Ven. 5, 30.
ἀκρωτηριάζεσθαι [3]. *τὰς τριήρεις* Hell. 6, 2, 36. ἀκρωτήρια [3]. *τῶν νεῶν* 2, 3, 8.
ἀκτέον [3]. *eundum* Hell. 6, 4, 5.
ἀκτή media inter promontorium et peninsulam vel utrumque significans. Vid. ann. An. 6, 2, 1.
ἀλαζονικός [3]. Comm. 1, 2, 5.
ἀλαλάζειν [7]. Cyr. 3, 2, 9. al.
ἀλγηδών [3]. Comm. 1, 2, 54.
ἀλγυνόμενος [7]. *νόσοις* Apol. 8.
ἀλέξειν [5]. Cyr. 4, 3, 2. *ἀλεξόμεθα* An. 7, 7, 3. Ib. 7, 3, 44. *ἀλέξεσθε* coni. Cobeti N. 491.
ἀλεξητήρ [7]. Oec. 4, 3.
ἀλεξητήριον [3]. REq. 5, 6.
ἀληθεύεσθαι [3]. Cyr. 4, 6, 10.
ἀληθῶς [2]. Cyr. 2, 2, 11. 5, 5, 5. An. 4, 7, 7.
ἁλιεύς [3]. Oec. 16, 7.
ἁλίζειν [5]. coni. Sintenisii Hell. 5, 2, 37. Pass. An. 2, 4, 3. 6, 3, 3. *συναλίζειν* Cyr, 1, 4, 14. Hell. 1, 4, 30. n. Pass. An. 7, 3, 48. Cyr. 1, 2, 15. Verba Xenophontea dicit Elmsl. Eur. Heracl. 402, reprobat Cob. Mn. 11, 432.
ἄλιθος [3]. An. 6, 4, 5.
ἁλιμενότης [4]. Hell. 4, 8, 7.
ἁλίσκεσθαί *τινος* [2]. Hell. 5, 1, 27, ut apud recentiores in rebus amatoriis et iudicialibus. De aoristi forma utraque proba v. Orthogr.
ἀλκή [7]. *fortitudo*, Hier. 9, 6. Hell. 6, 1, 12. et ἄλκιμος.
ἀλλά non addito *μόνον* An. 1, 4, 18. 3, 2, 13. Comm. 3, 13, 6; non addito *γέ* post *εἰ μή* Hell. 1, 7, 19. Cyr. 5, 5, 33. Ag. 5, 4. An. 7, 1, 31. 7, 43. — *ἀλλ' ἄρα* Comm. 3, 3, 2. 11, 4. 4, 2, 22. Hier. 1, 13. Ag. 7, 5. — *ἀλλ' ἤ*, v. ann. ad Hell. 1, 7, 15. — *ἀλλὰ καὶ — δέ* Oec. 11, 22. — *ἀλλὰ — μέν*, v. Born. Cyr. Lips. 2, 1, 13. Kuehn. Comm. 1, 2, 2. — *ἀλλ' οὖν — γε*, v. id. 4, 4, 21. — *ἀλλά* ante *οὐδέ* suspectum An. 1, 3, 3. n., sed v. Hertlein. Cf. Comm. 1, 2, 63.
ἀλλάττειν [3]. Ven. 2, 2.
ἅλλεσθαι. *ἁλόμενος* barbaram formam dicit Cob. N. 454, cuius de participio sententiam secutus Dindorfius Anab. ed. 4. Lips. 4, 2, 17. n. *ἁλάμενοι* scripsit et ann. ad Comm. 1, 3, 9. *καθαλάμενος* Hell. 4, 5, 7. n. scribendum dixit, non scripsit. *ἥλοντο* Hell. 4, 4, 11. dub. Cyr. 1, 4, 11. deteriores An. 6, 1, 5. *ἅλοιτο* Comm. 1, 3, 9. *εἰσήλατο* Cyr. 7, 4, 4. *ἐξήλατο* An. 7, 3, 33.
ἄλλῃ alteri *ἀλλαχῇ*, *ἀλλαχοῦ* et *ἄλλοσε* alteri *ἀλλαχόσε* praefert Dind. Cyr. 5, 3, 59. 7, 4, 7. Ox., ed. 4. Lips. XX., Hell. ed. 3. p. XXIV. *ἀλλαχόθι* loco suspecto Comm. 4, 3, 8.
ἀλληλοφόνοι [3]. Hier. 3, 8.
ἀλλοῖος [2]. Comm. 3, 10, 6.
ἄλλος significat quod praeterea est Comm. 1, 4, 17. *οἱ ἄλλοι Ἀρμένιοι* Cyr. 3, 2, 18: reliqui, qui sunt Armenii. — *ἄλλος* si est *quivis alius* post *ἤ* vel *εἴτε — εἴτε*,

habere solet τὶς vel οὐδείς, μηδείς: unde R. B. Hirschigius Misc. phil. nov. ser. 1,106. Anab. 7, 2, 27. scribendum dicit οὔτ' ἄλλῳ οὐδενί, coll. 6, 4, 17. 26. 7, 1, 6. Cyr. 4, 4, 11. — ἄλλος εἴ τις Cyr. 6, 2, 13. ἄλλος ὅστις eodem casu positum Hier. 7, 2. n. An. 5, 5, 12. 1, 4, 15. Hipp. 8, 17. dub. — ὁ ἄλλος sequente in appositione articulo, v. Kuehn. An. 7, 1, 13. ubi annotatis locis addendi Hell. 1, 1, 6. 3, 3, 11. An. 1, 5, 16. 6, 4, 16. Sed Anab. 7, 1, 13. dubium est num legendum sit τἆλλα ἐπιτήδεια, ut Hell. 2, 1, 19. — ἡ ἄλλη sequens dies Cyr. 2, 3, 24. — μόνος τῶν ἄλλων Cyr. 1, 4, 24. Hell. 6, 5, 38. Cf. Comm. 1, 2, 64. — Vocabula ἄλλος ἄλλῃ vel similia pluralis verbi sequi solet: unde corrigi volunt locos An. 2, 1, 15. n. ubi οὗτοι ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19. 7, 3, 47. Vid. ann. Hell. 6, 5, 28. An. 1, 6, 11. n. εἴκαζον ἄλλοι ἄλλως Cobetus, 6, 3, 7. ἄλλοι ἄλλῃ ἐπετίθεντο Bisschopius ἄλλος scribi volunt. Contra ubi pluralis verbi sequitur, ἄλλος in ἄλλοι mutatur, Hell. 3, 3, 8, ubi antecedit, 7, 1, 15. — ἄλλαι duplicat Hertlein. Hell. 1, 1, 8. ἄλλῃ post prius ἄλλαι addit Dind. 3, 17. ut Schneid. An. 6, 6, 5. — Scribendum τἆλλα cum Kruegero Thuc., Hermanno Plat., Westermanno Dem. al.

ἀλλοτριοῦν [3]. Cyr. 6, 1, 16.

ἀλλόφυλος [3]. Cyr. 1, 1, 2.

ἄλλως *nihil nisi*, ἄλλως ὑπομνήματα coni. Hertleinii Hipp. 3, 1. mea Comm. 2, 1, 17.

ἅλμη [3]. Oec. 20, 12.

ἁλμυρός [3]. Cyr. 6, 2, 31.

ἁλμώδης [3]. Oec. 20, 12.

ἄλοβα [8]. ἱερά Hell. 3, 4, 15. 4, 7, 7.

ἀλοητός [3]. Oec. 18, 5. ubi Lob. Phr. 204. ἀλοατός restituendum dicit.

ἅλς [2]. RAth. 2, 5.

ἄλσος [3]. An. 5, 3, 12.

ἁλτικός [3]. Cyr. 8, 4, 20.

ἅλυσις [3]. REq. 10, 9.

ἀλυσιτελῶς [3]. Comm. 1, 7, 2.

ἄλυτος [2]. Ven. 5, 3.

ἀλφιτοποιία [3]. Comm. 2, 7, 6.

ἀλφιτοσιτεῖν [3]. Cyr. 6, 2, 28.

ἀλωπεκῆ [1]. coni. Coppellonis An. 7, 4, 4.

ἅλωσις [3]. Hell. 2, 3, 9.

ἅμα τε καὶ ἅμα Cyr. 3, 1, 27. REq. 10, 17. — ἅμα χαρᾷ δακρυούσας Hell. 7, 2, 9, atque ita Dind. Cyr. 6, 1, 6. ἔπαιζον ἅμα σπουδῇ scribendum putat. [7, 27.

ἁμαρτάνειν περὶ θανάτου Hell. 1,

ἀμαχητί Cyr. 4, 2, 28. n. An. 4, 2, 15. n. a librariis illatum videtur Dindorfio An. Ox. XVII, ubi ἀμαχεί, Cyr. ed. 4. Lips. XVI, ubi vel hoc vel ἀμαχί praefert, in novissima editione horum librorum retentum.

ἀμάχητος [2]. Cyr. 6, 4, 14. Praefertur ἄμαχος, ut 4, 1, 16.

ἀμβάτης [5]. [7]. alteri formae ἀναβάτης praefertur. Vid. Kuehn. Comm. 3, 3, 2. Dind. Hell. 5, 3, 1.

ἀμβλύς [3]. Comm. 3, 9, 3.

ἀμβλυωπεῖν [2]. Ven. 5, 27.

ἀμβολάς [4]. Cyr. 7, 5, 12. Vid. Lob. Phr. 340. Path. 229.

ἀμείβεσθαι [5]. [7]. Comm. 3, 11, 12. 4, 3, 15. Ven. 9, 14. ἀπημείφθη An. 2, 5, 15.

ἀμέμπτως δέχεσθαι Cyr. 4, 2, 37. δῶρα διδόναι Hell. 3, 1, 13. τελευτᾶν Cyr. 7, 3, 10.

ἀμετάκλαστος [2]. Ep. e Stob. 1, 2.

ἀμετάπλαστος [1]. coni. Cobeti ib.

ἀμεταστρεπτί [3]. Conv. 4, 50.

ἄμη [3]. Cyr. 6, 2, 34.

ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον An. 3, 4, 44. ἐπὶ τὰ θηρία Cyr. 1, 4, 15.

ἀμισής [3]. REq. 8, 9.

ἅμμα [3]. REq. 5, 1.

ἄμμος [3]. Comm. 3, 3, 6.
ἀμνημονεῖν [3]. Conv. 8, 1.
ἄμοιρος [3]. Cyr. 7, 5, 56.
ἄμουσος [3]. Oec. 12, 18.
ἄμοχθος [3]. Comm. 2, 1, 33.
ἀμπέχεσθαι [7]. Ven. 6, 17.
ἀμπεχόνη [3]. Comm. 1, 2, 5.
ἀμυγδάλινος [3]. An. 4, 4, 13.
ἀμύζειν [2]. An. 4, 5, 27.
ἀμυντέον [3]. Cyr. 8, 6, 6.
ἀμφίαλος [2]. [7]. Hell. 4, 2, 13.
ἀμφιβαίνειν [3]. Ven. 10, 13.
ἀμφίβολος [3]. Comm. 1, 2, 35.
ἀμφίδοχμος [3]. REq. 4, 4.
ἀμφίδρομος [3]. Ven. 6, 5.
ἀμφιθάλασσος [3]. Vect. 1, 7.
ἀμφίτομος [2]. REq. 4, 4.
ἀμφορεύς [3]. An. 5, 4, 28.
ἀμφοτέρωθι [3]. Comm. 3, 4, 12. *ἐξ ἀμφοτέρων* dub. Cyr. 3, 3, 65.
ἄν *οὐ* rarius, An. 2, 3, 18. *ἂν οὖν* sustulit Dind. Comm. 1, 2, 8. *οὖν ἄν* An. 7, 6, 6. Comm. 3, 11, 15. dub. *ἂν οὖν* An. 2, 5, 20. n. 7, 2, 35. *ἄν γε* Oec. 7, 2. n. — *ἄν* om. ad gerundiva, Comm. 2, 7, 10. — De duplici *ἄν* v. Born. Apol. Schneid. 6. de repetendo Oec. 19, 16. n. al. — *ἄν* cum imperativo plurimis intolerabile visum, An. 1, 4, 8; cum inf. perf. An. 7, 2, 2; dubium num cum futuro coniungatur, indic. Cyr. 2, 1, 3. 4, 5, 49. 5, 3, 36. 7, 5, 21. An. 2, 5, 6. 13; inf. et partic. Cyr. 1, 4, 23. 5, 2. 6, 1. Comm. 2, 2, 3; inf. Ag. 7, 7. n. RLac. 8, 3. dub. Negant coniungi posse Dindorfius, Cobetus, Mullachius Encycl. Hal. 1, 81, 141. 150; non negant alii, veluti Krueg. Thuc. 5, 15, 2. Baeuml. De mod. 258. Voemel. Dem. f. leg. 707. — *ἄν* in enuntiationibus relativis cum coniunctivo deesse negant Poppo Cyr. 2, 2, 25. Born. et Kuehn. Comm. 1, 6, 13; rarius dici putat Haas. RLac. 173, NJbb. 1836, 208: Comm. l. c. RAth. 3, 12, qui loci valde dubii sunt, Hier. 7, 2. n. Vect. 1, 1. 6. Receptae particulae Breitenbachium poenitet Hell. 2, 3, 29. — De paucioribus locis, quibus coniunctivo deliberativo additum *ἂν* reperitur, videndus assertor Kuehnerus An. 2, 4, 20. — Valde dubius locus Conv. 4, 37. *ὡς (ἂν) εὑρίσκω.* — In relativis praeteriti temporis sententiis optativo particulam adiungi docet Haas. RLac. 1, 8. — Ad optativum desideratur et a quibusdam ex antecc. repetitur: An. 1, 6, 2. 2, 5, 14. n. 4, 6, 13 n. Cyr. 5, 1, 21. Comm. 2, 1, 24. — Ad infinitivum aoristi desideratur vel additur, ut vis potentialis vel futuri temporis significatio insit, An. 6, 1, 32. Comm. 1, 3, 3. 2, 8, 2. Hell. 7, 1, 23. Oec. 2, 15. — Omittitur ubi in apodosi ironia est, An. 7, 6, 16.
ἀναβαίνειν. *ἀναβεβαμένος* Hipp. 1, 4. 3, 4. *ἀναβαθείς* REq. 3, 4.
ἀναβατικός [3]. Comm. 3, 3, 5.
ἀναβιβαστέον [3]. Hipp. 1, 2.
ἀνάβλεμμα [3]. Ven. 4, 4.
ἀναγγέλλειν [1]. *ἀναφέρειν ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μεῖζον πρόσωπον*, Favor. 162, 43.
ἀναγκαστέον [3]. Hier. 8, 9.
ἀνάγκη. *ἐν (τῇ) ἀνάγκῃ ἔχεσθαι* An. 2, 5, 21. Ven. 10, 14. Omisso *ἦν* An. 4, 2, 10. dub.
ἀναγορεύειν [3]. Ven. 1, 14.
ἀναγραφή [3]. Vect. 3, 11.
ἀναγρία [3]. Ven. 5, 34.
ἀναγρύζειν [3]. Oec. 2, 11.
ἀναγωγή [3]. Hell. 1, 6, 28.
ἀναγώνιστος [3]. Cyr. 1, 5, 10.
ἀνάδελφος [3]. Comm. 2, 3, 4.
ἀνάδημα [3]. Conv. 5, 9.
ἀναδύεσθαι [3]. Conv. 5, 2.
ἀναθαρρύνειν [3]. Cyr. 5, 4, 23.

ἀναθορεῖν [3]. RLac. 2, 3.
ἀναιδῶς [3]. Comm. 4, 3, 14.
ἀναίνεσθαι [7]. Cyr. 2, 1, 31.
ἀναιρεῖσθαι *πόλεμον* Hell. 6,3,5. n.
ἀναίσθητος REq. 6, 9. *ἀναισθήτως* Ven. 12, 13.
ἀναισιμοῦν [5]. Cyr. 2, 2, 15.
ἀναισχυντεῖν [3]. Conv. 8, 33.
ἀναίσχυντος [3]. Cyr. 2, 2, 25.
ἀνακάειν [3]. An. 3, 1, 3.
ἀνακαλεῖσθαι [8]. *in ius vocare*, Hell. 7, 4, 33. [5, 4, 14.
ἀνακεῖον [1]. coni. Dindorfii Hell.
ἀνακλάζειν [3]. Cyr. 1, 4, 15.
ἀνακομίζεσθαι [2], *recuperare*, Comm. 2, 10, 1.
ἀνάκρισις [3]. Conv. 5, 2.
ἀναλαλάζειν [6]. An. 4, 3, 19.
ἀναλαμβάνειν *δόξαν* [2]. Hier. 2, 15.
ἀναλέγειν [2]. An. 2, 1, 17.
ἀναλίσκειν. De augmento v. Poppo Cyr. 1, 4, 5. ubi quae annotavit, iis Thuc. 1, 109. addit An. 4, 7, 10. Hell. 6, 5, 50.
ἄναλκις [7]. Comm. 1, 2, 58. Cyr. 7, 5, 62. 8, 1, 45.
ἀνάλλεσθαι [3]. Hipp. 8, 3.
ἄναλμος [3]. Oec. 20, 12.
ἀναλογισμός [3]. Hell. 5, 1, 19.
ἀνάλωμα [3]. Comm. 3, 6, 6.
ἀνάμβατος [4]. Cyr. 4, 5, 46. Vid. Spitzner. ZAW. 1835, 1177.
ἀναμίξ [3]. Conv. 4, 29.
ἀνάμματος [3]. Ven. 2, 5.
ἀνανδρία 2. RLac. 9, 5.
ἀνανεύειν [3]. Cyr. 1, 6, 13.
ἀνᾴξας [3]. Ven. 6, 17.
ἀναξίως [3]. Cyr. 5, 5, 8.
ἀναξυνοῦσθαι [4]. Hell. 1, 2, 30. De attico *ἀνακοινοῦν* v. Kuehn. An. 3, 1, 5.
ἀνάπαλιν [3]. Cyr. 2, 2, 2.
ἀναπαύεσθαι *requiescere* non est i. q. *παύεσθαι*. V. ann. An. 4, 2, 4. ubi *οὐδὲν ἐπαύσαντο* legendum. Ib. 5, 6, 31. *παύσασθαι* postulat Schwidop. Qu. Luc. 4, 11.

ἀναπαυτήριον [3]. Comm. 4, 3, 3.
ἀνάπηρος [1]. Quod Pollux 2, 61. de Xenophonteo *ἀνάπηρα* scripsit, ad Antiphontem pertinet.
ἀναπίμπλασθαι [3]. Cyr. 2, 2, 27.
ἀναπλεῖν [3]. Hell. 4, 8, 36.
ἀναπληροῦν [3]. Vect. 4, 24.
ἀναπτύσσειν Cyr. 7, 5, 3. An. 1, 10, 9. Dictio militaris, de qua conferendi Vollbrecht. NJbb. 1856. 74, 252. Wahner. 83, 855 sqq. Haas. Encycl. Hal. 3, 21, 420.
ἀναπυνθάνεσθαι [3]. An. 5, 7, 1.
ἀνάριθμος [2]. Cyr. 7, 4, 16.
ἀνάρμοστος [3]. Comm. 3, 10, 13.
ἀναρπάζειν coni. Matthiae ann. 1, 2, 27. coll. 1, 3, 14. 7, 1, 15.
ἀνάρπαστος 2. Comm. 4, 2, 33.
ἀναρρηγνύναι [3]. Ven. 7, 9.
ἀναρρηθῆναι [3]. *ἡγεμόνα* Hell. 1, 4, 20.
ἀναρχία [2]. quae tempore triginta tyrannorum fuisse dicitur Hell. 2, 3, 1, loco suspecto, vocabulum Sieversio Comm. de Xen. Hell. 47. videtur vix ante Diodorum (14, 4) inventum. Contumacia adversus eos, qui praesunt, est An. 3, 2, 29.
ἄναρχος [3]. Cyr. 3, 3, 11.
ἀνασείειν [3]. Oec. 10, 11.
ἀνάσκητος [3]. Cyr. 8, 8, 24.
ἀνασκοπεῖν [3]. Vect. 5, 11.
ἀνάσπαστος [3]. Comm. 4, 2, 33.
ἀνασταυροῦν [3]. An. 3, 1, 17.
ἀναστέλλειν [3]. An. 5, 4, 23.
ἀναστενάζειν [3]. Conv. 1, 15.
ἀναστομοῦν [3]. Cyr. 7, 5, 15.
ἀνάστρεμμα [1]. Ven. 4, 4.
ἀναστρέφεσθαι *conversum subsistere* Hell. 6, 2, 20. Cyr. 2, 1, 9. An. 1, 10, 12. REq. 6, 5. *versari:* An. 2, 5, 14. Hell. 6, 3, 17. 7, 3, 2.
ἀνασώζειν ex emendatione scriptum Comm. 2, 10, 1. Hell. 1, 4, 20. mutatum 4, 8, 28.
ἀνατειχισμός [3]. Hell. 4, 8, 9.

ἀνατλῆναι [7]. Cyr. 1, 2, 1.
ἀνατρέχειν [3]. *ἀναδραμόντες* Hell. 4, 4, 4. [2, 3, 50.
ἀναφεύγειν [2]. *absolvi crimine* Hell.
ἀναφρονεῖν [3]. An. 4, 8, 21.
ἀναχάζειν [7]. An. 4, 1, 16. med. 7, 10. Cyr. 7, 1, 34.
ἀναχαίνειν [1]. Poll. 2, 97.
ἀναχωρίζειν [2]. Hipp. 7, 6.
ἀνδραπόδισις [3]. Apol. 25.
ἀνδραποδιστής [3]. Comm. 1, 2, 6.
ἀνδραποδωδῶς [1]. Poll. 3, 77. Vid. Comm. de fragm. 2.
ἀνδρειότης [3]. An. 6, 5, 11.
ἀνδρία vitiosam formam dicit Guil. Dindorfius Philol. 17, 339. Vid. Lud. Thes. Aliter iudicantes v. Kuehnerum et apud Breit. Ag. 6, 1.
ἀνδριαντοποιεῖν [3]. Comm. 3, 1, 2. *ἀνδριαντοποιία* 1, 4, 3.
ἀνδρομήκης [8]. Hell. 3, 2, 3.
ἀνδρωδέστατα [3]. Comm. 4, 8, 1.
ἀνεγκλήτως [1]. Bekk. An. 400. V. ann. Oec. 10, 8.
ἀνεῖν [1]. Suid. s. v. Cf. ann. Cyr. 5, 4, 17. [5, 4, 45.
ἀνείρειν [1]. coni. Dindorfii Cyr.
ἀνεκπιμπλάναι [2]. An. 3, 4, 22.
ἀνέκπληκτος [3]. Ag. 6, 7.
ἀνεκτῶς [3]. *ἔχειν* Hell. 7, 3, 1.
ἀνέκφραστος [2]. Comm. 4, 3, 8.
ἀνελευθερία [3]. Cyr. 8, 4, 32.
ἀνελευθέρως [3]. Apol. 9.
ἀνελίττειν [3]. Comm. 1, 6, 14.
ἀνέλπιστος [3]. Ven. 7, 9.
ἀνεξέλεγκτος [3]. Ven. 13, 7. Adv. Oec. 10, 8.
ἀνεπαφρόδιτος [1]. coni. Schaeferi Conv. 8, 15.
ἀνεπίληπτος [3]. Cyr. 1, 2, 15. Adv. An. 7, 6, 37.
ἀνεπίσκεπτος [3]. Comm. 2, 4, 3.
ἀνεπιστημόνως [3]. Ven. 3, 11.
ἀνεπιφθόνως [3]. Hier. 7, 11.
ἀνερέσθαι [3]. Conv. 3, 8.
ἀνερυθριᾶν [3]. Conv. 3, 12. [4, 39.
ἀνέρχεσθαι [3]. *ἀνελθόντες* Hell. 2,
ἄνευ *iniussu* Hell. 3, 4, 26. 4, 8, 16. *ὧν ἄνευ* 7, 1, 3. Cyr. 6, 1, 14.
ἀνευρίσκειν recentioribus magis usitatum dicit Dind. Comm. 3, 11, 8. ubi R. B. Hirschig. Ann. cr. 102. *ἀνευρίσκουσιν* legi vult secundum Cyr. 1, 6, 40, *εὑρίσκειν* dici ratus qui forte inveniat, *ἀνευρίσκειν* qui data opera.
ἀνέχειν. *ἀνέσχεν* sc. *ὁ χειμών*. Hell. 1, 6, 28. Cf. Bekk. An. 400, 13.
ἀνεψιά [3]. Comm. 2, 7, 2. [7.
ἀνηβᾶν vel *ἀνηβάσκειν* [3]. Cyr. 4, 6,
ἀνθαμιλλᾶσθαι [3]. Hell. 6, 2, 28.
ἀνθεῖν [3]. Cyr. 6, 4, 1.
ἀνθέμιον vel *ἀνθέμια ἐστιγμένα πάντα* An. 5, 4, 32.
ἀνθηρός [3]. Cyr. 1, 6, 38.
ἀνθιππεύειν [4]. REq. 1, 12.
ἀνθοσμίας [3]. *οἶνος* Hell. 6, 2, 6.
ἀνθρώπειος et ἀνθρώπινος, v. Kuehn. Comm. 1, 1, 12. *τὰ ἐν ἀνθρώποις, τὰ ἀνθρώπινα*, ann. Cyr. 8, 7, 21. Hier. 11, 7. — ἄνθρωποι Cyr. 8, 7, 14. negligenter ad *πολῖται* additum dicit Bernhardy Synt. 48. In eo vocabulo ut non ubique despicientiam ita in *ἀνήρ* non semper honoris significationem inesse animadvertit Hertleinius Cyr. 4, 6, 56. ubi est *ἀνὴρ δοῦλος*.
ἀνιᾶν coni. Cobeti Hell. 3, 4, 8.
ἀνιαρῶς [3]. Comm. 1, 6, 4.
ἀνίατος [3]. *πενία* Epist. e Stob. 5.
ἀνίδρωτος [3]. Cyr. 2, 1, 29.
ἀνιέναι aequiores leges concedere Hell. 2, 3, 46. 3, 5, 25. — *ἀνιέναι τοὺς ἵππους* Hipp. 3, 2. *ἀνέντας* immissis habenis Hell. 2, 4, 32, al. *ἐνέντας* ut Cyr. 7, 1,
ἀνίκητος [3]. Ven. 1, 17. [29.
ἀνισάριθμος [2]. Epist. e Stob. 3.
ἀνισοῦν [2]. Cyr. 7, 5, 65.
ἀνιστάναι feras e cubilibus excitare, excitatas denuo excitare, An. 1, 5, 3.
ἡ ἄνοδος [3]. An. 2, 1, 1.

βειν καὶ διαγίνεσθαι. Καὶ Ξενοφῶν, Ἀπήλλαττε μετὰ τῶν Σκυθῶν ὁ Κῦρος ἐν Ἰωνίᾳ (cf. Lecapen. in Matthaei Lect. Mosq. 1, 58. Osann. Philem. 260. Dind. Anab. Ox: XXX), ad Anabasin pertinere negat Kruegerus Stud. 2, 96, ex antiqua quadam alia Anabasi sumtum videtur Car. Muellero Fr. hist. gr. 4, 654. — ἀπαλλάττειν, *defungi aliqua re*, v. ann. Comm. 3, 13, 6. — ἀπαλλάττεσθαι dubiae significationis An. 5, 1, 14. n.
ἁπαλότης [3]. Comm. 2, 1, 22.
ἀπαντᾶν, v. Comm. de fragm. 3.
ἁπανταχοῦ [2]. Cyr. 6, 2, 34.
ἀπαντικρύ [3]. Hell. 6, 4, 4.
ἅπαξ. ἐπεὶ ἅπαξ, *ubi semel*, Hell. 7, 2, 9. Kr. An. 1, 9, 10.
ἀπαρασκεύαστος [2]. Dindorfius scribi iubet ἀπαράσκευος ann. Cyr. 2, 4, 15. X. ed. Ox. XVI. 4. Lips. Brevior forma certa An. 1, 1, 6, satis certa 2, 3, 21. De Pollucis loco 6, 143. v. Comm. de fragm. 1.
ἀπαριθμεῖσθαι [1]. Quod apud Favorium v. Ἀριθμῶ est Καὶ ἀπαριθμοῦμαι, ὡς Ξενοφῶν· καὶ ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα παρεσκευάσατο εὐθὺ τῶν ἐναντίων ἐλαύνειν, incertae fidei est. Vid. Dind. Thes. St. et Anab. Ox. XXX sq.
ἀπαρχαί [3]. Oec. 5, 10.
ἀπατηλός [3]. Oec. 1, 20.
ἀπαυθημερίζειν [3]. An. 5, 2, 1.
ἀπείθεια [3]. Comm. 3, 5, 5.
ἀπεικαστέον [3]. Comm. 3, 10, 8.
ἀπειλεῖσθαι non est i. q. ἀπειλεῖν, ut est apud Antiatt. Bekk. An. Conv. 4, 31. Cob. N. 624 sq.
ἀπειλητικός [3]. Comm. 3, 10, 8.
ἀπειροκαλίαι 3. Cyr. 1, 2, 3. ἀπειρόκαλος Comm. 3, 10, 5.
ἀπελεύθερος [3]. RAth. 1, 10.
ἀπενιαυτίζειν [3]. Comm. 1, 3, 13.
ἀπερύκειν. ἀπήρυξα An. 5, 8, 25.
ἀπέρχεσθαι i. q. ἐπανέρχεσθαι Hell. 4, 5, 11, saepe οἴκαδε addito, 4, 4, 5. n. 7, 5, 10.
ἀπίθανος [2]. Cyr. 2, 4, 17.
ἀπιστέον [2]. An. 2, 6, 8.
ἀπίστως [3]. ἔχειν Ven. 3, 7.
ἀπιτέον [3]. An. 5, 3, 1.
ἄπλετος [7]. χιών An. 4, 4, 11.
ἄπλευστος [4]. Cyr. 6, 1, 16.
ἀπλήστως [3]. Cyr. 4, 1, 14.
ἁπλοΐζεσθαι [3]. Comm. 4, 2, 18.
ἁπλοῦς [3]. Hell. 5, 1, 21.
ἀπό, non ἄπο, in his Comm. 1, 2, 25. πολὺν χρόνον ἀπὸ Σωκράτους γεγονότε. — ἀπὸ ἵππου θηρεύειν An. 1, 2, 7. 3, 3, 10. Cyr. 3, 3, 60. — in distributione εἷς ἀπὸ φυλῆς Hell. 2, 4, 23. 4, 2, 8. Cyr. 4, 2, 35. 47. — de instrumento, v. Kuehn. Comm. 1, 2, 14. — in re gymnastica, v. Haas. RLac. 5, 29. ἀπὸ σκελῶν γυμνάζεσθαι laconico, ut videtur, usu. — ἀπὸ σημείου Hell. 6, 2, 28. 30. An. 2, 5, 32. ἀπὸ παραγγέλσεως 4, 1, 5. Hipp. 4, 3. 9. — Ad passiva additum Bernhardy vituperat Synt. 224, corrigit Cobetus compluribus locis, defendit Buechsenschuetzius 296. φυγὼν ἀπὸ τοῦ δήμου Hell. 2, 3, 15. quamquam in omnibus libris est, iure corrigitur. Alius generis haec sunt: θαυμάζεσθαι Vect. 4, 13. ὠφελεῖσθαι Cyr. 1, 1, 2. al. λόγοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶν συμμάχων Hell. 5, 4, 60.
ἀπογεισοῦν [3]. Comm. 1, 4, 6.
ἀπεγνωκέναι τοῦ μάχεσθαι [2]. An. 1, 7, 19. Solet accusativus addi, veluti 7, 5, 7.
ἀπογυμνοῦσθαι [3]. Comm. 3, 4, 1.
ἀποδάκνειν [3]. Conv. 5, 7.
ἀποδεικνύναι et ἐπιδεικνύναι Oec. 3, 1. qui locus ostendere potest, perexiguum saepe discri-

men esse. Nullum esse contendit Kerst. 69. V. Kuehn. Comm. 2, 1, 21. Ἀπέδειξεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν, Ξεν. Suid. coll. Bekk. An. 1, 419, Zon. 259, v. ann. RLac.
ἀποδεκτέον [3]. Oec. 7, 35. [1, 2.
ἀποδεκτήρ [5]. Cyr. 8, 1, 9.
ἀποδέρειν [3]. An. 3, 5, 9.
ἀποδίδοσθαι apud bonos scriptores haec tempora Cobetus 489. habere dicit: praesens πωλῶ, futurum πωλήσω, aoristum ἀπεδόμην, perfectum πέπρακα. Unde An. 7, 2, 3. scripsit ἀποδόμενοι coll. 6. 7, 3, 3. [6, 6, 24.
ἀποδιδράσκειν παρά τινος [2]. An.
ἀποδικεῖν [3]. Hell. 1, 7, 20. Vid. Comm. de fragm. 2.
ἀποδοκιμαστέον [3]. REq. 3, 8.
ἀποδυτήριον [3]. RAth. 2, 10.
ἀποθαρρεῖν [8]. Oec. 16, 6.
ἀποθαυμάζειν [7]. Oec. 2, 17.
ἀποθεῖν [3]. Cyr. 7, 5, 40.
ἄποθεν (Ven. 5, 8 sqq.) vitiosam formam dicit Dindorf.
ἀποικεῖν [3]. Oec. 4, 6.
ἀποικία [3]. An. 4, 8, 22.
ἀποικίζειν [3]. Oec. 7, 34.
ἀποκάθαρσις [3]. Epist. e Stob. 1, 7.
ἀποκαθιστάναι [3]. RLac. 6, 3.
ἀποκαλεῖν ignominiae significationem in se habere dicitur, Comm. 1, 2, 6. n. 57. 6, 13. Hell. 2, 3, 47. ubi 31. κόθορνος ἐπικαλεῖται. Conv. 6, 6: quod quidem non recte scribitur a quibusdam Comm. 1, 2, 6.
ἀποκείρειν [3]. REq. 5, 8.
ἀποκηρύττειν [3]. Hell. 5, 2, 27.
ἀποκινδυνεύειν [3]. Comm. 4, 2, 5.
ἀποκλίνειν [3]. An. 2, 2, 16.
ἀποκναίειν [3]. Hell. 6, 2, 1.
ἀποκοτταβίζειν [8]. Hell. 2, 3, 56.
ἀποκρίνεσθαι. ἀπεκρίθη An. 2, 1, 22. dub. — cum acc., τὸ ἐρωτώμενον Comm. 4, 2, 23. τὸ ψήφισμα Hell. 3, 5, 16: *recitando populi scitum respondere*, Breit., den Volksbeschluß beantragen Campius. — sq. inf. iubendi significatione praeditum Cyr. 5, 2, 24. Hell. 3, 1, 15.
ἀπόκροτον [3]. χωρίον REq. 7, 15.
ἀποκρύπτεσθαι non addito accusativo (ut 4, 4, 1. ἣν εἶχε γνώμην) Comm. 3, 6, 3. n.
ἀποκτείνειν de iudicibus Hell. 5, 4, 32. al. de accusantibus 2, 3, 32. 35. Apol. 26. 29.
ἀποκώλυσις [4]. REq. 3, 11.
ἀπολαύειν Hier. 1, 30. n. de voluptate non optata vel non vera.
ἀπολέγειν [3]. Hipp. 8, 12.
ἀπολειπτέον [3]. Oec. 7, 38.
ἀπόλειψις [3]. Hell. 4, 1, 28.
ἀπόλεκτος [3]. An. 2, 3, 15.
ἄπολις coniectura Bergkii Vect. 2, 2.
Ἀπόλλων. An. 3, 1, 6. ὁ Ξενοφῶν ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω. Mehler. Conv. 81. Ἀπόλλωνα postulat. Eadem verba Hell. 4, 7, 2.
ἀπολοφύρεσθαι [3]. Hell. 1, 1, 27.
ἀπολυτικῶς [4]. αὐτοῦ εἶχον Hell. 5, 4, 25.
ἀπομανθάνειν [3]. Cyr. 4, 3, 14.
ἀπομαραίνεσθαι [3]. Apol. 7. Dub. Conv. 8, 14.
ἀπομάττεσθαι [1]. coni. Bergkii Comm. 1, 2, 20. in versu Theognideo.
ἀπονενοημένως [3]. Hell. 7, 2, 8. Verbum est 6, 4, 23. 7, 5, 12.
ἀπονία [8]. Cyr. 2, 2, 25.
ἀπονοστεῖν [7]. An. 3, 5, 16.
ἀποπηδᾶν [3]. Comm. 1, 2, 16. Accedit An. 3, 4, 27.
ἀποπίπτειν [3]. Hell. 1, 6, 33.
ἀπόπλους [3]. An. 5, 6, 20.
ἀπορεῖν τι Hell. 6, 1, 4. — τῶν δεομένων γίγνεσθαι οὐδὲν ἀπορεῖται RLac. 13, 7. — c. dat. An. 1, 3, 8. 5, 3, 13. Dub. Cyr. 4, 5, 7. — De medio v. Dind. Cyr. 1, 6, 2. ubi ἀποροῖς valde suspectum. — ἀπορίομες laconi-

cum Hell. 1, 1, 23. Vid. Ahr. Dial. 2, 207.
ἀπορραθυμεῖν [3]. Comm. 3, 7, 9.
ἀπορραψῳδεῖν [3]. Cyr. 3, 3, 54.
ἀπόρροια [2]. Hell. 5, 2, 5.
ἀπορροφεῖν [8]. Cyr. 1, 3, 10.
ἀπόρρυτος [3]. REq. 4, 3.
ἀποσείεσθαι [3]. Cyr. 7, 1, 37.
ἀποσεύειν [7]. Hell. 1, 1, 23. Dindorfius scripsit ἀπεσσύα (v. Thes. St. 1294, c.), Cobetus ἀπεσσούα, Buechs. ἀπέσσουα; Ahrens Dial. 2, 147 scribi voluit ἀπέσσα, Philol. 6, 651. ἀπέσσυα, hoc ut sit ἀπεσόβησε vel ἀπέσσυτο vel, ut apud Dindorfium est, φροῦδός ἐστιν.
ἀποσιμοῦν [2]. Hell. 5, 4, 50.
ἀποσκάπτειν [3]. An. 2, 4, 4.
ἀπόσκηνος [4]. Cyr. 8, 7, 14.
ἀπόστασις [3]. Comm. 4, 7, 5.
ἀποστέλλειν [6]. laconico more dictum RLac. 4, 4. de quo v. Haas. ind.
ἀποστερεῖν, de structura verbi v. ann. Comm. 1, 5, 3. 7, 5. Breit. Hell. 4, 1, 41.
ἀποστλεγγίζεσθαι [3]. Oec. 11, 18.
ἀποσυλᾶν [3]. An. 1, 4, 8. [2, 23.
ἀποσφάλλεσθαι [3]. c. gen. Cyr. 5,
ἀποσχαλίδωμα [4]. Ven. 10, 7.
ἀποσχίζειν [3]. Cyr. 4, 1, 19.
ἀποσώζειν Cobetus etiam Hell. 4, 8, 28. scripsit, ubi fuit ἀνασωθῆναι.
ἀποτάττειν [2]. Hell. 5, 2, 40.
ἀποτείνειν [3]. Anab. 1, 8, 10. Adde Hell. 5, 2, 40.
ἀποτείχισμα [3]. Hell. 1, 3, 7.
ἀποτέμνειν τὴν κεφαλήν, v. ann. An. 1, 10, 1.
ἀποτιστέον [3]. RLac. 9, 5.
ἀποτομή [3]. Hell. 2, 1, 32.
ἀπότομος [2]. An. 4, 7, 2.
ἀποτρίβειν [3]. REq. 6, 2.
ἄπους [3]. Ven. 3, 3.
ἀπουσία [3]. Ven. 9, 10.
ἀποφαίνεσθαι neque Oec. 2, 5. n. neque alias prorsus est ἀποκρίνεσθαι, sed sive γνώμην addito sive non addito est sententiam suam ostendere vel pronuntiare.
ἀποφευκτικός [4]. Apol. 8.
ἀπόφθεγμα [3]. Hell. 2, 3, 56.
ἀπόφραξις [8]. An. 4, 2, 25.
ἀποχαλινοῦσθαι [8]. REq. 11, 7.
ἀποχαλκεύειν [4]. Ven. 10, 3.
ἀποχειροβίωτος [3]. Cyr. 8, 3, 15.
ἀπόχρη [2]. Epist. e Stob. 1, 3.
ἀποψᾶσθαι [3]. Cyr. 1, 3, 5.
ἀπραγμοσύνη [3]. Comm. 3, 11, 16.
ἀπρακτεῖν [3]. Cyr. 1, 6, 6.
ἀπρόθυμος [3]. An. 6, 2, 7. Adv. Hell. 1, 6, 4.
ἀπροσδοκήτως Hell. 4, 7, 7. Dind. mutat in ἀπροσδοκήτοις, ut est in optimis 3, 4, 12.
ἀπρόσκεπτος [3]. RLac. 13, 7.
ἄπταιστος [3]. ἵππος REq. 1, 6.
ἀπύλωτος [3]. Hell. 5, 4, 20.
ἆρα sunt qui interrogandi vi carere posse putent, v. ann. Oec. 4, 4. Cf. Cyr. 4, 6, 4. 7, 5, 40.
ἄρα in partitione, v. ann. Cyr. 7, 2, 29. — in extrema orationis parte, v. ann. 8, 3, 25. Cf. ann. 6, 4, 25. — Particulam inexspectati aliquid, sed minore cum vi, inducere Rieckherus NJbb. 85, 470. demonstrat Cyr. 8, 3, 25. 7, 3, 6. 1, 4, 10. 3, 2. 8, 4, 7. Ag. 7, 5. — Praeter necessitatem illata Hier. 1, 26.
ἀραιός [3]. RLac. 11, 6.
ἀράχνιον [3]. Comm. 3, 11, 6.
ἀργαλέος [7]. Hier. 6, 4.
ἀργύριον λαμβάνειν de mercede Comm. 1, 6, 5. 3, 1, 11. RAth. 1, 13. διδόναι Conv. 1, 5. An. 2, 6, 16. ἀργύρια vitiosa scriptura in libro de Reditibus, ubi de argentifodinis agitur.
ἀργυρόπους [3]. An. 4, 4, 21.
ἄργυρος [3]. Cyr. 8, 7, 25.
ἀργυρώδης [4]. Vect. 4, 3.
ἄρδην [2]. An. 7, 1, 12.

ἀρεσκόντως ³. Oec. 11, 19.
ἀρήγειν ⁷. Cyr. 1, 5, 13. al.
ἀρθροῦν ³. Comm. 1, 4, 11.
ἀρθρώδης ³. Ven. 4, 1.
ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ de computatione itinerum An. 2, 2, 6. 7, 8, 26. Vid. Lob. Soph. Ai. p. 127.
ἀριστοκρατεῖσθαι ³. Hell. 6, 4, 18.
ἀρκεῖν, *durare*, *permanere*, Cyr. 6, 2, 3. c. participio ἀρκέσει μηχανώμενος 4, 5, 44. Oec. 12, 4. Hier. 7, 12. — ἀρκεῖσθαι coni. Dindorfii Comm. 1, 6, 9. — ἀρκοῦντα ἔχειν, al. τἀρκ. Conv. 4, 35. Cf. Comm. 1, 2, 1. 2, 3, 2. Oec. 2, 8. — ἀρκετός ¹. coni. Cyr. 8, 2, 11. — ἀρκούντως et l. c. Comm. 1, 6, 9. et 1, 3, 15. Dindorfio suspectum ed. Ox. XII. ed. 3. Lips. VII, Cobeto N. 688 sq. [16, 11.
ἀρκτέον ³. *incipiendum est* Oec.
ἄρκυς. Ven. 2, 4. ἄρκυες, Dind. ἄρκυς, ut antea ἀρκυωρόν al. Liber optimus 6, 20. inter utrumque variat. [Al. ἁρμάτιος.
ἁρμάτειος ³. δίφρος Cyr. 6, 4, 9.
ἁρματηλασία ³. Cyr. 6, 1, 27.
ἁρματηλατεῖν ³. Conv. 4, 6.
ἁρματοτροφεῖν ⁸. Ag. 9, 6. ἁρματοτροφία Hier. 11, 5.
ἁρμόζειν ². pro ἁρμόττειν Cyr. 1, 3, 17. ubi v. Dind. al. 7, 5, 60. REq. 12, 1.
ἁρμόζειν ⁶. de harmostarum munere RLac. 14, 2. 4. Vid. Dind. Thes. St. 2001, a.
ἁρμοστήρ ⁵. Hell. 4, 8, 39., forma mori Xenophonteo apta, defensa etiam a Cobeto 388, ridiculo errore ficta visa Boeckhio C. I. 1, 89. — ἁρμοσταί etiam aliarum praeter Lacedaemonem et Laconicas urbes praefecti Hell. 4, 8, 8. 7, 1, 43. 3, 4. 9. An. 5, 5, 19.
ἄρνεια ³. κρέα An. 4, 5, 31.
ἄροτρον ³. Cyr. 8, 2, 5.
ἁρπάζειν c. acc. pers. Hell. 3, 1, 8. De compositis v. ann. An. 1, 2, 27. ἁρπάσοντας Hipp. 4, 17. ἁρπασόμενοι Cyr. 7, 2, 5.
ἁρπεδόνη ⁸. Cyr. 1, 6, 28.
ἄρριν ³. Ven. 3, 2. ἄρρινος ². ib. 3. Vid. Cob. 776.
ἄρρυθμος ³. Comm. 3, 10, 11.
ἀρρώστημα ³. Ep. e Stob. fr. 5.
ἄρνας ⁷. Comm. 2, 7, 13.
ἄρταμος ². Cyr. 2, 2, 4. Al. μάγειρος.
ἄρτιος ³. de numero Hipp. 2, 6.
ἀρτίως ³. Oec. 2, 11.
ἀρτοκόπος ³. Hell. 7, 1, 38. An. 4, 4, 21. deteriores ἀρτοποιοί, ut Cyr. 5, 5, 39, quod Dindorfius et ipsum in ἀρτοκόπον mutavit. Cf. Lob. Phr. 222. Mein. Com. gr. 1, 591. Keil. Zwei griech. Inschr. aus Sparta und Gytheion 21. Dind. Cyr. 4. Lips. XXI.
ἀρτοποιία ⁸. Comm. 2, 7, 6.
ἀρτοσιτεῖν ⁸. Cyr. 6, 2, 28.
ἀρχαιρεσίαι ³. Comm. 3, 4, 1.
ἄρχειν λόγου An. 1, 6, 5. Cyr. 6, 1, 6. ἄρχεσθαι λόγου Hell. 4, 1, 5. 31. quod corrigit Dindorf. Cf. ann. Conv. 7, 1 sq. ἄρχειν φυγῆς An. 3, 2, 17. δρόμου Cyr. 3, 3, 61. ἄρχεσθαι σκώμματος Cyr. 2, 2, 28. πολέμου Hell. 6, 3, 6. 3, 5, 4. n. ubi ἤρξαντο mutant in ἦρξαν. Vid. Dind. Thes. St. 2132. Promiscue utrumque genus dici putat Breit. Hell. 3, 5, 2. et ZGW. 1861, 860. Discrimen ostendit Hertlein. Cyr. 6, 1, 6.
ἀρχεῖον, v. Comm. de fragm. 2.
ἀρχηγός ². An. 3, 1, 26. pro λοχαγός. Sed Hell. 5, 2, 25. recte legitur pro στρατηγός de factionis duce, ut 3, 3, 4.
ἀρχιτέκτων ³. Comm. 4, 2, 10.
ἄρωμα ³. An. 1, 5, 1.
ἄσακτος ⁴. Oec. 19, 11.
ἄσαρκος ³. Ven. 4, 1.
ἀσήμως ³. Ven. 3, 4.
ἄσηπτος ³. Ven. 9, 13.

ἀϲθενοῦν [8]. Cyr. 1, 5, 3.
ἀϲθενῶϲ [3]. *ἔχειν* Hipp. 5, 3.
Ἀϲία Persarum imperium Hell. 3, 5, 13. 4, 8, 5. Vid. Lex. Seg. 451. Krueg. Stud. 1, 96.
ἀϲινήϲ [7]. Cyr. 1, 4, 7. REq. 5, 1. *ἀσινῶς* An. 2, 3, 27.
ἀϲιτεῖν [3]. RLac. 2, 5.
ἄϲιτοϲ [7]. Cyr. 8, 1, 43. al.
ἀϲκαρδαμυκτί [3]. Cyr. 1, 4, 28.
ἀϲκεῖν. *οἰκήματα ἠσκημένα* [2]. coni. Oec. 9, 2.
ἄϲκεπτοϲ [3]. Comm. 4, 2, 19.
ἀϲκητόϲ [3]. Comm. 1, 2, 29. Al. *ἀσκητέα.*
ᾆϲμα [3]. Cyr. 3, 3, 55.
ἀϲμένωϲ Comm. 3, 11, 10. Ag. 9, 3. Dubium Cyr. 5, 4, 6. 6, 1, 45.
ἄϲοφοϲ [3]. Comm. 3, 9, 4.
ἀϲπάζεϲθαι *τὸν θεόν* [2], *deum laudare*, An. 7, 8, 23.
ἀϲπίϲ. *παρ' ἀσπίδα καθίστασθαι* RLac. 11, 8. 10. *ad sinistram.* — Dub. *παρ' ἀσπίδας παράγειν* An. 4, 3, 26. *ἐπ' ἀσπίδα μεταβάλλεσθαι* Cyr. 7, 5, 6. Vid. Rehd. An. 1. p. 30.
Ἀϲϲύριοι, v. Comm. de fragm. 2.
ἀϲτάθμητοι [3]. *ἀστέρες* Comm. 4, 7, 5. [prorsus certa.
ἀϲταφίϲ [3]. An. 4, 4, 9. Lectio non
ἀϲτεφάνωτοϲ [3]. RLac. 13, 8.
ἀϲτιβήϲ [7]. Comm. 3, 8, 10.
ἄϲτομοϲ [3]. Ven. 3, 3.
ἀϲτρατεία [2]. RAth. 3, 5.
ἀϲτρολόγοϲ [3]. Comm. 4, 2, 10.
ἀϲτρονομία [3]. Comm. 4, 7, 5.
ἄϲτυ. Hell. 2, 4, 7. *ἐξ ἄστεος.* Ibidem *εἰς ἄστυ* sine articulo, quem optimi libri etiam 4, 5, 9. omittunt.
ἀϲτυγείτων [3]. Hell. 1, 3, 2.
ἀϲτυφέλικτοϲ [8]. RLac. 15, 7.
ἀϲυγκόμιϲτοϲ [4]. *καρπός* Cyr. 1, 5,
ἀϲύνδετοϲ [3]. Ven. 5, 30. [10.
ἀϲυνεϲία [3]. Oec. 8, 17.
ἀϲυντόνωϲ [4]. Cyr. 4, 2, 31.
ἀϲυϲκεύαϲτοϲ [4]. Oec. 8, 13.

ἐν ἀϲφαλείᾳ Hier. 2, 10. n.
ἀϲχάλλειν [7]. REq. 10, 6.
ἀϲχημονεῖν [3]. REq. 11, 6.
ἀϲχήμων [3]. Apol. 7.
ἀϲχολίαν *παρέχειν* c. inf. Cyr. 8, 1, 13. RLac. 13, 1. Oec. 4, 3 (*ἔχειν*). 6, 9. Ag. 1, 7. n. *τοῦ* c. inf. Comm. 1, 3, 11. dub. *ἀσχ. παρέχειν τῷ εὐφραίνεσθαι* Cyr. 8, 7, 12. n. *ἀσχ. ἔχει τὸ μὴ πράττειν* Hell. 6, 1, 16. dub.
ἀτάρακτοϲ [2]. Cyr. 2, 1, 31.
ἀταϲθαλία [7]. An. 4, 4, 14.
ἀτεκμάρτωϲ [3]. *ἔχειν* Comm. 1, 4, 4.
ἀτερπήϲ [3]. Oec. 8, 3. n.
ἀτηρία [2]. Comm. 3, 5, 17.
ἀτιμᾶν [2]. RAth. 1, 14. De hoc verbo et *ἀτιμοῦν* v. Cob. 750 sqq. *ἀτιμοῦσι* l. c. *ἠτίμωται* 3, 12. *ἠτιμῶσθαι* 13.
ἀτιμαϲτέοϲ [3]. Conv. 4, 17.
ἀτίμητοϲ [3]. Hier. 9, 10.
ἄτμητοϲ [3]. Vect. 4, 27.
ἀτμίζειν [3]. An. 4, 5, 15.
ἀτολμία [3]. Hell. 5, 3, 22.
ἀτρακτυλίϲ [3]. Ven. 9, 15.
ἀτρεμεῖν [1]. coni. Brunckii Ven. 3,
ἀτρεμία [7]. [8]. Cyr. 6, 3, 13. [6.
ἀτρίβαϲτοϲ [4]. Hipp. 8, 3.
ἄτριπτοϲ [3]. Oec. 18, 5.
ἄτροφοι [3]. *ἵπποι* Comm. 3, 3, 4.
ἀτυχία [3]. Comm. 3, 9, 8.
αὖ — *πάλιν* Hell. 4, 3, 85. 5, 1, 5. 7, 4, 1. dub. 4, 8, 11. iunctim scripta Cyr. 1, 6, 13. *πάλιν αὖ* Hell. 5, 4, 46. 1, 5. Vid. Born. Conv. 7, 1. Kuehn. Comm. 4, 3, 8. — *αυ* in *ἂν* mutandum videtur An. 2, 5, 5.
αὐαίνεϲθαι [7]. Oec. 16, 14.
αὐθάδηϲ [3]. Ven. 6, 25.
αὖθιϲ *da capo?* Conv. 9, 4. Ex abundanti ut videtur additum Hell. 2, 3, 29. An. 3, 2, 11. n. *καὶ αὖθις iterum iterumque* Hell. 4, 5, 16. 7, 2.
αὐλεῖϲθαι Cyr. 4, 5, 7. An. 6, 1,
αὔλημα [3]. Conv. 6, 5. [11.

αὔλιον [7]. Hell. 3, 2, 4.
αὐλός. *πρὸς τὸν αὐλόν* et *ὑπὸ τὸν αὐλόν* Conv. 6, 3. ubi v. ann.
αὐλών [3]. An. 2, 3, 10.
αὔξιμος [5]. Ven. 7, 3.
ἄυπνος [7]. Cyr. 2, 4, 26.
αὐστηρότης [3]. An. 5, 4, 29.
αὐτίκα ad rem exemplo confirmandam adhibetur. Comm. 4, 7, 2. V. Kuehn. 2, 6, 32. n.
αὐτογνωμονεῖν [4]. Hell. 7, 3, 6.
αὐτόθι, v. Comm. de fragm. 2.
αὐτοκέλευστος [8]. An. 3, 4, 5.
αὐτοματίζειν [3]. Cyr. 4, 5, 21.
αὐτοπολίτης [5]. Hell. 5, 2, 14.
αὐτός *dominus* Oec. 3, 5. RLac. 5,4. Comm. 3,8,10. *pater* Apol. 31. — Non additum An. 7, 2, 21. Hell. 2, 4, 1; addendum quibusdam videtur An. 4, 1, 13; falso additum An. 7, 1, 40; ex abundanti, maxime in extrema enuntiatione, adiectum et falso suspectum Comm. 1, 4, 18. 2, 1, 28. 3, 9. 3, 9, 8. Cyr. 1, 3, 15. An. 2, 4, 7. 5, 6, 15. 6, 5, 17. Pronomen insectantur Batavi: in Anabasi et Hellenicis 25 locis delent, veluti in his *θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά* An. 6, 4, 36. Bisschop. Ann. 27, vel *δόξαντος εὖ λέγειν αὐτοῦ ἐψηφίσαντο ταῦτα* Hell. 4, 2, 13. Cobet. Mn. 1,313. Vid. Buechsenschuetz. Philol. 18, 253 sq. Bissch. 42. 62 sq. Secutus eam normam Dindorfius est Anab. ed. 4. Lips. XVII sq. — Non addito pronomine personali Comm. 2, 3, 13. An. 3, 2, 21. Cyr. 4, 4, 6. — Illatum post relativum pronomen Cyr. 3, 1, 38. dictum ibi pro *οὗτος* Hell. 3, 1, 28. 4, 15. — Praecedit nomen, ad quod refertur, Cyr. 1, 4, 2. Conv. 8, 34. — Coniunctioni *ὅτι* praepositum Cyr. 3, 2, 30. pronomini relativo 1, 4, 18. dub. 2, 12. dub. Cf. Cyr. 5, 3, 50. RLac. 12, 3. n. — *αὐτῶν* a *τινές* An. 5, 7, 16, ab *οἱ μέν* Hell. 4, 5, 17. interposito verbo separatum. — Dativus omissa praepositione *σύν* An. 1, 3, 17. dub. n. Cyr. 3, 3, 40. ac saepius. Additi articuli rarior usus quam omissi: additus Cyr. 1, 4, 7. *σύν* 2, 2, 9. Hell. 4, 8, 21. 7, 4, 26. ubi Cobetus praepositionem tollit. Dub. An. 5, 4, 26. n. — Genitivus rarius collocatur inter articulum et substantivum. Patientius iudicant Frankius ZAW. 1844, 317 sqq., Strangius NJbb. Suppl. 3, 604, Ameisius NJbb. 1845, 251 sqq. Usum etiam antiquioribus concedit Dindorfius Cyr. 1, 1, 5. 3, 2, 27. Non concedunt nisi ubi in genitivo vis quaedam insit, ut sit *ipsius*, *ipsorum*, C. Fr. Herm. Gesamm. Abh. 66 sqq. Krueg. gr. 47, 9, 12. Plurimos locos corrigunt *αὐτοῦ* in *αὑτοῦ* mutando, quod ubique faciendum dicit Kuehn. An. 6, 2, 14. Ac recte fit non paucis in locis, veluti Cyr. 3, 1, 41. An. 6, 2, 14. n. Hell. 2, 3, 5. Oec. 4, 6. Vitium est enim librariorum satis usitatum, in uno Anabasis libro primo quinquies. Verum eam medelam cautius adhibendam dicunt Herm. l. c. Krueg. Stud. 2, 114. Breit. Hell. 3, 4, 12. Quo pertinent loci, in quibus articulum sequitur attributum, ut *ἰδὼν τὸ τετράρρυμον αὐτοῦ ἅρμα* Cyr. 6, 1, 52, ubi v. Hertl., *τῇ πρόσθεν αὐτῶν δόξῃ* 8, 8, 3, aut genitivus praecedenti voci adhaeret, ut *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* An. 7, 1, 29, aut ubi certa oppositio est, Cyr. 3, 2, 27. *τὰ αὐτῶν πράγματα* et *τὰ ἐκείνων*. Conv. 4, 22. Retinui *αὑτῶν* An. 5, 6, 16. n. Hell. 2,

3, 5. 7, 4, 18. non retinui An. 6, 2, 14. n. Dubii loci Hell. 1, 4, 16. 3, 4, 12. (coll. 3, 2, 1. et Ag. 1, 15). 7, 1, 20. RAth. 2, 14. Hipp. 4, 17. Ven. 2, 1. Mirus locus Hier. 3, 2. n. *ἐκείνου* similiter positum videas Hell. 5, 2, 40. 4, 25. 6, 4, 27. 5, 1. — *αὐτοὶ μόνοι* Hell. 4, 2, 12. *μόνος αὐτός* Comm. 3, 2, 2. — *αὐτόν* pro *ἑαυτόν*, v. Kuehn. Comm 1, 2, 49. — *ταὐτόν* etiam ante consonam dicitur, *ταὐτὸν τοῦτο* An. 6, 4, 9. duo opt. *ταὐτόν*, ceteri *ταὐτό*. 3, 24. opt. *τὸ αὐτό*, Cob. *ταὐτόν*, ante vocalem. *ταὐτὸ τοῦτο* Cyr. 3, 3, 62. 6, 3, 11. *ταὐτὸ ἡμῖν* Cyr. 1, 3, 4. An. 3, 1, 30. n. ubi nunc *ταὐτόν* scribitur, quod Xenophontem semper ante vocalem scripsisse dicit Dind. Cyr. 5, 4, 44. V. Lob. Pathol. gr. serm. 2, 197 sq. qui utriusque formae exempla habet. — Adverbium *αὐτοῦ* ex abundanti Hell. 4, 8, 39. n. *ἐν χώρᾳ αὐτοῦ*. Cyr. 7, 1, 23. *αὐτοῦ ἐν χώρᾳ*. Cf. An. 2, 2, 1. 5, 4, 26. Quod Hell. 7, 4, 36. n. est *αὐτοῦ* ad *ἐπικαταμείναντες* pertinet. Vid. Herbst. De emendatt. Cobeti Thucydideis 60 sq.

αὐτόϲε [3]. An. 4, 7, 2.

αὐτοϲχεδιαϲτήϲ [3]. RLac. 13, 5.

αὐτόχειρ [7]. Hell. 7, 3, 7.

αὐτοχειρία [3]. Hell. 6, 4, 35.

αὐτόχθονεϲ [3]. Hell. 7, 1, 23.

αὐχμηρόϲ [3]. Comm. 2, 1, 31.

αὐχμόϲ [3]. Oec. 5, 18. [26.

ἀφαιρεῖν *τί τινι* Cyr. 7, 1, 44. 2,

ἀφαμαρτάνειν [3]. Hell. 6, 1, 15.

ἀφαυρόϲ [7]. REq. 12, 8.

ἀφηγεῖϲθαι i. q. *οὐραγὸν εἶναι*, v. ann. Hipp. 2, 5.

ἄφθονοϲ. *ἀφθονώτατος* Hell. 6, 1, 6. al. *ἀφθονέστατος* Comm. 4, 3, 6, loco Dindorfio suspecto.

ἀφιέναι. *ἀφίει* Cyr. 8, 3, 33. Hell. 6, 2, 28. 7, 4, 39. *ἀφίεσαν* An. 4, 5, 30. Cyr. 3, 3, 60. Hell. 7, 4, 39. *ἠφίεσαν* 4, 6, 11. — *ἀφιέναι τὴν ἐκκλησίαν* Hell. 1, 7, 13. dub. — *ἀφῆκέ μοι λέγειν τἀληθῆ* Hell. 6, 1, 13. Cob. *ἐφῆκε*. — *ἐκ τοῦ συντάττεσθαι ἀφεθῆναι* Vect. 2, 4. dub.

ἀφικνεῖϲθαι de mercibus. *ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο* An. 6, 6, 3. Absolute RAth. 2, 6. n. Cf. *ὁ σῖτος φοιτᾷ* Hell. 1, 1, 35.

ἀφιππεία [3]. Hipp. 8, 13. dub.

ἄφιπποϲ [8]. Hell. 3, 4, 12. Ag. 1, 15. [1, 5, 3.

ἀφίπταϲθαι [1]. coni. Langii An.

ἀφιϲτᾶν [2]. Conv. 2, 20.

ἀφίϲταϲθαι *τὸν πόλεμον εἰς ἐχυρὸν χωρίον* An. 2, 5, 7. (*αἱ κύνες*) *ἀφίστανται τὸν ἥλιον ὑπὸ τὰς σκιάς* Ven. 3, 3.

ἀφόβωϲ [3]. Hier. 7, 10.

ἀφορᾶν [3]. Cyr. 7, 1, 36.

ἀφορμᾶν [3]. Hell. 7, 5, 7.

ἀφορμή et *ἀφορμαί* articulo carere solent, maxime ubi adduntur verba *διδόναι*, *παρέχειν*, *λαμβάνειν*. Comm. 2, 7, 11. al.

ἄφοροϲ [5]. Oec. 20, 3.

ἀφροντιϲτεῖν [3]. Conv. 8, 33. Dub. An. 5, 4, 20.

ἀφροντίϲτωϲ [3]. *ἔχειν* Cyr. 1, 6,

ἀφύτευτοϲ [3]. Oec. 20, 22. [42.

ἀχαλίνωτοϲ [3]. REq. 5, 3.

ἄχαριϲ *iniucundus, illepidus*. Hier. 1, 24. n. *ἀχαρίτων* dub. An. 2, 1, 13. n. *ἀχάριτα*. Formam *ἀχάριστος*, ubi est *iniucundus*, damnat Dind. ed. Anab. Ox. XII, formam *ἀχάριτος* Cob. 420. *ζῷα ἀχαριστότερα* Cyr. 8, 3, 49. *bestiae ingratiores*. *ἀχαρίτως* Cyr. 7, 4, 14. *non libenter*. Suid. *ἀχα-*

ἄχειρ [8]. Cyr. 3, 3, 45. [*ρίστως*.

ἀχθεινόϲ [3]. Comm. 4, 8, 1. Adv. Hell. 4, 8, 27.

ἄχθεϲθαι. Cyr. 8, 4, 10. *ἀχθέσει* Dind. *ἀχθεσθήσῃ* Hertl., quam

formam Cobetus V. L. 136. reiicit.
ἄχθοϲ [3]. Epist. e Stob. 1, 4.
ἀχίτων [3]. Comm. 1, 6, 2.
ἄχοϲ [7]. Cyr. 5, 5, 6. 6, 1, 37.
ἀχρεῖοϲ Comm. 1, 2, 54. al.
ἀχυροδόκη [4]. Oec. 18, 7.
ἀχώριϲτοϲ [3]. RLac. 9, 5.
ἀψευδεῖν [3]. Cyr. 5, 2, 8.
ἀψίνθιον [8]. An. 1, 5, 1.

Accentus optativi et coniunctivi verborum *μι* mirifice fluctuat. Anab. 1, 9, 7. *συνθοῖτο* habent Poppo, Kuehnerus, Dindorfius, Cobetus, ut plurimi grammatici; *σύνθοιτο* Bornemannus, Kruegerus, Hertleinius, ut Goettlingius, Buttmannus, alii. Voemelius De modis coni. et opt. vbb *μι* secundum cdd. Demosth. scribendis (Francof. 1849) coniunctivos plerosque circumflectens *ἐπιθῆται πρόσθοιτο, προῆσθε πρόοισθε* scribi vult. Dindorfius vero veteres grammaticos secutus, qui *δῶμαι ἀπόδωμαι* postulant, *ἐπίθωνται* An. 2, 4, 16. et *ἐπίθοιντο* 3, 4, 34. veram scripturam dicit Comm. 3, 7, 6. n.

Accusativus nominum *Σωκράτης*, *Ἑρμογένης* al. in *ην* desinens dictus est Xenophontis proprius esse. Formam *η* praefert Dind. Comm. 1, 1, 1. n.; utramque admittunt Kuehn. Comm. 3, 8, 1. Breit. Hell. 4, 8, 13. — Accusativum pluralis nominum *νομεύς* al. in *εῖς* desinentem, qui Xenophonti iam olim dignitatem legislatoris attici eripuit, eximendum ei censent Dind. An. Ox. IX, Cyr. 1, 1, 2. ed. 4. Lips. VII. et Cob. 532. alii uni Xenophonti ex Atticis tribuunt, veluti Fr. Frankius Philol. Suppl. 1, 441; alii codicum inconstantiam ipsi sequuntur, ut Bornem.; quem v. ad An. 7, 4, 22. Cyr. 1, 1, 2. Poppo Cyr. 1, 4, 1. (ubi quae forma est *τοὺς υἱεῖς* legitima habetur, v. Lob. Phr. 69. Thes. St. s. v.) An. 4, 3, 3. Krueg. An. 4, 3, 20. Kuehn. Comm. 2, 2, 14. — Accusativum utriusque numeri praecedente vocali postulat contractum Cob. V. L. 326. N. 166. 329. An. 4, 7, 11. n. *Λουσιέα*, Cob. *Λουσιᾶ*. *Ἱστιαιᾶς* Hell. 2, 2, 3. n. *Μηλιᾶς* 3, 5, 6. *Θεσπιᾶς* 4, 2, 20. *Πλαταιᾶς* 5, 4, 10. *Ἡραιᾶς* 6, 5, 22. *Εὐβοᾶς* 7, 5, 4. *Στειριᾶ* 4, 8, 25. Quod non concedit L. Herbst. Em. Cob. Thuc. 62. Non contractas formas retinet Dind. *Μηλιέας*, *Ἱστιαιέας* al. Dubia *Ἀμυκλαιεῖς* Hell. 4, 5, 11 sq. *Μαργανεῖς* 3, 2, 30. 6, 5, 2. — Scrib. *εὐφυᾶ* Comm. 1, 6, 13. *αὐτοφυᾶ* REq. 7, 11. — Accusativus temporis pro dativo dubius An. 1, 2, 25. 7, 12. Certiora Oec. 17, 1. Cyr. 1, 6, 40. — Hell. 2, 4, 13. *ἡμέραν πέμπτην* i. q. *πρὸ πέντε ἡμερῶν*. An. 4, 5, 24. Cyr. 6, 3, 11. — De accusativo ad verba agonistica addito v. Breit. Hell. 4, 1, 40.

Adiectiva adverbii vi vel loco posita maxime quae tempus significant: *σκοταῖος* Cyr. 7, 1, 45. An. 2, 2, 17. 4, 1, 5. Hell. 4, 5, 18. *κνεφαῖος* RLac. 13, 3. *πρῶτος* An. 6, 3, 5. *πρότερος* 1, 4, 12. *ὕστερος* 4, 3, 34. dub. 5, 14. *ἑκταῖος* 6, 6, 38. *δευτεραῖος* Cyr. 5, 2, 2. *τεταρταῖος* 3, 1. Praeterea Kuehnerus Anab. 1, 4, 12. ex Anabasi affert *ὑπαίθριος*, *μέγας*, *ἄφθονος*, *ἐθελούσιος*, *πολύς*, *ἐνδίφριος*. Cf. Hertl. 2, 1, 16. Dubia nonnullis *ἥσυχος* An. 6, 5, 11, coll. Cyr. 5, 3, 55, et *εὐ-*

θαρσῆς Hell. 7, 1, 9. — Adiectiva ut substantiva τοῖς ὑμετέροις δυσμενέσι Hell. 5, 2, 33. τοὺς ἐμοὺς ὑπηκόους Cyr. 5, 5, 27. Hell. 4, 1, 36. τοῖς ἐμοῖς εὔνοις Apol. 27. τῶν ἐμῶν συσκήνων An. 5, 8, 6. ἀνὴρ σύσκηνος ἐμός Cyr. 2, 2, 22. dub. — Neutra ut substantiva: τὰ κράτιστα τῆς χώρας Hell. 3, 4, 20. Ag. 1, 28. τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος An. 1, 8, 4. τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου βίου Ag. 10, 4. 11, 15. — Feminina rariora ἀργήν Cyr. 3, 2, 19. dub. βιαίαν Hell. 2, 3, 19. ἐθελουσία Conv. 8, 13. Hell. 4, 8, 10. ἐλευθερία Conv. 8, 16. ἐνιαυσία Ag. 2, 1. ἐξιτήλας Oec. 10, 3. dub. ἑτοῖμαι Ven. 10, 1. dub. ἡσυχαῖαι REq. 9, 6. θαυμάσιαι An. 2, 3, 15. παγκάλας Hell. 3, 2, 10. al. προσθεταί REq. 12, 6. (cf. Cyr. 1, 3, 2). χρήσιμαι Oec. 3, 10. dub. Nonnulla variant, ut ἐλευθέριος, ἔρημος, χρήσιμος. — De adiectivorum verbalium genere v. ann. Oec. 9, 5. (Cyr. 1, 3, 2).

Adverbia substantivis addita: Hell. 5, 4, 14. μάλα χειμῶνος ὄντος. 2, 4, 2. An. 4, 6, 16. Cyr. 4, 2, 5; Conv. 2, 18. ὅταν δὲ ἄγαν καῦμα ῇ. REq. 11, 12. τῷ ἄγαν τάχει; Cyr. 5, 1, 8. οὐδὲ πάνυ μοι σχολῆς οὔσης. An. 7, 4, 3. ψῦχος οὕτως. 1, 10, 18. revocavi σφόδρα ἔνδεια λάβοι. n. Hell. 6, 2, 39. μάλα στρατηγόν tuendum, ut etiam 7, 3, 7. τῶν φανερῶς προδοτῶν et 8. ἀπροφασίστως τύραννος et 2, 3, 38. τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας. Ib. 7, 3, 10. παλιναυτομόλοις iunctim rectius scribitur. — Adverbia aliquot e participiis facta: ἀπονενοημένως Hell. 7, 2, 8. ἀρεσκόντως Oec. 11, 19. ἀρκούντως Comm. 1, 3, 15. 6, 9. dub. διαφερόντως Oec. 20, 5. al. διεσκεμμένως Oec. 7, 18. διειλημμένως 11, 25. ἐγκεχαλινωμένως An. 7, 2, 21. dub. ἐκπεπταμένως Cyr. 8, 7, 7. ἐπισταμένως Cyr. 1, 1, 3. ἐρρωμένως Hell. 3, 5, 19. al. ἡδομένως Cyr. 8, 4, 9. ἠμελημένως An. 1, 7, 19. θαρρούντως Conv. 2, 10. λυσιτελούντως Oec. 20, 21. μεμελετηκότως Hipp. 7, 14. ομολογουμένως Hell. 6, 1, 18. al. πεπλασμένως Ven. 3, 10. πεφοβημένως Hell. 7, 5, 25. πεφυλαγμένως An. 2, 4, 24. προσηκόντως Comm. 3, 11, 6. σεσοφισμένως Ven. 13, 5. συνεσκευασμένως Oec. 11, 19. dub. συντεταμένως 20, 22. dub. τεθορυβημένως Hell. 5, 3, 5. τεταγμένως Oec. 8, 3. 6. 17, 4. ὑπερβαλλόντως Ag. 1, 36. ὑφειμένως An. 7, 7, 16. Vid. Comparatio.

Anacolutha aliquot: Comm. 1, 1, 9. 2, 6, 25. Hell. 1, 3, 18. 20. 7, 6. 2, 2, 3. 3, 15. 19. 54. 3, 2, 21. 5, 23. 4, 1, 24. 8, 9. 5, 1, 28. 3, 16. 6, 3, 2. 4, 2. 7, 4, 4. 5, 18. Cyr. 1, 4, 20. 26. 3, 3, 9. 4, 2, 3. 5, 4, 29. 34. 6, 1, 31. 3, 2. 17. 7, 5, 37. 8, 2, 24. 8, 6. 10. Anab. 2, 5, 5. 13. 7, 1, 34. 6, 37.

Anaphorae exempla collegit Schwidopius Obss. in Hell. (Regim. 1839) 17. collatis Born. Comm. p. 244. Krueg. An. 7, 7, 42. me Comm. p. 204. Anab. 1, 9, 8. 2, 5, 39. 4, 3, 21. 5, 6, 15. 8, 20. 7, 6, 33. 34. Comm. 2, 1, 31. 7, 12. Hell. 2, 3, 55. 5, 1, 35. 7, 1, 2. 4, 30. 5, 12. 18. 22. Vect. 2, 2. Hipp. 4, 5. Non semper eadem, interdum similia vocabula inveniuntur, Cyr. 1, 1, 3. dub. 7, 2, 19. Hell. 5, 4, 17. n. 6, 5, 34. Ubi rhetorica est, deesse solent μὲν — δέ particulae, Comm. 3, 13, 5. An. 3, 1, 37. 2, 4. 4, 46. 7, 1, 21. Cf. Conv.

4, 60. *δικαίως ἂν — καὶ δικαίως ἄν*. 24. *λιθίνως — καὶ λιθίνως* dub.

Anticipatio An. 2, 2, 8. *ὁρῶντας τοὺς στρατηγοὺς οἷα πεπόνθασιν*. Cyr. 6, 1, 36. *ἀνθρώπους οἶδα οἷα πεπόνθασιν*. An. 1, 8, 21. 2, 4, 6. 3, 4, 19. 5, 14. 18. 4, 5, 29. al.

Aoristos pass. a grammaticis neglectos Kruegerus Stud. 2, 34. hos affert: *ἁμαρτηθῆναι* An. 5, 9, 21. Vect. 4, 37. *ὁμοσθῆναι* Hell. 7, 4, 10. *ψυχθῆναι* 7, 1, 19. Ven. 5, 3. *ὠνηθῆναι* Vect. 4, 20. 35.

Apodosis deest *καλῶς ἔχει, εὖ ἕξει* al. Cyr. 4, 5, 10. 7, 5, 54. 8, 7, 24. Comm. 3, 1, 9. 9, 11. Apodosis prior, veluti *τεκμήριον, μαρτύριον*, cogitatione addenda in his: *ὡς ταῦτα ἀληθῆ, ἢν κατανοῆτε, εὑρήσετε ψέγοντα οὐδένα μᾶλλον Θηραμένους τὰ παρόντα* Hell. 2, 3, 27. coll. 3, 5, 11. 34. 6, 1, 11. Cf. 1, 7, 4. Apodosis singularis ratio in his: *εἰ δὲ δεῖ καὶ σμικροτέρων μνησθῆναι* RAth. 2, 7. Hell. 2, 4, 27. ubi *ὅς* retinendum. Cyr. 1, 4, 27. Memorabiliora Cyr. 5, 2, 17. Oec. 5, 18.

Appositionis vocabula *ποταμός, ὄρος, γυμνάσιον*, alia, veluti An. 2, 4, 17. Hell. 1, 1, 33. 4, 3, 8. 2, 2, 8. 7, 4, 29, Batavorum sagacitas in suspicionem vocavit. Contra quos disputaverunt Buechsensch. 256. Herbst. Em. Cob. Thuc. 57.

Articulus numeralibus adiectus Hell. 1, 1, 18 (in parte subtracta). 3, 2, 4. 7, 2, 9. 4, 23. 27. Ag. 1, 34. 2, 28. Oec. 20, 16. 18. non adiectus ordinalibus *πέμπτῃ ἡμέρᾳ* Hell. 1, 6, 20. 2, 2, 17. dub. 4, 1, 20. 5, 1, 5. Cyr. 6, 3, 11. — Ubi plura nomina in unam notionem coalescunt, non solet repeti. Kuehn. Comm. 1, 1, 19. At cf. *τὰ Μανίας καὶ τὰ Φαρναβάζου*, quae quidem communia sunt, Hell. 3, 1, 26. dub. *καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ τοῦ ὁμοπατρίου* de eodem homine An. 3, 1, 17. dub. *τῆς ἐμῆς καὶ τῆς σῆς συνουσίας* Cyr. 7, 5, 52 n. — De articulo ad genitivum postpositum omisso v. Born. Cyr. 1, 5, 2. ed. Lips. Ib. *τὴν φάλαγγα τῶν Αἰγυπτίων* 7, 1, 39 *τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων* Hell. 3, 5, 25, dub. 7, 4, 4. dub. quod aliquoties in RAth. est. Dicitur vero ubi duo nomina unam notionem efficiunt ad alterum omitti. *ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου* An. 1, 1, 1. ubi v. Kuehner. Cyr. 8, 7, 6. *τοῦ βίου ἡ τελευτή*. 6. *τοῦ βίου τὸ τέλος*. Comm. 1, 4, 12. Cyr. 5, 1, 13. *περὶ τοῦ σπόρου ὥρας* Oec. 17, 1. dub. *ἐν ἀκμαῖς τῶν σωμάτων* RLac. 1, 6. ubi v. Haas. *ἀπὸ περάτων τῆς γῆς* Ag. 9, 4, ubi *τῆς* deesse malis ut Thuc. 1, 69, 4. — Medio nomini proprio fere non additur, *τῇ Κύρου ἀρχῇ* An. 1, 9, 13. dub. n., additur vero Hell. 1, 7, 20, ubi Dind. *τῶν* delet, 3, 1, 21. dub. n. 4, 1, 1. *τὸ τοῦ Κύρου στράτευμα* Cyr. 7, 1, 23. n. ubi editiones veteres articulum *τοῦ* omittunt. Hell. 5, 4, 43 sq. n. — Non iteratus *τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων* Hell. 4, 3, 15. Ag. 1, 10. n. coll. Hell. 4, 8, 14. — De articulo ad alterum substantivum posito ad alterum eiusdem ut videtur generis non posito v. Born. An. 7, 8, 9. Cyr. 7, 1, 33. 2, 26. RAth. 2, 17. Hipp. 1, 1. *καὶ φίλοις καὶ τῇ πόλει*. Hell. 2, 2, 1. *ἐπὶ τὸ* (Dind. *τε*) *Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα*. Oec. 8, 10. dub. — De-

est liberiore modo ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ Σηλυβρίας An. 7, 5, 15. dub. n. 3, 5, 1. dub. n. ἡ κατάβασις ἐκ τοῦ χωρίου 5, 2, 6. τὰς πόλεις (Df. τὰς) ἐν αὐτῇ Hell. 2, 2, 5. λύειν τὰς σπονδὰς πρὸς τοὺς συμμάχους 3, 5, 3. dub. τῆς ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῆς γυναικός 6, 4, 37. n. τῷ θεῷ (Df. τῷ) ἐν Δελφοῖς, v. ann. Cf. ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος. Hell. 3, 2, 31. προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ, Comm. in. ἡ γραφὴ κατ' αὐτοῦ n. dub. τὰ ἐνύπνια ἐν Λυκείῳ An. 7, 8, 1. vide quomodo Kruegerus interpretetur. In verbis τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης An. 5, 6, 20. traiectio quaedam videtur inesse. — Deest in relativis enuntiatis, etiam ubi nomen, ad quod relativum pertinet, postponitur. πάντα ἃ ἔλαβε κρέα Cyr. 1, 3, 7. 4, 26. 3, 3, 44. 5, 2, 12. Hell. 6, 1, 4. Dub. 1, 1, 30. 5, 3, 15. — Non solet ad nomina quaedam addi, ut non facile doceas, ubi addi debeat. Qualia sunt ἄνθρωπος et ἀνήρ. Quod Cobetus 329. Hell. 2, 3, 29. scribendum dixit ἄνθρωποι, improbavit Buechs. 327, coll. 4, 1, 34. 6, 3, 10; quod 595. ἀνήρ ter voluit scribi Oec. 20, 4, probavit. V. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XV, qui Oec. 6, 4. bis ἄνθρωποι. Sunt alia, veluti βασιλεύς, ὥρα, ἥβη, ἀρετή, de quibus vid. Kuehn. Comm. 2, 1, 22; sunt nomina magistratuum et munerum, Hell. 3, 5, 22. 4, 5, 7. 5, 4, 9. Cyr. 3, 3, 11; sunt corporis partes, Cyr. 2, 3, 18. 1, 4, 8. — Additur post τόδε ante infinitivum, v. Kuehn. Comm. 1, 4, 6. Haas. RLac. 9, 1. Post τὶς, v. ann. Comm. 2, 8, 3. — Additur in nominibus tribuendis, ἀνακαλεῖν τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν Cyr. 3, 3, 4. An. 6, 6, 7. — Singularia: ἔθυε τὰ εὐαγγέλια Hell. 1, 6, 37. dub. Retinendus τὴν μάχην ποιεῖσθαι 6, 5, 16. 4, 2, 12. 18. Cyr. 6, 3, 18. 2, 16. τὴν εἰρήνην Hell. 7, 4, 8. — Dicitur etiam de re nondum commemorata vel omnibus vel quibusdam, ad quos pertinet, vel soli scriptori nota, Hell. 4, 3, 10. τῇ ναυμαχίᾳ 4, 5, 7. τὸ πάθος. An. 5, 7, 2. 8, 6.

Asyndeta quaedam: Oec. 11, 24. dub. coll. 20, 7 sq. RAth. 2, 17. An. 1, 8, 9. dub. Ex optimis cdd. post interrogationem restitutum 3, 1, 30. — Hell. 1, 7, 27. dub. (cf. An. 3, 1, 24. Cyr. 2, 1, 18). — Dicitur vehementiam rei pingere, Hell. 4, 3, 19. Cyr. 7, 1, 38. Ag. 2, 12. — Verbo κινδυνεύειν efficitur, Comm. 4, 2, 34. Oec. 16, 12. n. Hier. 1, 26. n. — Est ubi enuntiatio a pronomine demonstrativo orditur, An. 1, 1, 9. 5, 4, 31. Hell. 5, 2, 12. 4, 18. — Participia ἀσυνδέτως composita Hell. 2, 4, 7. dub. 5, 4, 36. Vid. Kuehn. An. 1, 1, 7.

Attractio nominis ad sequens relativum, ἵπποι οἳ ἂν ἄριστοι ὦσιν Cyr. 2, 2, 26. θεοῖς οἷς An. 3, 1, 6. — Rarior, repetita simul praepositione, ἀπ' αὐτῶν μὲν οὖν ἔγωγε ἀφ' ὧν μέλλω λέγειν οὐδέν τι ἀξιῶ θαυμάζεσθαι Vect. 4, 13. dub. — Neglectam raro dicit Bernh. Synt. 301. Cyr. 1, 6, 7. dub. Vid. Born. Anab. 1, 3, 15.

Augmentum. De augmento verbi δύνασθαι copiose egit Born. An. 4, 5, 11. Nunc scriptum editur ἐδύνατο, ἐβούλετο, ἐμέλλησαν, ἑόρακα, ἀνεβεβήκει, ἀναίνετο, ἠγγυᾶτο, προεθυμεῖτο, ἡρμήνευε.

Scribitur ἠκκλησίαζον, ἠμφεγνόουν, ἠμφεσβήτουν, ἠντεδίκουν, v. Cob. N. 157. 430. Dind. An. 2, 5, 33. Verborum ab ευ incipientium augmentum Poppo volebat ευ esse, ηυ Dindorfius atticum postulat Thes. v. εὑρίσκειν 2420, a. Anab. 4, 4, 13. et XI. Oxon. ann. Cyr. 1, 6, 40. Scripsit ἐξηύρισκεν Cyr. 2, 1, 29. εὑρημένα 2, 3, 14. εὕρητο 8, 8, 16. ηὗρε An. 1, 9, 29. ηὑρημένας Cyr. 1, 6, 14. De verbo εὔχεσθαι v. Kuehn. Comm. 1, 3, 2. ηὔχετο Cyr. 3, 2, 15. Oec. 7, 8. in uno libro, εὔχετο in optimis, ut Comm. 1, 3, 2. ηὐχόμεθα Cyr. 7, 5, 42. εὐεργέτει Ag. 4, 4. n. εὐεργέτουν Apol. 26. εὐεργετήκει Ag. 2, 29, sed εὐηργετημένους Comm. 2, 2, 3. Dind.; εὐτύχει Ag. 2, 23. εὐτύχουν Ven. 12, 6. ηὐτυχήκαμεν Cyr. 5, 2, 36; εὐδαιμόνει Apol. 18, ubi v. Dind., qui RLac. 1, 2. ηὐδαιμόνησαν verum habet. In novissimis editionibus ηυ postulat, etiam contra librorum fidem, ut ηὑρημένων Cyr. 4, 3, 19. De augmento plusquamperfecti v. ann. An. 6, 4, 13. Kuehn. Comm. 1, 2, 64. Dindorfius ubique huic tempori augmentum addi vult, v. Hell. 1, 2, 10. 5, 10. 3, 5, 9. Cyr. 3, 2, 24. 6, 1, 54. 7, 2, 5. 8, 4, 7. An. 6, 4, 11. 13. 7, 3, 20. 5, 8. 8, 14. Vid. ἅλλεσθαι, ἀφιέναι, ὁρᾶν al.

B.

βάδην. θᾶττον ἢ βάδην Hell. 5, 4, 53. Coni. Kiehlii et Bisschopii An. 1, 2, 17. 4, 6, 25.

βαδίζειν de nautis Oec. 16, 7. de equitibus An. 6, 3, 19. dub. n. De iisdem βάδην Ag. 2, 3. [27.

βάδιϲιϲ [3]. Ven. 8, 3. βάδισμα Apol.

βάθρον [5]. [7]. REq. 1, 1.

βαίνειν. Pollux 2, 200: βεβῶτας ὁ Πλάτων τε καὶ Ξενοφῶν λέγουσιν. Dicit Plato, non dixit Xenophon, qui, quamvis Thomas M. praecipiat βεβὼς Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ βεβηκώς, hoc tamen habet An. 3, 2, 19.

βαλανάγρα [3]. Hell. 5, 2, 29.

βαλανεῖον [2]. Oec. 9, 5.

βαλανωτόϲ [1]. coni. G. Hermanni Oec. 9, 5.

βαλλάντιον [3]. Conv. 4, 2. n.

βαλλαντιοτομεῖν [3]. Comm. 1, 2, 62. Duplex in his vocibus λ postulat Dindorf. Aliter iudicant Schneiderus et Hermannus Platonis editores.

βάναυϲοϲ [3]. Cyr. 5, 3, 47.

βάπτειν ξίφος [7]. An. 2, 2, 9.

βάραθρον [3]. Hell. 1, 7, 20.

βαρβαρίζειν [8]. Hell. 5, 2, 35.

βαρύτονον [3]. στῆθος Ven. 5, 30.

βάϲανοϲ [3]. Cyr. 7, 5, 64.

βαϲιλεύϲ ubi rex Persarum dicitur, articulus additus ita suspectus est Dindorfio An. 2, 4, 4. (n.) Ox., ed. 4. Lips. VIII, ut etiam contra auctoritatem librorum eum deleat Hell. 7, 1, 37. n. 38. Oec. 4, 15. An. 2, 5, 38. Ceterum vid. Born. Comm. 3, 5, 26. Conv. 3, 13. Krueg. NJbb. 1838. 1, 46. Kuehn. An. 2, 5, 38. mea RLac. 13, 6. ὁ δὲ βασιλεὺς An. 1, 10, 6. dub. Alius generis sunt ὁ Περσῶν βασιλεύς An. 3, 4, 12. Hell. 3, 4, 25. 1, 2, 19. Quare Oec. 4, 4. vulgata non mutanda. βασιλεὺς ὁ Περσῶν An. 3, 4, 8. Hell. 6, 1, 12. Ag. 1, 6. Unde Oec. 4, 5. scribendum βασιλέα τὸν Περσῶν. ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς Hell.

3, 5, 13. τοῦ ἄνω βασιλέως An. 7, 7, 3. De Spartanorum rege in Rep. Lac. articulum saepius omitti quam addi dixi ad 13, 6.
βαςίλιςςα [8]. Oec. 9, 15.
βάςιμος [3]. An. 3, 4, 49.
βατός [3]. An. 4, 6, 17.
βδελυγμία [5]. [8]. Comm. 3, 11, 13.
βήττειν [3]. Cyr. 2, 2, 5.
βίᾳ τῆς μητρός [7]. An. 7, 8, 17, v. Bernh. Synt. 162. βίαν πάσχειν An. 6, 6, 25. dub.
βιάζεσθαι. Passiva βιαζόμενος Conv. 2, 26. βιασθείς Hell. 6, 1, 7. 7, 3, 9. Comm. 1, 2, 10.
βίβλος [3]. An. 7, 6, 14.
βίκος [8]. An. 1, 9, 25. De loco Pollucis 6, 14. huc pertinente vid. Heiland. ZAW. 1847. 77, 612.
βίος ἐπὶ ἀλόγων ζῴων, Ξενοφῶν Ἀπομν. Bekk. Antiatt. 83. Comm. 3, 11, 6. — βίον ποιεῖσθαι Oec. 3, 5.
βιοτεία [8]. Oec. 6, 10.
βιοτή [7]. [8]. Cyr. 7, 2, 27.
βιοῦν. ἐβίωσε Oec. 4, 18. dub. v. ann. Atticorum esse βιῶναι, βιούς, βεβίωκα Cobetus docet N. 576. Guil. quidem Dindorfius in Thes. St. Isocratis locos affert, sed C. Grashofius ZAW. 1835. 131, 1049. illum ipsum locum testem citat elocutionis in Oeconomico a consuetudine recedentis ac pene Lucianeae.
βιωτός [3]. Hell. 2, 3, 50.
βλάβος [3]. An. 7, 7, 28.
βλαισός [3]. REq. 1, 3.
βλακικός [3]. Oec. 8, 17.
βλακώδης [8]. REq. 9, 1.
βλάξ. βλᾶκας Oec. 8, 16. Compar. Comm. 3, 13, 4. n.
βλαστάνειν [5]. RLac. 1, 5.
βλεφαρίς [3]. Comm. 1, 4, 6.
βοᾶν infinitivo sequente voluntatis significatione praeditum An. 1, 8, 12. 19. 4, 3, 22. 5, 2, 32. Hell. 7, 2, 19. Χάρητα ἐπιβοηθεῖν ἐβόων.
βοεικός [3]. An. 7, 5, 2. 4.
βοηθεῖν τῇ Ἀρτέμιδι Hell. 1, 2, 6: non templo, sed ipsi deae auxilium ferre. De ulciscendis mortuis Hell. 6, 5, 10. 36. βοηθήσων An. 7, 4, 19. dub. βοηθήσοντες Hell. 3, 5, 17.
βόθυνος [2]. Oec. 19, 3.
βοιωτικός [2]. Hell. 5, 1, 33.
βοιωτιουργής [3]. REq. 12, 3.
βολή [3]. Hell. 4, 5, 15.
βουθυτεῖν [3]. Hell. 4, 3, 14.
βουκόλιον [3]. Hell. 4, 6, 6.
βουλεία [2]. Hell. 2, 3, 38.
βούλεσθαι. ὁ βουλόμενος *quivis* RLac. 3, 6. RAth. 1, 2. τῷ βουλομένῳ — τῷ μὴ βουλομένῳ An. 5, 6, 25. εἰ μὲν βούλεσθε — εἰ δὲ βούλεσθε Hell. 6, 3, 16. — βούλεσθαι λογικόν, ἐθέλειν φυσικόν. Cyr. 7, 2, 10. 8, 7, 26. ubi v. Dind.
βουλευτέον [3]. Cyr. 4, 5, 24.
βουλευτικὸς [3]. ὅρκος Comm. 1, 1, [18.
βούληςις [3]. Cyr. 5, 1, 28.
βούλιμος [1]. Poll. 6, 31. Verbo βουλιμιᾶν, quod apud Xenophontem aliquoties legitur, idem 2, 217, Photius 131, 16, Suidas verbum Doriensium proprium καρδιώττειν (καρδιώσσειν Ahr. Dial. 2, 101) explicant.
βουπόρος [5]. [7]. An. 7, 8, 14.
βοῦς. Plur. nom. βόες, acc. βοῦς. Cyr. 4, 1, 9. πολλοὶ βόες, libri optimi βοῦς. Vid. Born. et Kuehn. An. 3, 5, 9. 4, 5, 25.
βράδος [4]. REq. 11, 12.
βραδυτής [3]. Hell. 4, 6, 5.
βραχυγνώμων [4]. Hipp. 4, 18.
βραχύδρομος [4]. Ven. 5, 21.
βραχύς. βραχέα ἔχειν Conv. 4, 34.
βραχύτης [3]. Ven. 5, 32.
βρέξις [4]. REq. 5, 9.
βριμοῦσθαι [8]. Cyr. 4, 5, 9.
βρύειν [7]. Ven. 5, 12.

βρῶcιc [3]. Comm. 1, 3, 15.
βρώcκειν [7]. *βεβρωκώς* Hier. 1, 24.
βυθόc [7]. Oec. 19, 11.
βύρcα [3]. Apol. 29.
βυccινοβαφήc [2]. Cyr. 8, 3, 13.

Breviloquentia praepositionibus effecta: *τῆς παρὰ τούτων εὐνοίας* Comm. 2, 2, 12. *εἰς Λακεδαίμονα γράμματα πεμφθέντα ἑάλωσαν εἰς Ἀθήνας* Hell. 1, 1, 23. cum enallage quae vocatur vel attractione quadam *εἰ δωροῖο τὰ παρὰ σεαυτῆς* Comm. 3, 11, 13. *κλέπτεσθαι τὰ ἐκ τῆς χώρας* 3, 6, 11. *τὰ ἐκ τῆς οἰκίας πέπραται* Conv. 4, 31. Cyr. 7, 2, 5. Hell. 3, 2, 26. 6, 2, 6. 4, 8, 30. An. 5, 3, 10. — Non solet deesse verbum, quod attractionem efficiat. Videtur deesse Hell. 3, 5, 23. *τοὺς ἀπὸ τῶν πύργων*. Non deest in re simillima 7, 2, 8. *οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τὴν φλόγα φοβούμενοι ἐξήλλοντο. τὰς παρ' Ἀγαθίνου παραλαβὼν ναῦς* 4, 8, 11. *τὰς ἀπὸ Συρακουσῶν ναῦς* 5, 1, 26. 4, 3, 15. 6, 2, 38. *τὸ ἀπὸ Περσῶν στράτευμα* Cyr. 2, 1, 10. *τὸ ἐκ Λακεδαίμονος στράτευμα* Hell. 3, 5, 21. *τὸ ἀπὸ Λακεδαίμονος στράτευμα*, das von L. her zu erwartende Heer, 3, 5, 18.

Γ.

γαλήνη [7]. An. 5, 7, 8.
γαμβρόc [3]. Hell. 3, 1, 14.
γαμεῖν fut., v. Dind. Cyr. 8, 4, 20.
γαμήcειαc [2]. ib. *γαμησείειν* coni. Bornemanni ib.
γαμετή [3]. Oec. 3, 10.
γαμέτηc [7]. Cyr. 4, 6, 3.
γάρ particula quinto loco posita Cyr. 7, 5, 25. dub., saepius repetita, v. Born. Conv. 4, 55, in parenthesi collocata, v. Kuehn. Comm. 4, 2, 28, omissa post *τεκμήριον δέ* An. 1, 9, 29. dub., illata post pron. demonstr. Hell. 6, 4, 13. Cyr. 2, 4, 26. 3, 1, 25. 5, 1, 21. 2, 35. 36. RLac. 6, 1. 4. 7, 1.
γαυλικόc [4]. An. 5, 8, 1.
γαυριᾶcθαι [7]. REq. 10, 16.
γαυρόc [1]. coni. Cobeti Apol. 29.
γαυροῦcθαι [3]. Hier. 2, 15.
γέ particula bis posita Cyr. 2, 2, 3. 3, 3, 24. n. 4, 3, 14. dub. Oec. 1, 7. 15. n. (*οὔ*) *γε* (*ἀλλά*) *γε* An. 4, 8, 6. dub.; post *τοί* transposita vel temere addita, ann. Comm. 1, 2, 3; post pron. dem. Conv. 4, 55. dub.; pronominis personalis vim auget Cyr. 1, 4, 12. dub.; in iurandi formulis dicta Hell. 7, 1, 37. dub. Cyr. 8, 4, 27. Conv. 3, 9. 4, 54. Comm. 3, 11, 5. quem usum recentioribus tribuit Dind. Apol. 20. *γὲ — δέ* Hier. 9, 7. Hipp. 9, 5. dub. De particulis *γὲ μήν* cf. Baeuml. Partt. gr. 64, 159. ann. Ages. 1, 6.
γεγωνεῖν [7]. Ven. 6, 24.
γειτονεύειν [8]. Vect. 1, 8.
γελωτοποιία [8]. Conv. 4, 50.
γενεαλογεῖν [3]. Conv. 4, 51.
γενέθλια [3]. Cyr. 1, 3, 10.
γενειᾶν [3]. An. 2, 6, 28. *γενειάσκειν* Cyr. 4, 6, 5. Quod dicitur poeticum esse.
γένοc regia stirps apud Persas Cyr. 8, 6, 26. apud Spartanos de Heraclidis Hell. 3, 3, 3. 4, 2, 9. n.
γένυc [3]. de lepore Ven. 5, 10.
γεραίρειν [7]. Cyr. 8, 1, 39. al.
γέρανοc [3]. Cyr. 8, 6, 18.

γεροντία [6]. RLac. 10, 1. 3. munus senatoris spartani, v. Ahr. Dial.
γερόντιον [3]. An. 6, 3, 22. [2, 62.
γεωμετρεῖν [3]. Conv. 6, 8. *γεωμέτρης* Comm. 4, 2, 10. *γεωμετρία* 4, 7, 2. 3.
γήδιον [3]. Cyr. 8, 3, 38. Ita Lud. Dindorfius scripsit, Guilelmus frater in Thes. St. *γήδιον* veram scripturam habet.
γήινος [3]. An. 7, 8, 14.
γηραιός [7]. Ag. 11, 15. *γεραιός* RLac. 1, 7. dub. [*γηρᾶναι*.
γηρᾶσαι [2]. Comm. 3, 12, 8. Dind.
γηροβοσκός [7]. Oec. 17, 12. 19.
γίγγλυμος [3]. REq. 12, 6.
γιγγράινος [1]. Athen. 4, 23, 174. Vid. Comm. de fragm. 2 extr.
γίγνεσθαι. Formam *γίνεσθαι* et *γινώσκειν* haud saepe omnes libri praebent, veluti An. 6, 2, 16. 5, 6, 32. Conv. 4, 41. Oec. 1, 20. 7, 42. RLac. 11, 10. Poppo An. XLIII, Cyr. XXXV, Ann. Berol. 1842. 1, 76 sq., Bornemannus Conv. 4, 41, Kuehnerus Exc. 1. ad ed. Comm. 505 sqq. et ann. An. 2, 2, 1. utrique formae locum concedunt, Kruegerus An. p. 470. et Dindorfius ubique formam *γν* postulant. — *γίγνεσθαι* de hominibus v. ann. Comm. 3, 3, 6. An. 4, 3, 29. 8, 15. Hier. 10, 4. Cyr. 8, 5, 28. Hipp. 1, 5. dub. — de tempore, *ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις* Cyr. 5, 4, 51. Hell. 2, 4, 25. — *τὸ γιγνόμενον* quod vere fit, die Erfahrung, REq. 9, 7. *τὰ γιγνόμενα* Hier. 9, 3. — *γίγνεται ὥστε* An. 5, 6, 30. Cyr. 8, 2, 2. Hell. 5, 3, 10. — *γίγνεται τὰ ἱερά* de sacrificiis laetis vel propitiis, *καλά* non addito. Dubii loci Cyr. 2, 4, 18. An. 6, 4, 9. 7, 2, 17. 6, 5, 2. Adiectivum ad verbum *εἶναι* additur, Kr. An. 2, 2, 3. Cob. N. 386. — Additus dativus *αὐτῷ* Hell. 5, 4, 36. dub. — *εὖ γίγνεσθαι* de victoria Hell. 4, 3, 2. Cyr. 4, 5, 25. 7, 1, [18.
γλουτός [5]. REq. 7, 2.
γλυκαίνειν [8]. Oec. 19, 19.
γναφεύς [2]. Comm. 3, 7, 6. ubi v. Kuehner. Cf. Ag. 1, 26.
γνωμονικός [3]. Comm. 4, 2, 10.
γνώρισμα [3]. Cyr. 2, 1, 27.
γνῶσις [3]. Comm. 4, 8, 11.
γνωστήρ [4]. Cyr. 6, 2, 39.
γοᾶσθαι [7]. Cyr. 4, 6, 9.
γοητεύειν [1]. coni. Dindorfii Cyr. 8, 1, 4. coll. An. 5, 7, 9.
γομφίος [3]. Comm. 1, 4, 6.
γονή [1]. Poll. 2, 7.
γοργοῦσθαι [4]. REq. 10, 4.
γρᾴδιον [3]. An. 6, 3, 22. Vid. Kr. gr. 41, 10, 4.
γραμματεύειν [3]. Hell. 5, 4, 2. *γραμματεύς* 7, 1, 37.
γραμματικός [3]. Comm. 4, 2, 20.
γραμματιστής [3]. Conv. 4, 27.
γραμμή [3]. REq. 1, 14. Epist. e Stob. 1, 5.
γραπτέον [4]. REq. 2, 1.
γραῦς [2]. Cyr. 8, 5, 28.
γραφεύς [3]. Hell. 4, 1, 39.
γρηγορεῖν [2]. Ven. 5, 11. al. Xenophonteum est *ἐγρηγορέναι*. V. ann. Anab. 4, 6, 22. Cob. N. 774.
γρυπότης [7]. Cyr. 8, 4, 21.
Γύθειον G. Weber. De Gytheo (Heid. 1833) 1. et Dind. Hell. 6, 5, 32. alteri formae *Γύθιον* praeferunt.
γυμναστέον [3]. Comm. 2, 1, 28.
γυμναστής [3]. Comm. 2, 1, 20.
γυμνής. Inter hanc formam et *γυμνήτης* fluctuant libri. V. ann. An. 4, 1, 6. Kruegerus et Dindorfius etiam exiguo librorum auxilio adiuti priorem praeferunt An. 1, 2, 3. 3, 4, 26. 4, 1, 6. 6, 17. 6, 3, 15.
γυμνητικός [3]. Cyr. 1, 2, 4. Al. *γυμνικός*. Hell. 3, 2, 21. *γυμνικὸς ἀγών*.

γυναικών [4]. Cyr. 5, 5, 2.
γωνία [3]. RLac. 12, 1.

Cacophonia. De hac difficilior iudicatio, plurima aurium iudicio concedenda. Multa pronuntiatione aut coaluisse aut probabiliora facta videntur esse, ut in magno numero hiatuum. Literae *η* tolerabilior repetitio fuit, ut videtur: *ἡ σὴ ἢ ἡ ἐμή* Conv. 5, 6. *ἣν ᾗ ἡ ἰσχύς* An. 1, 8, 22. *ἄλλῃ ᾗ ᾗ* 5, 6, 7. Vid. Krueg. An. 1, 3, 18. Lips. De Hell. 17. Cavendum ne quae nobis displiceant continuo corrigamus, ut Schneiderus fecit verbis *πῶς οὖν ἂν* Comm. 3, 11, 15. Non desunt tamen loci, quibus cacophoniae evitatio mutationes quasdam effecit. Scripsit Xenophon *ἐβοήθει μετά τε τῶν Αἰγινητῶν καὶ σὺν τοῖς τῶν νεῶν ἐπιβάταις* Hell. 5, 1, 11, ut male sonaturum *μετὰ τῶν τῶν νεῶν ἐπιβατῶν* evitaret, et *τοῦ προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ* 3, 2, 31 quum nollet scribere *τοῦ τοῦ Διός*. Cf. An. 3, 2, 9.

Casus duo ex una voce apti Hell. 5, 3, 5. *τοῦ καιροῦ ἐγγυτέρω (τοῦ) τείχους διώξαντες.* — Casus mutati *μέμφεσθε ἡμῖν ὡς ψηφισαμένων χαλεπά* Hell. 3, 5, 8. Cf. 6, 5, 10. ann. ad Oecon. 2, 15.

Comparatio non accurata *ἐκείνῳ* pro *τοῖς ἐκείνου* Cyr. 6, 1, 50. 5, 1, 4. ubi v. Hertl. Cf. *ὥσπερ*. — De comparativis adiectivorum —*αιος*: *σχολαίτερος* An. 1, 5, 9. ubi v. Dind. *παλαίτερος* 4, 5, 35. dub. *παλαιότατος* Comm. 3, 5, 9. ubi Dindorfius libris invitis *παλαιτάτους* ut atticum postulat, Ven. 12, 18. *παλαιοτέρων* novitio scriptori concedit. — De vocalibus *ο* et *ω*: v. *ἐπαφροδιτότατος* Hier. 1, 35. coll. Conv. 8, 15. *μανότερος* Cyr. 7, 5, 6. De *εὔχειρος* v. Dind. Cyr. 1, 6, 36. Libri REq. 4, 2. habent *εὐιατώτερα*. — Rariora *ἐσχατώτατος* Hell. 2, 3, 49. dub. *ἀξιοχρεώτατος* Cyr. 7, 5, 71. *ἀεναώτερος* 4, 2, 44. *κατώτατος* Cyr. 6, 1, 52. dub. *σαώτερος* 6, 3, 4. quem contra Buttmannum comparativum ostendit esse Grashof. ASchZ. 1831. 2, 706 sq. *ἐπιχαριτώτερος* Cyr. 8, 2, 2. Conv. 7, 5. *εὐχαριστότατος* Cyr. 2, 2, 1. *ἀθεμιστότερος* Cyr. 8, 8, 5. *πολυεραστότατος* Ag. 6, 8. *πολυεπαινετώτατος* ib. *πολυωφελέστατος* Hipp. 1, 1. De his cf. A. Lentz. ZAW. 1852. 27, 213 sqq. *ἀθροώτερος* Hell. 6, 4, 9. *εὐχρυώτερος* Cyr. 8, 1, 41. Oec. 10, 11. *δαιμονιώτατα* Hell. 7, 4, 3. *ἐπιπεδέστερος* 13. dub. *κεχαρισμενώτατα* Hipp. 1, 1. — Adverbiorum comparativos collegit Poppo Thuc. 3, 1, 627, quique De adv. gr. sp. 1. scripsit Hagenus (Regim. 1840) ubi Comparativalia quae vocat enumerat, 10 habet Xenophontea in *οτέρως* vel *ωτέρως* desinentia, 5 in *εστέρως*, 2 in *όνως*. In quibus sunt insolita, *ἐχθιόνως* Conv. 4, 3. *μειζόνως* Ven. 13, 3. *ἐρρωμενεστέρως* Hell. 3, 5, 14. REq. 7, 5. *ἠρεμεστέρως* Cyr. 3, 1, 30. Vid. Kuehn. Comm. 3, 13, 1. — Diversi gradus compositi Hell. 3, 5, 17. Cf. Hipp. 2, 2. — Positivus cum vi comparativi *μακρὸν ἂν εἴη* Ag. 7, 1. An. 3, 4, 42. *σκληρὰ ἡ γῆ* Oec. 16, 11. *ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ὥστε λούσασθαι* Comm. 3, 13, 3. Cf. Cyr. 1, 5, 11. *ἰδιώτας ὄντας ὡς πρὸς ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι.* — Comparativus significat quod potius de aliqua re dicendum est, *ἀξιολογώτερον* Cyr. 8,

2, 13. Hell. 7, 5, 19. Oec. 15, 13. Pro superlativo Cyr. 5, 1, 6. n. — ἅπας ἑαυτοῦ ἔστι βελτίων Ven. 12, 20. REq. 1, 14. dub. — Superlativus comparativum in se habens cum genitivo Hell. 5, 1, 4. dub. Hier. 11, 7. Oec. 21, 7. minus indicans quam positivus Hell. 6, 5, 24.

Composita verba, maxime ea, quae κατά habent, Dindorfius aliquoties simplicibus postponit, Cyr. ed. 4. Lips. XX, Cyr. 3, 3, 11. τάττειν, 8, 1, 40. γοητεύειν, 4, 2, 24. κηρύττειν et μηνύειν, An. 3, 2, 39. καίνειν. Idemque σύν bis tollit Cyr. 5, 4, 17. Ib. 1, 6, 45. κατακτησάμενοι, D. κτησάμενοι. Quo uno loco est apud Xenophontem verbum κατακτᾶσθαι. Vid. Κατά et Σύν.

Coniunctiones postpositae RLac. 12, 3. dub. n. 13, 7. Cyr. 3, 2, 30. 5, 3, 50.

Coniunctivum post historica tempora C. Ditfurtus Chrest. praef. a Xenophonte evitari dicit usu fere stabili. Contra ea Breit. GZ. 1840, 132. affert Cyr. 1, 4, 2. 4, 5, 48. An. 3, 4, 34. 7, 1, 2. Conv. 2, 11. Post praesens historicum Cyr. 6, 1, 35. An. 1, 8, 24. Hier. 11, 11. Comm. 2, 7, 14. Cf. Popp. Cyr. 3, 2, 27. Krueg. An. 1, 3, 14. Kuehn. 1, 4, 18. — ὅπλα κτῶνται οἷς ἀμύνωνται parum recte Comm. 2, 1, 14. n. Krueg. Anal. cr. 1, 148. ἔξειν ὅ τι εἰσφέρωσιν non praecedente negatione dictum pro εἰσοίσουσιν Oec. 7, 20. n.

Contractio. De contractis formis Atticorum, de resolutis librariorum v. Cob. N. 527 sqq. Librarios male antiquioribus inferre solitos esse contractas formas ἐπιμελεῖσθαι, εἰλεῖν, κυλινδεῖν, πιεζεῖσθαι, στερεῖσθαι Dindorfius dicit Cyr. ed. 4. Lips. X. Dicitur vero ionica ratione contractio neglecta esse in formis ἀνθέων, πήχεων, οἶες, νοῦς et composs., χρύσεος al., v. Heiland. Dial. 18. Accedit Πειραιέως Hell. 2, 4, 24. ubi v. Breit. II, p. XXVI, Hertl. Obss. Hell. 1, 15, qui comparat Πλαταιέων et Θεσπιέων 6, 3, 5. Quos genitivos Cobetus et Dindorfius contrahunt. Cf. Accusativ. Omissa contractio in βελτίονας Comm. 3, 3, 5. βελτίονος — βελτίω 4, 8, 11, βελτίονες Cyr. 2, 1, 13. χείρονα et κακίονας 15. ἥττονα 1, 4, 4. ἀμείνονα 6, 4, 8. ubi v. Dind. Cf. Kuehn. Comm. 2, 2, 3. Contractas formas vocabulorum νοῦς et πλοῦς et compositorum postulat Dind. Cyr. 6, 4, 15. Hell. 2, 1, 2. etiam contra libros. Est vero πλόων RAth. 1, 20. in optimis. νῷ Cyr. 5, 2, 17. 6, 1, 3. πλῷ Comm. 3, 3, 9. e corr. Oec. 8, 15. dub. Est εὔχροοι RLac. 5, 8. ubi Cob. εὔχροι scribi vult. An. 7, 6, 37. vid. Dind. qui πλεῖτε, Kuehn. qui πλέετε. Hell. 6, 2, 27. ubi Breit. cum Heil. Dial. 19. ἔπλεεν. In nullo verbo licentius Graeculos grassatos esse quam in δεῖν dicit Cobetus. Hell. 6, 1, 18. Schneid. Dind. Cob. ἐδεῖτο contra librorum fidem scripserunt et contra solutarum formarum defensores Kuehnerum (Comm. 1, 6, 10), Hertleinium, Kruegerum, Heilandum (Dial. 10). An. 7, 7, 31. n. librorum scripturam δέεσθαι Schneiderus in δεῖσθαι commutavit, quem secuti sunt Born. Popp. (7, 4, 8) Cob. Dind. (Thes. 1038. a. b.). Contra libri REq. 10, 11. συνθῇ habent pro συνθέῃ.

Crasis in prosa Atticorum multo frequentior fuit quam nunc ap-

paret in libris. Hoc qui scripsit Dindorfius Cyr. Ox. XI. saepe ac nuper saepius quam antea crasin expressit, etiam pluribus locis restituendam censet; v. Cyr. ed. 4. Lips. XV. Scripsit ἅν, ἀνήρ, ἅνθρωποι Hell. 2, 3, 29. dub. Vid. ann. ad 4, 8, 22. Comm. 3, 4, 7. τὤνδρες laconicum Hell. 1, 1, 23. In multis vocabulis crasis non solum pronuntiationi relinquenda, verum etiam scribendo exprimenda est, ut τἀπιτήδεια, τἀργύριον, τἀληθῆ, τἀγαθά, τἀναντία. Scribitur τἆλλα, τἆκρα Cyr. 3, 2, 17. dub. τἀναλώματα Comm. 3, 6, 6. Scripsit Dindorfius Ἁντισθένης Comm. 3, 4, 4. Ἁθηναῖος ἀπό An. 7, 2, 19. ἅρχων Cyr. 2, 1, 31. ἀγαθοί Comm. 3, 4, 7. dub.; postulat ταὐτό Comm. 2, 3, 2, non scripsit, ut fecit Cyr. 6, 3, 11. ταὐτά Comm. 3, 8, 5. 4, 4, 6. αὑτός An. 7, 3, 3. ἐν ταὐτῷ RLac. 9, 4. dub. An. 3, 1, 27. Comm. 1, 2, 23. n. τἀγαθῷ RLac. l. c. 11, 8. Cobetus ἐκ τοὔπισθεν postulavit, ἐκ τοῦ ἐναντίου intactum reliquit. θἀτέρῳ Hell. 3, 1, 9. οὑμός, ἡμή Cyr. 7, 7, 28. dub. τοὐμοῦ, τἀμά, v. Dind. Comm. 1, 6, 5. Cyr. 6, 1, 3. τἀκεῖ, κἀγώ, κἀμέ, ann. 7, 5, 85. καὶ ἐκεῖνοι — κἀκεῖνοι Cyr. 1, 4, 19. τοὔμπαλιν, τἀπὶ θάτερα Hell. 7, 4, 30. τἀναντία Comm. 3, 12, 7. An. 4, 3, 32. τοὖργον Cyr. 4, 3, 14. dub. τἀληθοῦς Cyr. 6, 3, 17. dub. ἀπὸ ταὐτομάτου Comm. 4, 2, 2. τοὔνομα 2, 2, 1. ubi v. Dind. τὸ ὄνομα 4, 2, 22. τοὐνόματος ib. dub. τοὐκείνου Hell. 1, 6, 14. dub. κἀγαθός, κἄν, κἀπενεγκών, v. Dind. Cyr. Ox. XI. ὁσέτη RAth. 3, 4. dub. προὐκαλοῦντο Hell. 2, 2, 14. συμπρουθυμεῖτο An. 3, 1, 9. προὔλεγεν Comm. 1, 1, 5. dub. προὔπεμπε Cyr. 2, 4, 18. Ad quos locos cf. Dind. et An. XIII. ὡς ἐγᾦμαι Comm. 2, 7, 5. ubi v. Dind. et Kuehn. ἐγᾦδ' ὅτι Cyr. 3, 3, 32. ὤριστε, ὠγαθέ, Dind. Comm. 3, 5, 28.

Δ.

δᾳδοῦχος [3]. Hell. 6, 3, 3.

δαήμων [5]. Cyr. 1, 2, 12. Vid. ann. ad An. 1, 9, 5.

δαιμονᾶν [7]. Comm. 1, 1, 9.

δαιμόνιος. δαιμονιώτατα ἀποθνήσκει Hell. 7, 4, 3.

δαίς [7]. Cyr. 4, 2, 37.

δάκνειν coni. Uebeleni et Pantazidis Hell. 3, 4, 8.

δακτυλήθρα [8]. Cyr. 8, 8, 17.

δαμοσία [6]. οἱ ἀπὸ δαμοσίας Hell. 4, 7, 4, οἱ περὶ δαμοσίαν 4, 5, 8. 6, 4, 14. RLac. 13, 7, comites et contubernales regis spartani.

δαπανᾶν [5]. ἀμφί τι Vect. 4, 8. An. 1, 1, 8. περί Hell. 6, 5, 5. Alias εἰς.

δάπεδον [6]. An. 4, 5, 6. al.

δάπις [2]. Cyr. 8, 8, 16. Vid. G. Curt. Etym. gr. 2, 112.

δαρεικός. Vid. Hultsch. Metrol. Gr. et R. 277. Rehdantz. Anab.

δᾴς [3]. Cyr. 7, 5, 23. [praef. 6.

δάσασθαι [5]. [7]. δάσωνται Cyr. 4, 2, 43. ἐδάσατο Oec. 7, 24 sq.

δάσμευσις [4]. An. 7, 1, 37. Vid. Cob. N. 489.

δασμός [5]. [7]. An. 4, 5, 24. al. Eiusdem generis sunt δασμοφόρος Cyr. 7, 5, 79. et δασμοφορεῖν 8, 6, 4. Cf. εἰς.

δαcύc [2]. c. gen. An. 2, 4, 14. *παραδείσου δασέος παντοίων δένδρων.*

δέ quinto loco positum Oec. 1, 3. Hell. 6, 4, 17. REq. 5, 9. 11, 8. dub. — Non omitti praecedente *τέως μέν* ratus Schwidop. Obss. in Hell. 7. *εἶτα δέ* 2, 2, 17. scribendum censuit, alium post *εἶτα* usum esse demonstravit Hertlein. Obss. in Hell. 3, 9. — De *δέ* in responsis v. Dind. Hertl. Cyr. 4, 5, 11. — De *δέ* in apodosi v. Kuehn. An. 5, 5, 22. post participium absolutum Breit. Hell. 3, 3, 7. Baeuml. Partt. 94. — De *δέ* explicativo v. Kuehn. Comm. 2, 1, 1. Breit. Hell. 6, 4, 30. — *δέ γε* particulas dici, ubi duae res ita inter se componantur, ut altera plus habeat ponderis, demonstrat Cob. 435. An. 3, 1, 35. Kuehnerus *γέ* non ad *δέ*, sed ad *ἡμῖν* refert. 3, 1, 27. Cobetus *σὺ δέ γε* scripsit. Cf. Car. Schmidt. Racematt. Eurip. 1, 14 sq. 2, 8 sqq. (Bielef. 1834. 1836). Locos collegit Schwidop. 12. — *δὲ — γάρ* cum anacoluthia An. 1, 5, 14. 3, 2, 11. — *δὲ μήν* An. 2, 4, 6. dub. n., v. Kr., Herm. Plat. IV. p. XXII. — *δὲ δή* iuncta An. 3, 1, 38. Cyr. 1, 3, 4. dub. separata An. 1, 9, 22. dub. 5, 2, 26. dubia 2, 4, 26. Comm. 3, 9, 8.

δεῖγμα [3]. Hell. 5, 1, 21.

δείδω. De usu formarum huius verbi v. Dind. Thes. 936. d. Cob. 465 sqq. *ἔδεισαν* An. 6, 6, 7, ubi Cob. *ἐδέδισαν, δείσας* Cyr. 1, 4, 22. *δείσῃς* An. 7, 3, 26. Cyr. 6, 2, 30. *δέδοικα* Comm. 2, 3, 10. RAth. 1, 11. *δεδιέναι* et *δεδίῃ* ib. *δεδιώς* Conv. 4, 52. *ἐδεδοίκειν* Cyr. 1, 3, 10. cui formae Dind. ed. Lips. 4. XVII. *ἐδεδίειν* vel *ἐδεδίῃ* praefert. *ἐδεδοίκεσαν* An. 3, 5, 18. 5, 6, 36. n. ubi v. Kuehn. Cobetus habet *ἐδέδισαν* loco scripturae librorum *ἐδεδίεσαν*, quae est etiam Hell. 4, 4, 16. n. *δείσει* An. 7, 3, 26. coniectura Dindorfii, quam futuri formam Cobetus 518. reiicit.

δεικτέον [4]. Comm. 3, 5, 8.

δείλη, v. An. 1, 10, 19.

δεῖν. V. Contractio. *δεῖν* c. nom. Cyr 5, 2, 17. An. 2, 6, 26. 8, 7, 25. Cf. Hier. 2, 8. c. dat. et inf. An. 3, 4, 35. Comm. 3, 3, 10. Hell. 2, 4, 16. Oec. 7, 20. dub. 8, 9. dub. RLac. 11, 2. — *δεῖν* participium Hell. 7, 4, 39. n. Cf. Hesych. s. v. Greg. Cor. 72. Lys. adv. Alc. 1, 7. Dind. Hell. ed. 3. p. XXVIII. — *δεῖν* omissum creditur post *οἴεσθαι* Hell. 4, 7, 4. 5, 1, 15. n. post *οἷόν τε δοκεῖν* Oec. 6, 5. n. An. 7, 2, 28. 1, 2, 1. al. post *ἀρκεῖ* Cyr. 1, 6, 16. post *λέγειν* An. 5, 7, 34, ubi Batavi *δεῖν* addunt, v. Kuehn., 7, 1, 40. post *φάναι* Cyr. 4, 6, 11; maxime optativo orationis obliquae, Hell. 1, 7, 7. 3, 3, 9. 5, 22. — *δεῖν* in subtractione: *νῆες εἴκοσι δυοῖν δεούσαιν* pro *δέουσαι* labentis Graecitatis esse dicitur. Unde Hell. 1, 1, 5. *δεούσαις* scribendum, v. Dind. Thes. 1034. Schwidop. Obss. Hell. 1; alii *δεούσαιν* recentiorum exemplis tuentur, ut Jungclauss. 6. — *τὸ δεόμενον* Hell. 6, 1, 16. al. *τὸ δέον*, Ven. 2, 9; c. inf. Oec. 12, 11. n. Cyr. 2, 3, 3. *τῶν δεομένων γίγνεσθαι οὐδέν* RLac. 13, 7; *τὸ δέον* sine inf. Hell. 6, 4, 21. Cyr. 2, 4, 4. 5, 2, 17. — *δεῖσθαι* c. acc. pron. Hell. 3, 1, 1. 6, 2, 37. 4, 31. dub. Cyr. 5, 3, 59. dub. 8, 5, 7. dub. ac saepe sine dubio. — *οὐδὲν δεῖσθαι πολέμου* Hell.

7, 4, 35. *πολεμεῖν* 2, 4, 35. de iis, quorum non interest bellum geri. *τῶν κακῶν* 2, 4, 23. — *δεῖ* — *χρή* Conv. 4, 48. n.

δεῖν *ligare* vel *καταδεῖν ἀπό* Hell. 4, 4, 10. Ven. 10, 7. *ἐκ* Ven. 10, 12. 9, 2. — *διδέασι* [7]. An. 5, 8, 24.

δεῖπνον. *μετὰ δεῖπνον* Cyr. 6, 2, 29. ubi D. articulum habet. Conv. 4, 8. *ἐπὶ δεῖπνον παριόντες* Cyr. 7, 3, 16. Al. ex more *ἰόντες*.

δεισιδαίμων i. q. *θεοσεβής* Cyr. 3, 3, 58. Ag. 11, 8. Vid. Herm. Antiq. gr. 2, 8, 6.

δέκα omissum in his: *ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα* Cyr. 1, 2, 8. 4, 16. Hell. 4, 5, 17. Lob. Path. gr. s. 1, 588.

δεκαδεύς [4]. Cyr. 2, 2, 30. Vid. Dind. 8, 1, 14. Lob. Path. 1, 446. Schneidew. GGA. 1844. 94, 933.

δεκάκις [3]. Cyr. 5, 5, 9.

δεκάκλινος [3]. Oec. 8, 13.

δεκάμηνος [3]. Ven. 7, 6.

δεκαπέντε [2]. An. 7, 8, 26.

δεκαρχίαι, *δέκα ἄρχοντες* Sami a Lysandro constituti Hell. 2, 3, 7. *δέκα ἄνδρες* 3, 5, 13. Cf. 2, 2, 5. 3, 4, 2. De forma *δεκαδαρχία* v. Comm. de fragm. 2.

δεκόργυιος [4]. Ven. 2, 5, ubi al. *δεκώρυγος*.

δελεάζειν [3]. Comm. 2, 1, 4. *δέλεαρ* [ib.

δελφίς [3]. An. 5, 4, 28.

δενδροκοπεῖν [3]. Comm. 2, 1, 13.

δένδρον. *δένδροις* An. 4, 7, 9. in omnibus, *δένδρεσι* 8, 2. in melioribus libris est, idemque Oec. 4, 14. in omnibus. Aelius Dionysius apud Eustath. 396, 22. Xenophonti formas *δένδρος, δένδρει, δένδρεσι, δένδρη, δένδρεα* [tribuit.

δέραιον [7]. [8]. Ven. 6, 1.

δέρη [7]. Cyr. 1, 3, 2. 5, 1, 7.

δερμάτινος [2]. An. 4, 7, 26.

δεσμεύειν [2]. non satis attice dici existimat Moeris 130, Xenophonteae aetatis esse negat Cobetus Mn. 7, 72. An. 5, 8, 24. nunc *διδέασι* legitur. Restant loci Ven. 5, 4. Comm. 1, 2, 50. Hier. 6, 14. 7, 12. Ad hunc Hieronis locum Cobetus 562. docet *δεσμούς* esse in carcerem coniectionem et captivitatem in vinculis, *δεσμά* vincula.

δεσμώτης [3]. Hell. 5, 4, 8.

δεσπόσυνος [7]. Oec. 9, 16. 14, 2.

δευτεραῖος [5]. [8]. Cyr. 5, 2, 2.

δεύτερος pro *ἐνδεής* coniicit Cob. Hell. 4, 1, 6. 7, 1, 23. scribendum esse. Cf. Hier. 1, 27.

δευτεροτυχεῖν [2]. Cyr. 2, 2, 3.

δεχάμματος [4]. Ven. 2, 5.

δέχεσθαι absolute dictum Cyr. 6, 1, 49. 8, 4, 26. Hell. 4, 1, 39.

δή bis positum An. 5, 4, 25. dub. — *δή* pro *ἤδη* 1, 10, 8. — *δὴ* — *ἤδη* Hell. 6, 5, 16. Cyr. 2, 2, 27. 4, 2, 20. *δὴ ἤδη* dub., v. ann. ad Oec. 9, 6. — *καὶ δή* i. q. *ἤδη* Cyr. 2, 4, 17. Hell. 4, 1, 24. dub. — *καὶ μὲν δή* Cyr. 1, 6, 3, ubi v. Born., 6, 2, 23; separata Hell. 6, 5, 16. 7, 1, 19. Cyr. 2, 2, 2. dub. 3, 24. Hier. 2, 12. 18. — *δή* cum vi additum Hell. 2, 4, 13. ubi v. Breit., ad imperativum additum Hell. 3, 4, 26. dub. — *δή γε* rarum, Cyr. 6, 3, 10. dub. ubi v. Born. Oec. 20, 2. n. — de re vel simulata vel cum irrisione dicta Hell. 1, 7, 8. 2, 3, 13. 18.

δῆθεν [3]. Cyr. 4, 6, 3.

δηλεῖν [2]. Oec. 10, 3.

Δήλιον. *ἐπὶ Δηλίῳ*, v. ann. ad Comm. 3, 5, 4.

δῆλος *ὡς* c. partic. An. 1, 5, 9. n.

δηλοῦν. *ἐδήλωσε* Comm. 1, 2, 32. Cyr. 7, 1, 30. absolute dictum esse negat C. Fr. Hermann. Gesamm. Abh. 171. Prius *ἐδήλωσε* Dind. Thes. 2. 1064, b. ad rem ipsam refert.

δημαγωγεῖν [3]. An. 7, 6, 4.

δημεύειν [3]. Hell. 1, 7, 20.
δημηγορεῖν [3]. Comm. 3, 6, 1.
δημοσιεύειν [2]. Hell. 1, 7, 10. Cobetus negat i. esse q. *δημεύειν*, dicit esse *δημοσίᾳ πράττειν τι, ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ*.
δημόσιον [5]. *δεσμωτήριον* Hesych. Hell. 7, 4, 36.
δημότης [5. 7]. *τῶν πολλῶν εἷς* Zon. 1, 495. RAth. 1, 4. dub. Comm. 1, 2, 58. Cyr. 2, 3, 7. 15. 8, 3, 5. Contra Zonaram eum usum ex Atticis uni Xenophonti tribuentem disputat G. Roth. De rep. Ath. 10.
διά c. acc. significat *quantum situm est* in aliqua re, i. q. *ἕνεκα*. Ven. 10, 22. Hell. 1, 7, 33. dub. — *διά* c. gen. verbis eundi ac ducendi additum: *διὰ φιλίας, διὰ πολέμου ἰέναι* An. 3, 2, 8. *διὰ τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων ἐπορεύετο* Comm. 4, 6, 15. *διὰ τῶν δοκούντων τοῖς ἀνθρώποις ἄγειν τοὺς λόγους* ib. — *διά* in compositis rem durantem et constantem significare demonstrat G. Herold. De Anab. 13: *διαμάχεσθαι* An. 5, 8, 23. Hell. 6, 4, 23. *διαπορεῖσθαι* An. 6, 1, 22. dub. *διαφυλάττεσθαι* 7, 6, 22. dub. Verbum *διδόναι* Cobetus N. 350. praepositione Hell. 1, 3, 19. auxit, olim Mn. 1, 305. 2, 1, 5. privavit, immerito, cf. *διεδωρεῖτο* Cyr. 3, 3, 6. *διαλαμβάνουσι* An. 5, 3, 4. *διαταχθεὶς* Hell. 6, 5, 28. *διαφέρειν* Conv. 5, 9. dub. n. — Omissa creditur Conv. 4, 54. n.
διάβασις. *ἐπὶ τῇ διαβάσει* Hell. 7, 2, 10. 6, 4, 19. *ἐν τῇ δ.* 2, 4, 19. dub.
διαβατέος [4]. An. 2, 4, 6. [5, 19.
διαβατός coni. Castalionis An. 6,
διαβιοῦν vel *διαζῆν*. *διαβιώσει* Comm. 2, 1, 23. *διαβιοὺς* 4, 8, 2. *διαβεβιωκέναι* [4]. Apol. 3.
διάβολος [3]. Ag. 11, 5. V. Lob. Phr. 315.
διάγει, *τὸ διατρίβει ἀμετάβατον, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι· μετὰ δὲ τὴν μάχην εἰς Ἰταλίαν ἐλθὼν διῆγε ἡσυχῇ* Favor. 716. De constr. vbb. ap. Herm. De em. r. gr. gr. 360. Insolito more transitivum RLac. 1, 3. *τὰς κόρας διάγουσιν*.
διαγελᾶν [3]. An. 2, 6, 26.
διάγραμμα [3]. Comm. 4, 7, 3.
διαγράφεσθαι [2]. Comm. 1, 2, 64.
διαδέχεσθαι c. dat. Cyr. 8, 6, 18. Quod Anab. 1, 5, 2. est, Arrianus Ven. 24, 2. explicat verbis *διισταμένους δὲ ἄλλους ἐπ' ἄλλοις ἐλαύνειν*. Vid. *διαδοχή*.
διάδηλος [3]. Comm. 4, 4, 1.
διαδιδράσκειν [3]. Cyr. 3, 1, 3.
διαδοκιμάζειν [4]. Oec. 19, 16.
διαδοχή [3]. Cyr. 1, 4, 17. c. dat.
διαδρομή [3]. Ven. 10, 8.
διαδωρεῖσθαι [8]. Cyr. 3, 3, 6.
διαζευγνύναι [3]. An. 4, 2, 10.
διαζωννύναι [3]. Comm. 3, 5, 25. ubi Dindorfius mavult *διέζωται* quam *διέζωσται*. Suspectum verbum Hell. 2, 1, 8.
διαθεᾶσθαι [3]. An. 3, 1, 19.
διαθροεῖν [3]. Hell. 1, 6, 4.
διαιθριάζειν [2]. An. 4, 4, 10.
διαιρεῖν *μέρη* omisso *εἰς*. Cyr. 1, 2, 4. dub. *διῄρηται ἡ ἀγορὰ τέτταρα μέρη*. 5. *δώδεκα φυλαὶ διῄρηνται*. Hell. 1, 7, 23. RLac. 11, 4. Cf. Cyr. 7, 5, 13. Haas. RLac.
διαίρεσις [3]. Cyr. 4, 5, 55. [200.
διαιρετός [3]. Cyr. 4, 3, 20.
διαιτήματα quod RAth. 1, 8. sunt instituta civilia, hunc usum Xenophonteum esse negat C. Morel. De rep. Ath. 20.
διαιτητήριον [4]. Oec. 9, 4.
διακαθίζειν [8]. Oec. 6, 6.
διακεῖσθαί *τινι φιλικῶς* amicitia alicuius uti, carum esse alicui, An. 2, 5, 27. ubi v. Kuehn.

διαχῦσαι ², Comm. 4, 3, 8.
διαχωρεῖν ². Cyr. 7, 1, 31.
διαχωρίζειν ⁸. Oec. 8, 11. 9, 7.
διαψεύδεσθαι ³. Comm. 4, 2, 27.
διαψηφίζεσθαι magis universe de quovis iudicio Hell. 1, 7, 9. coll. 14. 23. Etiam ubi unus tantum reus factus est, *διαψηφίζεσθαι* vel *διαψήφισιν* instituere dicuntur ii, quibus edendum est iudicium, 2, 3, 50. al. Westerm. Quaest. Lys. 1, 14. [7, 14.
διαψήφισιν *προτιθέναι* ³. Hell. 1,
διαψύχειν ³. Cyr. 8, 2, 21.
διδακτέον ³. Hell. 6, 3, 7.
διδασκαλικός ³. Comm. 1, 2, 21.
διδαχή ¹. coni. Goerlitzii Cyr. 3, 3, 53.
διδόναι. *ἐδίδους* An. 5, 8, 4. ubi deteriores *ἐδίδως* praebent. *διεδίδου* Cyr. 7, 5, 35. *ἐδίδου* 8, 2, 17. *ἐδώκαμεν* 3, 2, 5. dub. n. *ἔδομεν* Cyr. 6, 1, 8. Oec. 9, 9. 10. *ἔδωκαν* — *ἔδοσαν* Hell. 1, 2, 10. dub. *ἔδωκαν* Comm. 1, 1, 9. 4, 11. *παρέδοσάν* — *διέδωκαν* Cyr. 4, 6, 12. *παρέδωκαν* Hell. 4, 4, 15. V. Kuehn. Comm. 4, 2, 15. — De diis dictum Hell. 6, 1, 13. n.
διειλημμένως ⁴. Oec. 11, 25.
διεῖναι ². Comm. 2, 1, 24. ubi v.
διείργειν ³. An. 3, 1, 2. [Kuehn.
διείρειν ³. Cyr. 8, 3, 10.
διεκπεραίνειν ⁷. Oec. 6, 1.
διέκπλους ³. Hell. 1, 6, 31.
διέλασις ³. Hipp. 3, 4.
διελαύνειν An. 1, 2, 19. dub.
διέλκειν ³. Comm. 3, 10, 7.
διεξηγεῖσθαι ². Comm. 4, 2, 12.
διερωτᾶν ³. Cyr. 1, 3, 15.
διεσκεμμένως ⁸. Oec. 7, 18.
διέχειν. *διάσχῃ* An. 3, 4, 20. dub.
διθύραμβος ³. Comm. 1, 4, 3.
διιέναι, v. *διαφιέναι* et *διωθεῖν*.
δίκαιος. *τὰ δίκαια* de stipendio militibus solvendo, *λαμβάνειν* Hell. 7, 4, 4. An. 7, 7, 17. *ἔχειν* 14. *ἀποτελεῖν* Cyr. 3, 2, 20. Ceterum de usu adiectivi v. Kuehn. Comm. 4, 4, 5.
δικαιότης *probitas* An. 2, 6, 26. Ven. 1, 1. dub. Cyr. 8, 8, 13. dub.
δικανικός ³. Comm. 1, 2, 48.
δικαστικός ³. Comm. 2, 6, 38.
δίκη. *δίκην ἔχειν* de eo, cui satisfactum est, An. 7, 4, 24.
δίκροτος ³. Hell. 2, 1, 28.
διλογεῖν et διλογία ⁸. REq. 8, 2.
δίνευμα ². REq. 3, 11.
δῖνος ¹. coni. Ruhnkenii Oec. 18, [5.
διομολογεῖν ³. Ag. 3, 5.
διόργυιος ³. Ven. 2, 5. Al. *διώρυγος*.
Διόσκοροι. Ita nunc scribitur Conv. 8, 29. Hell. 6, 3, 6. etiam contra libros. Vid. Born. Conv. l. c.
διότι pro *ὅτι* positum dubium Comm. 1, 2, 53. ubi v. Kuehn. 4, 1, 1. ubi v. Born. RAth. 3, 3.
διπάλαιστος ⁸. Ven. 2, 4.
διπλασιάζειν ³. Ag. 5, 1.
διπλάσιος *ἤ* Cyr. 4, 2, 37. 8, 2, 18. Hell. 4, 8, 22. RAth. 3, 8.
δίπλεθρος ³. An. 4, 3, 1.
διπλοῦν ⁸. Hell. 6, 5, 19.
διπόδης (vel *δίποδος*) ⁴. Oec. 19, 3.
διποδιαῖος ². Oec. 19, 4.
δισμύριοι ³. Cyr. 2, 1, 6.
διχάζειν ². An. 4, 8, 18.
διχογνωμονεῖν ⁸. Comm. 2, 6, 21.
δίψος inter et *δίψα* fluctuat scriptura Cyr. 2, 3, 13. 3, 1, 3. Comm. 4, 5, 9. Certius est *δίψος* (Cyr. 8, 1, 3. n. Comm. 1, 4, 13) vel, quod ego ad Arrian. Ven. 13, 3. scribendum duxi et Dindorf. Comm. 4, 5, 9. rectius esse dixit, *δῖψος*. V. Schneid. Plat. Civ. 438, e. sq. Lob. Parall. 412. G. Dind. Thes. St. 1586, a.
δίωγμα ³. Ven. 3, 9.
διωθεῖν ². Hell. 2, 1, 8.
διώκειν. *διώξομαι* Cyr. 1, 3, 14. dub. 4, 1, 19. 3, 18. Ven. 12, 4.

διώξω An. 1, 4, 8. Cyr. 6, 3, 16. dub. n. ubi Dindorf. in novissima editione *διώξεις* restituit, quod est in libris. *διώξαντες* Hell. 4, 5, 15. 5, 3, 4. dub. *ἐπιδιῶξαι* An. 4, 3, 25. *κατεδίωξαν* Hell. 2, 4, 32. — *διώκομεν περὶ θανάτου* Hell. 7, 3, 6.
διωκτέον [3]. An. 3, 3, 8.
δμωή [7]. Cyr. 5, 1, 6.
δοκεῖν. *δόξαν ταῦτα* An. 4, 1, 13. n. (*ἐπεὶ ταῦτα ἔδοξεν* Hell. 5, 2, 23). *δόξαντα ταῦτα* Hell. 3, 2, 19. *δόξαντος τούτου* 1, 1, 36. *δοξάντων τούτων* 1, 7, 30. 5, 2, 24. n. Cobetus 326. et Bisschopius 47. aut *δόξαν τοῦτο* aut *δόξαντα ταῦτα* scribendum dicunt. *συνδοκοῦν* Hell. 2, 3, 51. *συνδόξαν* 5, 1, 1. *τούτου συνδοκοῦντος* Cyr. 4, 5, 53. — *ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ut mihi quidem videtur*, Comm. 3, 13, 6. dub. *δοκεῖν* extra orationis cohaerentiam positum An. 5, 7, 13. dub. ubi v. Kuehn. — De omisso post *δοκεῖν* infinitivo *εἶναι* v. id. Comm. 1, 1, 5; de *δοκεῖν φαίνεσθαι* et *δ. ἐοικέναι* 1, 4, 6. — Dici solet *δοκεῖν εἶναι*, non solet *εἶναι δοκεῖν*. Hell. 5, 1, 16. dub. Alius generis Oec. 3, 10. Vid. Krueg. Dionys. 266.
δοκίς [3]. Ven. 9, 15.
δολερός [3]. Cyr. 1, 6, 27.
δόλιος [2]. An. 1, 4, 7.
δολιχοδρόμος [3]. Conv. 2, 17.
δόλιχος [3]. An. 4, 8, 27.
δολοῦν [3]. Cyr. 1, 6, 28. dub.
δόλωςις [4]. Cyr. 1, 6, 28.
δονεῖν [7]. Conv. 2, 8.
δοράτιον [3]. An. 6, 4, 23.
δορατοπαχής [4]. Ven. 10, 3.
δοριάλωτος [7]. Cyr. 7, 5, 35. Hell. 5, 2, 5.
δορπηςτός [2]. An. 1, 10, 17.
δόρυ. *παρὰ δόρυ γίγνεσθαι* RLac. 11, 10. *ἐπὶ δόρυ ἀναστρέψαι* An. 4, 3, 29. *εἰς δ. ἀν.* Hell. 6, 5, 18. *ἐπὶ δόρυ στρέψαι* RLac. 13, 6. Vid. Rehd. Anab. p. 30.
δορυφόρημα [1]. coni. Lobeckii Hier. 8, 10.
δορυφορία [8]. Cyr. 2, 2, 10.
δοτέον [3]. REq. 10, 12.
δοτήρ [5]. Cyr. 8, 1, 9.
δουλικός [3]. Cyr. 7, 4, 15. Adv. Oec. 10, 10.
δουπεῖν [7]. An. 1, 8, 18. dub. *δοῦπος* 2, 2, 19. Dixit Xenophon *ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδούπησαν*, non dixit *τοῖς δόρασι πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐδ.*, 4, 5, 18. *τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν*. Vid. Cob. N. 417.
δράγμα [7]. Hell. 7, 2, 8.
δρομεύς [3]. Comm. 3, 10, 6.
τὰ δρομικά [3]. Hell. 7, 4, 29.
δρόςος [3]. Ven. 5, 3.
δρύπτεςθαι [7]. Cyr. 3, 1, 13.
δρῦς [3]. Ven. 9, 13.
δῦναι. *καταδῦναι* Cyr. 5, 5, 9. *ἐνέδυε* 6, 4, 3. *ὑποδύοι* opt. aor. REq. 8, 7. *πρὸ δύντος ἡλίου* Hell. 7, 2, 22. *ἀποδέδυκε* An. 5, 8, 23. — *δύνειν* [5]. *ἅμα ἡλίῳ δύνοντι* An. 2, 2, 13. cf. 3. Hell. 1, 6, 21. Vid. Cob. N. 785 sqq.
δύναμις vis frugifera terrae Oec. 16, 4, vis argentifodinarum Vect. 4, 1, ditio Hell. 6, 4, 27. dub. quem locum Breitenbachius de potentia Iasonis destruenda cum Sturzio interpretatur. — *δυνάμεις* [8]. vires plantarum Cyr. 8, 8, 14, quod serioris usus esse dicitur.
δύναςθαι. Incerta est doctrina de augmento et aoristo. Scribi solet *ἐδύνατο*, exempla composuit Born. An. 4, 5, 11, formas ab *η* incipientes recentioris Atticismi proprias censet Kuehn. Comm. 1, 4, 14. Libri fluctuant, Hell. 1, 3, 17. post *ἠδύναντο* optimi *ἐδύνατο* habent. In aoristi

formis ludere libros dicit Dindorfius Cyr. 5, 4, 31. n. quem locum gravissima mendi suspicione propter atticum ἠδυνήθη premi Cobetus dicit 390. Formae ἐδυνήθην exempla non pauca sunt, veluti Cyr. 5, 1, 11. 4, 31. An. 3, 1, 35. n. Cobetus vero l. c. et Bisschopius Ann. in Anab. 36. ionicam formam ἐδυνάσθην Xenophontis unice propriam esse existimant, cuius certiora exempla collegerunt Schneid. Hell. 2, 3, 33. et Born. Cyr. 1, 1, 5. ed. Goth. — δύνασθαι cum ἀντιβλέπειν coniunctum est *sustinere*, pudore vel metu non impediri, quominus aliquem intueare, Cyr. 3, 1, 23. 5, 3, 33. Hell. 5, 4, 23. Ag. 1, 34. — δύνασθαι fere i. q. ἐπίστασθαι Hell. 4, 1, 16. — δυνάμενος μάλιστα Hell. 3, 1, 10, ubi Cob. μέγιστον.

δυναςτεῖαι [3]. factiones optimatium Hell. 5, 4, 46.

δύο. De hoc vocabulo et altero δύω qui duas commentationes scripsit Fr. Zanderus Regim. 1834. et 1845. Xenophontis locos diligenter composuit. Forma δύω Xenophon quoque videtur abstinuisse. Praeceptum Elmsleii Eur. Med. 798. Soph. O. C. 531. de δυοῖν semper cum duali, numquam cum plurali coniungendo quum ab aliis tum a Cobeto repetitum labefactare quidem studuerunt Bornemannus An. 2, 2, 12. n. et Fr. Frankius Philol. Suppl. 1. 443; rarissimam vero illam cum plurali coniunctionem esse demonstrat Kuehnerus An. l. c., saepiusque a Xenophonte δύο cum plurali coniungi quam cum duali multis exemplis allatis docet Schwidopius Obss. in Hell. 3. δύο ἱππόται REq. 8, 10. correctum, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν An. l. c. valde suspectum, Comm. 2, 5, 2. n. aut δύο μνῶν scribendum aut δυοῖν μναῖν, quod est Vect. 3, 10, ut δυοῖν ἡμέραιν Hell. 5, 4, 49. δυοῖν μόραιν RLac. 13, 6. δυοῖν μηνοῖν An. 7, 5, 9. Cyr. 4, 2, 36. n., at δύο μηνῶν An. 7, 6, 1. Vid. Born. Cyr. l. c. et quem laudat Lob. Soph. Ai. v. 1304. Is quidem talia: Plat. Protag. 355, b. δυοῖν ὀνόμασι. Thuc. 8, 101. δυοῖν ἡμέραις. Quum vero numeralia litteris exprimi solita sint, coniunctio vocabuli δύο cum duali, δυοῖν cum plurali seriori aetati vel grammaticis relinquenda videtur esse.

δυςάνεκτος [2]. Comm. 2, 2, 8.

δυςαπότρεπτος [8]. Comm. 4, 1, 4.

δυςάρεςτος [3]. Comm. 3, 13, 3.

δυςβατοποιεῖςθαι [2]. Hipp. 8, 9.

δυςγάργαλις [3]. REq. 3, 10.

δυςδιάβατος [3]. An. 6, 5, 19.

δυςέλπιςτος [3]. Cyr. 6, 1, 47.

δυςέμβολος [3]. Hell. 6, 5, 24.

δυςεξαπάτητος [3]. Ag. 11, 12.

δύςερως [7]. Oec. 12, 13.

δυςζήτητος [4]. Ven. 8, 1.

δυςήνιος [1]. scriptura marginum Cyr. 3, 3, 26.

δυςθετεῖν [3]. Cyr. 2, 2, 5. dub.

δύςθυμος [3]. Cyr. 5, 2, 34.

δυςκατάπρακτος [4]. Cyr. 8, 7, 12.

δυςκατάςτατος [4]. Cyr. 5, 3, 43.

δυςκαταφρόνητος [4]. Cyr. 8, 1, 42.

δυςκατέργαςτος [8]. Comm. 4, 2, 7.

δυςκλεής [7]. Cyr. 3, 3, 53.

δύςκλεια [3]. Ven. 13, 12.

δυςκολαίνειν [3]. Comm. 2, 2, 8. Dub. REq. 5, 4. δυσκολία Comm. 3, 12, 6.

δυςλύτως [4]. Oec. 8, 13.

δυςμενής [7]. etiam de hoste dicitur, Hell. 5, 2, 33. Cyr. 8, 3, 5.

δυςμεταχείριςτος [3]. Ven. 2, 6.

δύcνευμα [1]. coni. Zeunii REq. 3, 11, vox nulla.
δύcνουc [3]. Hell. 2, 1, 2.
δυcοίκητοc [8]. Cyr. 8, 6, 21.
δύcορμοc [3]. Ven. 10, 7.
δύcοcμοc [3]. Ven. 5, 3.
δυcπάλαιcτοc [7]. Hell. 5, 2, 18.
δυcπάριτοc [2]. An. 4, 1, 25.
δύcπειcτοc [3]. Hipp. 1, 23.
δύcπνοια [8]. Ven. 9, 20.
δυcπολιόρκητοc [8]. Hell. 4, 8, 5.
δυcπόρευτοc [8]. An. 1, 5, 7. coniectura Matthiae 4, 1, 25.
δυcπόριcτοc [2]. An. 4, 1, 25.
δυcπρόcοδοc [3]. Ag. 9, 2.
δυccύμβολοc [3]. Comm. 2, 6, 3.
δυccύνετοc [3]. Comm. 4, 7, 3.
δυcτραπέλωc [4]. Oec. 8, 15 sq.
δυcτυχία [3]. Hell. 4, 5, 19.
δυcτυχῶc [2]. Cyr. 4, 6, 4.
δυcφορεῖν [7]. Cyr. 2, 2, 8. Dub. *δυσφορεῖσθαι* hic et sect. 5.
δυcχέρεια [2]. Cyr. 1, 4, 7.
δωδεκάδαρχοc [3]. Cyr. 3, 3, 11. *δωδέκαρχος* 2, 4, 4. dub.
δωδεκάλινοc [4]. Ven. 2, 6.
δώρημα [7]. Hier. 8, 4.

Dativus. Ionicam formam *οισι* Heilandus quidem Dial. 19. tuetur, editorum ne ubi meliores quidem libri eam praebent, veluti An. 1, 4, 18, quisquam retinet. Vid. Born. An. 1. c. Cyr. 7, 1, 10. An. 4, 1, 10. var. scr. *ἑκάστοισι* C. *ἑκάστοι σιν* A. cf. 6, 6, 33. — Ionicum nominum propriorum, quorum genitivus *ιος* est, etiam dativum Cobetus esse vult, *Σκήψι* Hell. 3, 1, 28. *Ἀφύτι* 5, 3, 19. — Additam ad dativum loci praepositionem damnant Cobet. N. 321. et Bernhardy Parall. synt. gr. 70. in *Μαραθῶνι* al. Hell. 7, 5, 15. *ἐν Ἰσθμῷ* iniuria in *Ἰσθμοῖ* mutari animadvertit Frankius Philol. Suppl. 1, 465. *ἐν Ἐλευσῖνι* 2, 4, 43. dub. *ἐν τῷ Φλιοῦντι* 7, 2, 1. dub. n. — **Dativus militaris** (*ἀφικόμενος πολλῇ δυνάμει* Hell. 3, 5, 9) nonnunquam *σύν* additum habet, *σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται* An. 1, 8, 1. ubi v. Kuehn. Ad id genus referunt etiam locos Hell. 1, 2, 1. 5, 2, 4. — Ubi est inter milites verba facere Hell. 1, 6, 4. *ἐν* adiectum volunt, sed v. Cyr. 7, 5, 42. 4, 2, 37. — De dativo locum scriptoris significante v. ann. Conv. 8, 30. — Dativus ethicus vel incommodi cum verbis aufugiendi coniunctus: *ἀποφεύγειν μοι πειρᾷ* Oec. 2, 14. *ἄν τίς σοι ἀποδρᾷ* Comm. 2, 10, 1. dub. coll. Cyr. 1, 4, 13. Vid. Hell. 7, 5, 25. — Dativus ad substantiva sine participio appositus: Cyr. 4, 5, 17. *περὶ τροφῆς αὐτοῖς*. Hell. 1, 3, 17. *μισθὸς τοῖς στρατιώταις*. 3, 1, 28. RAth. 1, 5. dub. 2, 1. — Dativi non absoluti, sed rariores in participiali quam vocant structura, quibus vel ablativus quidam significatur, Ag. 1, 2. Hell. 3, 2, 25. An. 1, 7, 14. 8, 1, vel relatio rei ad subiectum exprimitur, An. 1, 7, 6. 6, 1, 10.

Deminutiva cum contemptu quodam dicuntur, ut *νησύδριον* Hell. 6, 1, 12. *κρεάδιον* Cyr. 1, 4, 13. *ἱππάριον* 19. *ἀνθρώπιον* 5, 1, 14. — *μικρός* additum Cyr. 1, 6, 30. 7, 1, 24. 8, 3, 38. Ag. 1, 21. Ven. 5, 13. — De scriptura vocabuli *γράδιον* (An. 6, 3, 22) et similium v. Cob. N. 475 sq.

Desiderativis Xenophon locupletatus est, *κατασκευασείων* a Moro Hell. 2, 3, 36, quod verbum nihili est, altero *γαμησείεις* a Bornemanno Cyr. 8, 4, 20, tertio *ἀπαλλαξείοι* a Bisschopio et Cobeto An. 7, 1, 4. n. Alia sunt

στρατηγιῶν An. 7, 1, 33. ac similia.

Dualis. In hoc numero triplicis generis unam et eandem formam esse articulo, pronominibus, adiectivis et participiis Cobetus dicit N. 695. Scribit igitur Comm. 2, 3, 18. n. τὼ χεῖρε, ἃς ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλοιν ἐποίησε. Dindorfius etiam ὣ ὁ θεός scribi vult. ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα Cyr. 1, 2, 11. τὼ γυναῖκε 5, 5, 2. magna cum varietate scripturae. τά commenticiam, ταῖν suspectam formam dixit Bernhardy Synt. 430; Parall. synt. gr. 35. cum Cobeto (V. L. 70) non solum τὰ αὐτὰ ταύτα, sed etiam ταῖν αὐταῖν ταύταιν damnat. Cf. Krueg. gr. 58, 1, 3. Sinner. Comm. 1. p. 45. ταῖν χεροῖν Cyr. 1, 3, 2. correctum est. Remansit ταῖν ὑπολοίποιν μόραιν Hell. 6, 4, 17. n.: correxit Cobetus τοῖν scripto, collatis multis exemplis defendit Hertleinius Obss. 1, 30. ZAW. 1838, 598. — Singularia σκοποῦντοιν (αὐτοῖν) dat. Cyr. 8, 3, 6. δυοῖν ὀφθαλμοῖν — δυοῖν ὤτοιν dat. 4, 3, 21. αὐτοῖν τοῖν μοσύνοιν dat., *una cum turribus ligneis* An. 5, 4, 26, emendatio Batavorum est. — Dualis cum plurali coniunctus Comm. 1, 2, 14. 16. 18. Hell. 4, 4, 7. dub. διειχέτην τὼ φάλαγγε ἀπ' ἀλλήλων An. 1, 8, 17. τὼ δύο στρατηγώ, οἳ συνηπιστάσθην Hell. 5, 4, 19. dub. Non minus soloecum οἵ Dindorfio videtur quam καλέσαντες Comm. 1, 2, 33. n. REq. 8, 10. scrib. δύο ἱππότα συνθεμένω.

E.

ἐάν, ἤν, ἄν. Quod L. Dissenius putabat Disquis. phil. 1, 19. Xenophontem prae ceteris ἄν amavisse, iam a Bremio Symb. phil. helv. 1, 172. correctum est. Scriptorem ἤν et ἐάν dicere, ἄν tantum ubi antecedens vox desinat in vocalem, ubi in consonam exeat, tam raro reperiri, ut in vitii veniat suspicionem, M. Meierus de Andoc. c. Alc. 5, 4, 15 sq. (Opusc. 1, 165 sq.) demonstrat, tamen ut in libello de rep. Ath., quippe qui Xenophonte paullo antiquior sit, neque in καὶ ἄν offendatur 2, 17. neque in δέδοικεν, ἄν 1, 11, quod praecedente ν excusetur. Dindorfius vero Cyr. 1, 2, 9. n. ἄν minimum fidei et a libris praesidii habere dicit et ed. 4. Lips. XIIX. enophonti relinquendum esse negat (vid. id. Comm. 1, 2, 2), non ausus tamen tollere ubi vel omnes libri habent, ut Cyr. 1, 3, 18. 4, 12. An. 1, 5, 3. 6, 6, 15. Comm. 1, 2, 2. 36. n. 3, 4, 11. vel meliores, ut An. 6, 6, 18. 24. Cyr. 6, 2, 28. τε ἄν pro τ' ἐάν illatum quibusdam videtur Comm. 1, 2, 59. Hipp. 8, 14. μήτε ἄν REq. 7, 1. n. καὶ ἄν Dindorf. in κἄν mutavit Comm. 1, 2, 43. al. Ib. 1, 6, 14. καὶ ἐάν — καὶ ἄν vel κἄν.

ἔαρ ὑποφαίνῃ sine articulo Hell. 3, 4, 16. 4, 1, 41. 5, 4, 59. Ag. 1, 25; cum art. 5, 4, 58. 5, 3, 1. ubi est participii structura.

ἐαρίζειν [s]. An. 3, 5, 15.

ἐαρινός [s]. Cyr. 8, 6, 22.

ἑαυτόν pro ἐμαυτόν positum Cyr. 5, 1, 21, ἑαυτοῦ pro ἐμαυτοῦ, quamvis sit in libris optimis, An.

6, 6, 15. valde suspectum. ἑαυτοῦ ubi ad personam alteram refertur, a Batavis in σαυτοῦ mutatur, An. 7, 5, 5. Comm. 2, 6, 35. Non obsecutus olim Dindorfius Hell. 4, 1, 35, ubi nunc τὰ σαυτοῦ, illam formam Cyr. 5, 4, 37. 6, 3, 27. tulit, Comm. 2, 1, 30 (παιδεύεις τοὺς σεαυτῆς φίλους) illatum a librariis reflexivi usum a Xenophonte alienum videtur iudicare. Facilius feras ἐπαίνου ἑαυτῆς 31. n. Grotius Hist. Gr. 6, 292 sqq. (3, 480 sqq. Meissn.) de relatione pronominis ad subiectum vel obiectum in Xenophonteis locis statuenda disputat. Ad obiectum rarior relatio, An. 2, 6, 19. 4, 5, 35. Hell. 6, 5, 21. — Rarior pronominis collocatio τοὺς ἡγεμόνας ἑαυτῶν Cyr. 6, 2, 40. ubi v. Dind. ed. Ox. Hertleinius comparat Krueg. gr. 47, 9, 18. Vid. Comm. 3, 11, 2. Hell. 7, 3, 12. 5, 2, 3. ubi B. D. τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Comm. 2, 2, 1. dub. — ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο An. 1, 5, 17. n., *ad se rediit*, a Batavis et Dindorfio correctum est, qui ἑαυτοῦ scripserunt. — φθονοῦντες ἑαυτοῖς μισοῦσιν ἀλλήλους Comm. 2, 6, 20. de qua pronominum coniunctione v. Kuehner. — ἐξ αὐτῶν *per se* Hipp. 8, 14. Dind.

ἑβδομαῖος [3]. Hell. 5, 3, 19.

ἕβδομον [3]. Cyr. 8, 7, 1.

ἔγγειος [3]. τὰ ἔγγεια Conv. 4, 31. De scribendi ratione v. Dind. Anab. Ox. XI. Thes. St. III. 21, c.

ἐγγίγνεσθαι propter non additum, ut videtur, dativum Hell. 2, 3, 48. iniuria suspectum. Cf. 7, 1, 23. 6, 3, 10. ann. ad Comm. 1, 4, 17.

ἔγγυος [3]. Vect. 4, 20. E coni. A. de Gutschmid. RAth. 2, 19. ἔνιοι, ἔγγυοι ὄντες.

ἐγγύς cum numeralium genitivis, Hell. 7, 4, 26. ἐγγὺς διακοσίων. An. 5, 7, 9. ἐγγὺς μυρίων. — σπουδάζειν περὶ τὰς ἐγγυτάτω ἡδονάς Comm. 4, 5, 10. suspectum Dindorfio XII. Iam Schneiderus παραυτίκα malebat.

ἐγκαθαίρειν [2]. Conv. 1, 4.

ἐγκαθῆσθαι [3]. REq. 1, 11.

ἐγκαλινδεῖσθαι [1]. coni. Cobeti Conv. 8, 32.

ἐγκαλύπτεσθαι [3]. Cyr. 8, 7, 26. 28. atque e coni. Cobeti Conv. 1, 14.

ἐγκάμπτειν [2]. REq. 1, 8. Verbum nullum unquam fuisse Cobeto videtur N. 782.

ἐγκαταλαμβάνειν [3]. Hell. 6, 4, 32.

ἐγκαταπλέκειν [3]. Ven. 9, 12.

ἐγκαταρράπτειν [3]. Ven. 6, 1.

ἐγκατασκήπτειν [1]. coni. Dindorfii Comm. 4, 3, 14.

ἐγκεῖσθαι Hell. 5, 2, 1. dub. 3, 5, 21. 7, 2, 19, *instare*. ἐπικεῖσθαι *infestum esse* Hell. 5, 2, 1. 6, 5, 35. 7, 2, 10.

ἐγκέλευσμα [3]. Ven. 6, 24.

ἐγκεντρίς [3]. Ven. 6, 1. Vid. Comm. de fragm. 2.

ἐγκέφαλος [3]. An. 2, 3, 16.

ἐγκεχαλινωμένως [2]. An. 7, 21, 2.

ἐγκλείειν [3]. Hell. 6, 5, 9.

ἔγκλημα πρὸς τοὺς θεούς Hell. 7, 4, 34. Alii εἰς, v. Lys. 10, 23. Dem. Ol. 1, 7. Est coniectura Mehleri Oec. 11, 4.

ἐγκλίνειν c. acc. Cyr. 3, 3, 65. dub. Tuetur Bernh. Synt. 113. Vid. ann. ad Anab. 1, 8, 19. quo loco allato verbum alteri ἐκκλίνειν praefert Hertl. 1, 4, 23.

ἐγκονίεσθαι [3]. Conv. 3, 8.

ἐγκρίνειν [3]. Hell. 4, 1, 40.

ἐγκτᾶσθαι [3]. Vect. 2, 6. ἔγκτησις Hell. 5, 2, 19.

ἐγκύμων [3]. Ven. 7, 2.

ἐγκωμιάζειν [3]. Cyr. 5, 3, 3. ἐγκώμιον Ag. 10, 3.

ἐγχειρεῖν quum fere i. sit q. ἐπιχειρεῖν, hoc tamen quia non facile absolute dicatur, illud praeferendum Hell. 2, 4, 14. etiam Classenius in Atticis Iacobsianis dicit. Cf. 4, 5, 16. Hipp. 5, 3.

ἐγχειρητικός [8]. Hell. 4, 8, 22.

ἔγχουσα [3]. Oec. 10, 2. 7. Magis attica forma esse dicitur ἄγχουσα. Vid. Dind. Thes. St. in ipsis vocabulis.

ἔδεσμα [3]. Hier. 1, 23.

ἕδος [3]. *simulacrum* Hell. 1, 4, 12.

ἑδραῖος [3]. RLac. 1, 3.

ἐδωδή [7]. Hier. 1, 19.

ἐδώδιμος [3]. Oec. 7, 36.

ἐθέλειν. Hanc rationem ut Thucydides et Plato ita Xenophon quum aliis tenere visus est tum Meiero Andoc. c. Alc. 5, 5, 5. Opusc. 1, 172, ut post consonam ubique ἐθέλειν, post vocalem nonnunquam θέλειν habeat. Scribendum igitur dicit ἐθέλειν Hell. 3, 4, 5. Cyr. 4, 1, 22. 5, 29. 5, 2, 10. Oec. 5, 16. θέλειν retinendum Cyr. 2, 1, 19. 4, 19. 5, 4, 21. 6, 4, 14. 7, 1, 9. An. 3, 2, 16. 7, 3, 31. 43. Hell. 2, 4, 17. Alii haec maxime ferunt ἐὰν θεὸς θέλῃ, ἐὰν θεοὶ θέλωσι. Hell. 5, 1, 14. ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ. Formam ἐθέλειν omnino praefert Lob. Path. gr. s. 1, 47, diversa iuxta posita patitur 2, 345. Dindorfius postquam Thes. III. 179, b. utriusque formae usum Xenophonti concessit et bisyllabam post μή aliquoties intactam reliquit, ut Comm. 2, 1, 13. 3, 7, 1, etiam in his trisyllabam solam Xenophonteam esse vult ann. ad Cyr. 1, 4, 10. Ox., ed. Lips. XII. (ubi ὁπόσ' ἐθέλεις de meo scripsi, ut Comm. 1, 2, 9. malebam μηδέν' ἐθέλειν), ad Comm. 4, 4, 12. Quamquam quod 2, 6, 27. ἵνα θέλωσι mutari voluit in ἵν' ἐθέλωσι, non mutavit in novissima editione Lipsiensi; scripsit vero An. 5, 6, 20. n. δ' ἐθέλοντα, ubi libri δὲ θέλοντα vel δὲ ἐθέλοντα; in Cyropaedia breviorem formam habet post εἰ 2, 4, 14. 4, 2, 3. post ὅτι 3, 3, 30, ut An. 3, 2, 16. Kruegerus al. — ἐθέλειν poetarum ratione de rebus inanimatis dicitur Comm. 3, 12, 8. Hier. 1, 29. Oec. 4, 13. An. 6, 6, 36. dub. Diciturque i. fere esse q. δύνασθαι vel εἰωθέναι, Oec. 4, 13. 5, 12. Hell. 5, 4, 61. Hier. l. c. Comm. l. c Atque etiam *sustinere* est ac prope *audere*, Ag. 11, 5. Cyr. 3, 1, 23. — Coniunctum cum verbis πονεῖν et κινδυνεύειν Hell. 5, 1, 16. Cyr. 2, 3, 4. An. 1, 4, 14. Oec. 13, 11. 21, 4.

ἐθελέχθρως [1]. Moeris 151. Ἐθ. Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν. Quod Piersonus aut 2, 6, 18. pro πολεμικῶς aut 3, 5, 2. pro δυσμενῶς aut etiam 3, 10, 4. pro ἐχθρῶς scribi voluit, codex vero quum ἐθελέχθρων habeat, Moeris aliud vocabulum cum illo videtur Dindorfio (ad 2, 6, 18) confundere.

ἐθελοπονία [2]. Oec. 21, 6.

ἐθελόπονος [3]. Cyr. 2, 1, 22.

ἐθελουργός [3]. Hipp. 10, 17.

ἐθελούσιος κίνδυνος An. 6, 5, 14. i. q. αὐθαίρετος. ubi interpretes ἐθελούσιον ad μέ referunt, etiam Kuehn. 1, 4, 12. Vollbr. 1, 2, 25. Hertl. Krueg.

ἐθελουσίως [2]. Hier. 11, 12.

ἔθισμα [3]. REq. 6, 13.

ἐθιστέον [3]. Comm. 2, 1, 28.

εἰ elliptice dicitur, οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος καὶ εἴ τις νόσῳ An. 5, 3, 3. 6, 2, 12. 7, 3, 21. Hell. 4, 2, 21. Cf. Comm. 2, 6, 25. 1, 23. 3, 5, 14. REq. 11, 6. Cyr. 5, 2,

5. — εἰ repetitur, ubi conditionalis sententia in aliquot partes dispertitur, Hell. 7, 4, 8. Alius generis Oec. 2, 15. dub. An. 3, 2, 35. V. ann. Comm. 2, 3, 9. — εἰ c. opt. et ἄν Ag. 1, 1. Cyr. 3, 3, 55. 4, 2, 37. 5, 47. — Coniuncti εἰ cum coniunctivo quae exempla ex Anabasi retinuit Kruegerus, 3, 1, 36. 2, 22. 7, 6, 24, ubi ipsius rei notionem vel conditionis repraesentationem praevalere diceret, neque alii tuiti sunt neque Schwidopius Obss. Lucian. 3. (Regim. 1860) p. 9. comprobavit. Structurae adversarii Poppo Cyr. 3, 3, 50. Kuehn. An. 3, 1, 36. Comm. 2, 1, 12. Dind. Thes. 186; defensores Krueg. Stud. 2, 199. Meier. Opusc. 1, 306 (Conv. 8, 36). Baeuml. ZAW. 1835, 492 (Cyr. 3, 3, 50). Schramm. Qu. de Plat. Legg. 5. (Glatz. 1857) p. 17, qui et illis Anabasis locis εἰ recipiendum aut tuendum dicit et 3, 3, 3. 7, 7, 14. Comm. 2, 1, 12. Hipp. 2, 7. Cyr. 4, 1, 16. 6, 2, 28. aliosque locos incertos aut suspectos addit. — εἰ γάρ *utinam* Cyr. 6, 1, 38. εἰ γὰρ γένοιτο. — εἴπερ *quandoquidem* An. 6, 1, 26. dub. εἴπερ ἄνθρωπός εἰμι. 5, 1, 4. dub.

εἰδέναι. Librorum omnium scripturam οἶδας Comm. 4, 6, 6. οἴδασι Oec. 20, 14. n. ac meliorum οἴδαμεν An. 2, 4, 6. editores tuentur, non tuetur Dindorfius, reprobatam etiam a Cobeto N. 704. 596. De plusquamperfecto v. id. 213 sqq. Frank. Philol. Suppl. 1. 451. — οἶδ' ὅτι, εὖ ἴσθι, similia ab initio posita Hell. 5, 1, 14. 6, 1, 15; interposita 4. 10. 16. 17. 3, 5, 11. 5, 1, 20. Oec. 12, 3. Cyr. 8, 7, 12. n. εὖ ἴσθι νικῶν coni. Canteri Hier. 11, 7. n.

εἰκασία [3]. Comm. 3, 10, 1.

εἰκοσόργυιος [2]. Ven. 2, 5. [16.

εἰλυός [1]. coni. Brodaei Ven. 5,

εἶναι. Omissa: εἰ Conv. 6, 6, dub. 7. ἐσμέν Cyr. 4, 1, 11. dub. εἰσίν 1, 5, 11. εἶναι 1, 4, 25. εἴη Hell. 1, 4, 13. Cyr. 1, 4, 12. dub. Comm. 1, 6, 12. 7, 3. dub. ubi alia contulit Kuehnerus. εἴησαν 8, 1, 10. 2, 3, 2. ᾖ An. 5, 5, 20. dub. ἔστω 3, 3, 14. τοῖς θεοῖς χάρις. ἦν maxime ad vocabula ἀνάγκη et δῆλον, cuiusmodi exempla Dindorfius An. 5, 2, 26. composuit, et in dictione οὐδεὶς ὅστις, An. 4, 8, 20. non omissum Hell. 7, 5, 26. dub. omissum post ἄν Oec. 9, 18. Vid. Oec. 15, 11. n. Omissum ἦσαν An. 5, 4, 33. 2, 26. Cyr. 7, 1, 2. ἔσται Cyr. 1, 4, 13; participium ad διατελεῖν Hell. 2, 3, 25. 6, 3, 10. 7, 3, 1. Vect. 5, 2. πόλεις αἳ ἂν ἐν εἰρήνῃ διατελῶσι. Comm. 1, 6, 2. n. Ag. 1, 37. 6, 8. Cyr. 1, 5, 10. ad τυγχάνειν Comm. 3, 2, 1. n. Hell. 4, 3, 3. Oec. 3, 3. 8, 3. n. 20, 28. ad ἀναφαίνεσθαι Comm. 2, 2, 14. ἐν ἐρημίᾳ φίλων; cf. Hell. 3, 5, 11. ad πυνθάνεσθαι Hipp. 5, 8. dub. ad παρέχεσθαι Oec. 4, 10. ad εὑρίσκειν Hell. 7, 4, 2, ad adiectivum verbale necessitatis 6, 3, 10. Accedunt alia: ad adiectivum vel subiecti vel praedicati Oec. 11, 6. dub. 16, 5. Comm. 4, 5, 8. 1, 4, 10. Conv. 4, 25. et in attributis Comm. 2, 6, 27. 4, 3, 6. An. 7, 1, 24. 1, 3, 6. 6, 6, 9. ἐν εὐδίᾳ ὁρῶ ὑμᾶς 5, 8, 20. ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν 5, 7, 33. In quorum quidem locorum parte maxima Cobetus, Hirschigius, Pluygersius, Bisschopius participium additum

malunt, Hirschigius etiam Conv. 4, 37. ad ἔξω μὲν addit ὤν. Abest verbum in enunciatis universe dictis, Hier. 6, 9. ὁ γὰρ πόλεμος φοβερόν. REq. 6, 13. Hell. 5, 3, 7. In verbis διεσπαρμένους ὄντας 1, 2, 2. Cobetus ὄντας deleri volebat. Cf. 2, 1, 28. dub. Oec. 12, 2. Cyr. 1, 2, 13. — εἶναι cum participio et ipsius verbi, οὐ γὰρ ἔστι διδάσκαλος οὐδεὶς τούτων κρείττων ὢν τῆς ἀνάγκης Cyr. 2, 3, 13. n. 5, 3, 23. Comm. 2, 3, 9, et aliorum, εἰμὶ διάγων An. 3, 3, 2. 2, 2, 13. Oec. 7, 21. 9, 3. Hier. 11, 7. dub. n. ἔσει νικῶν. Hell. 1, 6, 32. ὅτι εἴη καλῶς ἔχον. An. 4, 1, 3. ἔστιν οὕτως ἔχον. Hell. 4, 8, 4. dub. Cuius dictionis haud pauca apud Platonem et Demosthenem exempla exstant. Vid. Periphrasis. — Cum dativo βουλομένῳ Hell. 4, 1, 11. ἀχθομένῳ 5, 3, 13. — Imperfecti primam personam sine librorum auctoritate Cobetus Conv. 4, 30. n. ᾗ voluit esse, An. 7, 7, 43. ἦν intactam reliquit. ἤμην Cyr. 6, 1, 9. dub. ubi v. Dind. Vid. O. Keller. NJbb. 1862. Suppl. 4, 396. ᾗ vero praefert. Dind. Cyr. Lips. 4. XII. — τὰ ὄντα quae vere sunt, Conv. 4, 45. Comm. 2, 1, 27. Hell. 1, 1, 31. — τῷ ὄντι Dindorfius dicit respicere dictum ab aliquo Hell. 7, 2, 9. πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γε τῷ ὄντι κλαυσίγελως εἶχεν. Hier. 3, 5. Conv. 2, 24. RLac. 13, 5. Ag. 1, 26. ubi v. Heil. 9, 7. Idem de ὄντως Conv. 4, 8. monuit Dind. ed. XI. Additur vero ad dictiones ἡγήσω ἂν ac similes, Cyr. 8, 1, 33. Tuendum ὄντως Hell. 4, 8, 4. — εἶναι cum adverbio, πάντα εἶναι ἀδόλως Hell. 4, 4, 8. — εἶεν pari iure cum εἴησαν, v. Born. Conv. 5, 5. Kuehn. et Dind. Comm. 1, 4, 19. ubi εἶεν retinendum. — εἰσὶν οἵ grammatici nostri dixerunt rarius esse quam ἔστιν οἵ, etiam Bernh. Synt. 417. Lobeck. Pathol. 2, 189. Sed Haasius RLac. 15, 3, Schol. Reisig. 605, NJbb. 1835. 13, 2, Lucubr. Thuc. 71 sqq. apud Atticos negat dici ἔστιν οἵ, ἔστιν αἵ. Cf. quae de ea re scripsi ad Arrian. Ven. 14, 5. Quaest. IV. p. 20. Kuehn. et Rehd. An. 6, 2, 6. ibidemque Krueg. et Thuc. 1, 22, 2. 2, 49, 5. Etiam Hertleinius Zur Krit. u. Erkl. d. Anab. (Werth. 1858) 9 sqq. de omni re accurate, ut solet, disputavit, contra Hippocratis locum ibi dicta nunc retractavit. ἔστιν οἵ est Cyrop. 2, 3, 18. n. in libris omnibus, An. 6, 2, 6. n. in optimis. Alia exempla afferuntur Plat. Min. 320, a. Hippocr. 750, d. Apud Arrianum sexcenta sunt. Millies ita, Gronovius inquit An. 1, 7, 17. Addidit Bornemannus Cyr. l. c. Plat. Legg. 753, e. Xenophonteorumque exemplorum numerum mirum est Cobetum emendatione loci RAth. 3, 12. auxisse. Reliqua Xenophontea haec fere sunt: ἔστιν ὅστις An. 1, 8, 20. coll. 4, 1, 26. ἔστιν ὃν Hell. 4, 4, 3. ἔστιν ὅ τι Cyr. 8, 4, 9. ἔστιν ὅτου Conv. 4, 2. εἰσὶν οἵ Hell. 6, 4, 24. 5, 39. RLac. 2, 12. Oec. 2, 8. An. 2, 5, 18. Cyr. 8, 4, 33. REq. 3, 4. 11, 4. Cf. Comm. 2, 9, 3. εἰσί τινες οἵ Conv. 4, 58. Cyr. 3, 2, 25. εἰσὶν αἵ Ven. 3, 6. 10. ἦσαν οἵ Cyr. 3, 1, 4. Hell. 4, 4, 5. 8, 19. 7, 4, 37. An. 5, 2, 14. 4, 23. 7, 22. 23. ἦσάν τινες οἵ Hell. 5, 1, 21. 6, 5, 16. ἔστιν ἃ RLac. 2, 6. Oec. 11, 10. Hell. 4, 5, 2. (ἔνιά ἐστιν

ἅ Cyr. 1, 6, 9. ἄλλα ἔστιν ἃ 2, 3, 10). ἔστιν ὧν An. 7, 4, 18. dub. Conv. 8, 2. ἔστιν οἷς Comm. 2, 3, 6. 3, 5, 3. Oec. 21, 6. Apol. 30. Cyr. 8, 4, 6. Ven. 11, 4. ἔστιν οὓς RLac. 14, 3. Hell. 2, 4, 6. 22. 6, 4, 15. Hipp. 1, 11. ἔστιν οὕστινας Comm. 1, 4, 2. ἔστιν ἃς Vect. 3, 11. Hell. 5, 2, 12. dub. εἰσὶν οὓς An. 2, 5, 18. ἦν οὓς 1, 5, 7. Hell. 7, 5, 17. ἦν ἃς 3, 1, 7. ἦν ἃ 4, 8, 10.

εἰπεῖν. Xenophontea haec fere dicuntur esse: εἶπον εἶπας εἶπεν εἴπομεν εἴπατε εἶπον, v. Cob. N. 2. Bisschop. Ann. Anab. 31. Rariora εἶπα Comm. 2, 2, 8. An. 6, 6, 28. dub.; Cyr. 1, 6, 12. 7, 5, 55. libri εἶπες habent; εἶπαν Conv. 3, 2. n. 4, 56. Hell. 3, 2, 20. 4, 4. 5, 24. n. 4, 1, 31. 6, 4, 16. 7, 4, 4. n. quamquam meliorum librorum fide et editorum auctoritate commendatur, a Dindorfio et Batavis spernitur; εἶπον imper. Comm. 3, 6, 3. n. ubi v. Born. Cf. Kuehn. 2, 2, 8. — ἐροίη Cyr. 3, 1, 4. quod loco vulgati ἔροιτο etiam Oec. 7, 5. scribi volunt.

εἱργμοφύλαξ [4]. Hell. 5, 4, 8.

εἴρην [1]. coni. Cragii RLac. 2, 11. ubi v. Haas. Scripsit I. Baumann. NJbb. 1863. 44 sqq. de notatione vocabuli, esse ratus i. q. ἄρρενας, ἐκ παίδων ἄρρενας, qui quasi togam virilem sumsissent. Quod Etym. M. 303, 37. est παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν, Boppio gr. s. 924, Schoemanno Antiq. 1, 264, aliis probatum, Baumannus et qui contra eum disputavit libello a. 1863. Egerae edito I. Lissnerus reprobant, nihil hic quidem certius de ea re demonstrans quam G. Curtius Etym. gr. 1, 314. 2, 169. [3, 1, 22.

εἰρηνικός [3]. Oec. 1, 17. Adv. Hell.

εἰρηνοποιός [8]. Hell. 6, 3, 4.

εἰρηνοφύλαξ [3]. Vect. 5, 1.

εἰς. Formae ἐς fides minor, licet non destituatur librorum auxilio, veluti An. 1, 1, 11. Hell. 3, 4, 13. 5, 3, 10. REq. 6, 1. dub. Tuentur Poppo An. 2, 3, 1. Kuehn. 2, 4, 4. Sunt qui εἰς ante vocalem, ἐς ante consonam scribi velint: εἰσέβην ἐσβῆναι. — εἰς ab initio enunciatorum: *quod attinet ad*, Cyr. 5, 4, 25. dub. (v. Bernh. Synt. 220). 8, 8, 6. An. 1, 9, 16. coll. 2, 6, 30. 6, 5, 14. ad nomen populi pro terra additum An. 1, 1, 11. 3, 5. 7, 4, 11. de aditu ad aliquem Cyr. 6, 1, 45. *contra*, i. q. πρός vel ἐπί, de hostibus An. 1, 1, 11. 3, 5. 3, 2, 16. ubi v. Kr. 4, 2, 7. 3, 29. 5, 18, de loco Cyr. 5, 3, 12, n. εἰς τὸ φρούριον. Hier. 2, 10. n. εἰς τὴν πόλιν. εἰς et πρός inter se commutatorum exempla dat Sint. Plut. Per. 310. Commemorabilior locus Hell. 1, 7, 4. ἐπιστολὴν ἔπεμψαν οἱ στρατηγοὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὸν δῆμον. quem Cobetus πρός scripto corrigendum censuit. — μὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας διαβολὴν σχοῖεν Hell. 2, 1, 2. tuendum. 3, 5, 2. Cyr. 6, 1, 3. n. — εἰς δασμόν An. 4, 5, 24. n. — de collocatorum militum ordinibus, v. Rehd. Anab. 1. p. 27. — εἰς τό c. inf. An. 7, 8, 20. dub. Comm. 3, 6, 2. Cyr. 1, 4, 5. RLac. 4, 6.

εἷς non additur substantivis nisi ubi maior numerus opponitur. Solum legitur ἡμέρα An. 1, 2, 21. n. 6, 1, 14. Hell. 7, 4, 32. Cyr. 6, 2, 34. ubi v. Hertl. (Alius generis additum μιᾷ Comm. 3, 13, 5. μίαν An. 6, 6, 38. quod Eberhardo ZGW. 1865. 6, 495. suspectum est.) μήν Cyr. 7, 5, 13. ἐνιαυτός 1, 5, 1. Hell. 6, 4,

34. ubi libri deteriores ἕνα addunt. — A negatione separatur, v. Kuehn. An. 5, 6, 12. n. — ἕν γέ τι, v. Cyr. 5, 5, 39. Oec. 4, 24. n. — ἕνων coni. Dobrei Hell. 5, 4, 1. ἑνῶν Cobeti 7, 4, 8, ubi libri ἑνός, qui numerus est 6, 4, 28. 4, 5, 12.
εἰσακοντίζειν [3]. An. 7, 4, 15.
εἰσακούειν [3]. Hell. 5, 2, 13.
εἰσάλλεσθαι [7]. Cyr. 7, 4, 4.
εἰσαφιέναι [8]. Cyr. 4, 5, 7.
εἰσβλέπειν [2]. Conv. 4, 3. ubi cum Valck. Diatr. Eur. 178. Mehlerus dubitat num graecum vocabulum sit. Est etiam Ven. 6, 23. 10, 12. Quod ille mavult ἐμβλέπειν est Cyr. 1, 3, 2. Comm. 3, 11, 10.
εἰσδύεσθαι [3]. An. 4, 5, 14.
εἰσειλεῖν [2]. Ven. 5, 16.
εἰσελαύνειν [3]. An. 1, 2, 26.
εἰσιέναι. εἰσέσθαι Hell. 1, 3, 19.
εἰσκυβιστᾶν [1]. coni. Mehleri Conv. 2, 11.
εἰσοικειοῦν [8]. Hell. 5, 2, 25.
εἰσοικίζειν [3]. Vect. 3, 5.
εἰσορμίζεσθαι [8]. Vect. 3, 1.
εἰσπηδᾶν [3]. An. 1, 5, 8.
εἰσπιμπλάναι [1]. Suid. ex Anab. 1, 7, 8. ubi est ἐμπιπλάς.
εἴσπλους [3]. Hell. 2, 2, 9.
εἰστιθέναι [3]. Hell. 1, 6, 20.
εἰστρέχειν [3]. An. 5, 2, 16.
εἰσφορεῖν [3]. An. 4, 6, 1.
εἰσφρέσθαι [1]. coni. Cobeti Hell. 1, 3, 19.
εἶτα. Schwidopium Obss. Hell. 7. praecedente τέως μέν nunquam εἶτα sine δέ dici ac propterea Hell. 2, 2, 17. particulam addendam censentem Hertleinius Obss. Hell. 3, 9 sq. redarguit. — De εἶτα omisso καί v. ann. ad Ven. 3, 8. Kuehn. Comm. 2, 1, 14.
ἐκ passivis additum vituperat Bernh. Synt. 228. Singularis dictio ἐκ βασιλέως An. 1, 1, 6. Hell. 3, 1, 6. Cyr. 8, 6, 9. — ἐκ c. inf. originem significat, unde aliquid profectum dicitur, An. 2, 6, 9. τοῦτο δ' ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Cyr. 1, 4, 5. Conv. 4, 57. — ἐκ πολλοῦ de intervallo An. 3, 3, 9. dub. ubi v. Rehd. — ἐξ ἀμφοτέρων Cyr. 3, 3, 65. dub. ubi Pantaz. καὶ φόνοι δὲ ἀμφοτέρων.
ἑκασταχῇ [2]. Cyr. 6, 2, 5.
ἑκασταχόθεν [3]. Hell. 3, 4, 3.
ἑκασταχόσε [3]. An. 3, 5, 11.
ἑκασταχοῦ [3]. Hipp. 7, 14.
ἕκαστος. De numero ipsius vocabuli additique verbi Buechsenschuetzius, contra Bisschopii maxime Ann. Anab. 49 sq. disputans, accurate egit Philol. 18, 305 sqq. Videtur enim pluralis verbi scribi, ubi ἕκαστος appositio subiecti est; quare Hell. 1, 7, 5. οἱ στρατηγοὶ ἕκαστος ἀπελογήσατο corrigendum putaverunt. Qua in re verbum praecedere solet, ut singularis ἕκαστος ad subiecti pluralem referatur. Quamquam in his et talibus plurali verbi opus esse, sive praeponatur sive postponatur, contendit Cobetus Mn. 3, 289. Ceterum qui contra afferuntur loci An. 1, 8, 9. Ven. 9, 3. vel etiam An. 2, 1, 15. οὗτοι — ἄλλος ἄλλα λέγει. 7, 3, 47. οἱ ἱππεῖς οἴχονταί μοι ἄλλος ἄλλῃ διώκων, non sunt, ut videtur, eiusdem generis. Deinde singularis verbi scribitur, ubi ἕκαστος extra appositionem in enunciatione relativa cum suo verbo positum est, ut An. 1, 5, 8. Unde 4, 2, 12. n. verba ὅπῃ ἐδύναντο ἕκαστος Cobetus correxit. Denique singularis verbi invenitur, ubi ἕκαστος neque in appositione neque in enunciatione rela-

tiva, sed ut subiectum per se constans dictum est, Cyr. 8, 5, 4. *συντίθησι μὲν ἕκαστος σκεύη*, quae verba cavendum est ne mutanda censeamus. Locum RLac. 6, 1. Buechsensch. non recedere dicit a consuetudine, sed esse *ἕκαστος* in appositione ad subiectum *οἱ πολῖται*, quod cogitando addi debeat. *Ἕκαστοι* autem pluralis legi dicitur, ubi vel nulla est divisio totius in partes, An. 5, 5, 5. *πομπὰς ἐποίησαν κατ' ἔθνος ἕκαστοι τῶν Ἑλλήνων*, ubi mireris a Bisschopio *ἕκαστος* posci, RLac. 1, 6. n., vel partes e singulis constant, Cyr. 2, 3, 3. al. Vid. Hertl. NJbb. 1857. 75, 707. ZAW. 1838, 1112. Obss. Hell. 3, 7. Schwidop. Obss. Hell. 3. R. B. Hirschig. Philol. 1850, 313. Dindorfius Hell. etiam 4, 8, 15. et 7, 1, 22. *ἀπῆλθον ἕκαστοι οἴκαδε* verius putat. — De articulo ad *ἕκαστος* addito vel non addito v. Popp. Cyr. 1, 2, 5. qui in indice Anabasis omitti eum dicit in notionibus adverbii temporis vim habentibus. Est vero *καθ' ἑκάστην ἡμέραν* an jedem Tage, *καθ' ἑκ. τὴν ἡμ.* an dem jedesmaligen Tage.

ἑκατεράκις [8]. Cyr. 4, 6, 4.

ἑκατέρωσε [3]. An. 1, 8, 14. dub.

ἑκατονταπλασίως [2]. Oec. 2, 3.

ἑκατόνταρχος [3]. Cyr. 5, 3, 41.

ἑκατοστός [3]. Cyr. 6, 3, 34.

ἐκβοᾶν [8]. Ven. 6, 10.

ἐκγίγνεσθαι [2]. Hell. 6, 4, 23.

ἔκγονος [7]. Cyr. 5, 3, 19. An. 3, 2, 14. 4, 5, 25. dub.

ἐκδέρειν [3]. An. 1, 2, 8.

ἔκδημος [3]. Cyr. 8, 5, 26.

ἐκδιδάσκειν [7]. Oec. 12, 16.

ἐκδικάζειν [3]. RAth. 3, 2.

ἐκδιώκειν [2]. Ag. 3, 1.

ἐκδρομή [8]. Hell. 3, 2, 4.

ἔκδρομος [3]. Hell. 4, 5, 16.

ἐκεῖνος. Formam *κεῖνος* Attici antecedente vocali praetulisse plurimis videntur, v. Schaef. App. Dem. 1, 819. Lob. Path. gr. s. 1, 48 sq. Krueg. Thuc. 8, 86, 5. Dindorfius etiam contra meliorum librorum auctoritatem trisyllabam restituit, veluti Hell. 1, 1, 28. 3, 10. 6, 14. 2, 1, 13. 4, 1, 8, eumque Breitenbachius secutus est, nisi quod 1, 6, 14. *τὸ κείνου*, 4, 1, 8. n. *μὴ κεῖνον* retinuit, ubi ille *μὴκεῖνον*, qui etiam *κἀκεῖνος* usu Xenophonteo postulari dicit Cyr. 5, 3, 24. — *ἐκεῖνος* iuxta *ἑαυτοῦ* dicitur, Hell. 1, 6, 14. Comm. 1, 2, 3. An. 2, 5, 38; iuxta *αὐτοῦ*, etiam ubi non cum vi quadam pronomen effertur, Cyr. 4, 5, 20. 5, 2, 37. Quem usum exemplis illustrant Krueg. An. 1, 2, 15. Kuehn. 4, 3, 20. Comm. 1, 2, 3. Br. Hell. 6, 4, 25. — *ἐκεῖνος* ante dicta resumit RLac. 10, 4. Cyr. 6, 2, 33. — *κατ' ἐκεῖνα* de regionibus Hell. 3, 5, 17. 5, 1, 7. *περὶ ἐκεῖνα* 5, 4, 64. — De omni usu vocabuli v. Rehd. An. 7, 3, 4.

ἐκθηρᾶσθαι [8]. Ven. 5, 25.

ἐκκαγχάζειν [3]. Conv. 1, 16.

ἐκκαθεύδειν [4]. Hell. 2, 4, 24.

ἐκκαιδεκάλινος [4]. Ven. 2, 5.

ἐκκαλεῖν [3]. Hell. 7, 4, 27.

ἐκκινεῖν [2]. Ven. 3, 10.

ἐκκλησία. Vid. Schoemann. De ecclesiis Lacedaemoniorum, Gryphisw. 1836. Lachmann. De rep. Lac. 202 sqq. Hist. Gr. 1, 463 sqq. Videtur optimatium ea Lacedaemone fuisse conditio, qua civitas pari omnium libertate eos sibi magistratus et moderatores praeficeret eorumque auctoritati pareret, quos inter bonos optimos esse cognovisset:

ecclesia magistratuum habetur, parva quae Hell. 3, 3, 8. vocatur concio composita ex ephoris, magistratibus, civibus praecipuis, v. Herm. Antiq. Lac. 144. Antiq. gr. 1, 25. Schoem. Philol. 1, 716. Stein. NJbb. 83, 561; *ἔκκλητοι* Hell. 2, 4, 38. vel eadem haec parva concio vel ipsi magistratus, *τέλη*. — *ἐκκλησίαν λύειν*, v. ann. Hell. 1, 7, 3. — *ἐκκλησία* concio militum, v. Rehd. An. 1, 25.

ἐκκλίνειν, v. ann. An. 1, 8, 19. ubi scrib. *ἐγκλ.*

ἔκκρουσις [4]. Ven. 10, 12.

ἐκκυμαίνειν [8]. An. 1, 8, 18. [10.

ἐκκυνεῖν [4]. Ven. 3, 10. *ἔκκυνος* 7,

ἔκλειψις *ἡλίου* [3]. Hell. 2, 3, 4.

ἐκμανθάνειν [3]. Cyr. 1, 6, 40.

ἐκμελής [2]. Epist. e Stob. 2, 4.

ἐκμετρεῖσθαι [3]. Cyr. 6, 4, 2.

ἐκμηρύεσθαι [3]. An. 6, 5, 22.

ἑκούσιος [3]. Comm. 2, 1, 8. Adv.

ἔκπαγλος [7]. Hier. 11, 3. [ib.

ἐκπαιδεύειν [2]. Cyr. 1, 6, 39.

ἐκπεπταμένως [4]. Cyr. 8, 7, 7.

ἐκπεραίνειν [7]. An. 5, 1, 13.

ἔκπλεως coni. Cobeti Vect. 5, 1. Quod neutro pluralis *ἔκπλεω* dici solet, Cyr. 6, 2, 7. est *ἔκπλεα*, correctum a Dindorfio. Ibidem 33. *περίπλεα*.

ἐκπληκτικός [3]. Hipp. 8, 18.

ἔκπληκτος [2]. Ven. 5, 9.

ἔκπληξις [3]. Hell. 4, 7, 3.

ἐκπνεῖν [1]. coni. Dindorfii Hell. 5, 4, 17.

ἐκπολεμεῖν [2]. Hell. 5, 4, 20. n. ubi Cob. Dind. *ἐκπολεμώσειε*. Vid. Voemel. NJbb. 1849. 55, 245 sq.

ἐκπράττειν [3]. RLac. 8, 4.

ἐκπρεπῶς [3]. Conv. 8, 31.

ἔκσπονδος [3]. Hell. 5, 1, 32.

ἐκστρατεία [2]. Hell. 3, 4, 11.

ἐκστρατευτέον [1]. coni. Hertleinii Hell. 7, 1, 41.

ἐκστρατοπεδεύεσθαι [3]. Cyr. 6, 3, 1.

ἑκταῖος [8]. An. 6, 6, 38.

ἐκτελεῖν [7]. RLac. 10, 7.

ἐκτοξεύειν [3]. An. 7, 8, 14.

ἐκτραχηλίζειν [3]. Cyr. 1, 4, 8.

ἐκτρίβειν [3]. Cyr. 2, 2, 15.

ἐκτροπή [3]. Hell. 7, 1, 29.

ἐκτυποῦν [3]. REq. 1, 1.

ἐκτυφλοῦν [3]. REq. 10, 2.

ἐκφαίνειν [7]. An. 3, 1, 16.

ἐκφέρειν de armis, Cyr. 8, 5, 9. n.

ἐκφορά [3]. REq. 3, 5.

ἐκφορεῖν [3]. Vect. 4, 2.

ἐλάα An. 6, 4, 6. 7, 1, 37. Oec. 19, 13. n. Ita scribi iubet Dindorfius ad locum Anabasis priorem et Thes. St. 656, b.

ἔλασία [2]. Hipp. 4, 4. Scrib. *ἔλασις*.

ἐλατέον [4]. Hipp. 2, 7.

ἐλαύνειν. Praesentis rariores formae *ἐλᾶν* Hell. 2, 4, 32. idemque An. 1, 3, 20. Dindorf. scribendum suspicatur Hell. ed. 3. p. XIX. *ἀπέλα* imper. Cyr. 8, 3, 32. Futurum est *ἐλᾶν*. *ἐλᾷ* — *ἐλῶσιν* Hipp. 3, 4. Dubia *ἐλάσω* Cyr. 1, 4, 20. n. *ἐλάσοντας* vel *ἐλάσαντας* An. 7, 7, 55. — *ἐλαύνειν τὸν ἵππον* Cyr. 5, 3, 55. n. — *ἐλάσαι χρήματα tributa exigere*, coni. Schneideri Hell. 3,

ἐλάφειος [3]. An. 1, 5, 2. [5, 3.

ἐλεγκτικῶς [3]. Conv. 4, 2.

ἐλέγχειν. *ἐλέγχω καὶ τὸ ἐρωτῶ παρὰ Ξενοφῶντι· οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους διαλαβόντες ἤλεγχον, εἴ τινα εἰδεῖεν ὁδὸν ἄλλην ἢ τὴν φανεράν*, Gramm. ap. Herm. De em. r. gr. gr. 352. Cramer. Anecd. Paris. 4, 261. Vid. ann. ad Anab. 4, 1, 23.

ἐλεεινός [2]. An. 4, 4, 11.

ἔλειος [3]. Ven. 5, 17. [14.

ἐλελίζειν An. 1, 8, 18. Dub. 5, 2,

ἐλευθέριος. Femininam terminationem fluctuare ostendit Kuehn. Comm. 2, 1, 22. — *ἐλευθερίως liberaliter* 2, 7, 4. *ἐλευθεριώτατα*

4, 8, 1. *ἐλευθερώτατα* Cobetus: *cum summa libertate.*
ἐλιγμός [3]. Cyr. 1, 3, 4.
ἕλκος [7]. REq. 5, 1.
ἐλλείπεσθαι. Passivum rarius: *deesse, efficere non posse.* Unum locum esse Cyr. 6, 2, 37. animadvertit Schneiderus, alius generis esse Comm. 2, 6, 5. dub. REq. 3, 8. Cf. Oec. 7, 28. dub.
Ἕλληνες oppositi Lacedaemoniis RLac. 14, 6, Atheniensibus RAth. 2, 8. Vect. 1, 1. Cf. Hell. 4, 8, 2.
ἑλληνίζειν [3]. An. 7, 3, 25.
ἑλληνικῶς [3]. An. 1, 8, 1.
ἑλληνιστί [3]. An. 7, 6, 8.
ἑλληνοταμιεία [1]. coni. Boeckhii Vect. 5, 5.
ἑλλησποντικός [2]. An. 1, 1, 9.
ἑλλησποντιακός ib. dub. Al. *ἑλλησπόντιος.*
ἐμβατεύειν [2]. Conv. 4, 27.
ἐμβάτης [3]. REq. 12, 10.
ἔμβλεμμα [4]. Ven. 4, 4.
ἐμβλέπειν, v. *εἰσβλέπειν.*
ἐμβοᾶν [3]. Ven. 6, 17.
ἐμβροντᾶν [3]. Hell. 4, 7, 7.
ἐμβρόντητος [3]. An. 3, 4, 12.
ἐμεῖν [3]. An. 4, 8, 20.
ἐμμειδιᾶν [8]. Ven. 4, 3.
ἐμμένειν *ταῖς σπονδαῖς* et similia ut saepe dicuntur, ita etiam Hell. 3, 4, 6. n. postulatur pro *ἐπιμένειν.* Hoc vero quum sit *perstare* vel *perseverare*, Oec. 14, 7. n. *ἐπιμένουσι τῷ μὴ ἀδικεῖν*, tamen ibi quoque Cobetus et Mehlerus *ἐμμένουσι* scribi volunt. Cf. Hertl. Obss. Hell. 1, 21 sq.
ἔμμετρος [3]. Ep. e Stob. 2, 4.
ἔμπαλιν. Cum verbis eundi aut *τοὔμπαλιν* coniungitur aut *εἰς τοὔμπαλιν.* Bisschopius vero Ann. cr. ad Anab. 68. *πορεύεσθαι* vel *ἰέναι τοὔμπαλιν* dici posse negat, *εἰς* praepositionem requirit, locos An. 5, 7, 6. 6, 6, 38. Cyr. 8, 4, 32. Hell. 2, 1, 27. n. 4, 4, 13. corrigendos putat. *τοὔμπαλιν* An. 1, 4, 15. n. est in melioribus libris, 4, 3, 21. in deterioribus, 5, 7, 6. pene in omnibus.
ἐμπεδορκεῖν [5]. RLac. 15, 7.
ἐμπεταννύναι [8]. Cyr. 1, 6, 40.
ἐμπιμπλάναι et ἐμπιμπράναι atticum dicitur, non *ἐμπιπ.* Vid. Cob. N. 141. Suspectum *ἐνεπίμπρων* Hell. 6, 5, 22. ubi sequitur 32. *ἐνεπίμπρασαν*, ut An. 7, 4, 15. Vitari autem duplex *μ* cum Suida v. *Πίμπλαται* et Lobeckio Phryn. 96. docet Dindorfius in Thes. St. sic ut *ἐμπίπλασθαι* dicatur Comm. 1, 3, 6. Cyr. 4, 2, 41. n., *ἐνεπίμπλαντο* 4, 5, 7. ut 1, 4, 4. Quamquam priore loco, ubi v. ann., *μ* retinuit et RLac. 14, 4. An. 5, 2, 3. contra libros. Cf. Cyr. 8, 1, 27. 3, 35. Comm. 2, 1, 30. Conv. 4, 37.
ἐμπίνειν [3]. Cyr. 7, 1, 1. Dub. An. [6, 1, 11.
ἐμπλεῖν [3]. Oec. 8, 8.
ἔμπλεως [3]. An. 1, 2, 22. dub.
ἔμπληκτος [3]. Ven. 5, 9.
ἐμπορία raro mercem significans Vect. 3, 2. *ἐμπόριον* etiam rarius, 1, 7. dub.
ἐμπορίζεσθαι [2]. Vect. 4, 38.
ἔμπορος mercator exercitum sequens, ut vel praedam et captivos emat vel victum et alia necessaria vendat, Hell. 1, 6, 37. Cyr. 6, 2, 38. Ag. 1, 21. Esse vero mercatorem, Großhändler, cui adiuncti sint *κάπηλοι*, Hertleinius docet loco Cyr. et 4, 5, 42.
ἐμπρόσθιος [8]. REq. 11, 2.
ἐμπωλεῖν [2]. An. 7, 5, 4.
ἐμφαγεῖν perinde dicitur ac *φαγεῖν τι*, ut *πιεῖν τι* et *ἐμπιεῖν* (Cyr. 7, 1, 1. n.). Qua de caussa correctus est locus An. 4, 5, 8. n.

Cf. 4, 2, 1. Hell. 4, 5, 8. Cyr. 8, 1, 44. Cob. Mn. 3, 137. V. L. 65.
ἐμφερής [5]. [7]. Cyr. 5, 5, 31.
ἔμφρουρος [3]. de aetate militari RLac. 5, 7. [4, 4.
ἔμφρων [3]. ζῷα ἔμφρονα Comm. 1,
ἐμφυσιοῦν [5]. RLac. 3, 4. dub.
ἐμφυτεύειν [2]. Comm. 3, 5, 17.
ἔμφυτος [3]. Comm. 3, 7, 5.
ἔμφωνος [2]. Hell. 2, 4, 20.
ἐν in temporis significatione interdum deesse dicit Krueg. An. 1, 8, 22. n., raro deesse Hertl. Coni. 2, 15. Libros variare animadvertit Dind. Cyr. 2, 3, 24. Dubia An. 1, 8, 22. Conv. 4, 1. Cyr. l. c. — Significat agrum Hell. 4, 2, 14. 5, 2, 25. An. 7, 2, 5; v. ann. Comm. 3, 5, 4; deest ante Ἐλευσῖνι Hell. 2, 4, 43. *Κορίνθῳ* Ag. 7, 5. dub. n.; v. Dativ.; τῇ ὁδῷ πορεύεσθαι Hell. 4, 5, 13. An. 3, 4, 30. n. REq. 4, 4. dub.; significat littus maris An. 4, 8, 22. 28. 5, 1, 1. dub.; *coram* Cyr. 3, 3, 56. 4, 5, 18. Hell. 1, 6, 4. dub.; pene i. q. σύν, ἐν μεγάλοις φορτίοις βαδίζειν Cyr. 2, 3, 14. Est pro ablativo Hell. 7, 1, 6. Cyr. 3, 1, 25. Hipp. 9, 9; ubi εἰς velis Hell. 4, 5, 5. n.; δεδεμένος τὼ χεῖρε ἐν κλοιῷ Hell. 3, 3, 11. ἐν σιδήρῳ ἐδέδεντο Cyr. 5, 1, 12; de armis et vestibus v. Popp. Hertl. Cyr. 3, 3, 10. n. 7, 3, 13. dub., cf. Comm. 3, 9, 2; de locis scriptorum Conv. 8, 30. dub. n. — ἐν ἀνθρώποις Hier. 11, 7. n.
ἐνάγειν [2]. Hell. 6, 5, 6.
ἐναγκυλᾶν [3]. An. 4, 2, 28.
ἐναίθριος [1]. coni. Rehdantzii An.
ἐναλλάξ [3]. Ven. 9, 12. [7, 4, 12.
ἐνάλλεσθαι [3]. Hell. 2, 4, 16.
ἐναντίος. εἰς τἀναντία πλέοιεν Hell. 2, 3, 31. Praepositionem ad verba convertendi iniuria addi volunt An. 4, 3, 32. n. Hell. 3, 4, 12.
ἐναντιοῦσθαι c. gen. An. 7, 6, 5, ubi libri deteriores περί addunt.
ἐναποδημεῖν [2]. Hell. 3, 1, 4.
ἐναπόλλυσθαι [4]. Hell. 3, 1, 4.
ἐνάπτειν [3]. Ven. 6, 8.
ἔνατος [3]. An. 4, 5, 24.
ἐναύειν [3]. Comm. 2, 2, 12.
ἐναυλίζεσθαι [3]. An. 7, 7, 8.
ἐναυξάνειν [8]. Ven. 12, 9.
ἐνδεής de genere Hell. 7, 1, 23. iniuria tentatum. ἐνδεέστερος deterior educatione Cyr. 2, 2, 1.
ἐνδείκνυσθαι cum ostentandi significatione Hell. 3, 5, 16. Cyr. 8, 3, 21. An. 6, 1, 19.
ἐνδεῖσθαί τι Cyr. 6, 3, 1. dub. 4, 19. dub. Coniectura Dindorfii RLac. 15, 3. et Cyr. 5, 1, 18.
ἐνδέκατος [3]. An. 1, 7, 18.
ἐνδελεχῶς [3]. Ven. 7, 2.
ἔνδημος [3]. τὰ ἔνδημα An. 7, 1, 27.
ἐνδιαιτᾶσθαι [3]. Comm. 3, 8, 8.
ἐνδιατρίβειν [2]. Cyr. 5, 1, 16.
ἔνδοξος Ag. 1, 19. Comm. 1, 2, 56. et εὔδοξος RLac. 7, 4. Hipp. 1, 22. n. 8, 7. Oec. 6, 10. quid differant, Haasius docet RLac. ind.
ἐνδυναστεύειν [3]. Hell. 7, 1, 42.
ἐνεῖναι de iis rebus dicitur, quae in regionibus vel maxime in oppidis sunt, An. 2, 3, 14. Hell. 1, 3, 19. 3, 1, 15. 5, 2, 4. 3, 2, 11. dub. n. Oec. 2, 3. dub. Comm. 1, 4, 17. n. ἔνδον εἶναι est Cyr. 5, 2, 4. ἔνι e coniectura scripsi RAth. 1, 5.
ἕνεκα. Alterius formae ionicae εἵνεκα vestigia apud Xenophontem indicaverunt Born. Cyr. 7, 5, 12. Kuehn. An. 6, 6, 14. Hell. 6, 2, 31. n. solus liber B. ἕνεκα habet ante consonam, ceteri ἕνεκεν, ut Cyr. 3, 2, 30. Comm. 1, 2, 47. coll. 16. An. 5, 1, 12.
ἐνενήκοντα nunc scribitur An. 1,

ἐξαφιέναι [3]. REq. 12, 12.
ἐξειλεῖν [2]. Ven. 6, 15.
ἐξείργειν [3]. Oec. 4, 13.
ἐξεκκλησιάζειν [2]. Hell. 5, 3, 16.
ἐξεμπεδοῦν [2]. Cyr. 3, 1, 21.
ἐξεργαστικός [8]. Comm. 4, 1, 4.
ἐξερημοῦν [3]. Vect. 4, 47.
ἐξέρπειν [5]. An. 7, 1, 8.
ἐξευπορίζεσθαι [2]. An. 5, 6, 19.
ἐξήκειν. De verbis *ὁ δὲ συνῆκεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φωνήν*, quae Suidas v. *ἐξήκειν* tanquam Xenophontea habere creditur, vid. Dind. Thes. s. v.
ἐξήκοντα [3]. Vect. 4, 23.
ἐξῆς. *πάντες ἑξῆς*, omnes deinceps nullo excepto, RAth. 1, 6. *πάντες ἐφεξῆς* Oec. 12, 10.
ἐξιλάσκεσθαι [3]. Cyr. 7, 2, 19.
ἐξίλλειν [3]. Ven. 6, 15.
ἐξίτηλος [3]. Oec. 10, 3. n.
ἐξιτητέον [4]. Comm. 1, 1, 14.
ἐξοικοδομεῖν [8]. Oec. 20, 29.
ἐξομιλεῖν [3]. Ag. 11, 4.
ἐξομοιοῦσθαι [3]. Oec. 7, 32.
ἐξόπισθεν [3]. Cyr. 7, 1, 24.
ἐξοπλισία [3]. An. 1, 7, 10. *ἐξόπλισις* Cyr. 8, 5, 9.
ἐξωρμήσατο [2]. Hell. 6, 5, 20. Al. *ἐξώρμητο*.
ἐξορύττειν [3]. Oec. 19, 4.
ἐξόφθαλμος [3]. REq. 1, 9.
ἐξυφαίνειν [3]. Oec. 7, 34.
ἔξω *praeter* RLac. 13, 9. dub. Videtur esse ἔξ Hell. 1, 5, 11.
ἐξωμιδοποιία [4]. Comm. 2, 7, 6.
ἐξωμίς [3]. Comm. 2, 7, 5.
ἐοικέναι c. nom. pro dat. Comm. 4, 3, 8. Cyr. 8, 8, 14. Hell. 6, 3, 8. Quibus locis dativus praefertur. Vid. Kuehn. An. 3, 5, 13. Krueg. Gr. 56, 4, 9. — *εἰκός* c. inf. aor. Hell. 3, 5, 10. 14. quibus locis sunt qui *ἄν* addi velint. An. 4, 6, 9. Cyr. 1, 6, 10. RLac. 8, 8. Conv. 8, 1. — *εἰκότως* in fine enunciati Apol. 15. dub.

ἑορτάζειν *ἑορτάς* [3]. RAth. 3, 2.
ἐπαγάλλεσθαι [7]. Oec. 4, 17.
ἐπαινεῖν. Fut. act. An. 1, 4, 16. 5, 5, 8. 7, 33. e coni. Dindorfii.
ἐπαισχύνεσθαι [3]. Hell. 4, 1, 34. (c. acc. pers.). Cyr. 4, 6, 7. dub.
ἐπακούειν coni. Cobeti Oec. 14, 3. n.
ἐπακτρίς [8]. Hell. 1, 1, 11.
ἐπαλαλάζειν [3]. Cyr. 7, 1, 26.
ἐπαλλάξ [3]. REq. 1, 7.
ἐπαλώστης [4]. Oec. 18, 5. n.
ἐπαμᾶν [3]. Oec. 19, 11.
Ἐπαμεινώνδας. De hac forma ut librorum auctoritate ita inscriptionum testimoniis comprobata vid. Thes. St. Putabat C. Keilius NJbb. 1840. 1, 45. scripturam *ῑ* antiquiorem boeoticam fuisse.
ἐπαναγκάζειν [3]. Hipp. 1, 23.
ἐπαναθεᾶσθαι [4]. Cyr. 5, 4, 11.
ἐπαναίρειν [3]. Ven. 6, 23.
ἐπανακεῖσθαι [8]. Cyr. 3, 3, 52.
ἐπανακύπτειν [3]. REq. 12, 13.
ἐπαναλαμβάνειν [3]. RLac. 13, 2.
ἐπαναρριπτεῖν [4]. Ven. 5, 4.
ἐπανασκοπεῖν [1]. coni. Cobeti Vect. 5, 11.
ἐπανάστασις [3]. Hell. 5, 4, 19.
ἐπανατιθέναι [2]. Cyr. 1, 2, 2.
ἐπανερωτᾶν [3]. Comm. 3, 1, 11.
ἐπανήκειν [1]. coni. Kiehlii An. 2, 3, 6.
ἐπανθεῖν [3]. Ven. 4, 8.
ἐπανορθοῦν [3]. Comm. 2, 4, 6. *ἐπανόρθωσις* Epist. e Stob. 1, 5.
ἐπάνω [2]. An. 6, 3, 1. Defendunt Krueg. Auth. Anab. 16. et Const. Matthiae. De vocabuli usu novitio v. Dind. ed. Ox. XXV. Lips. IV.
ἐπαπειλεῖν [3]. An. 6, 2, 7.
ἐπαρήγειν [7]. Cyr. 6, 4, 18.
ἐπάριτοι, v. ann. Hell. 7, 4, 22.
ἐπαύξειν [3]. Oec. 7, 43.
ἐπαφιέναι [3]. Cyr. 4, 1, 3.
ἐπαφρόδιτος Conv. 8, 15. dub. n. Hier. 1, 35.
ἐπεγείρειν [3]. An. 4, 3, 10.

ἐπιεικής [3]. Hell. 1, 1, 30.
ἐπιζημιοῦν [8]. Hell. 5, 2, 22.
ἐπιθορυβεῖν [8]. Hell. 1, 7, 13. 2, 3, 50. 6, 5, 37.
ἐπιθωρακίζειν [2]. Cyr. 3, 3, 27.
ἐπικαλεῖν cum vituperandi significatione Comm. 1, 2, 6. dub. n.; de cognomine Hell. 2, 3, 31. Conv. 6, 6. De ignominiosa appellatione ἀποκαλεῖν dicitur, Hell. 2, 3, 47.
ἐπικαλύπτειν [3]. Ven. 8, 1.
ἐπικαμπή [3]. Cyr. 7, 1, 6.
ἐπικαταβάλλειν [3]. Ven. 4, 3.
ἐπικατακλείειν [2]. Cyr. 4, 1, 18.
ἐπικαταλαμβάνειν [3]. Hell. 2, 4, 6.
ἐπικαταμένειν [3]. Cyr. 1, 2, 11. Hell. 7, 4, 36. dub.
ἐπικαταρριπτεῖν [4]. An. 4, 7, 13.
ἐπικατασκευάζεσθαι [1]. coni. Cobeti Vect. 4, 4.
ἐπικηρύττειν [3]. Hell. 1, 1, 15.
ἐπικλείειν [3]. REq. 12, 6.
ἐπίκλημα [7]. Oec. 11, 4.
ἐπίκλησις [3]. RLac. 9, 4.
ἐπικλίνειν [3]. Ven. 6, 15.
ἐπίκλισις [2]. REq. 7, 12.
ἐπικνήμιον [2]. Cyr. 2, 3, 19.
ἐπικοσμεῖν [3]. Cyr. 7, 3, 11.
ἐπικούρημα [3]. An. 4, 5, 13.
ἐπίκροτος [3]. Hipp. 3, 14.
ἐπικρύπτειν [3]. An. 1, 1, 6.
ἐπικτᾶσθαι [3]. Hell. 7, 1, 3.
ἐπίκτητος [3]. Ag. 1, 36.
ἐπικυδής [3]. Hell. 5, 1, 36.
ἐπικυλινδεῖν [3]. Hell. 3, 5, 20. Dind. *ἐπεκύλινδον.*
ἐπικυροῦν [3]. An. 3, 2, 32.
ἐπικωλύειν [3]. Oec. 8, 4. *ἐπικώλυσις* ib. prava scriptura.
ἐπιλαμβάνειν. Favorinus 712, 19: *Ξενοφῶν· Καὶ Ἀριαίου πολλὰ τὸν κύριον (Κῦρον) παρανοσφισαμένου, Ἀριαῖος ἐπιλαμβάνεται.* Vid. Dind. Anab. Oxon. XXX.
ἐπιληΐς [4]. Hell. 3, 2, 23.
ἐπιλογίζεσθαι [3]. Hell. 7, 5, 16.
ἐπιμανθάνειν [3]. Oec. 10, 10. [dub.
ἐπιμειδιᾶν [3]. Cyr. 2, 2, 16.
ἐπιμέλεια absolute dicitur, v. ann. Ven. 1, 12.
ἐπιμέλεσθαι formam a Lobeckio Buttm. gr. 2, 242. in suspicionem adductam Xenophonteis exemplis tuiti sunt Poppo Thucyd. 4. p. 391. et Kuehner. Comm. 1, 2, 22. Ea vero sola Xenophontem usum esse Dindorfio (praef. Anab. XIII. Cyr. 1, 2, 10. ed. Lips. IX sq. Comm. 1, 1, 19.) concedunt Cobetus N. 590. et Frankius Philol. Suppl. 1, 457. Aliquoties tamen illi contractam formam intactam reliquerunt vel uterque vel alteruter: infinitivi Hell. 1, 1, 22. 2, 3, 16. 6, 2, 4. An. 5, 3, 1. Comm. 4, 5, 7. 12. 7, 10. Oec. 12, 8. 9; indicativi An. 3, 1, 14. 16; participii Oec. 12, 4; imperfecti An. 1, 1, 5. 8, 21. al. — Cum inf. vel etiam acc. et inf. Comm. 4, 7, 1. Cyr. 8, 3, 40. Oec. 11, 17. n. 20, 9. — cum acc. Oec. 7, 34. dub. Comm. 2, 2, 5. dub.; tolerabiliores loci Comm. 2, 9, 4. Hell. 5, 4, 4.
ἐπιμελητής. Suidas *Ἐπιμεληταί. Παρὰ Πέρσαις ἦσαν ἐπιμεληταί, ὥς φησι Ξενοφῶν, οἳ τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευον.* Incertum quo loco, Bernhardy addit. Videntur dicta ad Cyrop. 5, 4, 17. pertinere. V. ann. Hell. 1, 7, 2.
ἐπιμελητικός [3]. Oec. 12, 19.
ἐπιμένειν *τῷ μὴ ἀδικεῖν* Oec. 14, 7. n.
ἐπιμηχανᾶσθαι [3]. Cyr. 8, 8, 16.
ἐπιμιξία [3]. Hell. 5, 1, 1.
ἐπιμίσγεσθαι [3]. RAth. 2, 7.
ἐπινεύειν [3]. Cyr. 5, 5, 37.
ἐπινίφειν [3]. Ven. 8, 1.
ἐπινοεῖν Vect. 1, 2. dub. ubi Deventerus contra Schneiderum affert An. 2, 5, 6. 3, 1, 6. 6, 4,

9. Ag. 1, 36. Hier. 2, 2. Cyr. 6, 2, 4. Est *in animum inducere*.
ἐπινομία [3]. Cyr. 3, 2, 23.
ἐπίξανθος [3]. Ven. 5, 22.
ἐπίορκος [7]. Ag. 1, 12.
ἐπίπαν [3]. Ven. 4, 1. De accentu v. Lob. Pathol. 601. Aliud est ἐπὶ πᾶν An. 3, 1, 18.
ἐπιπαραθεῖν [2]. Hell. 5, 4, 51.
ἐπιπαρασκευάζειν [4]. Cyr. 6, 3, 1.
ἐπιπαρεῖναι [2]. An. 3, 4, 23.
ἐπίπεδος Comp. ἐπιπεδέστερος Hell. 7, 4, 13. dub.
ἐπίπεμπτος [3]. Vect. 3, 9. [5, 22.
ἐπίπερκος vel ἐπίπερκνος [4]. Ven.
ἐπιπεταννύναι [8]. Ven. 5, 10.
ἐπιπηγνύναι [3]. Ven. 5, 1.
ἐπιπίνειν [3]. Cyr. 6, 2, 28.
ἐπιπλήττειν [3]. Oec. 13, 12.
ἐπιπόλαιος [3]. Conv. 5, 5.
ἐπιπορεύεσθαι [1]. coni. Weiskii Hell. 4, 8, 33. Hertleinii 7, 1, 15.
ἐπιπρέπειν [3]. Cyr. 7, 5, 83.
ἐπιπροσήκειν [2]. Vect. 3, 12.
ἐπιπρόσω [2]. Cyr. 7, 1, 7.
ἐπιπτάμενος [2]. Cyr. 2, 4, 19. Vid. Dind. Thes. 3, 1729, a.
ἐπιρραβδοφορεῖν [4]. REq. 7, 11.
ἐπίρρητος [8]. Oec. 4, 2.
ἐπίρρικνος [4]. Ven. 4, 1.
ἐπίρρυτος [3]. An. 1, 2, 22.
ἐπισημαίνειν [3]. Hell. 4, 7, 2.
ἐπίσημος [3]. Cyr. 4, 5, 40.
ἐπισήπεσθαι [2]. An. 5, 8, 15.
ἐπίσης [2]. Cyr. 3, 3, 35.
ἐπισιμοῦν [8]. Hell. 5, 4, 50.
ἐπισκέλισις [4]. REq. 7, 12. Pollux 1, 214: *ἐπισκέλισιν δὲ Ξενοφῶν καλεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς τῶν ποδῶν κινήσεως.*
ἐπισκοπεῖν. R. B. Hirschigius Misc. phil. n. ser. 1, 111. ubique praesentis activam formam restituendam ratus locos Oec. 4, 8. 3, 14. 10, 10. corrigi vult.
ἐπισκυθρωπάζειν [8]. Ven. 3, 5.
ἐπισπερχῶς [8]. Cyr. 4, 1, 3.
ἐπισπεύδειν An. 4, 1, 10. dub.
ἐπισταμένως [7]. Cyr. 1, 1, 3.
ἐπίστασθαι. Imp. ἐπίστω Cyr. 3, 3, 32. Hell. 4, 1, 38. 5, 4, 33. Imperf. ἠπίστω Hell. 3, 4, 9.
ἐπιστατεῖν c. gen. Comm. 2, 8, 3. Cyr. 1, 1, 2. Forma ἐπιστατεύειν reprobatur.
ἐπιστατητέον [3]. Oec. 7, 35.
ἐπιστήμων c. acc. Oec. 2, 16. Cyr. 3, 3, 9. ut ἀνεπιστήμων Comm. 1, 2, 19.
ἐπιστολεύς, qui proximum post nauarchum obtinebat locum, illius, si quando opus esset, recepturus imperium, Sievers. Comm. de Hell. 1, 36. Vice=admiral, Bergk. ZAW. 1852. 2, 13. Semel dicitur ἐπιστολιαφόρος Hell. 6, 2, 25.
ἐπιστρατεία [3]. An. 2, 4, 1. [33.
ἐπιστρατοπεδεύειν [2]. Hell. 4, 8,
ἐπιστρεφής [3]. Hell. 6, 3, 7.
ἐπιστροφή [3]. Hell. 5, 2, 9. Dub. Hipp. 1, 10.
ἐπισυμμαχία [2]. Cyr. 3, 2, 23.
ἐπισύρειν [3]. Ven. 5, 13.
ἐπίσυρμα [3]. Ven. 9, 18.
ἐπισχύειν [2]. Oec. 11, 13.
ἐπιτακτήρ [5]. Cyr. 2, 3, 4.
ἐπίτασις [2]. An. 2, 4, 26.
ἐπιτειχισμός [3]. Hell. 5, 1, 2.
ἐπιτέχνησις [1]. Vocabulum Favorinus Xenophonti tribuit.
ἐπιτήδειος ad rem aptus, absolute dictum An. 5, 2, 12; poena dignus 2, 3, 11; non est cognatus Comm. 1, 1, 6. n.; Hell. 6, 2, 39. incertum utrum amicus sit an rebus agendis idoneus.
ἐπίτηδες [3]. Cyr. 1, 6, 2.
ἐπιτηρεῖν [3]. Hell. 2, 2, 16.
ἐπιτίθεσθαι de cibis appositis Cyr. 8, 2, 4. quod παρατίθεσθαι est 5, 2, 19. 8, 2, 3. 6, 12.
ἐπιτίμιον [3]. Comm. 3, 12, 3.
ἐπίτιμος [3]. Hell. 2, 2, 10.
ἐπιτρεπτέον [3]. Hier. 8, 9.
ἐπιτρίβειν [3]. Comm. 1, 3, 12.

ἐcθλόc [7]. Cyr. 1, 5, 9.
ἑcπερινόc [3]. RLac. 12, 6.
ἔcτε *quamdiu*, v. ann. An. 3, 3, 5.
ἐcχάρα [3]. Cyr. 8, 3, 12.
ἐcχατιά [3]. Hell. 2, 4, 4.
ἔcχατοc. De superlativo *ἐσχατώτατος* Hell. 2, 3, 49. vid. Dind., qui cum Cobeto *ἔσχατα* scripsit, Thes. 3, 2113 sq. Seidel. De comp. et superl. apud poetas gr. epicos, Brandenb. 1862. p. [18.
ἐcχάτωc [3]. An. 2, 6, 1.
ἔcω [3]. Ven. 10, 7. meliores libri habent Cyr. 2, 3, 21.
ἔcωθεν [3]. An. 1, 4, 4.
ἑταιρεία [2]. Hell. 5, 2, 25. Vid. Dind. Thes. 3, 2118, d.
ἑταιρίζειν [1]. Vid. Comm. de fragm. 2. ubi Luciani verba *προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα* Conscr. Hist. c. 23. a Favorino v. *Ἑταιρίζειν* ad ipsius Xenophontis scripta referri dixi.
ἑταιρίc [2]. Hell. 5, 4, 6. Improbat Thomas Magister. Cf. Georg. Lud. Ianson De nominibus in *ις* deminutivis, Thorun. 1851. p. 9.
ἑταῖροc. *ἑταίρους* non esse *συστρατιώτας*, sed *φίλους καὶ συνήθεις* animadvertit Cobetus N. 460. Unde An. 4, 8, 27. cum Brodaeo al. *ἑταιρῶν* scribendum censet, is locus ut ad mulierum commemorationem accedat, quae 4, 3, 19. 5, 4, 33. est.
ἑτεροκλινήc [3]. Ven. 2, 8.
ἑτερομήκηc [3]. REq. 7, 14.
ἕτεροc. *οἱ ἕτεροι hostes* Hell. 4, 2, 15. n. 7, 5, 8.
ἔτι de futuro tempore, i. q. *ποτέ*, Cyr. 4, 2, 10. *ποτὲ ἔτι* 7, 1, 11. *ἔτι ποτέ* An. 1, 6, 8. — *ἔτι μέν tantisper*, An. 6, 2, 15. ubi v. Kuehn. Hell. 2, 4, 11.
ἑτοιμάζειν *κατασκόπους* RLac. 2, 7. *ἑτοιμάζεσθαι* c. inf. Apol. 8.
ἔτοc. *ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα* An. 2, 6, 20. *ἐτῶν ἤδη ὀκτωκαίδεκα* 7, 4, 16. Cf. Hell. 3, 1, 14. Comm. 1, 2, 40. Bernhardy Paralipp. synt. gr. 68.
εὖ postpositum, *λέγειν εὖ* Cyr. 1, 5, 9. De re mala *εὖ μάλα* An. 6, 1, 1. ubi vid. Kuehn. De dictionis *εὖ πράττειν* duplici significatione, *bene agere* et *felicem esse*, v. ann. Comm. 1, 6, 8.
εὐάγωγοc [3]. Oec. 12, 15.
εὐαίρετοc [2]. Comm. 3, 1, 10.
εὐάλωτοc [3]. Ven. 9, 9.
εὐανάκλητοc [3]. Ven. 7, 5.
εὐανδρία [3]. Comm. 3, 3, 12.
εὐαπάλλακτοc [8]. REq. 3, 1.
εὐαποτείχιcτοc [3]. Hell. 2, 4, 31.
εὐαρέcκωc [2]. Comm. 3, 5, 5.
εὐαρίθμητοc [3]. Hipp. 5, 5.
εὔβατοc [3]. Hell. 4, 6, 9.
εὐβουλία [3]. Ag. 11, 9.
εὐγένεια [3]. Ag. 1, 2. *εὐγενής* Hell. 4, 1, 7.
εὐγνωμόνωc [8]. Ag. 2, 25.
εὐγνώμων [3]. Comm. 2, 8, 6.
εὔγνωcτοc [3]. Oec. 20, 14.
εὐγονία [3]. RLac. 1, 6.
εὐγώνιοc [3]. Oec. 4, 21.
εὐδαιμονικόc [3]. Comm. 4, 2, 34. Adv. Hell. 3, 2, 9.
εὕδειν [7]. Ven. 5, 11.
εὐδιάβατοc [8]. Hell. 4, 2, 11.
εὐδιαίρετοc [2]. Hell. 1, 6, 38.
εὐδίαιτοc [4]. Apol. 19.
εὐδιεινόc [3]. Ven. 5, 9. [6, 1, 16).
εὔδιοc [3]. Hell. 1, 6, 38. (Cf. Cyr.
εὔεδροc [3]. REq. 1, 12.
εὔειλοc [1]. coni. Cobeti Oec. 9, 4.
εὐεξάλειπτοc [4]. Hell. 2, 3, 53.
εὐεξαπάτητοc [3]. Hipp. 7, 15.
εὐεξία de republica RLac. 8, 1.
εὐεπήc [3]. Ven. 13, 16.
εὐεπιβούλευτοc [3]. Cyr. 8, 4, 3.
εὐεπίθετοc [3]. An. 3, 4, 20.
εὐεργετητέον [4]. Comm. 2, 1, 28.
εὐεύρετοc [4]. Oec. 8, 17. Idem Dindorfius Comm. 3, 1, 10. scribendum censet.

εὐέφοδος [3]. Cyr. 2, 4, 13.
εὐήθεια [3]. An. 1, 3, 16.
εὐήλιος [2]. Oec. 9, 4.
εὐημερία [3]. Hell. 2, 4, 2.
εὐθεράπευτος [3]. Cyr. 2, 2, 10.
εὐθημοσύνη [7]. [8]. Cyr. 8, 5, 7.
εὐθηνεῖν [2]. RAth. 2, 6.
εὔθριξ [7]. Ven. 4, 6.
εὐθυμητέον [4]. Apol. 27.
εὐθύνειν [3]. Cyr. 1, 1, 2.
εὐθύς. Usus vocabuli *εὐθύ* pro *εὐθύς* improbatur a Cobeto. *εὐθύ* de loco *recta*, *εἰς τὸ εὐθύ* REq. 7, 17. Steph., c. gen. *εὐθὺ Γυθείου* Hell. 1, 4, 11. De casu ad *ἐπί* addito v. Born. Cyr. 7, 2, 1. 2. Dind. 5, 3, 45. *εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος* 5, 2, 37. dub. n. Eadem significat ut videtur *εὐθὺς ἐπί* 7, 2, 1. 2. *εὐθὺς πρός* 2, 4, 24. *εὐθὺς εἰς* Ag. 1, 29.
εὐθύωρον [8]. An. 2, 2, 16. Vid. Comm. de fragm. 2.
εὐίατος [3]. Hipp. 4, 2.
εὔιος [7]. Epist. Allat. 2, 1.
εὐκάθεκτος [4]. Cyr. 7, 5, 69.
εὐκαίρως [3]. Ag. 8, 3.
εὐκάρδιος [7]. REq. 6, 14.
εὐκατάλυτος [8]. Hell. 3, 5, 14.
εὐκολία [2]. Cyr. 1, 6, 34.
εὐκόλως [3]. Comm. 4, 8, 2.
εὐκόσμως [3]. Cyr. 2, 4, 1.
εὐκρινεῖν [4]. Hell. 4, 2, 6.
εὐκρινής [3]. Hipp. 3, 3. Adv. Oec. [8, 19.
εὔκυκλος [7]. Ven. 9, 12.
εὐλήπτως [4]. Cyr. 1, 3, 8.
εὐμάρεια [3]. Oec. 5, 9.
εὐμένεια [3]. Apol. 7. Adiectivum *εὐμενής* poetarum proprium habetur.
εὐμενίζειν [8]. Cyr. 3, 3, 22.
εὐμετάβολος [3]. Hell. 2, 3, 32.
εὐμήκης [3]. REq. 5, 16.
εὐμίσητος [4]. Cyr. 3, 1, 9.
εὐμνημόνως [4]. Ag. 11, 1.
εὐμορφία [3]. Conv. 8, 6.
εὐνάσιμος [4]. Ven. 8, 4.
εὐνοεῖν Cyr. 8, 2, 1. Oec. 12, 5. Contra Cobetum, qui Or. de arte interpr. 94. de usu verbi attico dubitavit, Scheibius Lys. praef. XXII. disputat. *ἀντευνοεῖν* Cyr. [8, 3, 49.
εὐοπλία [4]. Hier. 9, 6.
εὐορκία [2]. Comm. 1, 1, 18.
εὐπαράπειστος [4]. Ag. 11, 12.
εὐπαχής [2]. Ven. 4, 1. 5, 30.
εὐπερίσπαστος [4]. Ven. 2, 7.
εὐπέτεια [3]. Oec. 5, 5. Hoc et *εὐπετής* Stephanus, *εὐπετῶς* Portus poeticum dicit.
εὐπλατής [8]. Ven. 10, 3.
εὔπνους [3]. REq. 1, 10.
εὐποδία [4]. REq. 1, 3.
εὐποιητέος [2]. Comm. 2, 6, 27.
εὐπορίζειν [2]. Vid. Schneider. Anab. 5, 8, 25. Herm. Luc. Conscr. Hist. 53. G. Dind. Comm. Aristoph. 4, 823. Fritzsch. ASchZ. 1860, 246.
εὐπραγεῖν [2]. Apol. 27. Xenophontem Dindorfius negat hoc verbo usum esse.
εὐπραγία [3]. Oec. 9, 12.
εὔπρακτος [8]. An. 2, 3, 20.
εὐπρόσωπος [3]. Comm. 1, 3, 10.
εὑρετός [3]. Comm. 4, 7, 6. [776.
εὖρις [3]. Ven. 4, 6. Vid. Cob. N.
εὔριπος [3]. Hell. 1, 6, 22.
εὑρίσκειν dicitur esse *quaerere* Cyr. 4, 5, 25; de canibus investigantibus Comm. 3, 11, 8. n. Ven. 6, 4. Cyr. 1, 6, 40; de rerum venditarum pretio Comm. 2, 5, 5. Vect. 4, 25. 40. Oec. 2, 3. Hell. 3, 4, 24.
εὐρύνειν [8]. REq. 1, 10.
εὐρύστομος [8]. REq. 10, 10.
εὔρωστος coni. Dindorfii REq. 1, 17.
εὐσαρκία [3]. Epist. e Stob. 2, 2.
εὔσκιος [7]. Oec. 9, 4.
εὔσκοπος [7]. Cyr. 6, 3, 2.
εὐσταλής [3]. REq. 7, 8.
εὔστομος [3]. Ven. 4, 2.
εὔστοχος [3], REq. 12, 14. Adv. Cyr. 1, 4, 8.

εὐςύμβολος [3]. Comm. 2, 6, 5.
εὐςχημοςύνη [3]. Cyr. 5, 1, 4.
εὔτεκνος [7]. RLac. 1, 8.
εὐτολμία [3]. Epist e Stob. 2, 2.
εὔτολμος [7]. An. 1, 7, 4.
εὐτόνως Hier. 9, 6. dub. Magis dub. Hell. 2, 4, 23.
εὐτρεπής [7]. REq. 7, 1.
εὔτροχος [7]. Ven. 2, 5.
εὐτυχῶς [7]. Comm. 1, 4, 8.
εὔυδρος [2]. Cyr. 3, 2, 12.
εὔφλεκτος [8]. Cyr. 7, 5, 22.
εὐφυής. De accusativo *εὐφυᾶ* videndi Kuehnerus et Dindorfius Comm. 1, 6, 13.
εὐφυΐα [1]. coni. Valckenarii Comm. 3, 3, 13.
εὐφωνία [3]. Comm. 3, 3, 13.
εὔφωνος [3]. Hell. 2, 4, 20.
εὐχάριτος [2]. Cyr. 2, 2, 1. dubium vocat Dindorfius ann. et Thes. St. 3, 2515, a. Defendit Boeckh. C. I. 1, 52. Hertleinius Coniect. 1, 9. Oec. 5, 10. n. *εὐχαριτωτέρα* scribi mavult ut 7, 37. cum Cobeto *ἀχαριτώτερον*. Cf. *ἄχαρις* et *ἐπίχαρις*.
εὔχειλος [2]. REq. 1, 12.
εὔχειρος [2]. Cyr. 1, 6, 36. 7, 5, 59. Oec. 8, 4. fl. damnat Dindorfius ll. cc. et Thes. 3, 2516, b. Defendunt Popp. Thuc. Schol. 7, 18. Born. Breit. Cf. Lobeck. Parall. 1, 38 sq.
εὐχέρεια [2]. Oec. 5, 9.
εὐχερῶς [3]. RLac. 2, 5.
εὔχεςθαί *τι τοῖς θεοῖς*, aliquid a diis precari, Comm. 2, 2, 10. 3, 14, 3. Cyr. 2, 3, 1.
εὔχιλος [2]. REq. 1, 12.
εὐχρόαςτος [2]. REq. 1, 17. *εὔχροος* RLac. 5, 8.
εὐψυχία [3]. Ven. 10, 21.
εὐωδία [3]. Conv. 2, 3.
εὔωνος [3]. Comm. 2, 10, 4.
ἐφάμιλλος [3]. Comm. 3, 3, 12.
ἐφαρμόζειν [3]. Ag. 8, 8.
ἐφεδρεύειν [1]. Poll. 1, 209.
ἔφεδρος [3]. An. 2, 5, 10.
ἐφέλκειν [3]. Cyr. 8, 4, 32.
ἐφεννύναι [7]. *γῆν ἐπιέσασθαι* Cyr. 6, 4, 6.
ἐφεςτρίς [3]. Conv. 4, 38.
ἐφευρίςκειν [3]. Vect. 4, 40.
ἐφηβᾶν [7]. Cyr. 6, 1, 12.
ἐφήκειν [3]. RLac. 12, 5.
ἐφίεςθαι c. acc. Ag. 11, 14. dub.
ἐφίππιος [3]. Cyr. 8, 3, 6.
ἔφιππος [2]. Cyr. 4, 2, 1. coni. Schneideri 4, 6, 1.
ἐφοδεύειν Cyr. 8, 6, 16. Hell. 5, 3, 22. Unum e verbi *ὁδεύειν* compositis hoc probum et antiquum esse Cobetus dicit N. 481.
ἔφοδοι [3]. Cyr. 8, 6, 16.
ἐφοδιάζειν [3]. Hell. 1, 6, 12.
ἐφορατικός [4]. Oec. 12, 19.
ἐφορεία [3]. RLac. 8, 3.
ἐφορεῖον [6]. Ag. 1, 36.
ἐφορεύειν Alf. Heckerus Philol. 1850, 463. dici existimat de omnibus quinqueviris, principem collegii esse *Ἔφορον*: unde locos Thuc. 8, 58. Xen. Hell. 1, 3, 1. 6, 1. 2, 1, 10. 3, 1. corrigendos putat. — Ephoros athenienses non publice creatos magistratus, sed hetaeriarum vel factionum clandestinos principes fuisse Rauchensteinius Philol. 1860, 703 sqq. demonstravit. Vid. Sievers. Comm. de Hell. 92. Peter. Comm. 45. Frohberger. Philol. 1859, 320 sqq.
ἐφορικός [3]. RLac. 15, 6.
ἐφορμᾶν [2]. Hell. 1, 6, 21.
ἐφύειν [3]. Ven. 9, 5.
ἔχειν *τέχνην* Comm. 3, 10, 1. RLac. 1, 3. Ven. 12, 7. 13, 4. — *ἔχειν ἀμφί τι* An. 3, 5, 14. 5, 2, 26. 6, 4, 1. 7, 2, 16. *περί* Hell. 7, 4, 28. — cum adverbio: *ἀπολυτικῶς αὐτοῦ εἶχον* Hell. 5, 4, 25, *propensi erant ad absolvendum eum*, Breit.; c. adv. plur. Cyr. 1, 6, 18. 2, 1, 15. ubi *χεῖ-*

ϱον legi vult Dindorf. Hipp. 7, 3. Oec. 21, 7. — Est *arcere* Hell. 4, 8, 5. An. 3, 5, 11. — ὅπως ἔλθοι πρὸς αὐτόν, οὐκ εἶχεν Hell. 5, 4, 29. — De locis, ubi i. q. παρέχειν videtur esse, v. Kuehn. Comm. 3, 11, 4. — ἔχεσθαι c. gen. Hell. 7, 2, 19. An. 6, 3, 17. al. — ἔστιν οὕτως ἔχον dictio frequens dub. An. 4, 1, 3. n. — σχεῖν τὸ ῥεῦμα Hell. 5, 4, 58. τοὺς ἄνδρας An. 7, 1, 20. dub.

ἐχθές [3]. Cyr. 7, 5, 53.

ἐχθραίνειν [7]. Ag. 11, 5.

ἐχθρῶς [3]. Cyr. 8, 1, 18. ἐχθιόνως Conv. 4, 3.

ἐχῖνος [3]. REq. 10, 6.

ἑψητός [3]. An. 2, 3, 14.

ἑωθινός [3]. Hell. 1, 1, 5.

ἕως *donec, dum* Cyr. 5, 4, 7. Hell. 4, 7, 3. *quamdiu, usque dum* Cyr. 5, 4, 38. 3, 13. ἕως ἔζη Hell. 3, 1, 10. ἕως ἂν ζῶ Cyr. 8, 5, 26. Solet, si est *quamdiu*, cum fut. vel cum coni. aor. et ἄν coniungi, Cyr. 7, 5, 39. n. qui locus non minus tuendus est quam Hell. 2, 2, 14. ἕως ἂν πέμπωσι: *peribunt, dum mittunt legatos.* Cyr. 5, 4, 38. ἕως ἂν φῇς, *dum dices,* bis du sagst. ἕως γε *quamdiu,* quod An. 3, 3, 5. n. Ditfurt. Chrest. 200. pro ἔστε scribendum putabat. ἕωσπερ Hell. 6, 5, 12. coni. Dindorfii 7, 2, 23. RLac. 12, 5. Dubia ἕως cum genitivo coniuncti exempla An. 4, 5, 36. 8, 8. Cyr. 1, 4, 23.

Elisionis ratione aliquot locos correxit Dindorfius ann. ad Anab. 7, 7, 18.

Ellipsis verbi post οἶμαι, δύναμαι, ἀναγκάζω, alia, Xenophontea quoque exempla composuit Kruegerus Dionys. Hist. 117 sq. Qua de re agetur ubi ad Repetitionem ventum erit. Aliud ellipsis genus est, si ex uno quod positum est verbo alterum cogitatione addi debet, veluti δεῖ ex ἀρκεῖ Cyr. 1, 6, 16. ex οἷόν τε An. 7, 2, 28. Oec. 6, 5. n., maxime contraria, ut ποιοῖεν ex ἐμποδὼν γίγνοιντο Cyr. 2, 4, 23, ἐκέλευε ex οὐκ εἴα Hell. 5, 1, 21; adde Oec. 11, 18. τὰ μὲν βάδην, τὰ δὲ ἀποδραμών. An. 1, 3, 15. ex μηδεὶς λεγέτω sumendum ἕκαστος λεγέτω. Negativa intelliguntur An. 1, 6, 7. 5, 8, 1. V. Krueg. 7, 2, 28. Quam ingentem vero locorum numerum Batavi inducta ellipsi corrigendos duxerint, magna cum diligentia Buechsenschuetzius demonstrat Philol. 18, 267 sq. Audacissimus Bisschopius, qui Ann. ad Anab. 23 sq. 59. vocabulum χώρα quindecim Anabasis, Historiae Graecae, Cyropaediae locis expunxit; ad quos Kiehlius Mnem. 1, 206. 304. septem alios addidit. Neque eos effugerunt vocabula γῆ et χωρίον. Quem usum Cobetus 308. constantem dicit. Nec minus insectantur voces ἔργον, ἡμέρα, υἱός, alias. V. Apodosis.

Epexegesis iniuria nonnunquam ad emendandum impulit interpretes, veluti quum adverbium adiectis verbis explicatur. Qua de re L. Herbstius De em. Cob. Thuc. 58 sq. disputavit. Cf. Cyr. 1, 2, 5. 3, 2, 29, ubi v. Hertl., 7, 1, 23. An. 2, 2, 1. Hell. 4, 8, 39.

F.

Futurum άσω pro ῶ suspectum, ἐλάσω Cyr. 1, 4, 20. An. 7, 7, 55. ubi Cobetus et Dindorfius ἐλάσοντας mutarunt in ἐλῶντας, ut διαβιβάσοντες 4, 8, 8. 5, 2, 10. in διαβιβῶντες. — Futurum ῶ ex έσω atticum. Damnanda συγκαλέσομεν An. 3, 1, 46. τελέσουσιν Cyr. 8, 6, 3. Vid. Cob. V. 27 sqq. 78. 242. N. 63 sqq. 438 sqq. παρακαλοῦντας Hell. 6, 3, 2. futuri, παρακαλοῦντες 7, 5, 3. praesentis participium est. Retinendum ἀρκέσω Cyr. 4, 5, 44. 54. 5, 4, 36. 6, 2, 26. ἀρκεῖ 1, 6, 16. praesens videtur esse. — Futurum verborum ίζειν non solet ίσω esse, praesertim in longioribus formis. Hell. 4, 8, 1. n. ἐντειχιοῖεν Dind. ἐντειχίσοιεν Schaef. An. 2, 1, 4. καθιεῖν, al. καθίσειν. Cyr. 3, 1, 27. meliores libri νομίσουσι, deterior νομιοῦσι. 7, 3, 12. plurimi ἀποκομίσει. Damnatur χαρίσοιτο Cyr. 7, 3, 10. Vid. Krueg. Stud. 2, 36. Formam ίσω tuetur Kuehn. An. 2, 1, 4. — Futuri dorici exempla rariora. Praefertur nunc νευσόμενοι An. 4, 3, 12, ubi Krueg. Kuehn. Hertl. νευσούμενοι; πλεύσομαι 5, 7, 8. 1, 10, ubi v. Dind. et An. X, 6, 3, 16. 7, 1, 8; 6, 6, 9. ἀποπλευσεῖσθαι libri, ut πλευσούμενος Hell. 1, 2, 6. n.; πίεσθε Conv. 4, 7. παίσομαι 9, 2. n., alii melius, ut videtur, παιξοῦμαι; φευξόμενοι Hell. 4, 4, 5. ψευσεῖ 10. dub. Libri in his fluctuant. Damnandum mirum illud ὑποδεξοῦμαι Comm. 3, 11, 18. — Futurum tertium ἑστήξεται Ven. 10, 9. dub. n. Cyr. 6, 2, 17. dub. n. quae forma media etiam Hertleinio dubia Coniect. 1, 7, non videtur dubia Iansono De gr. paullo post futuri forma atque usu, Rastenb. 1844, 8. ἀφεστήξει An. 2, 4, 5. dub. Vid. Elmsl. Arist. Ach. 590. Alius generis ἀνεῴξεται Hell. 5, 1, 14. εἰρήσεται crebrior forma, de qua v. Krueg. Stud. 2, 36 sq. Exempla composuit Hertl. l. c. ἀπολελύσονται Cyr. 6, 2, 37. καταλελύσεται 1, 6, 9. dub. n. κατακεκόψεσθαι An. 1, 5, 16. Periphrasis τετιμωρηκότας ἔσεσθαι Hell. 7, 3, 11. κατακεκονότες ἔσεσθε An. 7, 6, 36. διεφθαρμέναι ἔσονται Cyr. 7, 2, 13. λελυμασμένος ἔσοιτο Hell. 7, 5, 18. — Futura medii passive multa dicuntur, maxime verborum contractorum, ὠφελήσεσθαι Comm. 1, 6, 14. 2, 7, 8. dub. 3, 3, 15. 7, 9. dub. 11, 3. Oec. 2, 8. Ven. 12, 1. Cyr. 3, 2, 20. τιμήσεσθαι An. 1, 4, 14. Cyr. 8, 7, 15. n. Hier. 9, 9. n. ἀπαλλάξεσθαι An. 5, 1, 14. n. 4, 5, 46. Cyr. 5, 2, 32. φοβήσεσθαι Cyr. 1, 4, 19. 3, 3, 18. 30. dub. ἐπιμελήσεσθαι, ζημιώσεσθαι, alia. Verum in his quoque libri ita fluctuant, ut res incerta fiat. Utrumque iuxta se positum Cyr. 7, 5, 31. dub. Accedunt alia: ἀδικήσεσθαι, αὐξήσεσθαι, εἴρξεσθαι, ἐξαπατήσεσθαι, εὐφρανεῖσθαι, ἡττήσεσθαι, καταλείψεσθαι, κινήσεσθαι, μαρτυρήσεσθαι, οἴσεσθαι, πληρώσεσθαι, στερήσεσθαι, φθονήσεσθαι (v. ann. Hier. extr.), φυλάξεσθαι, alia. V. Ianson. De medii generis futuris passive usurpatis, Thorun. 1848. (NJbb. Suppl. 1, 506 sqq.), Kuehn. An. 1, 4, 8. Comm. 1,

1, 8. ubi media intransitive intelligenda dicit, Frank. Philol. Suppl. 1, 457 sqq., qui discrimen significationis inter utramque formam esse et passivam saepius tuendam dicit, Hertl. Cyr. 1, 6, 9, Bernh. Parall. synt. gr. 39. Putabat Cobetus V. 136. N. 567. longiores aliquot formas librariis deberi, veluti τιμηθήσεσθαι, ὠφεληθήσεσθαι, ζημιωθήσεσθαι. Quodsi verba, quorum media futuri forma active dici solet, num passive dici possint quaeritur, An. 7, 2, 14. συλλήψεται dubium est, ubi v. Kuehn. φοβήσεται, quod supra vidimus passive dici, Cyr. 8, 7, 15. activum est. — Futurum negatione carens imperativi vim habet Cyr. 1, 6, 35. n. 6, 3, 13. 8, 4, 25.

G.

Genitivi ionici nominum propriorum Γνώσιος Hell. 1, 1, 29. dub. n. Κρεύσιος 5, 4, 16. 60. Ag. 2, 18. Πίτιος Hell. 1, 6, 1. dub. Ζήνιος 3, 1, 10. Συεννέσιος An. 1, 2, 12. Ἴριος 6, 2, 1. Vid. Dind. Hell. 1, 1, 29. Cob. N. 338. Etiam appellativi τύρσιος An. 7, 8, 12. ubi v. Kuehn. — Genitivi ᾱ nominum propriorum, maxime hominum laconicorum Λεωτυχίδα Ag. 1, 5. Καλλέα 8, 3. Πραξίτα Hell. 4, 4, 18. Πιτύα 1, 6, 1. Ἀρχύτα 2, 1, 10. Αἴχα 3, 2, 21. Syracusani Γνωσία Hell. 1, 1, 29. dub. Thebani Ἐπαμεινώνδα 7, 5, 13. dub. n. Assyriorum Γωβρύα Cyr. 5, 2, 14. dub. n. Γαδάτα 5, 4, 1. dub. Persae Ὀρόντα An. 1, 6, 5. 6. (Ὀρόντου Cob.) 8. 3, 4, 13. Alia v. ap. Breit. Hell. 3, 2, 8. 4, 5, 19. Ἀγησανδρίδα Hell. in. Cobetus scripsit invitis libris, idem et Dindorfius 3, 2, 8. 21. Δερκυλίδα, 3, 1, 18. Δερκυλίδου. Fluctuant libri. Utrumque probum. — Genitivorum forma soluta ionica ἀνθέων, v. Suid., ἀνθῶν Ven. 5, 5. dub. n. κερδέων Comm. 1, 2, 22. ubi v. Kuehn. Dind. 4, 2, 45. dub. 8, 1, 26. ubi Dind. contractam formam reprobat. βελέων Cyr. 3, 3, 58. dub. ubi quod in libris est βελῶν cum Dindorfio retinui, ut 69. 4, 1, 3. ὀρέων An. 1, 2, 21. in libris, qui 25. ὀρῶν, ubi Dindorfius se hanc formam sustulisse dicit ed. 4. Lips. XX. τειχέων Ag. 1, 22. Hipp. 4, 15. τειχῶν An. 1, 4, 41. Fluctuant in his quoque libri et editores. Vid. Lob. Pathol. 604. Popp. et Born. Cyr. 3, 3, 58. Kuehn. Comm. 1, 2, 22. An. 1, 2, 21. Heiland. Dial. Xen. 18 sq. Πλαταιῶν καὶ Θεσπιῶν Hell. 6, 3, 5. n. ubi libri έων. — Genitivi duo compositi forma similes, quorum alter ex altero pendet, Hell. 2, 2, 9. τῶν αὐτῶν dub. 7, 1, 13. τῶν ἐκείνων δούλων. 4, 8, 33. 7, 5, 24. An. 2, 5, 38. 5, 5, 18. Cyr. 6, 1, 15. ubi v. Dind. et Hertl. 4, 5. 7, 4, 13. Cf. Hell. 3, 2, 31. Hier. 1, 10. dub. ubi v. Breit. Conv. 4, 26, ubi quae inest ambiguitas emendationem effecit non necessariam. — Genitivi usus poeticus An. 2, 3, 15. βάλανοι θαυμάσιαι τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους dub. — Genitivus post comparativum pro ἤ et dativo Cyr. 2, 1, 17. dub. 5, 2, 19. 8, 7, 12. An.

1, 9, 25. 2, 5, 13. Difficilior quaestio de genitivo pro ἤ et eodem casu posito. Dubii loci Comm. 4, 3, 10. 3, 11, 5. RLac. 9, 1. — De genitivo partitivo v. Breit. Ag. 1, 22. Hell. 2, 3, 14. Cf. Cyr. 1, 3, 7. 2, 4, 18. Hier. 4, 9. al. — Genitivus e sequente enuntiatione per ὅτι vel similia inferri solita pendens modo τοῦτο vel τόδε addito modo omisso, τοῦτο ἐπαινῶ Ἀγησιλάου, τὸ — ὑπεριδεῖν Ag. 8, 4. ἐπαινῶ αὐτοῦ ὅτι Hell. 7, 5, 8. πρῶτον αὐτῶν ἐσκόπει πότερα Comm. 1, 1, 12. RLac. 9, 1.

H.

Hiatus. Laudem in evitando hiatu non magis a Xenophonte quaesitam esse quam ab Herodoto et Thucydide, in Commentariorum vero capitibus primo et secundo quum sermo paullo accuratius ad verae orationis exemplar conformatus esset, pauciores hiatus admissos esse sententia Benseleri est De hiatu in scr. gr. 1, 197. Lafontanius in scidis manuscriptis in 538 primis Cyropaediae verbis 106 hiatus esse eamque ut apud Herodotum, Thucydidem, Platonem ita apud Xenophontem rationem esse dicit, ut quintum fere quodque vocabulum hiatum efficiat; nec vero addit numerandos eos esse, qui scripti sint, non auditi. Lionem hiatus amantiorem, qui ubique plenum δέ habet, vituperavit Kruegerus De auth. Anab. 44. Intolerabilis autem hiatus R. B. Hirschigio Ann. cr. 87 sq. et Misc. phil. nov. ser. 1, 97. videtur ubicunque vocabulum in vocalem exit elisionis patientem, idemque fere sentiunt Cobetus N. 323. et Dindorfius An. 7, 7, 18. Hist. Gr. 4, 8, 22. praef. Anab. ed. Ox. XIII. Scribunt τἀπιτήδεια, τἀκεῖ (Hell. 2, 2, 5), οἶδ' ὅτι RAth. 3, 3. ἀφ' ὧν 2, 17. al. Quam lubrica vero ea doctrina sit, Buechsenschuetzius Philol. 18, 281. exemplo demonstrat ad Hell. 5, 2, 24. enarrato. Ac Cobetus quidem quum Graeculis aurem atticam fuisse negaret, plurima corrigenda putavit, scribendum etiam N. 488. duxit περιῄειν, ἀλλά An. 7, 1, 33; N. 414. ἀντὶ ὧν 1, 7, 3. ferendum esse negavit ac turpe censuit retineri παρὰ Ἀθηναίοις et alia sexcenta; idem 6, 1, 26. bis ὑφ' ὑμῶν scripsit, οὔτε ὑμῖν intactum reliquit. Duriores hiatus quum alios tum quos Bornemannus An. 6, 1, 26. contulit mirum est sequente vocali aspirata inveniri pene omnes. Unde ann. Comm. 3, 12, 6. tantum mihi valuisse visa spiritus asperi vis est, ut hiatus eo teretibus atticorum hominum auribus redderetur tolerabilior. Quod si verum est, haud pauci loci ad hanc normam dirigendi et iudicandi sunt. Dicitur ita μέχρι οὗ, quaerique potest, num Comm. 3, 12, 5. πράττουσιν ἄνθρωποι an πράττουσι ἄνθρωποι scribi debeat. Vid. Schneid. Hipparch. 5, 15. Quid quod simile quiddam digamma sibi vindicare videtur, veluti RLac. 5, 7. ὑπὸ οἴνου.

Z.

Ζειά [3]. An. 5, 4, 27.
Ζειρά [3]. An. 7, 4, 4.
Ζευγηλατεῖν [4]. An. 6, 1, 8.
Ζευγηλάτης [4]. An. 6, 1, 8.
Ζευγίτης [2]. Cyr. 6, 1, 54.
Ζηλωτός [3]. An. 1, 7, 4.
Ζημία cum articulo, ubi est *εἶναι*, Comm. 1, 2, 62. *τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία*, alioquin sine articulo, 2, 2, 3, ubi v. annotata a me et a Kuehnero. Suspectus articulus Hell. 1, 1, 15, immerito suspecta eius omissio Comm. loco altero.
Ζημιώδης [3]. Comm. 3, 4, 11.
Ζημίωμα [3]. Hell. 3, 1, 9.
Ζῆν. Imperf. *ἐζῆτε* Cyr. 7, 2, 26. ubi in libris etiam *ἐζῶτε* vel *ἔζωτε* est.
Ζητήσιμος [4]. Ven. 6, 6.
Ζύγαστρον [7]. Cyr. 7, 3, 1.
Ζυμίτης [3]. An. 7, 3, 21. ubi v. Dind. Lob. Parall. 1, 180.
Ζωγραφεῖν [3]. Oec. 18, 9.
Ζωγραφία [3]. Comm. 1, 4, 3.
Ζωγραφικός [3]. Conv. 4, 21.
Ζωννύναι. Perfectum pass. Dindorfius Comm. 3, 5, 25. mavult littera *σ* carere, ut verbi *σώζειν*.
Ζώς forma vulgari *ζωός* a quibusdam praefertur, librariis ignota fuisse dicitur. Hell. 1, 2, 5. pro *ζωόν* Dindorfius *ζών* scriptum fuisse suspicatur Cyr. ed. 4. Lips. XIII. atque ita scriptum edidit, pro *ζῶντας* An. 4, 1, 22. *ζώς* ann. Comm. 3, 12, 2. Ibidemque *ἀεὶ ζῶν* Ven. 1, 8. in *ἀείζως*, quod nunc scripsit, ipso Commentariorum loco *ζῶντες* in *ζῷ*, An. 3, 4, 5. *ζωοί* item in *ζῷ* mutari vult, 7, 6, 30. *ζῶντα* suspectum habet, formam *ζωός* ab Atticis alienam vocat participiumque *ζῶντα* ibi aliquo modo admissum Comm. 1, 2, 55. in ed. 3. Lips. VI. in *ζών* mutat et *ζῶν* An. 2, 6, 29. suspectum dicit. Restant alia ut *ζῶντας* Hell. 7, 2, 9.

H.

ἤ post comparativos ante genitivum aliunde pendentem omitti posse a nonnullis creditur. Dubii loci Comm. 3, 11, 5. 4, 3, 10. RLac. 9, 1. Vid. Genitiv. Alia ratio locorum, ubi est *πλέον*, *μεῖον*, *ἔλαττον*, quas voces etiam alii casus omisso *ἤ* sequuntur, An. 6, 4, 24. dub. Hell. 4, 5, 4. Cyr. 7, 4, 16. ubi v. Dindorf. qui *ἤ* omitti solere dicit, cum libro D. autem scripsit *τὰ ἐπιτήδεια πλέον ἢ εἴκοσιν ἐτῶν* 7, 5, 13. al. *κτείνουσι τῶν ἀνδρῶν οὐ μεῖον ἢ πεντακοσίους* An. 6, 4, 24. *ἤ* secundum libros omittendum. Unde excusationem habent loci An. 7, 1, 27. Hell. 5, 3, 16. quibus locis Cobetus *ἤ* addidit, cum aliquot libris Hell. 5, 4, 66. Memorabilior locus Hell. 6, 5, 52. *οὐκ ἔλαττον ἀπώλοντο εἴκοσιν ἱππέων* dub., cf. 7, 4, 23. Illic vero liber optimus *ἐλάττους* habet, ut est 7, 2, 9. al. Comparativorum genere neutro extra structuram positorum exempla post Lobeckium Phryn. 410. Schwidopius composuit Obss. in Hell. 18. — *ἤ* ex abundanti additum ante genitivum videtur An. 5, 2, 4. dub.

ubi v. Born. Cyr. 6, 4, 14. dub. ubi in optimis *μᾶλλον ἢ τῶν πολεμίων*. Nec minus dubius locus Hell. 2, 1, 8. — Singularis locus Hell. 4, 6, 5. *οὐ προῄει πλέον ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων*, ubi Cob. prius *ἤ* delevit, minus ille cum 3, 2, 19. quam cum Hipp. 8, 25. comparandus, ubi item duplex *ἤ* ad numerale additum est. Quod similiter additur *καί* An. 4, 7, 10. Iuntina repetitum exhibet. V. REq. 4, 4. n. — *ἤ* post numeralia suspectum Cyr. 2, 2, 2. (*ἢ καί* post comp. etiam Hell. 5, 1, 14. 6, 5, 39), cum *καί* commutatum An. 4, 7, 10. REq. l. c. — *ἢ ὡς* Ven. 1, 4. dub. — *ἤ — τέ* Hell. 6, 3, 6. dub. — *ἤ τις ἢ οὐδείς* Cyr. 7, 5, 45. — *ἢ εἰ — ἢ εἰ* Oec. 8, 15.

ἦ μήν non ubique iurandi verbis antepositum, An. 7, 7, 35. ubi Dobreus *καὶ μήν* scribendum putat; cum praesentis infinitivo iunctum Cyr. 6, 2, 39. n.

ἥβη [5]. [6]. *τὰ δέκα ἀφ' ἥβης* Hell. 2, 4, 32. ubi exempla videas a Dindorfio edd. Berol. et Oxon. collata. *τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης* 3, 4, 23. dub.

ἡγεῖσθαι c. dat. *praeire*, An. 2, 2, 8. Locum 1, 4, 2. n. qui de exercitus duce intelligunt genitivum praeferunt, qui de duce viae dativum. 4, 1, 6. *ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος*, Hirschig. *τῷ στρατεύματι*. Significat vero verbum, ut videtur, etiam cum dativo coniunctum exercitus ducem esse, An. 2, 2, 8. 5, 2, 6. n. 7, 1, 40. Hell. 4, 2, 9. *ἡγεῖσθαι τῇ στρατιᾷ*, ubi Cobetus genitivum maluit, non scripsit, ut et Anabasis loco postremo *ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ* retinuit. — *τὸ ἡγούμενον* An. 2, 2, 4. 4, 26. 6, 3, 12. 7, 3, 6. Hell. 4, 2, 19. Est laconicum *ἄγημα*, de quo v. Haas. RLac. p. 275.

ἡγεμόσυνα [4]. An. 4, 8, 25. Cobetus *ἡγεμώσυνα* scripsit propter antecedentem vocalem brevem.

ἤγουν [2]. Oec. 19, 11.

ἤδη, *iam nunc*, praesens tempus futuro oppositum significat, An. 1, 4, 16. ubi v. Dind. Praeteritis additi exempla contulit Currer. Hipp. 1, 5. superlativis additi Breit. Hell. 3, 5, 14. — *iam per se* Hell. 1, 7, 27. Vect. 4, 23. — *omissis ambagibus*, denn nun eigentlich, v. Kuehn. Comm. 3, 5, 1. mea ad Hipp. 3, 4.

ἡδομένως [4]. Cyr. 8, 4, 9.

ἡδυγνώμων [4]. Conv. 8, 30.

ἥδυσμα [3]. Comm. 3, 14, 5.

ἡδυσώματος [4]. Conv. 8, 30.

ἡθμός [3]. Comm. 1, 4, 6.

ἠιών [5]. [7]. Hell. 1, 1, 5. Atticis dissyllabam formam *ἠών* restituendam dicit G. Dindorf. Thes. St. 4, 120, a.

ἥκειν. Imperf. An. 6, 5, 6. 7, 1, 37. 3, 24. 5, 5. Cyr. 3, 2, 17. *διῆκεν* Hell. 2, 2, 3. *ἐξῆκεν* An. 6, 3, 26. Damnatum *ἥξαντες* Hipp. 4, 8. *ἥκειν* c. part. aor. An. 2, 3, 29. 7, 1, 39. 3, 41. Cyr. 1, 3, 18. Conv. 4, 45. dub. n. Barbarum *ἥκοιντο* An. 5, 1, 1.

οὐχ ἥκιστα Hell. 6, 2, 39. Comm. 1, 2, 23. 32. 2, 1, 6. Cf. Hell. 6, 4, 18. *οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῇ πόλει*.

ἤλεκτρον [3]. An. 2, 3, 15.

ἠλίβατος [5]. [7]. An. 1, 4, 4.

ἡλικία aetas militaris. Hell. 1, 6, 24. *τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὄντας*. ubi articulum *τῇ* et participium sunt qui deleri velint. Cf. Hertl. De Diodoro 2, 16. 6, 5, 12. n. *τοὺς ἐν τῇ στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ*. ubi qui *τῇ στρατευσίμῳ* eiecit Cobetus non attigit Cyr. 6, 2, 37. *τοὺς ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἡλικίᾳ*

neque 1, 2, 4. *τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι.* Pluralis est Hell. 6, 1, 5. De aetate oratori necessaria Comm. 4, 2, 3. *ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος.*
ἦλιξ [7]. RLac. 5, 5. al. Versum satis notum *ἦλιξ ἥλικα τέρπε κτέ.* Scholiasta Plat. Phaedr. 240, c. apud Bekk. 2, 314. etiam Xenophonti tribuit. Idem qui facit Favorinus s. *Ἥλικα* post verba *ὥς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν* non habet illius vocabulum vitiosum *γεροντοκόμικα.*
ἡλιοῦσθαι [3]. Oec. 19, 18.
ἧλος [3]. Ven. 9, 12.
ἡμέριος [2]. Oec. 21, 3. n. Poeticum vocant Portus et Lob. Phr. 53. Loco commemorato praefertur *ἡμερινός*, a Cobeto *ἡμερήσιος.*
ἡμεροφύλαξ [8]. Hell. 7, 2, 6.
ἡμίβρωτος [8]. An. 1, 9, 26.
ἡμιδαρεικόν [4]. An. 1, 3, 21.
ἡμιδεής [8]. An. 1, 9, 25.
ἡμίθεος [3]. Conv. 8, 31.
ἡμιονικός [3]. An. 7, 5, 1. dub.
ἥμισυς. *τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος* An. 4, 3, 15. *τοῦ σίτου τὸν ἥμισυν* Cyr. 4, 5, 1. *τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς* 1, 2, 9. *πεζοὺς ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις* 2, 1, 6. *τοὺς ἡμίσεις τῶν ἀνδρῶν* 2, 3, 17. 4, 22. 24. An. 4, 2, 9. Ag. 2, 2. *τῶν ἄρτων τοὺς ἡμίσεις* Cyr. 4, 5, 4. quod in plurimis libris An. 1, 9, 26. est *ἄρτων ἡμίσεα. τῆς στρατιᾶς τοὺς ἡμίσεις* Cyr. 3, 1, 34. *τοῖς ἡμίσεσιν* 2, 3, 17. Oec. 18, 8. *μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἅλω.* Dind. [*τοῦ*] *ἡμίσεος τ. ἅ.* Scripsi *τοῦ ἡμίσεος.*
ἡμιωβολιαῖος [3]. Comm. 1, 3, 12.
ἡμιωβόλιον [8]. An. 1, 5, 6.
ἡνιοποιεῖον [4]. Comm. 4, 2, 1. 8.
ἤπειρος de Asia minori dicitur, v. ann. RAth. 2, 3. Hell. 3, 1, 5.
ἠπειρωτικός [8]. Hell. 6, 1, 12.
ἠπητής [3]. Cyr. 1, 6, 16. dub.
——ηρ terminatio ionica Xenophontis propria: *ἀποδεκτήρ* et *δοτήρ* Cyr. 8, 1, 9. *ἁρμοστήρ* Hell. 4, 8, 39. *γνωστήρ* Cyr. 6, 2, 39. n. *ἐπιτακτήρ* 2, 3, 4. *ἐργαστήρ* Oec. 5, 15. al. *θεραπευτήρ* Cyr. 7, 5, 65. *λυμαντήρ* Hier. 3, 3. *μνηστήρ* Cyr. 8, 4, 15. *ὀπτήρ* et *φραστήρ* 4, 5, 17. Vid. Cob. N. 388. Bernh. Suid. *Ἐπαινέτης.*
Ἥρα. Per Iunonem iuratur Conv. 4, 45. 54. Oec. 8, 12. 9, 1. Cyr. 8, 4, 12. 1, 4, 12. dub. al.
ἠρεμαίως [8]. REq. 9, 5.
ἠρεμεῖν REq. 7, 8. 9, 3. dub. ubi coni. Leonclavii et Bergkii *ἠρεμίσαντα.*
ἠρινός [3]. Hell. 3, 2, 10.
ἡσυχάζειν [3]. An. 5, 4, 16. Vitiosum *ἡσυχιάζειν* 3, 1, 14.
ἥσυχος adverbii loco An. 6, 5, 11. dub. Cyr. 5, 3, 55. dub. Oec. 16, 7. Contra Kruegerum An. 6, 5, 11. de praedicati usu dubitantem Rehdantzius Hell. 5, 3, 3. n. 4. Cyr. 5, 3, 55. 6, 2, 12. affert.
ἠώς [1]. non est in Cyropaedia, ut Photius Lex. dicit de loco 1, 1, 5. n. Est in VV. LL. 8, 8, 1. An. 2, 4, 24. 3, 5, 15.

Θ.

θαλαττουργός [3]. Oec. 16, 7.
θαλία [3]. Hier. 6, 2.
θαλλοφόρος [3]. Conv. 4, 17.
θάλπειν [3]. Cyr. 5, 1, 11.
θαμά [7]. Comm. 2, 1, 22. *θαμινά* eiusdem generis, sed usitatius.
θανατηφόρος [7]. Hell. 2, 3, 32.
θανατοῦν. Quod apud Favorinum

est 883, 32: Ξενοφῶν· θανατοῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ τὸν τοῦ Ἀριαίου (G. Lecap. in Matthaei Lectt. Mosq. 1, 67. Ἀρ. τοῦ μεγάλου) ἀδελφιδοῦν, vix speciem similitudinis habere Dindorfius Anab. XXXI. ed. Ox. dicit cum H. Gr. 2, 1, 8. Ex alia Anabasi ductum videtur C. Muellero Fragm. hist. gr. 4, 654.
θαρρεῖν scriptura librorum Hier. 2, 11. 18. 11, 13. qui saepe θαρσεῖν. De qua altera forma v. Popp. Cyr. XXXIV. Dind. Ox. IX. θάρσος libri Hier. 10, 5. Ag. 6, 8. Hipp. 5, 3. Comm. 3, 5, 5. n. θράσος Ven. 12, 5. θαρρεῖν constr. c. acc. Cyr. 5, 5, 42, pronominis neutrius 1, 5, 14. 6, 25. 7, 5, 22.
θαρρούντως [8]. Conv. 2, 10.
θαυμάζειν. Dubia futuri activi exempla Cyr. 5, 2, 12. Hell. 5, 1, 14.
θαυμαςιουργεῖν [2]. Conv. 7, 2.
θαυμαςτός de hominibus dictum An. 7, 7, 10. dub. n. Variant libri inter θαυμαστός et θαυμάσιος 1, 9, 24.
θαύματα coni. Meinekii Conv. 2, 1.
θαυματουργεῖν [3]. Conv. 7, 2.
θεά [7]. Ven. 1, 6. [7.
θεαρός [1]. coni. Dobrei Hell. 6, 5,
θεῖν de navigantibus remigio non utentibus Hell. 6, 2, 29. Cf. πλοῖα εἰς Πειραιᾶ καταθέοντα 1, 1, 35.
θεῖος iuxta ἀγαθός positum Oec. 21, 5. n. Dicitur laconicum esse. θεία προθυμία Hell. 7, 1, 21.
θείως [3]. Cyr. 4, 2, 1.
θεμελιοῦν [8]. Cyr. 7, 5, 11.
θέμις εἶναι Oec. 11, 11.
θεομαχεῖν [3]. Oec. 16, 3.
θεοςέβεια [8]. An. 2, 6, 26.
θεράπευμα [3]. Cyr. 5, 5, 28.
θεραπευτήρ [5]. Cyr. 7, 5, 65.
θεραπευτής [3]. Cyr. 1, 3, 7.
θεριςμός [8]. Oec. 18, 3.
θεριςτής [3]. Hier. 6, 10. dub.
θερμαςία [8]. An. 5, 8, 15.
θερμουργός [8]. Comm. 1, 3, 9.
θέςις [3]. RAth. 3, 2.
θεςμός [7]. Cyr. 1, 6, 6.
θεςμοφοριάζειν [3]. Hell. 5, 2, 29.
θήγειν [7]. Cyr. 2, 1, 11. al.
θηλύνειν [7]. Oec. 4, 2.
θήρ [7]. vocabuli usum Xenophonteum Iansonus De gr. sermonis vocibus in ιον trisyll. 1, 10 (Gumbinn. 1839) in suspicionem vocavit. Certi sunt loci Cyr. 4, 3, 13. 6, 4. dubius 2, 4, 25.
θήρα. De locutione ἐπὶ θήρᾳ et ἐπὶ θήραν ἐξιέναι al. vid. ann. Comm. 1, 7, 1. Ven. 6, 5. Kuehn. Comm. 1, 3, 11. Accusativus est Ven. 6, 5. 8, 2. Cyr. 1, 2, 11.
θηρᾶν fut. act. Comm. 3, 11, 7. An. 4, 5, 24. Cyr. 1, 4, 16. θηρώμενος pass. Comm. 1, 2, 24.
θήρειος [3]. Cyr. 1, 3, 6.
θηρευτής [3]. Ag. 9, 6.
θηςαυρίζειν [3]. Cyr. 8, 2, 24.
θίαςος [3]. Comm. 2, 1, 31.
θιαςώτης [3]. Conv. 8, 1.
θιγγάνειν. Cyr. 6, 4, 9. nunc recte θιγών scriptum est.
θοινάζειν [4]. Ag. 8, 7.
θοινατικός [2]. Oec. 9, 7. n. Vid. Lob. Phr. 204. Al. θοινητικός [4].
θοινή [7]. Ag. 5, 1. Cyr. 4, 2, 39.
θορυβώδης [3]. REq. 9, 11.
Θρᾷξ etiam contra libros scribitur, qui An. 2, 2, 7. n. 7, 1, 5. 6, 41. θρᾴξ habent. Vid. Lob. Parall. 1, 99.
Θραςύλος codd. Hell. 1, 1, 8. n. Θράσυλλος Comm. 1, 1, 18. Illud praeferunt etiam Huebnerus in Diogene Laertio, Bisschop. Ann. ad Anab. 60, C. Fr. Hermann. Disp. de Thrasyllo gramm. et math. (Gott. 1853) 3 sq., Cobet. Mnem. 1, 226; hoc Mullach. Qu. Democr. sp. 2. (Berol. 1845) p. 5. Θράσυλος Mehl. Conv. 48.

Vid. Keil. Spec. onomatol. gr. 68.
θραςύτης [3]. Cyr. 1, 4, 9. [6, 17.
θράττειν [1]. coni. Cobeti Comm. 2,
θραύειν [3]. Ven. 6, 1.
θρῆνος [7]. Ag. 10, 3.
θροῦς Cyr. 6, 1, 37. Hell. 6, 5, 35. Coni. Cobeti ib. 36. et An. 1, 8, 16 bis.
θρύψις [8]. Cyr. 8, 8, 16. *θρυπτικός* Comm. 1, 2, 5, iniuria vituperatum Cyr. 8, 8, 15. Vid. ibi Dind. et ed. 4. Lips. XXIV.
θύειν de sacrificio omnino simpliciter dicitur, An. 7, 1, 40, ubi non videtur *θυσόμενος* aut *θύεσθαι* dici potuisse, 6, 4, 15, ubi post *θυσόμεθα* et *ἐθύοντο*, sequente iterum *θυομένῳ* vel *θυομένων* scriptum est *ἔθυε* cum descriptae rei significatione. *θύεσθαι* certo quodam consilio sacra facere, id quod maxime de duce exercitus dicitur, 2, 1, 9. 6, 1, 22. 4, 22. dub. 7, 2, 15. ubi proxime antecedit *θῦσαί τι*, sequente quidem *εἰ παρεῖεν αὐτῷ οἱ θεοί κτἑ.*, ut similiter 6, 1, 31. 7, 6, 44. ubi v. Dind. et Breit. Hell. 3, 4, 3. Mehlh. Jbb. 1831, 1, 37. — *θύειν τὰ Λύκαια* An. 1, 2, 10, quod Aristidi *καινοπρεπές* visum est. *θ. εὐαγγέλια* Hell. 1, 6, 37. ut *βουθυτεῖν* 4, 3, 14. *θύεσθαι ἐπεξόδια* An. 6, 5, 2. dub. *θύειν σωτήρια* 3, 2, 9. 5, 1, 1. *ἀποθῦσαι ἡγεμόσυνα* 4, 8, 25. Cf. *νικητήρια ἑστιᾶν* Cyr. 8, 4, 1. Hertl. Spec. nov. Iulian. Caess. ed. (Heidelb. 1857) 14.
θύλακος [3]. An. 6, 4, 23.
Θύμβραρα Cyr. 6, 2, 11. 7, 1, 45. Quod apud Stephanum Byzantium hoc de vocabulo est, de eo v. Dind. ad locum priorem.
Θυμβραραῖος [1]. Steph. Byz. Xenophonti tribuit.
Θύμβριον [2]. An. 1, 2, 13.
θυμώδης [2]. An. 4, 5, 36.
θυραυλεῖν [3]. Oec. 7, 30.
θύρετρον [7]. An. 5, 2, 13.
θυροῦν [3]. Comm. 1, 4, 6.
θυςανωτός [1]. Pollux 7, 64. *τὰ θυσανωτὰ παρὰ Ξενοφῶντι.*
θωπεία [3]. REq. 3, 12.
θωρακοποιός [4]. Comm. 3, 10, 9.

I.

ἰατρεία [3]. Comm. 3, 9, 15.
ἰατρεῖον [3]. Hell. 2, 1, 3.
ἰατρεύειν [3]. Comm. 3, 1, 4.
ἰατρός. Medici in exercitu fuisse dicuntur Cyr. 1, 6, 15. RLac. 13, 7. quique An. 3, 4, 30. commemorantur, eos Rehdantzius milites dicit fuisse chirurgiae peritos.
ἴδιος. *ἰδία* Conv. 8, 13. dub., scr. *ἡδεῖα.* Hier. 11, 4. RAth. 2, 10. scr. *ἰδίᾳ.*
ἰδιωτεύειν [3]. Hier. 8, 5.
ἱδροῦν. *ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ* Cyr. 1, 4, 28. n. An. 1, 8, 1. Hell. 4, 5, 7. n. Ubique vero aliquot libri *ἱδρῶντι* habent, in Hist. gr. optimus. Quod scripsi. Vid. Buttm. gr. 1, 506.
ἱδρύειν [3]. Cyr. 8, 4, 10. ubi scr. *ἱδρυθῆναι.*
ἰέναι. *ἴμεν* Cyr. 7, 5, 21. *προϊᾶσιν* librorum correctum Ven. 6, 15. 23. 10, 9. Imper. *ἰόντων* Cyr. 2, 3, 21. dub. 5, 3, 42. dub. An. 1, 4, 8. dub. ubi quod plurimi libri habent *ἴέτωσαν* correctum est Ven. 4, 3. 5, tamen ut novissimo editori nondum sufficiat. Opt. *ἰοίην* Conv. 4, 16. in quam formam mutari Dindorfius vult quod Cyr. 5, 5, 1. est *ἴοιμι.*

ἐπιοίην coni. Cobeti An. 6, 5, 17. προσίοις Cyr. 2, 4, 1. meliores pro προσίῃς. ἀνίοις 2, 4, 17. ἀπίοις 5, 4, 32. προσίοι 8, 3, 19. ἐπίοι Hell. 5, 2, 39. ἴοιεν Cyr. 4, 2, 9. προσίοιεν 8, 5, 12. Imperf. προσῄειν Oec. 6, 15. ᾖα Cyr. 5, 4, 10. 11. ἀπῇα An. 7, 6, 33. dub. ἀπῄεισθα Cyr. 5, 1, 25. scribi mavult Dind. ed. 4. Lips. XII. Cobetus 488. An. 7, 1, 33. tertiam περιῄειν praetulit, non scripsit. Idem N. Xsq. 344 sqq. V. 32 sqq. pluralem iubet esse ᾖμεν, ᾖτε, ᾖσαν. unde An. 3, 4, 23. ἐπιπαρῇσαν postulat, παρῇσαν Hell. 2, 1, 18. 5, 2, 31. 7, 4, 29. ἐξῇσαν 4, 2, 13. προῇσαν Cyr. 3, 3, 25. ᾖτε est An. 7, 7, 6. ᾖσαν Cyr. 4, 5, 55. Dind. Quem v. Anab. X. ed. Ox. Is enim ut frater Guilelmus trisyllabam formam scriptoribus atticis eximi vult. Quorum tamen rationem librorum ope destitutam ut Herbst. De em. Cob. in Thuc. ita Buechsenschuetzius Philol. 18, 2, 286. et Frankius 13, 613 sqq. Suppl. 1, 449. reprobant. — ἰέναι fut. Hell. 6, 5, 9. ἰών fut. 7, 5, 2. An. 1, 3, 6. Cyr. 4, 5, 26. — ἰέναι ἐπὶ λείαν An. 6, 6, 2. — ἰέναι πρεσβείαν Hell. 5, 3, 23. dub. n. — ἰών, *veniens*, maxime de hominibus victis, Hell. 4, 4, 5. 8, 5. 5, 4, 29. An. 2, 3, 7. Cyr. 4, 4, 12. de legatis vel nuntiis 3, 2, 31. 5, 4, 1.

ἱέναι. παρίης Comm. 3, 4, 11. dub. ἠφίεσαν Hell. 4, 6, 11. ἀφίεσαν 7, 4, 39. dub. ubi Cob. ἀφεῖσαν, quod est 1, 5, 19. dub. Aoristi prioris διῆκα, ἀφῆκα, διαφῆκα exempla contulit Schneid. Hell. 2, 4, 39. Vid. Cob. 378. προέμενοι Hell. 7, 2, 35. ἵεσθαι de cursu celeri Cyr. 7, 3, 15.

ἱεροπρεπής [3]. Conv. 8, 40.

ἱερός. Dici solet τὰ ἱερὰ καλά ἐστιν et γίγνεται τὰ ἱερά. An. 2, 2, 3. οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά — καλὰ τὰ ἱερὰ ἦν. Exempla v. apud Kuehn. 6, 4, 9. Loci, in quibus ad γίγνεσθαι additur καλός, dubii sunt: Cyr. 2, 4, 18. n. An. 6, 4, 9. var. scr. 13. 22. 5, 2. 7, 2, 17. Est vero An. 6, 5, 8. ἐγένετο καλὰ τὰ σφάγια, ubi unus Bisschopius καλά deleri vult.

ἱεροσυλία [3]. Apol. 25.

ἵζειν [7]. Ven. 9, 14.

ἱκανός. Hell. 5, 1, 17. ἑαυτοῖς ἱκανοὺς εἶναι τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι. — ἱκανῶς ἢ καλῶς sim. Comm. 4, 1, 5. n.

ἱκετεύειν c. acc. (hominis) An. 7, 4, 7. dub.

ἴκτινος [3]. Hipp. 4, 18. De accentu v. ann., Buttm. gr. 1, 221. 2, 403.

ἰλύς [3]. Oec. 17, 12.

ἰνώδης [3]. Ven. 4, 1.

ἴουλος [3]. Conv. 4, 23.

ἱππαγρέται [6]. RLac. 4, 3. Hell. 3, [3, 9.

ἱππάριον [3]. Cyr. 1, 4, 19.

ἱππαστής [3]. REq. 10, 17.

ἱππεύς. De equitibus lacedaemoniis vel in bello pedibus merentibus vel in pace administris ad publicae securitatis curam adhibitis, quos cum equitibus romanis comparat Dionys. Hal. 2, 13. coll. 5, 56, v. Ruest. et Koechl. *Gesch. d. gr. Kriegsw.* 39. Grot. Hist. Gr. 5, 202. — ἱππεῖς qui camelis vehuntur Cyr. 7, 1, 8.

ἱπποκένταυρος [3]. Cyr. 4, 3, 19.

ἱπποκρατία [3]. Cyr. 1, 4, 24.

ἱππότης [7]. [8]. Cyr. 1, 4, 18. 8, 8, 10. REq. 8, 10.

ἱπποτροφεῖν coni. Cobeti Hier.

ἱπποτροφία [3]. Oec. 2, 6. [11, 5.

ἱπποφόρβιον [3]. Hell. 4, 6, 6.

ἱπποφορβός [3]. Cyr. 1, 1, 2.

ἱππώδης [8]. REq. 1, 11.

ἱππωνεῖν et ἱππωνεία vel ἱππωνία vocabula Xenophontea. ἱππωνία est in libris Hipp. 1, 12, alterum REq. 1, 1. 3, 1.
ἰσάζειν [3]. REq. 7, 13.
ἰσῆλιξ [8]. Conv. 8, 1.
Ἰσθμοῖ [1]. coni. Cobeti Hell. 7, 5, [15.
ἰσόμαλος [2]. Ag. 2, 9.
ἰσόμαχος [1]. coni. Leonclavii ib.
ἰσομεγέθης [8]. Ven. 5, 29.
ἰσομέτωπος [4]. Hell. 4, 5, 19.
ἰσόπαλος [1]. coni. Hutchinsoni Ag. [2, 9.
ἰσοπληθής [2]. ib.
ἰσόρροπος [8]. Conv. 2, 17.
ἰσοτιμία [1]. coni. Dorvillii Hier. 8, 10. Est in uno Parisino E.
ἰσότιμος [3]. Hier. 8, 10. dub.
ἰσοῦν [2]. Cyr. 7, 5, 65.
ἰσοφόρος [4]. Conv. 2, 20.
ἰσοχειλής [3]. An. 4, 5, 26.
ἱστάναι. εἱστήκεσαν — ἕστασαν Cyr. 8, 3, 9. dub. ἀφεστήκεσαν libri meliores An. 1, 1, 6. dub. itemque ἐφ. 4, 4. quibus locis Cob. ἕστασαν, quae ipsa forma simplicis verbi dub. 1, 8, 5. Vid. Dind. Cyr. Lips. XVII. Locos composuit Born. Cyr. Lips. 6, 1, 54. ἑστηκώς An. 1, 5, 8. ubi Bissch. 11. ut ubique. ἑστώς scribi vult. ἑστήξεται Ven. 10, 9. dub. Cyr. 6, 2, 17. dub. n. ἀφεστήξει An. 2, 4, 5. dub.
ἴσχειν τοὺς ἄνδρας coni. Naberi An. 7, 1, 20. ἴσχειν τὸ αἷμα s. ῥεῦμα Cobeti Hell. 5, 4, 58. Libri utrobique σχεῖν.
ἰσώμαλος [2]. Ag. 2, 9.
ἴτυς [7]. An. 4, 7, 12.
ἴυγξ [3]. Comm. 3, 11, 17.
ἰχθύς. ἰχθῦν Cyr. 8, 2, 6. Guelf. Dind., ἰχθύν Alt., v. Born.
ἴχνιον [2]. An. 1, 6, 1.
ἰώ [3]. Ven. 6, 17.

Imperativus. ἴτωσαν Ven. 4, 3. n. 5. Dubia An. 1, 4, 8. Cyr. 2, 3, 21. ἔστωσαν Ven. 2, 4. 4, 6. REq. 12, 4. Cyr. 4, 6, 10. dub. 8, 6, 11. dub. Longiorem formam omnino damnant Cob. N. 327 sq. 774. Bissch. Ann. Anab. 7 sq. Dind. An. 1, 4, 8. et XVI. ed. Ox., H. gr. ed. 3. p. XVIII, secuti Elmsleium Eur. Iph. T. 1480. Quibus viris si obtemperandum est, satis multa corrigenda sunt, plurima in uno libro de Venatione. Quod fecit Dindorfius. Cyr. 7, 2, 14. n. librorum παραλαμβανέτωσαν correxit, ἰχνευέτωσαν Ven. 4, 3. et ubique, Cobetus etiam Hier. 8, 4. n. Hell. 1, 7, 23. An. 1, 4, 8. n. Cautius iudicant Krueg. et Class. Thuc. 1, 34, 1, ille Stud. 2, 42, Heil. Quaest. Xen. 11: hi enim longiores illas formas antiquiores putant esse, Cobetus et Dindorfius ad macedonicam aetatem relegant. — Imperativi aor. pers. 3. cum μή composita Ag. 10, 3, cum μηδείς Cyr. 7, 5, 73. ubi v. Hertl. 8, 7, 26. Ven. 2, 2, μή postposito Conv. 4, 20. Alterius personae exempla suspecta Cyr. 3, 3, 3. 7, 1, 17. An. 6, 6, 18. Conv. 8, 4, defensa a Born. hoc loco et Cyropaediae altero. V. Schaef. Gnom. gr. 155. — Imp. pers. 2, ubi tertiam exspectes, Hell. 6, 5, 40. An. 3, 2, 18. Cyr. 4, 2, 24. 37. 6, 2, 2. — pers. 3. sing. omisso τὶς pronomine Conv. 5, 2. Cyr. 4, 3, 21. 5, 42. Vect. 4, 41. dub. n.

Imperfecti pene pro plusquamperfecto positi exempla Kruegerus in Anabasi contulit 1, 1, 6. 2, 22. 6, 10. 3, 4, 10; pro aoristo positi Hertleinius ex Hellenicis ἐκέλευε 1, 1, 25. 3, 1, 22. 4, 2, 9. 5, 7. 8, 35. 5, 1, 9. 3, 5. 4, 6. 37. 47. 48. unde Pantazides 2. An. 1, 7, 1. non recte

censet ἐκέλευσε scribendum esse; cum εὐθύς compositi Breitenbachius Hell. 4, 5, 15. Imperf. ἐθαύμαζε An. 1, 2, 18. repetitionem significatae admirationis exprimit. Conatum significat ἔπειθε Hell. 3, 5, 18. 1, 7, 7. ἐδίδοσαν *offerebant* 5, 3, 14.

Impersonaliter dicta ἐσάλπιγξεν An. 1, 2, 17. dub. ἐσήμηνεν 2, 2, 4. 3, 4, 4. 5, 2, 12. 6, 5, 25. Hell. 6, 2, 28. ἐκήρυξεν An. 3, 4, 36. Hell. 6, 2, 34. Vid. δηλοῦν.

Indicativum in oratione obliqua, ubi alius cuiusdam verba videntur esse, saepius in optativum mutaverunt, veluti Bisschopius An. 2, 2, 15. 4, 1, 24. 5, 10. 28. 7, 2, 16. Cyr. 4, 5, 18; Cobetus Hell. 4, 4, 2. Qui necessariam eam mutationem dicit N. 486, ubi quis ex aliena persona ea referat, quae sibi falsa videri significet, ut An. 6, 6, 34. Cf. Hell. 2, 3, 45. Idem vero etiam Hell. 3, 1, 3. 2, 14. optativum requirit. Indicativus iuxta optativum in or. obl. positus An. 4, 5, 28. Hertl. 3, 5, 13. Kuehn. 1, 3, 14. Indicativi aor. in secundariis enuntiationibus orationis obliquae rem factam exprimentis exempla 47, optativi conditionem vel, rarius quidem, repetitam actionem significantis 93 ex Hell. et Cyr. collegit E. Pfudelius in libello Die indir. Rede d. Xen., Colberg. 1864. p. 14 sq.

Infinitivus praes. pro fut. post νομίζειν, v. ann. Hipp. 8, 5, post ὀμνύναι, v. Kuehn. An. 2, 3, 27. n. ann. Cyr. 6, 2, 39. 7, 4, 3; praecedente ἦ μήν Oec. 20, 29. — Infinitivum aoristi Cobetus Mn. 3, 169. Critici, inquiens, credunt aoristos infinitivi nescio quo modo futuri temporis significationem nactos esse, post verba pollicendi, minandi, iurandi, sperandi, alia eiusmodi plurimis locis in futurum mutari vult: cf. V. 97. N. 164. 365. 405. Hirschig. Ann. cr. 86. Philol. 1850, 298. Bissch. Ann. ad Anab. 22. 24. 75. Zeitz. Misc. ph. Ultrai. 1854, 9. Madvig. Philol. Append. 2, 30 sqq. R. Schneider. Quaest. 78 sqq., qui infinitivi fut. exempla congessit. Dind. An. XIII. Ox. Quam doctrinam impugnant Buechsensch. Philol. 18, 2, 313 sq. Heil. Quaest. 8. Vid. Bernh. Parall. 41 sq. Baeuml. Philol. 1862, 284. Kuehn. Comm. 1, 2, 10, qui discrimina infinitivorum exponunt. Krueg. An. 1, 2, 2. Voem. Dem. Cor. XVIII. Correxit Cobetus ἠπείλησαν ἀποκτεῖναι Hell. 5, 4, 7, quod intactum reliqui, alia 6, 2, 15. 7, 4, 11, ubi ποιήσασθαι cum eo correxi. Cyr. 5, 4, 39. Comm. 4, 2, 6. atque plerumque assentiente in novissimis editionibus Dindorfio Hell. 5, 1, 32, ubi ἔσεσθαι scripsi cum libro D, Dind. εἶναι retinuit. 35. 3, 26. An. 1, 2, 2. 7, 5. 2, 3, 20. 27. 4, 5, 15. 6, 13. 6, 5, 17. n. 7, 6, 38. 7, 31. Cyr. 1, 5, 9. 7, 4, 3. Comm. 1, 5, 1. Intacta pauca manserunt, An. 2, 1, 19. n. ἐλπὶς σωθῆναι, quod Hirschigius corrigendum putavit, Cyr. 2, 4, 23. Hell. 5, 4, 43. 6, 3, 20. 5, 35. 43. Ag. 7, 6; praeterea Hell. 1, 6, 14. οὐκ ἔφη οὐδένα ἀνδραποδισθῆναι, ubi al. οὐδέν' ἄν. Similia 1, 7, 29. Oec. 6, 11. Cf. Hipp. 8, 5. Post ὑπισχνεῖσθαι inf. praes. An. 7, 7, 31. fut. 1, 2, 2. 2, 3, 20. dub. aor. Oec. 7, 8. dub. n. Quodsi infinitivus aor. cum ἄν pro fut. dici posse

creditur, hic quoque locus grammaticus lubricus est, in quo ab emendandi cupiditate cavendum est et ita tantum recte stari potest, si concedimus quidem locos esse, quibus perinde videatur esse utrum praesentis an aoristi infinitivo utare, si quidem nulla temporis ratione habita ipsa actio per se significanda sit, ubi vero aut eiusdem cum verbo regente aut praesentis aut non certi cuiusdam temporis actio describenda sit, infinitivo praesentis, ubi absolutae cuiusdam actionis significatio insit, aoristo, ubi futuro tempore eventurae, futuro utendum dicimus. Vid. Baeuml. 284 sq. qui hoc quoque recte animadvertit, infinitivum aor. cum ἄν coniunctum non per se futuri temporis vim habere, sed solere ad optativum cum ἄν vel nonnunquam ad indicativum historici temporis cum ἄν referendum esse atque etiam infinitivum praes. cum particula posse futuri temporis vim habere, veluti Hell. 2, 3, 37. 4, 30. 3, 4, 5. 5, 1, 6. 2, 39. 6, 1, 9. 2, 7. Cyr. 1, 2, 7. 15. 2, 3, 4. 5, 4, 42. — Infinitivus post ὡς consecutionem et consilium significans An. 1, 5, 10. 8, 10. dub. 3, 4, 25. dub. 4, 3, 29. Hell. 3, 4, 11. dub. 5, 2, 38. 6, 1, 13. Hier. 10, 1. dub. REq. 4, 3. 12, 11. RLac. 5, 8. dub. Ag. 2, 7. nihil ut dicamus de locutione ὡς συνελόντι εἰπεῖν et similibus, de quibus v. ann. Comm. 3, 8, 10. In oratione suspensa post ὡς ex abundanti additum Hell. 3, 4, 27. Cyr. 2, 1, 23. 8, 1, 25. et locis in suspicionem vocatis Hell. 6, 5, 42. n. 7, 4, 39. An. 7, 5, 8. 5, 6, 34. Cyr. 3, 1, 22. Item post ὅτι, quod sexcenties infinitivo iungi Born. An. 3, 1, 5. dicit: Hell. 4, 3, 1. dub. ubi structura verborum mutata est, ut 13, cf. 6, 2, 28. et locis nunc suspectis omnibus Hell. 2, 2, 2. 3, 4, 5. 5, 4, 35. n. An. 3, 1, 9. ubi v. Kuehn. 7, 1, 5. Cyr. 1, 6, 18. 2, 4, 15. 5, 3, 13. 4, 1. 7, 4, 7. Rem Dindorfius concessit Cyr. 2, 4, 15, in editione vero novissima locos correxit praeter 2, 1, 23. 8, 1, 25; cf. Anab. Lips. ed. 4. p. XXIII. Cob. N. 432 sq. Locos acriter defendit Schwidop. Obss. Hell. 10. Accedunt infinitivi cum ὅπως locis non magis certis Hell. 6, 2, 32. Oec. 7, 29. Cyr. 4, 2, 37. Post ἐπεί vel ἐπειδή inf. Cyr. 1, 3, 17. An. 5, 7, 18. Comm. 1, 1, 13. — Infinitivi post verba negandi, etiam sine μή, positi exempla composuit Madvig. *Bemerkk.* 47 sqq. — De infinitivo in enuntiationibus secundariis relativis v. Kuehn. Comm. 1, 1, 8. An. 2, 2, 1. — De inf. aor. post εἰκός sine ἄν posito v. Breit. Hell. 3, 5, 10. 14. Buechs. Phil. 18, 2, 134. — Infinitivi liberior usus ex duarum constructionum coniunctione explicandus, maxime in verbo δεῖσθαι, Comm. 1, 2, 29. An. 5, 4, 9. ubi v. Born. Cyr. 5, 2, 23. RAth. 1, 3. — Infinitivus absolute dictus τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι Hell. 3, 5, 9. τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι An. 1, 6, 9. τὸ νῦν εἶναι 3, 2, 37. — Infinitivus cum τό absolute vel extra structuram verborum scriptus videtur Cyr. 1, 6, 18. effectum, maxime quidem negativum (τὸ μή), significans, nonnunquam pene pro τοῦ, An. 1, 3, 2. 2, 5, 22. 3, 5, 11. 4, 8, 14. Hell. 2, 2, 10. 6, 1, 16. RLac. 4, 6. 5, 7. Cyr.

2, 4, 3. 5, 1, 25. Comm. 1, 3, 7. Quibus ex locis vix unus et alter omni suspicione liberi sunt. Cf. Oec. 7, 19. n. Cyr. 2, 4, 13. Dind. Cyr. Lips. 4. p. XVIII sq. ad Hell. 4, 8, 5. Hertl. Coni. 2, 20 sq. Breit. An. 3, 5, 11. Similis structura post *ἀντιλέγειν* Conv. 3, 3. Cyr. 2, 2, 20. dub. post *πείθειν* Hell. 5, 2, 36. — Inf. cum *τοῦ* sine *ἕνεκα* Cyr. 1, 3, 9. 6, 40. Oec. 7, 19. dub. — Infinitivos post *διδόναι* et composita, *παρέχειν*, *ἐπιτρέπειν*, *ἀφιέναι*, alia positos collegit Rehdantz. An. 3, 4, 42. Post *καταφρονεῖν* Hell. 4, 5, 12, post *μέγα φρονεῖν* 5, 4, 45. Inf. perf. pass. post verba iubendi, 5, 4, 7. 6, 2, 15. dub. 4, 25. Oec. 14, 5. Vid. Perf. Notabilia Hell. 3, 3, 6. 5, 2, 7. dub. Vect. 3, 7. Simplicius Cyr. 7, 5, 42. Inf. consilium significans Hell. 1, 1, 22. Inf. et acc. post vocabulum timendi, RAth. 2, 15. — Inf. c. nom. An. 2, 1, 6. *ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι* (acc. 1, 5, 3. 9, 13). Singulare *ὥστε αὐτοὶ τυραννεῖν* Hell. 5, 4, 1. — Infinitivi pro imperativo positi exempla vel dubia, Oec. 3, 12. n. vel singularia, An. 5, 3, 13. — Infinitivi tres unus ex altero pendentes Cyr. 1, 3, 13. Comm. 3, 6, 15. 4, 5, 12. An. 2, 3, 18. quatuor Comm. 2, 1, 6. — Infinitivorum inversio Comm. 3, 14, 7.

Interpunctionem plurimis locis correxit Kruegerus Auth. Anab. 55 sqq. Vid. Born. Comm. 1, 2, 46. 3, 5, 13.

Iota subscribi Cobetus Mn. 7, 170 sq. iubet in his, *πρῴην*, *ζῷον*, *ᾠόν*, *κρεᾴδιον*, *λάθρᾳ*, *κρύφᾳ*, *λῄζεσθαι*, adiectivis in *ῷος*. N. L. 630. 203: *πρῷρα*. De ratione adiectiva *πρᾷος* et *πραΰς* scribendi v. Dind. Conv. XI sq. Vid. *γῄδιον*. *γρᾴδιον*.

K.

κα [1]. [6]. coni. Iacobsii Hell. 3, 3, 2.

κάειν formam Xenophonti ubique reddendam dicit Dindorf. An. 1, 6, 1. Vid. Cyr. 3, 3, 25. Aliter e librorum fide iudicantem videas Kuehnerum An. 3, 5, 5. V. κλάειν. Verbi *κάειν* cum aliis coniuncti exempla contulit etiam Schwidopius Obss. Hell. 11.

καθαίρειν. *καθῆραι* An. 5, 7, 35. e libris melioribus, *καθήρῃς* Oec. 18, 8. e correctione.

καθάπτειν [3]. Ven. 6, 9.

καθαρείως [3]. Cyr. 1, 3, 8. dub.

καθαρεύειν [3]. Hier. 4, 4.

καθαρμός [3]. An. 5, 7, 35.

καθαρότης [3]. Comm. 2, 1, 22. dub. ubi al. *καθαριότης* ex aliquot libris, nunc *καθαρειότης* e corr.

καθέδρα [3]. Ven. 4, 4.

καθείργειν [3]. Hell. 3, 2, 3.

καθέλκειν [3]. An. 7, 1, 19.

καθέρπειν [3]. Conv. 4, 23.

καθεύδειν. Cyr. 5, 3, 35. *καθευδήσομεν*. Hell. 5, 1, 20. *καθευδήσοιεν*.

καθέψειν [3]. REq. 9, 6 dub.

καθηδυπαθεῖν [8]. An. 1, 3, 3.

καθίζειν. *καθιεῖν* An. 2, 1, 4. ubi aliquot libri meliores *καθίσειν*, v. Kuehn. *ἐκάθισεν* Cyr. 6, 1, 23. Quod a nullo Atticorum veterum dictum esse Cobetus contendit 644. pro *καθῖσεν*. *καθίσαντες* Comm. 2, 1, 12. dub. *ἐκαθέζετο* Cyr. 5, 3, 25. Cf. Hell.

3, 1, 25. *καθήμην* Cyr. 5, 1, 8, al. *καθοίμην*. Dubium *καθίζεσθαι* significatione perfecti Hell. 5, 4, 6. REq. 7, 5. ubi v. Dind. — *πολλοὺς κλάοντας καθίζειν* Conv. 3, 11. Cyr. 2, 2, 14. 15. Comm. l. c. *τοῦ κλάειν καθίζοντος* Cyr. 2, 2, 14. dub.

καθιστάναι conscribere equites Hipp. 1, 9. — *κλάοντας καθιστάντες* Comm. 2, 1, 12. dub. n.

καθόλου [3]. REq. 8, 1.

καθόπλισις [8]. Cyr. 8, 5, 11.

καθυπέρτερος [3]. Comm. 4, 6, 14.

καθυπνοῦν [3]. Comm. 2, 1, 30.

καθυφίεσθαι [3]. Hell. 2, 4, 22.

καθώς [2]. Cyr. 1, 4, 22.

καί diversa copulat, *πολλῶν καὶ ἀδίκως* Hell. 2, 3, 17. dub. *πλεῖστοι καὶ τάχιστα* 7, 1, 9. *προθυμότερον καὶ πλείους* Cyr. 5, 3, 24. Liberiore modo enuntiata coniungit, An. 1, 2, 6. ubi v. Krueg. 7, 8, 26. Hell. 1, 7, 4. dub. 5, 3, 13. In interrogatione Hell. 3, 3, 11. An. 5, 8, 2. Comm. 1, 2, 27; in exempli introductione Comm. 1, 1, 7. n.; in explicatione, v. Kuehn. ib. et An. 1, 6, 9. Oec. 20, 12; in distributione, Breit. Hell. 4, 1, 15. Geminatum in comparatione, Comm. 3, 2, 6. n. Breit. Oec. 1, 3. Hertl. Obss. Hell. 2, 12 sqq., qui dictionis *οἱ μὲν καί — οἱ δὲ καί* ac similium exempla praeter An. 6, 4, 8. Cyr. 5, 4, 39. haec affert: Hell. 7, 1, 46. Cyr. 1, 1, 1. 5, 3. 2, 2, 17. 3, 3, 67. 5, 4, 8. 7, 1, 29. An. 5, 2, 17. Oec. 1, 17. 14, 4. Non additum relativis praecedente *ὁ αὐτός* Hell. 4, 2, 8. Cyr. 1, 6, 24. 3, 3, 35. REq. 1, 15. Ven. 8, 7. 10, 2. *καὶ αὐτός* Cyr. 5, 4, 15. 7, 5, 26. 37. 71. 8, 1, 24. Hell. 3, 1, 10. dub. 2, 14. dub. 7, 1, 8. dub. *καὶ οὗτος* Hell. 5, 4, 22. 6, 4, 34. dub. An. 1, 1, 11. 2, 6, 30. 4, 1. 27. 7, 9. Mire transpositum Comm. 3, 1, 4. dub. 4, 7, 7. dub. — *καὶ γάρ* omisso altero *καί*, Oec. 5, 4. n. 7, 15. Comm. 2, 1, 3. n. In suspicionem vocata An. 2, 2, 15. 3, 3, 4. 6, 6, 13. — *καὶ-δέ*, v. Kuehn. Comm. 1, 1, 3, antecedente *τέ*, Born. ib. Breit. Hell. 2, 4, 6. dub. — *καὶ — δή*, Kuehn. An. 1, 8, 23. God. Heroldus *Beitr. zur Erkl. u. Krit. d. Anab.* (Norimb. 1861) 14. hic et 1, 9, 29. 6, 1, 22. particulas interpretatur und auch wie gesagt. — *καὶ — τέ (καί)* Cyr. 1, 4, 17. dub. V. ann. Comm. 4, 2, 28. — *καίτοι γε* iuncta in suspicionem vocata Comm. 1, 2, 3. ubi v. Kuehn. Dind. 4, 2, 7. Intactum Cyr. 3, 1, 38.

καίνειν [7]. Cyr. 4, 2, 24. Vid. ann. ad An. 3, 2, 39.

καινοποιητής [4]. Cyr. 8, 8, 16, unum scilicet ex indiciis suspectae Epilogi fidei iam apud Dav. Schulz. 57.

καιρός non eget addito *καλός*, quod est Hell. 3, 5, 5. n. non est 5, 2, 8. 6, 4, 22. Est vero *οὐκ ἐν καλῷ εἶναι* 4, 3, 5. Alterutrum eligendum 3, 4, 23. — *τοῦ καιροῦ* c. comparativo, *iusto*, 2, 3, 24. 5, 3, 5. 7, 5, 13. An. 4, 3, 34. Conv. 2, 19.

κακὰ *λαμβάνειν* Oec. 6, 8. Cob. *κακόν*. [1, 14.

κακηγορεῖν [1]. coni. Cobeti Hier.

κακίζειν [3]. Oec. 3, 11.

κακόβιος [3]. Cyr. 7, 5, 67.

κακοδαιμονᾶν [3]. Comm. 2, 1, 5.

κακοδαιμονεῖν [8]. Hier. 2, 4.

κακοδοξία [3]. Apol. 31.

κακόδοξος [3]. Ag. 4, 1.

κακοήθεια [3]. Ven. 13, 16.

κακολογία [3]. Cyr. 1, 2, 6.

κακονομία [4]. RAth. 1, 8.

κακόνους coni. Cobeti Hier. 1, 15.
κακοποιεῖν An. 2, 5, 4. dub. Comm. 3, 5, 26. n. Oec. 3, 11. Cyr. 8, 8, 14. Verbum damnat Bissch. Ann ad An. 28.
κακοπράγμων [8]. Hell. 5, 2, 36.
κακοσκελής [4]. Comm. 3, 3, 4.
κακοῦργος. Cyr. 1, 2, 12. Stobaeus Meinekianus *κακουργούς* habet. Vid. *σύνεργος*.
κακύνεσθαι [3]. Cyr. 6, 3, 27.
κάκωσις [3]. An. 4, 6, 3.
καλαμηφόρος [4]. Hell. 2, 1, 2.
καλεῖσθαι esse qui vocatur. Hell. 5, 1, 10. *ἔνθα ἡ Τριπυργία καλεῖται,* Oec. 4, 6. *ἔνθα ὁ σύλλογος καλεῖται.* Cyr. 2, 1, 9. *οἱ τῶν ὁμοτίμων καλούμενοι.* Hell. 1, 3, 20. *τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον καλούμενον,* quod scripsi pro *καλουμένας.*
κᾶλον [6]. coni. Bergkii et aliorum Hell. 1, 1, 23.
καλός. *ὁ καλός* blandimentum appellationis Comm. 4, 2, 1. ubi v. Kuehn. Hell. 2, 3, 56. — Negat Schwidop. Obss. Hell. 20. *καλὸς κἀγαθός* inserto *τέ* dici, ubi homo honestus ac nobilis significetur, suspecta habens An. 2, 6, 20. 4, 1, 19. At cf. Conv. 8, 11. 17. Oec. 6, 14. 16. Deest ib. 7, 2. n. in optimis. — *τὰ καλά* quae publice honesta et decora habentur, v. Haas. RLac. 3, 3. ann. ad Hell. 1, 1, 23. 5, 3, 9. — *ἐν καλῷ commode* Ag. 2, 3. Hell. 2, 1, 25. *ἐν καλῷ κεῖσθαι* Hell. 6, 2, 9. *ἐν καλλίστῳ* ib. *εἰς καλόν* An. 4, 7, 3. Conv. 1, 4. *εἰς καιρόν* Cyr. 3, 1, [8.
κάλπις [3]. Cyr. 5, 2, 7.
καμάκινος [4]. REq. 12, 12.
κάμινος [3]. Vect. 4, 49.
καμμύειν [2]. Cyr. 8, 3, 27 sq.
καμπτήρ [3]. Cyr. 7, 1, 6.
καμπύλος [7]. Ven. 6, 15.
κάνναθρον [6]. Ag. 8, 7.
κανθήλιος [3]. Cyr. 7, 5, 11.
κανών [3]. Ag. 10, 2.
καπηλεία [3]. Vect. 4, 6.
καπηλεῖον [8]. An. 1, 2, 24.
κάπηλος [3]. Cyr. 4, 5, 42.
καπίθη [4]. An. 1, 5, 6. [6, 9.
κάπρος coni. Ernesti Comm. 2,
καραδοκεῖν [7]. Comm. 3, 5, 6.
κάρανος [6]. Hell. 1, 4, 3. V. ann. ad An. 1, 1, 2.
καρβατίνη [3]. An. 4, 5, 14.
καρκίνος [3]. Conv. 5, 5.
καρπαία [4]. An. 6, 1, 7.
καρπογονία [8]. Conv. 2, 25.
καρποφορεῖν [8]. Vect. 1, 3.
καρποφόρος [7]. Cyr. 6, 2, 22.
κάρπωσις [8]. Cyr. 4, 5, 16.
καρύκινος [4]. Cyr. 8, 3, 3.
κάρφη [8]. An. 1, 5, 10.
κασᾶς [4]. Cyr. 8, 3, 7 sq. Coni. Brodaei 6.
κατά praepositionis usus rarior in significando remotiore quod dicitur obiecto, Cyr. 1, 5, 11. RLac. 1, 10. ubi v. Haas. — *κατηγορεῖν κατά τινος* Hell. 1, 7, 9. n. — *καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν* Comm. 3, 5, 11. An. 1, 1, 7. Hell. 5, 1, 2. 6, 4, 35. Vect. 1, 5. al. Incertior prioris *καί* fides Hell. 2, 4, 20. 4, 8, 4. 22. n. Deest 2, 2, 10. additurque a Dindorfio. *κατά τε γῆν κ. κ. θ.* 2, 4, 28. *καὶ πεζῇ κ. κ. θ.* 5, 1, 31. *καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακ. καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ* An. 6, 6, 13. n., ubi Hirschig. Phil. 5, 299. *καὶ γὰρ καί* scribi vult. — Oec. 11, 9. n. *κατ' ἐμέ,* al. *τὸ κατ' ἐμέ.* — Composita cum hac praepositione verba aliquoties a librariis pro simplicibus illata creduntur, Comm. 1, 4, 6. An. 2, 2, 20. n. 3, 2, 39. 4, 26. 5, 7, 9. n. 6, 3, 5. Cyr. 3, 3, 11. 7, 4, 1. 8, 1, 40. Conv. 8, 39. Vid. Composita.
καταβαίνεται *ὁ ἵππος* REq. 11, 7.

καταβλακεύειν [8]. An. 7, 6, 22.
καταβλητικόc [8]. REq. 8, 11.
καταγγέλλειν [3]. An. 2, 5, 38.
κατάγειν *πλοῖα* An. 5, 1, 11. Dici ita qui naves praeternavigantes aut in alto deprensas per vim retineat et captas deducat in portum, *κατάγεσθαι* qui appellat et portum subeat, ad An. 6, 3, 3. animadvertit Cobetus N. 484 sq.
κατάγειοc [3]. An. 4, 5, 25. ubi al. *κατάγαιοι*.
κατάγελωc [7]. Oec. 13, 5.
καταγιγνώcκειν *τινά* Hell. 5, 4, 30. dub. *τι* 1, 7, 33. pass. 1, 7, 20. 22. 4, 4, 2. dub. *κατεγνώσθη θάνατος* Comm. 4, 8, 1.
κατάγνωcιc [3]. Comm. 4, 8, 1.
καταγορεύειν [3]. Hell. 3, 3, 4.
καταγωγή [3]. Hell. 3, 2, 11.
καταγώγιον [3]. Vect. 3, 12.
καταδεέcτερον [3]. Comm. 3, 5, 18.
καταδειλιᾶν [8]. An. 7, 6, 22.
καταδεῖν [3]. Hell. 4, 4, 10.
καταδοξάζειν [8]. An. 7, 7, 30.
καταδρύπτειν [2]. Cyr. 3, 1, 13.
καταδυναcτεύειν [8]. Conv. 5, 8.
καταθυμεῖν [4]. Hell. 3, 2, 27.
καταθωρακίζειν [4]. Cyr. 6, 2, 17.
καταιδεῖcθαι [7]. Cyr. 8, 7, 22.
καταίρειν [3]. Hipp. 6, 5. Coni. Schneideri REq. 12, 6.
καταιτιᾶcθαι [3]. Hell. 1, 1, 32.
κατακερδαίνειν [4]. Oec. 4, 7.
κατακηροῦν [1]. Poll. 207. REq. 10, 7.
κατακηρύττειν [2]. An. 2, 2, 20.
κατακλᾶν [1]. coni. Cobeti REq. 7, 6.
κατακοιμᾶν [2]. Hell. 6, 4, 36.
κατακοcμεῖν [3]. Hier. 11, 3.
κατακρίνειν. *ἢν κατακριθῇ μοι* Apol. 7. dub.
κατακτᾶcθαι [3]. Cyr. 1, 6, 45. An. 7, 3, 31. dub.
κατακτείνειν [2]. Vid. *κτείνειν*.
κατακυλίειν [8]. Cyr. 5, 3, 1. Ubi quod est *κατακεκυλισμένοι* non ad *κατακυλίειν*, quae forma temporibus demum macedonicis in usu esse coepisset, sed ad *κατακυλίνδειν* referendum esse dixit Cobetus Mn. 7, 178.
καταλάμπειν [3]. Comm. 4, 7, 7.
καταλεαίνειν [2]. Comm. 1, 4, 6.
καταλέγειν coni. Cobeti et Mehleri Oec. 11, 20.
καταλειοῦν [1]. Pollucis REq. 10, 7.
καταλείπειν quum sit aliquem in certo quodam loco relinquere, Hirsch. Misc. phil. n. s. 1, 102. Anab. 6, 3, 5. *ἔλιπον* scribi vult. *καταλείπεσθαι* remanere, quum non possis in itinere pergere, An. 5, 6, 12. 8, 8. — *καταλείπεσθαι* c. dat. de hereditate An. 3, 3, 19. n.
καταλλάττειν [3]. An. 1, 6, 2.
καταλοᾶν [3]. Cyr. 7, 1, 31.
καταμαλακίζειν [8]. Oec. 11, 12.
καταμερίζειν [8]. An. 7, 5, 4.
καταμετρεῖν [3]. Oec. 4, 21.
καταμιγνύναι [3]. An. 7, 2, 3. [8.
καταμύειν coni. Curerii Cyr. 1, 4,
καταναλίcκειν [3]. Comm. 1, 2, 22.
καταναυμαχεῖν [3]. Hell. 7, 1, 10.
κατανέμειν [3]. *ὁ Κῦρος τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη* Cyr. 7, 5, 13.
καταντικρύ [3]. Hell. 4, 8, 5.
κατανύτειν [4]. Cyr. 8, 6, 17.
καταπετροῦν [8]. An. 1, 3, 2.
κατάπλεοc [2]. Cyr. 1, 3, 5. Cf. 8, 3, 30, ubi *κατάπλεως*.
καταπλήττειν Cyr. 3, 1, 25. Hier. 6, 5. dub.
καταπλύνειν [3]. REq. 5, 6.
κατάπλυcιc [4]. REq. 5, 9.
καταπολύ [2]. Cyr. 7, 1, 29.
καταπορcύνειν [2]. Cyr. 1, 6, 17.
καταρροφεῖν [8]. Cyr. 1, 3, 9.
καταρρωννύναι [1]. coni. Leonclavii REq. 4, 4.
καταcείειν [3]. Cyr. 5, 4, 4.
καταcιγάζειν [1]. coni. Bisschopii An. 6, 1, 32.

καταcκάπτειν [3]. Hell. 2, 2, 23. (An. 7, 1, 29. Eberhard.)
καταcκεδαννύναι [3]. An. 7, 3, 32. dub.
καταcκευάζειν *εἰς* An. 3, 3, 19. n. *κατεσκεύασαν* Hell. 1, 1, 22. Dindorf. mutari vult in *κατέστησαν* coll. 7, 2, 25. Cyr. 8, 6, 9. *κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργύρεια*, aliquid (pecuniae) in argentifodinis collocare Vect. 4, 11. 22. 28. Vid. Schneid. An. 3, 2, 24. [2, 3, 36.
καταcκευαcείειν [1]. coni. Mori Hell.
καταcκηνεῖν An. 3, 4, 32. 7, 4, 11. Hell. 4, 2, 23. dub. 5. dub. Cyr. 4, 5, 39. ubi v. Dind.
καταcκήπτειν [3]. Comm. 4, 3, 14.
καταcκοπεῖcθαι [3]. Comm. 2, 1, 22.
καταcτάζειν [7]. Cyr. 5, 1, 5. dub.
καταcταcιάζειν [3]. Hell. 1, 6, 4.
κατάcταcιc equitum atticorum. V. ann. Hipp. 1, 2. 13. 9, 5.
καταcτατέον [3]. Cyr. 8, 1, 10.
κατάcτρωμα [3]. Hell. 1, 4, 18.
καταcφάττειν [7]. An. 4, 1, 23.
καταcχίζειν [3]. An. 7, 1, 16.
κατατείνειν coni. Schneideri Cyr. 5, 4, 6.
κατατειχίζειν [2]. Ag. 2, 19.
κατατήκειν [3]. Conv. 8, 3.
κατατιθέναι *νόμους τῇ πόλει* Conv. 8, 39. dub.
κατατρύειν [5]. [8]. Cyr. 5, 4, 6.
καταυλίζεcθαι [3]. An. 7, 5, 15.
καταφέρειν [3]. Ven. 5, 3.
καταφεύγειν coni. Cobeti An. 3, 4, 9. Hirschigii 7, 1, 20, qui hoc verbum de eo dici censet, qui in certum quendam locum, ubi se tutum futurum putet, *ἀποφεύγειν* de eo, qui quaquaversus fugiat persequentem. Ita 7, 4, 17. *φεύγουσι* praeferendum.
καταφρονεῖν absolute dictum Cyr. 2, 4, 22. An. 3, 4, 2. Conv. 1, [5.
καταφυγή [3]. Hell. 2, 4, 8.
καταφωρᾶν [3]. Cyr. 8, 7, 17.
καταψᾶν [3]. Apol. 28. Coni. C. Gesneri et H. Stephani REq. 9, 6.
καταψευδομαρτυρεῖν [3]. Apol. 24.
καταψηφιcτέον [1]. Hell. 2, 4, 9.
κατεγγυᾶν [2]. An. 7, 1, 22.
κατειλεῖν [3]. REq. 10, 8. dub.
κατελεεῖν [1]. coni. Federi Hell. 1, 2, 13.
κατερεῖν [3]. Cyr. 1, 4, 8.
κατερείπειν [2]. Cyr. 7, 4, 1.
κατευθύ [3]. Conv. 5, 5. Vid. Lob. Pathol. 616.
κατευρύνειν [2]. REq. 4, 4.
κατευτρεπίζειν [3]. Cyr. 8, 6, 16.
κατέχειν *instare* Hell. 1, 3, 21. 4, 2, 21. dub. 6, 10. Cyr. 1, 4, 22. Ven. 6, 22. 9, 20. — Dub. An. 7, 1, 29. [7, 9. n.
κατηγορεῖν *κατά τινος* Hell. 1,
κατήκοοc [3]. Comm. 3, 4, 8.
κατηρεμεῖν [2]. An. 7, 1, 22. 24. Verbum expunxit Cobetus atque etiam verbum *κατηρεμίζειν* multis post Xenophontem aetatibus natum dicit.
κατιλύειν [4]. Oec. 17, 13.
κατοικοδομεῖν [3]. RAth. 3, 4.
κατοικτείρειν [3]. Cyr. 7, 3, 13.
κατοίκτιcιc [4]. Cyr. 6, 1, 47.
κατοκνεῖν [3]. Cyr. 7, 5, 48.
κατολοφύρεcθαι [7]. Cyr. 7, 3, 16.
κατόπιν [3]. Cyr. 1, 4, 21.
κατόπτεcθαι [3]. *κατόψονται* Cyr. 5, 4, 48.
κάτοπτρον [3]. Cyr. 7, 1, 2.
κατώτατοc [2]. Cyr. 6, 1, 52.
κατωφερήc [3]. Ven. 5, 30. dub.
καυλόc [1]. coni. Stephani Ven. 10, [3.
κέγχροc [3]. An. 1, 2, 22.
κείρειν [3]. Hell. 1, 7, 8.
κελεύειν *ἐπὶ τὰ ὅπλα* Hell. 2, 3, 20. *ἐπὶ τὸν Θηραμένην* 54. dub.
κέλευμα [3]. Ven. 6, 20. Al. *κέλευσμα*. Eam formam graecam Cobetus esse dicit. Quae s. 24. est in uno codice.
κέληc [3]. Hell. 1, 6, 36.

κενοτάφιον [8]. An. 6, 4, 9.
κενοῦν [3]. Oec. 8, 7. [teum.
κεντρίζειν verbum Xenophon-
κεραμεικός [3]. *figulinus*, Conv. 7, 2. Al. *κεραμικῶν*.
κεραμεοῦς [1]. emendatio Lobeckii An. 3, 4, 7.
κεράμινος [1]. coni. G. Dindorfii An. 3, 4, 7. ubi κεράμιος [2].
κεραμίς [3]. Hell. 6, 5, 9.
κέραμος [3]. Comm. 3, 1, 7.
κεραννύναι. *κεκραμένος* RAth. 2, 8. Ven. 5, 5. *κερασθείς*, quod ionicum habetur, An. 5, 4, 29. dub. n.
κέρας. De forma genitivi v. ann. An. 1, 8, 4. *ἐκ κέρατος εἰς φάλαγγα καταστῆσαι* Cyr. 8, 5, 15. *ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου κέρατος* Hell. 7, 5, 24. *ἐπὶ κέρως πορεύεσθαι* 22. Haas. RLac. 11, 8. *κατὰ κέρας πορεύεσθαι* Hell. 7, 4, 23. *ἄγειν* Cyr. 1, 6, 43. *προσιέναι* 7, 1, 8. 26. Vid. Rehd. Anab. 1, 28.
Κερασοῦς An. 5, 3, 2. ubi v. Dind. 4, 1. urbs a cerasorum copia nominata. Vid. Thes. Steph. Kiepert. ZGW. 1851, 204 sq.
κεράτινος [3]. An. 6, 1, 4.
κεφαλαλγής [8]. An. 2, 3, 15.
κεχαρισμενώτατα [3]. Hipp. 1, 1.
κηδεία [3]. Comm. 2, 3, 36.
κηδεμών [7]. Comm. 2, 7, 12. Cyr. 3, 3, 22.
κηδεστία [4]. Hell. 2, 4, 21.
κηλεῖν [3]. Comm. 2, 6, 31.
κηλίς [3]. Hell. 3, 1, 9.
κημός [3]. REq. 5, 3.
κημοῦν [8]. ib.
κῆπος [3]. Oec. 4, 13.
κηρός [3]. RAth. 2, 11.
κηρύκειον [3]. An. 5, 7, 30. dub.
κῆρυξ scripturam An. 5, 7, 30. unus habet liber Parisinus C, habent editores Krueg. Kuehn. Hertl. Dind. Matth. Vollbr. Breit., *κήρυξ* Born. Popp. Cob. Is vero Hell. 2, 4, 20. illud alterum scriptum edidit, 6, 4, 20. n. *κήρυξ*. — *ἀπὸ κήρυκος* Hipp. 4, 9. dub.
κηρύττειν c. acc. per praeconem imperare Hell. 7, 2, 23; c. inf. Vect. 4, 18. Cyr. 4, 2, 32. 5, 41.
κιβώτιον [8]. An. 7, 5, 14.
κίνησις [3]. Ven. 10, 12.
κινητικός [8]. ib.
κιονόκρανον [8]. Hell. 4, 4, 5. Al. ex uno libro *κιόκρανον*.
κιρσός [2]. REq. 1, 5.
κισσινοβαφής [2]. Cyr. 8, 3, 13.
κιττός [3]. An. 5, 4, 12.
κλάειν et *κάειν* formae nulla vestigia apud Xenophontem esse dicit Poppo An. 3, 5, 3, rarissima Bornemannus Cyr. Schn. 2, 2, 13, ubi Dindorfius, ut nunc solet, *κλάειν*, Poppo, Born., Hertl., Breit. *κλαίειν*. Cyr. 2, 2, 14. libri semel *κλάειν* habent, alterum bis et 1, 4, 2. 7, 3, 14.
κλᾶν [2]. Hell. 4, 5, 10. [V. *κάειν*.
κλαῦμα [7]. Cyr. 2, 2, 14.
κλαυσίγελως [8]. Hell. 7, 2, 9.
κλεῖθρον [3]. An. 7, 1, 17. Al. *κλῆθρον*.
κλείς [3]. Comm. 3, 10, 13. ubi Dind. *ὑπὸ τῶν κληδῶν*.
κλέμμα [3]. Oec. 14, 5.
κλέος [7]. Ven. 1, 6.
κλῄειν, κλείειν. Cyr. 7, 5, 27. libri *κεκλεισμένας*, editores novissimi *κεκλειμένας*. Mutatae in *η* diphthongi vestigia nulla in Cyropaedia, pauca in ceteris. In Anabasi Cobetus scripsit *κατεκέκληντο* 3, 3, 7. n. *ἀποκλήσει* 6, 6, 13. ubi A. K. *ἀποκλήσει*, Dind. *ἀποκλείσει*. *συγκλήσων* 7, 1, 12. *κατακλησθῆναι* 7, 2, 15. Vid. V. L. 159 sq. N. 446 sq. 485. Thes. St. 4, 1615, c. Postremo illius sententiam etiam Dindorfius secutus est in Commentariis: *συγκλήεται* 1, 4, 6. ubi v. ann. *κατακλήω* 2, 1, 13.

ἀποκλῄοντες 16. *ἀποκλῄηται* 3, 8, 9; praeterea *ἐπικλῄονται* REq. 12, 6. *ἀποκλῃσθέντα* Ven. 11, 3. In Hellenicis vero 7, 1, 29. Cobetus neglecta sua correctione *ἀποκλείσοντες* non minus retinuit quam reliqui.
κλῄζειν [5]. Cyr. 1, 2, 1.
κλίνειν. Cyr. 5, 2, 15. *κατακλινείς* libri optimi, 8, 7, 4. *κατεκλίνη* nulli. Quod tamen ut atticum et hic et Hell. 4, 1, 30. Conv. 1, 8. n., ubi v. Mehler, Ven. 8, 3. Cobetus et Dindorfius scribendum censent sine librorum auxilio. Superest *ἐνεκλίθη* Conv. 3, 13, etiam apud Mehlerum. De *κατεκλίθη* v. ann. Cyr. 8, 7, 4.
κλινοπετής [8]. Hell. 5, 4, 58.
κλοπεύειν [2]. An. 6, 1, 1. Vid. Haas. RLac. ind. Kuehn. An. 4, 6, 17. Al. *κλωπεύειν* e melioribus libris.
κλύζειν [7]. Cyr. 1, 3, 9.
κλωγμός [2]. REq. 9, 10. Al. e libris *κλωσμός*.
κλών [3]. Ven. 10, 7.
κναφεύς [2]. Ag. 1, 26. V. Kuehn. Comm. 3, 7, 6.
κνεφαῖος [7]. RLac. 13, 3.
κνέφας [5]. [7]. *ἀμφὶ κνέφας* An. 4, 5, 9. *ἅμα κνέφᾳ* Hell. 7, 1, 15. Cyr. 4, 2, 15.
κνῆσμα s. κνῆμα [2]. Conv. 4, 28. Praefertur Schneideri *κνίσμα*.
κόγχη [3]. An. 5, 3, 8.
κογχυλιάτης [8]. An. 3, 4, 10.
κοιλόφθαλμος [8]. REq. 1, 8.
κοινοβουλεῖν [4]. RLac. 13, 1.
κοινότης [3]. Hell. 1, 1, 30.
κοινοῦσθαι Cobetus An. 5, 6, 27. 6, 2, 15, quum composito utendum fuisset, deleri iussit. Est illud Cyr. 5, 4, 20. Vect. 4, 30.
κοινών. *Οἱ κοινῶνες Ξενοφῶντος ἴδιον*, Pollux 8, 134. Quae Suidas s. v. praeter Cyr. 7, 5, 35. n. habet, non sunt Xenophontea. V. ann. Cyr. 2, 2, 25.
κοινῶς [2]. Hell. 7, 1, 15.
κολάζειν. Fut. *κολάσω* RAth. 1, 9. Cyr. 7, 5, 83. *κολάσομαι* Hell. 1, 7, 19. An. 2, 5, 13. dub. Putabat Hirschigius Philol. 5, 315. futurum esse *κολῶμαι*.
κολάκευμα [8]. Oec. 13, 12.
κόλασις [2]. An. 7, 7, 24.
κόλασμα [8]. Cyr. 3, 1, 19.
κολαστήριον [8]. Comm. 1, 4, 1.
κολεός [7]. Cyr. 1, 2, 9. Ag. 2, 14. Al. *κουλεός*.
κολοβός [3]. Cyr. 1, 4, 11.
κολωνός [3]. An. 4, 7, 25.
κόμη [7]. Cyr. 1, 3, 2.
κομμωτής [2]. Cyr. 8, 8, 20.
κομψός [3]. Oec. 8, 19. Adv. Cyr. 1, 3, 8.
κονιατός [4]. An. 4, 2, 22.
κοπροφόρος [4]. Comm. 3, 8, 6.
κόρη [3]. *manica* Hell. 2, 1, 8. dub.
κορυφαῖον [4]. Ven. 10, 2.
κόσμημα [3]. Cyr. 7, 3, 7.
κοσμητής [3]. Cyr. 8, 8, 20.
κουφαγωγός [2]. REq. 7, 10.
κόφινος [8]. Comm. 3, 8, 6.
κράδισος [1]. Poll. 6, 14. *βίκος, κράδισος, ὡς Ξενοφῶν, κεράμιον*. Coniecerunt *κέρας* legi oportere dixeruntque Xenophontis nomen ad *βίκος* referendum esse, coll. An. 1, 9, 25. ubi v. Dind. Heilandus ZAW. 1847. 77, 612. existimat legendum esse *βίκος κεράμιος, ὡς Ξ. κεράμιον*, coll. Poll. 7, 162. 6, 14.
κρανάινος [2]. REq. 12, 12. Al. *κρανέινος*.
κράνειος [3]. Ven. 10, 3. dub.
κρᾶσις [3]. Conv. 3, 1.
κράτος. Quod Grammaticus Bekk. An. 1, 337 (Favorinus, Suidas, Aelius Dionysius apud Cobetum Mn. 10, 67, Cramer. Anecd. Paris. 4, 92) syncopen Xenophonteam *ἀγκράτος* improbat, pro ea videri scriptum esse *ἀνὰ κράτος* dicit Lobeck. Pathol. 595. Hoc

saepias ita legitur, v. ann. REq. 8, 10. Dindorfius varia docet Thes. St. 4. 1932, a. Cyr. 5, 3, 12. Hell. 5, 3, 1. De vocibus κατὰ κράτος v. Born. Cyr. Schn. 1, 4, 23. Cobetus eas mutavit in ἀνὰ κράτος An. 1, 8, 19. n. Ag. 2, 3. n. Hell. 7, 2, 22. n. quae verbis ἐλαύνειν, φεύγειν, διώκειν, θεῖν addi solent, non mutavit Hell. 2, 1, 15. 19. 7, 1, 22. 28. An. 7, 7, 7. ubi de locis vi captis agitur. Optimi libri in Historia Gr. κατακράτος scriptum habent.

κρεάδιον [3]. Cyr. 1, 4, 13.

κρείττων ἔσται τοῦ ἐμὲ ἀνιᾶν Cyr. 5, 4, 36. i. q. δυνατὸς ἀνιᾶν.

κρεμαστός [7]. Oec. 8, 12.

κριθίασις [4]. REq. 4, 2.

κρισσός [3]. REq. 1, 5. dub.

κρόμμυον. v. ann. Conv. 4, 7. 8. Cf. An. 7, 1, 37.

κρότος [3]. An. 6, 1, 13.

κρύφα et κρυφῇ [3]. Conv. 5, 8 sq. n. Quod Antiatticista Bekk. An. 103, 33. dicit Κρυφῇ ἀντὶ τοῦ λάθρα, Ξεν. Συμπ. melius κρύβδην dicturum fuisse existimat Cobetus N. 627. Idem vero quod 633. restitui vult κρύφᾳ nihili esse docet Meinekius Philol. 1859. 14, 10 sq., Atticorum esse κρυφῇ et brevi ultima κρύφα, Doriensium κρυφᾷ. Vid. Krueg. Thuc. 1, 67, 2.

κρυφαῖος [7]. Hier. 10, 6.

κρυψίνους [8]. Cyr. 1, 6, 27. Ag.

κρώβυλος [3]. An. 5, 4, 13. [11, 5.

κτᾶσθαι comparare alicui aliquid Hier. 11, 13. Oec. 15, 1. dub. n. Cyr. 3, 3, 3. Opt. κεκτῇτο Ag. 9, 1. n. ubi olim κεκτῷτο.

κτείνειν. ἔκτεινον An. 2, 5, 32. Huius de verbi usu Thucydideo, ab oratoribus alieno v. Hertlein. Coniect. 2, 8. καίνειν et ipsum semel invenitur Cyr. 4, 2, 24. et fortasse 1, 4, 23. E compositis haec dicunt Atticorum propria esse: ἀποκτείνω ἀπέκτεινα ἀπέκτονα. κατακαίνω κατέκανον κατακέκονα. Verbi κατακτείνειν ne praesens quidem Cyr. 3, 1, 39. n. Hier. 6, 14. n. ferunt, usum poetis relinquunt. κατακτείναιμεν — κατακτείναντες An. 2, 5, 10. libri. κατακτανών 4, 8, 25. dub. Verbi ἀποκτείνειν perfectum ἀπεκτονέναι Hier. 2, 16. 3, 8. dub. An. 5, 7, 30. Hell. 7, 4, 24. κατακαίνειν autem verbi formae saepissime successerunt: praes. Cyr. 3, 3, 66. 4, 2, 31. 32. 39. 3, 5. dub. 5, 3, 1. 7, 1, 13. 36. 5, 31. An. 5, 7, 27. ubi libri κατακαίνοντες, boni aliquot κατακτείναντες, Dind. κατακανόντες. Hier. 6, 14. n. ubi libri κατακτείνειν scribendumque aut ἀποκτείνειν aut κατακαίνειν. aliisque locis incertae fidei; imperf. Cyr. 1, 4, 23. al.; fut. 4, 4, 7. dub.; perf. An. 7, 6, 36; aor. An. 1, 6, 2. 9, 6. 10, 7. 2, 5, 10. n. 3, 1, 2. 4, 2, 5. 8, 25. 6, 4, 46. 7, 6, 37. Cyr. 4, 1, 11. 3, 5. 5, 5, 31. 7, 1, 19. Ag. 2, 22. Hier. 7, 12, ubi libri κατέκτανε. Quorum tamen aoristi exemplorum omnium nullum est diversitate scripturae vacuum. Dindorfius iam ad Anab. ed. a. 1826. p. 180. vera videtur docuisse. Breitenbachius autem ad Ag. 2, 22. contra librorum auctoritatem nihil moliendum existimat, editorum inconstantiam vituperat. Ex quibus qui multos locos collegit Bornemannus De gem. Cyr. rec. 1, 23. Guelferbytano certe hoc tribuit, ut, ubi κατακαίνειν habeat, hoc in Cyropaedia scribendum dicat.

κτενίζειν [1]. coni. Schneideri RLac. 13, 8.

κτύπος [7]. Cyr. 7, 1, 35. 5, 28.
κύαθος [7]. Cyr. 1, 3, 9.
κυαμευτός [8]. Comm. 1, 2, 9.
κύαμος [3]. ib.
κυβερνήτης Vice-Admiral Hell. 1, 5, 11.
κυβερνητικός [3]. Comm. 3, 3, 9.
κυβευτής [3]. Hell. 6, 3, 16.
κυδρός [5]. [7]. Apol. 29. dub. REq. 10, 15. 16.
κυεῖν Ven. 5, 13. 7, 2. Cyr. 5, 4, 35. ubi de accentu v. Dind. et Thes. St. 4, 2070. Lob. Parall. 556.
κύκλιος [3]. Oec. 8, 20.
κύκλος moenia urbis significat Hell. 4, 4, 11. *τεῖχος* 5, 2, 4. adscriptum videbatur Schneidero, Dindorfio etiam 5. Non de toto circuitu dicitur An. 1, 5, 4. 4, 7, 2. 7, 1, 14. *κύκλῳ* c. gen. Cyr. 4, 5, 5. 8, 5, 11. *ἐν κύκλῳ* Cyr. 8, 5, 8. *κύκλῳ πάντῃ* An. 3, 1, 2. ubi v. Kr. *πάντοθεν κύκλον ποιησάμενοι* Cyr. 7, 1, 40. *κύκλῳ πάντα* Ag. 1, 32.
κυκλοτερής [3]. Hell. 4, 5, 6.
κυλινδεῖν Cobeto N. 454. 637. non videtur Xenophonteae aetatis esse: Atticos aut *κυλίνδειν* aut *καλινδεῖσθαι* dixisse existimat. Unde cum Dindorfio locos corrigit An. 4, 2, 3. n. 4. 20. sine libris. 7, 6. cum uno, qui optimus habetur, ubi *κυλίνδειν* reposuit, Conv. 8, 32. n. ubi *ἐγκαλινδεῖσθαι* ex Athenaeo. Formas *ἐκκυλισθέντας* Comm. 1, 2, 22. *ἐκκυλισθῇ* Ven. 8, 8. *κατακεκυλισμένοι* Cyr. 5, 3, 1. ad verbum *κυλίνδειν* refert Cob. 638, *κυλίειν* veteribus inauditum ratus. *καλινδεῖσθαι* in libris plurimis Cyr. 1, 4, 5, in optimis An. 5, 2, 21, apud Athenaeum Conv. 8, 32. Cf. ann. REq. 5, 3.
κυλίστρα [2]. REq. 5, 3. Al. *καλίστρα*.
κύμβαλον [3]. REq. 1, 3.
κυναγωγός [4]. Ven. 9, 2. [Dind.
κυνάριον [3]. Cyr. 8, 4, 20. ubi v.
κυνηγετεῖν [3]. REq. 5, 34.
κυνήποδες [4]. REq. 1, 4. 15.
κυνίδιον [3]. Oec. 13, 8. Cf. Dind. Cyr. 8, 4, 20.
κυνικός [2]. Cyr. 5, 2, 17.
κυνόδους [3]. REq. 6, 8.
κυνολογεῖν [2]. Conv. 4, 63.
κυνοῦχος [4]. Ven. 2, 9.
κυπαρίττινος [3]. An. 5, 3, 13.
κυφαγωγός [4]. REq. 7, 10.
κώθων [3]. Cyr. 1, 2, 8.
κωλῆ [4]. Ven. 5, 30. dub.
κώλυμα [3]. Cyr. 7, 5, 12.
κωλυτέον [8]. Hier. 8, 9.
κωλυτικός [3]. Comm. 4, 5, 7, loco Dindorfio suspecto, v. ed. Ox.
κωμάζειν [3]. Cyr. 7, 5, 15. [XII.
κωμήτης [3]. An. 4, 5, 24.
κωμῳδεῖν [3]. RAth. 2, 18.
κώνειον [3]. Hell. 2, 3, 56.
Κῶς, acc. *Κῶ* Hell. 1, 5, 1. Dind. *Κῶν*.

Λ.

λαβύραν [1]. Bekk. An. 106, 17. quod Dindorfius Conv. 8, 24. pro *λαμυρόν*, Cobetus N. 627. pro *γάννται* Conv. 8, 30. scriptum putat.
λάγιον [4]. Ven. 5, 13.
λαγχάνειν *ὕπνου* Cyr. 3, 1, 24. Hier. 6, 9. Quibus locis libri etiam *τυγχάνειν* habent. An. 3, 1, 11. Cob. 559.
λαγῶς. Nunc ita scribitur: *ὁ λαγῶς, τοῦ λαγῶ, τὸν λαγῶ, οἱ λαγῷ, τῶν λαγῶν, τοὺς λαγῶς*. In libris vero neque accentus neque terminatio ubique constat. Vid. Born. Cyr. Schn. 1, 6, 40. de

acc. sing. ann. Ven. 3, 3. de gen. plur. 10, 2. ubi libri *τῶν λαγωῶν*.
λαιμαργία [3]. Ag. 5, 1. dub.
Λακεδαιμόνιοι Peloponnesii, v. ann. Hell. 7, 4, 35.
λακτιςτής [8]. Comm. 3, 3, 4.
λαλεῖν [3]. Cyr. 1, 4, 12.
λαμβάνειν. *ἔλαβον τῆς ζώνης τὸν Ὀρόνταν* An. 1, 6, 10.
λαμπάς. *ἐν ταῖς λαμπάσι γυμνασιαρχούμενοι* Vect. 4, 52.
λαμπρῶς *aperte* Ven. 4, 5.
λαμυρῶς [8]. Conv. 8, 24. Cf. *λαβύραν*.
λανθάνειν ipsius participium verbo additum Cyr. 6, 4, 10. Hell. 3, 5, 19. *λανθάνειν περί τινος* Hier. 2, 5.
λαπαρός [3]. Ven. 5, 30. dub.
λάφυρα [7]. Hell. 5, 1, 24.
λαφυροπωλεῖν [8]. An. 6, 6, 38.
λαφυροπώλης [6]. RLac. 13, 11. al.
λάχος [5]. [7]. An. 5, 3, 10. 6, 3, 1. dub.
λεαίνειν [3]. Comm. 1, 4, 6. dub.
λέγειν. Aor. p. *ἐκλεχθῆναι* Comm. 3, 5, 2. dub. *συλλεχθῇ* Cyr. 4, 6, 12. *συλλεγῆναι* passim in Anabasi et Historia Graeca. De utriusque aoristi usu v. a Kuehnero et a me ad Comm. l. c. annotata. *ἐκλελέχθαι* Hell. 1, 6, 16. Cob. *ἐξειλέχθαι*. — *λέγειν* i. q. *ἀγγέλλειν* Hell. 2, 2, 3. de epistola 1, 1, 23. 5, 1, 32.
λεηλαςία [7]. Hier. 1, 36.
λεηλατεῖν [7]. Cyr. 1, 4, 17. al.
λεία i. q. *χρήματα* Hell. 1, 3, 2.
λείβεςθαι [7]. Cyr. 6, 4, 3.
λείπειν. An. 6, 6, 18. liber unus ex optimis aoristi coniunctivum habet *παραλείψω*, correctum scripserunt *παραλείπω*, verius nunc *παραλίπω*.
λειποψυχεῖν [3]. Hell. 5, 4, 58. Ibi nunc scriptum legitur *ἐλιποψύχησε* contra libros.
λειώδης [2]. REq. 9, 9. ubi libri Cureriani *λείῳ δεῖ*.
λεκάνιον [3]. Cyr. 1, 3, 4. ubi Dind. *λεκάρια*.
λεπτύνειν [8]. Conv. 2, 17.
λεύκαςπις [7]. Hell. 3, 2, 15.
λευκοθώραξ [4]. An. 1, 8, 9.
λέχριος [7]. Ven. 4, 3.
λεωργός [5]. [7]. Comm. 1, 3, 9.
λῄζεςθαι attica forma, *ληίζεσθαι*, ut *κληίζειν*, *χρηίζειν* ionica, Bissch. Ann. ad An. 60. Dind. An. Ox. IX. Unde etiam contra libros correcta scriptura, veluti An. 5, 1, 9. Cyr. 3, 2, 1. Repugnant Scheib. Lys. LI. Krueg. et Class. Thuc. 1, 5, 2. al. — De significatione vocabuli *ληστής* v. ann. Hell. 4, 8, 35.
λήθειν [7]. Conv. 4, 48. Ag. 6, 5. Oec. 7, 31.
ληίς [7]. RLac. 13, 11.
λῆρος [3]. An. 7, 7, 41. ubi de addita praepositione *πρός* cf. Arist. Lysistr. 860.
ληςτήριον [3]. Hell. 5, 4, 42.
λιγυρός [7]. Ven. 4, 1.
λιθίνως [4]. Conv. 4, 24. dub.
λιθοδόμος [2]. Cyr. 3, 2, 11. Ibi nunc contra libros scriptum est *λιθοτόμοι*.
λιθοτομία [3]. Hell. 1, 2, 14.
λιθώδης [3]. REq. 4, 4.
λίνος [2]. Ven. 10, 2.
λιπαρητέον [4]. Apol. 23.
λιτανεύειν [7]. Hell. 2, 4, 26.
λιτός [3]. Epist. e Stob. 1, 8.
λίχνος [3]. Comm. 1, 2, 2.
λογοποιεῖν [3]. Cyr. 2, 2, 13.
λογοποιός [2]. Cyr. 8, 5, 28.
λόγος vel *λόγοι verba inania* Hell. 4, 8, 15. dub. *λόγον διδόναι*, loquendi potestatem dare, 1, 1, 28. 5, 2, 20. *λόγῳ καὶ ἔργῳ*, v. ann. Cyr. 4, 1, 2.
λόγχη [7]. Hell. 7, 5, 20. al.
λογχοφόρος [7]. Cyr. 2, 1, 5.
λοιδορία [3]. Hier. 1, 14.
λοῦςθαι. Scribi nunc solet *λοῦται* Cyr. 1, 3, 11. *λούμενοι* Comm.

3, 13, 3, ut est in aliquot libris, *λουμένους* Hell. 7, 2, 22. n. *ἐλοῦντο* Cyr. 4, 5, 4. non sine libris. Quorum tamen inconstantia effecit, ut Bornemannus Cyr. 1, 3, 11. ed. Goth. et Kuehnerus Comm. l. c. plenioribus formis usum Xenophontem esse iudicarent. Quas Lobeckius Phryn. 189. ut vestigia gliscentis labis in Xenophontis aetatem incidere dicit. Idem atque illi sentiunt Breit. Hell. l. c. et qui de Heilandi Quaest. de dial. Xen. censuram fecit ZGW. 1844, 1008. Contractas formas ubique postulant Cob. N. 341. et Dind. Thes. St. 5, 397, d.

λουτροχόος [7]. Cyr. 8, 8, 20.

λουτρών [3]. RAth. 2, 10.

λόχος. *λόχοι ὄρθιοι* quid sint, exponunt Ruestovius et Koechly Gr. Kriegsw. 155. Vollbr. ed. Anab. 17 sqq. et NJbb. 1856. 74, 250 sqq., Wahner. ib. 85, 862 sqq., Haas. Encycl. Hal. 3, 21, 422 sq. Vid. ann. An. 4, 2,

λύγξ [3]. Ven. 11, 1. [11. 3, 17.

λύειν [7]. i. q. *λυσιτελεῖν* An. 3, 4, 36. dub. *λύειν μισθόν* Ag. 2, 31.

λύκος suspectus An. 2, 2, 9.

λυκοῦν [8]. Cyr. 8, 3, 41.

λυμαντήρ [4]. Hier. 3, 3.

λυμεών [7]. Hier. 6, 6.

λύμη [7]. Oec. 5, 6.

λυπητέον [4]. Apol. 27.

λυσιτελούντως [3]. Oec. 20, 21.

λυτικός [2]. Comm. 4, 5, 7.

λύτρον [3]. Hell. 7, 2, 16.

λύττα [3]. An. 5, 7, 26.

λωβᾶσθαι [7]. RAth. 2, 13.

λῷον [7]. An. 3, 1, 7. al.

λωποδυτεῖν [3]. Comm. 1, 2, 62.

λωφᾶν [3]. An. 4, 7, 6.

M.

μά. Comm. 4, 6, 10. n. sunt qui pro *νὴ Δία* scribi iubeant *μὰ Δία*. Vid. Kuehn. 1, 4, 9. *μὰ τὸν Δία οὐ μὲν δή* Conv. 4, 3. n. V. Schneid. Cyr. 6, 3, 10. ubi quae damnatur *γέ* particula similiter est Oec. 13, 5.

μάγαδις [6]. An. 7, 3, 32. dub. n. ubi *μαγαδίδι* Mein. C. Gr. 3, 179.

μάγειρος [2]. Cyr. 2, 2, 2. 4.

μᾶζα nunc scribitur Cyr. 1, 2, 11. 6, 2, 28. V. Lob. Parall. 1, 405.

μάθημα iniuria suspectum Ven. 7, 10.

μαίνειν [2]. Hell. 3, 4, 8. — *μαινόμενος τῇ τόλμῃ* Cyr. 1, 4, 24.

μακαριστός Comm. 2, 1, 33. An. 1, 9, 6. Cyr. 7, 2, 6. 27. dub. Hier. 11, 15. e coni. Schaeferi.

μακροδρόμος [4]. Ven. 5, 21.

μακρολογεῖν [3]. Hell. 4, 1, 13.

μακρός. Laconicum *μάσσων* RLac. 12, 5. e coni. Heinrichii. Cyr. 2, 4, 27. dub. Quae apud Suidam s. v. sunt Cyprianus in libro de Hellenicis scripto 40. etiamnunc negat apud Xenophontem legi. Ionicum *μήκιστος* Ag. 10, 4. *τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου αἰῶνος*. 11, 15. Cyr. 4, 5, 28. *μήκιστον* adv. Alibi *μακρότερος* et *μακρότατος*.

μάκτρα [3]. Oec. 9, 7.

μάλα substantivis praepositum: *μάλ' εὐημερίας οὔσης* Hell. 2, 4, 2. 5, 4, 14. *μάλα στρατηγὸν νομιζόμενον* 6, 2, 39. 3, 3, 3. *μάλα συμφορὰν τοῦτο ἡγούμεθα* Cyr. 4, 2, 5. Vid. Adv. Traiectum *μάλα ἀνδράσιν ἀλκίμοις* Hell. 6, 2, 37. 4, 5, 1. 8, 31. De *μᾶλλον* ad comparativum addito v. Kuehn. Comm. 3, 13, 5. Postpositum Cyr. 2, 4, 10. dub. 2,

3, 12. n. 5, 5, 4. *μάλιστα* cum numerali An. 5, 4, 12. 6, 4, 3. Cyr. 6, 1, 52. Hell. 5, 2, 31. *μάλιστα τῶν ἀνθρώπων* RLac. 10, 3. dub. ubi nunc *μάλιστ' ἀνθρώπων*. Hell. 3, 1, 10. *τοῖς δυναμένοις μάλιστα* Cob. et Dind. usitatum *μέγιστον* malunt. [33.

μαλακίζεcθαι Cyr. 4, 2, 21. Apol.

μαλκίειν [1]. coni. Cobeti Ven. 5, 2. ubi vulg. *μαλακιῶσαι*. De illo verbo v. Dem. Phil. 120, 7. apud Harpocrationem. Lob. Phr. 82. Funkh. Obss. in Dem. Phil. 3 (Isen. 1841) 8. Engelh. Ann. Dem. 42. [6, 3, 27.

μαλακύνεcθαι [8]. Cyr. 3, 2, 5. Dub.

μάλη [3]. Hell. 2, 3, 23.

μανδραγόραc [3]. Conv. 2, 24.

μανθάνειν c. gen. RLac. 11, 6. Haas.

μανικόc [3]. Hipp. 1, 12. Dub. Ag. 5, 4. Adv. Ven. 3, 5.

μανιώδηc [7]. Comm. 4, 1, 3.

μανόc Ven. 6, 15. *μανότατος* 5, 4. *μανότερος* Cyr. 7, 5, 6. Dub. 1, 4, 4. Ag. 5, 4.

μαντευτόc [3]. An. 6, 1, 22.

μάρcιποc [3]. An. 4, 3, 11.

μαρτυρία [2]. Cyr. 1, 2, 16.

μαcθόc [2]. An. 1, 4, 17.

μαcτεύειν [5]. [7]. Oec. 5, 13. al. Conv. 4, 27. dub. In encomio *μαστεύειν* Ag. 1, 24. quod in Hist. gr. 3, 4, 15. est *ζητεῖν*.

μαcτευτήc [4]. Oec. 8, 13.

μαcτροπεία [8]. Conv. 3, 10.

μαcχάλη [3]. REq. 12, 5.

μάττειν Oec. 10, 11. Cyr. 8, 2, 6. 6, 2, 28. dub.

μαχαίριον [3]. An. 4, 7, 16.

μάχεcθαι. Futurum *μαχεῖσθαι* An. 7, 1, 18. ac saepius. Damnandum *μαχήσονται* Cyr. 4, 1, 18.

μέγαc. *μέγα* ut adverbium praepositum adiectivis: *μέγα εὐδαίμων* Cyr. 5, 1, 28. participiis: *μέγα λυπουμένους* 3, 1, 27. Vid. Lob. Pathol. 1, 568. Cf. Hier. 1, 8. Nec dissimilia *μεγάλα βεβλάφθαι* Cyr. 5, 3, 30. *μέγιστα βλάψαι* Oec. 21, 10. *ἄνδρα μέγα δυνάμενον* Cyr. 8, 7, 15. *τοῖς μέγιστα δυναμένοις* An. 2, 6, 21. dub. n. *οἱ μέγιστον δυνάμενοι* 7, 6, 37. ubi deteriores *τὸ μέγιστον*. Vid. *Μάλα*. *τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν* Cyr. 6, 4, 5. — *τὸ ὄνομα μέγιστον ηὔξητο* Cyr. 4, 2, 3. cf. *τοὔνομα μεῖζον ἀφίξεσθαι* An. 6, 1, 20. — *πρὸς φιλίαν μέγα ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι* Comm. 2, 3, 4. *μέγα τοῦτο γενέσθαι εἰς τὸ ἐπιρρῶσαι* Hell. 7, 5, 6. Hipp. 1, 24. — *μεγάλως* quum alias tum RLac. 4, 6. dub. n. idemque Ag. 11, 16. n. Reuchl. habet pro *μεγαλείως*. *μειζόνως* Ven. 13, 3. An. 6, 1, 20. dub. Cyr. 2, 1, 13. dub. n. *μεγίστως τιμῆσαι* Oec. 21, 10. dub. n.

μεγάλαυχοc [7]. Ag. 8, 1.

μεγαλήγοροc [3]. Cyr. 7, 1, 17.

μεγαλογνωμοcύνη [4]. Ag. 8, 3.

μεγαλοφρονεῖν [2]. Hell. 6, 2, 39. n. Verbum ab usu antiquiorum scriptorum atticorum alienum dicunt Lobeckius, Cobetus, alii.

μεγαλοφρόνωc [3]. Hell. 4, 5, 6.

μεγαλόφρων coni. Cobeti Comm. 3, 5, 3. Dindorfii RLac. 12, 5.

μεγαλοψυχία [3]. Hell. 6, 1, 9.

μεθημερινόc [3]. RLac. 12, 2.

μεθορμίζειν [3]. Hell. 2, 1, 25. dub.

μειδιᾶν [1]. Hermogenis Rhet. 2, 4. (3, 318. Walz.). V. Comm. de fragm. 3. p. 297. ann. Ven. 3, 7.

μειονεξία [4]. Cyr. 2, 1, 25.

μειρακιοῦcθαι [8]. RLac. 3, 1. dub.

μείωμα [4]. An. 5, 8, 1.

μελανία [8]. An. 1, 8, 8.

μέλει. *ὅσοις τὸ πλεονεκτεῖν ἔμελεν* Hell. 2, 4, 10. dub. *μέλει* cum *περί* Hier. 9, 10. Cyr. 4, 5, 17. 5, 3, 23. 7, 1, 20. Comm. 3, 6,

10. Impersonaliter cum dativo dici Oec. 2, 17. Comm. l. c., perfectum non dici personaliter ut praesens Dindorf. Hipp. 7, 14. demonstrat.

μελετηρός [8]. An. 1, 9, 5.

μέλι [3]. Hell. 5, 3, 19.

μελίνη. Quod Harpocratio, Photius, Suidas vocabulum genere masculino apud Xenophontem Anab. I. inveniri dicunt, nunc non invenitur. V. Dind. An. 1, 2, 22.

μέλλειν. Quod dicunt aoristum cunctandi significatione esse *ἐμέλλησα* (Buttm. gr. 1, 324. Kuehn. 1, 84) certe Xenophonteis exemplis comprobari videtur, Hell. 3, 2, 10. secundum libros optimos. 4, 1, 18. 5, 4, 65. dub. 7, 4, 16. 26. dub. Cyr. 1, 3, 15. n. 3, 1, 34. Ag. 2, 6. Idem vero tempus ut alibi ita etiam Cyr. 6, 1, 40. (*μελλήσαντα*) vim exspectati effectus vel necessitatis habet. Vid. Born. Cyr. Schn. 1, 3, 15. Popp. Thuc. 3, 55. — Passivum semel legitur An. 3, 1, 47. *ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα.* — Loci, in quibus est optativus verbi cum *εἰ*, sequente potissimum in apodosi necessitatis significatione, Hell. 4, 8, 5. Comm. 2, 6, 14. An. 3, 3, 16. coll. 5, 6, 12. Hier. 8, 9. Oec. 12, 5, pene omnes incerti sunt et indicativum flagitare videntur. — Coniuncti cum *μέλλειν* infinitivi aoristi incerta exempla sunt Comm. 2, 6, 14. 7, 10.

μεμελετηκότως [2]. Hipp. 7, 14.

μέμφεσθαί *τί τινι* quum sit alicui aliquid crimini dare, RAth. 3, 1. *Ἀθηναίους* in dativum mutari vult Hertleinius.

μέν omissum ubi concinnitas orationis videtur addi iubere, veluti in brevioribus enuntiatis. *Ἀγησίλαος μικρῷ, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε* Hell. 4, 5, 4. dub. 4, 3. *ἐνταῦθα ἦν ὄρος μέγα, προσβατὸν δέ* An. 4, 8, 9. 6, 2. n. Cyr. 2, 1, 9. dub. Hell. 3, 3, 1; etiam ubi vera oppositio est, Comm. 1, 3, 15, loco suspecto, ubi v. Kuehn., An. 3, 4, 7. Conv. 8, 1. dub. Cyr. 1, 6, 20. n.; in anaphora, maxime ubi sequitur *δὲ καί*, v. Kuehn. Comm. 1, 1, 1. 2, 8, 5. An. 3, 2, 23. Hell. 6, 5, 34. Oec. 15, 1; ad *πολύς* ib. 11, 11. Cyr. 4, 3, 21. An. 5, 6, 9; denique ubi ne addi quidem recte potest, maxime ubi *δέ* aut correctionis aut supplementi caussa dicitur, nondum in antecedentibus oppositione cogitata, An. 3, 4, 41. 7, 3, 36. Cyr. 3, 2, 12. 5, 2, 5. 4, 5, 46. 6, 3, 5. 9. Hier. 1, 18. *πρῶτον — ἔπειτα δέ.* An. 5, 4, 31, ubi duplex *δέ*; vel sine ulla oppositionis notione, Hell. 1, 4, 19. Cyr. 1, 5, 2. 4, 6, 3, vel ubi pars enuntiati per *μέν* inferendi cogitatione addenda est, An. 2, 3, 10. — *μέν* additum non sequente *δέ* particula ad pronomen personale, ubi levis est oppositio aut cogitatione addenda, ad *ἐγώ*: *ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα* Cyr. 2, 2, 10. 1, 4, 12. 4, 2, 45. An. 7, 6, 10. dub. 7, 16. Hell. 4, 1, 7. ac saepius. *ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ* Cyr. 6, 1, 10. al. *οἶμαι μέν* Comm. 3, 5, 9. *ἐμὲ μέν* Conv. 2, 20; ad *σύ* Cyr. 4, 5, 17; ad ipsum nomen, *Κῦρος* Oec. 4, 17; in structurae aliqua neglectione, Comm. 1, 2, 2. 3, 12, 1. dub.; *πρῶτον μέν* 2, 6, 1. Hell. 3, 4, 9. 6, 3, 15. 4, 20. Ag. 5, 6. Hier. 3, 7. Suspectum propterea Comm. 4, 3, 17. Hell. 3, 1, 5. delendum 1, 4, 16. duplex Comm.

4, 6, 12. dub. Hell. 2, 3, 44. dub. RLac. 7, 2. immutata deinde verborum structura Oec. 6, 2. n. traiectum Comm. 1, 6, 11. dub., v. Br. Hell. 3, 4, 23. 5, 11. 1, 4, 4. etiam in anaphora, v. id. 5, 1, 33. dub. post praepositionem Comm. 3, 1, 8. 2, 2, 2. *μὲν — δέ* paratacticae particulae, ubi *μέν* videatur secundaria debere esse, v. ann. Comm. 1, 6, 5. — *μὲν οὖν* ubi al. *μέν*, post *μάλιστα* Hell. 5, 3, 7. 4, 55. REq. 6, 14. — De particulis *μὲν δή* cf. Kuehn. Comm. 1, 2, 62. Br. Hier. 7, 11. — *μὲν — καί* An. 1, 10, 16.

μένειν i. q. *παραμένειν* de servis Comm. 1, 6, 2. Oec. 5, 16. Hell. 3, 2, 17. i. q. *ἐμμένειν* An. 5, 4, [11.

μενετέον [3]. Hell. 3, 2, 9.

μένος [5]. [7]. Cyr. 3, 3, 61. al.

μέντοι non est i. q. *μέν*, ut quidam volunt esse Comm. 2, 10, 4. 4, 7, 4. Baeuml. Partt. 249. Dubium certe pro *μέν* positum Comm. 2, 1, 12. An. 6, 6, 36, ut Hell. 3, 2, 7. *μέντοι γε* An. 2, 4, 14. dub. Comm. 3, 9, 6. Cyr. 1, 6, 8. 5, 5, 11. dub. V. Dind. Cyr. 1, 6, 8. Comm. 1, 2, 3. *καὶ — μέντοι* Hell. 3, 1, 22. dub.; de particulis *καὶ μέντοι* et *ἀλλὰ μέντοι* v. Riekher. NJbb. 85, 486 sq. *ὅμως μέντοι* Hell. 5, 3, 19. 4, 51. *μέντοι — ὅμως* An. 2, 4, [23. n.

μερίζειν [2]. An. 5, 1, 9.

τὸ μέρος Hell. 6, 1, 1. 4, 6, 3. de exercitus parte sociis imperata, quod *τὸ σύνταγμα* 3, 4, 2. 5, 2, 20. vel *ἡ σύνταξις* 5, 2, 37. De articulo v. ann. Cyr. 2, 1, 6. An. 7, 7, 35. *ἐγὼ ἐν τῷ μέρει*, quod ad me attinet, ich meines Theils, Cyr. 6, 1, 11. Saepius *ἐν μέρει* dicitur, *vicissim*, aliquoties *κατὰ μέρος*. — *εἰς τὸ κρατεῖν οὐδὲν μέγα μέρος συμβάλλεσθαι* Cyr. 6, 1, 28. dub. n. — *μέρος τι τῆς εὐταξίας* An. 1, 5, 8. ubi sunt qui *μέρος* damnent.

μεσεγγύημα [1]. Poll. 8, 28. Vid. Comm. de fragm. 2.

μεσόγεια An. 6, 2, 19. n. 3, 10. al. Libri solent *αι* habere.

μεσόλευκος [8]. Cyr. 8, 3, 14.

μέσον *ἡμέρας* An. 1, 8, 8. *διὰ μέσου τῆς πόλεως* 2, 23. 4, 4. *ἐν μέσῳ νυκτός* Cyr. 5, 3, 52. *ἔξω μέσου ἡμέρας* 4, 4, 1. *ἐν μέσῳ τῷ θέρει καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἡμέρᾳ* Oec. 16, 14. Quod olim improbabatur. Vid. Lob. Phr. 53 sq. *πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης* An. 1, 2, 17. In locutionibus *περὶ μέσας νύκτας* An. 1, 7, 1. 7, 8, 12. n. ubi v. Kr. et *ἀμφὶ μέσας νύκτας* 2, 2, 8. 7, 3, 40. Cyr. 4, 5, 13. Xenophon non addit articulum ut alii. *ἐν μέσῳ in promtu*, Cyr. 4, 5, 49. Cf. Oec. 5, 7.

μεσοτομεῖν [3]. Oec. 18, 2.

μέσως [2]. Hipp. 2, 3.

μετά *τινος γενέσθαι* Hell. 4, 8, 16. *μετά τινος μάχεσθαι* [6]. RLac. 11, 7. *οἱ ἥλικες, μεθ' ὧνπερ ἐλαχίστη αἰδὼς παραγίγνεται* [7]. ib. 5, 5.

μεταβιβάζειν [3]. Hell. 1, 6, 19.

μετάγειν [3]. Cyr. 7, 4, 8: converso itinere sequi exercitum.

μεταγράφειν [3]. Hell. 6, 3, 19.

μεταδετέον [4]. REq. 4, 4.

μετάδοσις [8]. Cyr. 8, 2, 2.

μεταδοτέον [3]. Cyr. 7, 5, 79.

μεταζευγνύναι [4]. Cyr. 6, 3, 21.

μεταλλαγή [3]. Hell. 7, 4, 10.

μετάλλαξις [3]. Ven. 4, 4. Cyr. 6, 2, 29. dub.

μετανάστασις [3]. Comm. 3, 5, 12.

μετανοεῖν *μὴ οὐ* c. coni. Cyr. 1, 1, 3.

μετάνοια [3]. Epist. e Stob. 1, 7.

μεταπείθειν [3]. Hell. 7, 1, 15.

μετασκευάζειν [3]. Cyr. 6, 2, 8.

μετάστασις [3]. Hell. 1, 4, 16.

μετατάττειν [3]. Cyr. 6, 1, 43.

μεταφέρειν [3]. Cyr. 1, 6, 39. Vid. Comm. de fragm. 3.

μετέρχεσθαι [3]. Cyr. 6, 3, 1.

μετέχειν *τινί τινος* Hell. 2, 4, 20. dub. Cf. An. 7, 8, 17. *μετέχειν τῶν πραγμάτων* Hell. 3, 3, 18. *τῆς πόλεως* REq. 2, 1.

μετοικία [3]. Vect. 2, 7.

μετοίκιον [3]. Vect. 2, 1.

μετοικοφύλαξ [4]. Vect. 2, 7.

μετοπωρινός [3]. Oec. 17, 2.

μετουσία [3]. Cyr. 8, 5, 23.

μέτρησις [3]. Comm. 4, 7, 2.

μετριοπότης [4]. Apol. 19.

μέτριος. *τὸ μέτριον ἀποκοιμᾶσθαι* Cyr. 2, 4, 26. quod 22. est *ἀποκ. ὅσον μέτριον.*

μετριότης [3]. Cyr. 5, 2, 17.

μέχρι. Quod Atticistae de hellenica forma *μέχρις* praecipiunt Xenophontis exemplis comprobari videtur. Vid. ann. Comm. 4, 7, 2. Sigma tuentur Born. et Kuehn. An. 1, 4, 13. Br. Hell. 1, 1, 27. Cf. Lob. Phr. 14 sq. Pathol. 2, 210; abiicit Dindorfius. *μέχρι ποῖ* Hell. 4, 7, 5. *μέχρι πόρρω τῆς ἡμέρας* 7, 2, 19.

μή interrogans cum coniunctivo dubitationis Oec. 4, 4, n. cum optativo, qui potentialis habetur, 19, 16. n. cum imp. aor., v. Hertl. Cyr. 7, 5, 43. Cf. Imperat. *μή — μηδέ* Cyr. 8, 1, 42. n. *μήτι* 2, 3, 24. n.

μηδαμόθεν [3]. Cyr. 8, 7, 14.

μηδαμοῖ [4]. RLac. 3, 4. V. ann. An. 6, 3, 16.

μηδαμοῦ [3]. Comm. 1, 2, 52.

μηδίζειν [3]. Hell. 3, 1, 6. Deest apud Stephanum. [3, 4, 8.

μηνιᾶν [1]. coni. Leonclavii Hell.

μηνοειδής [3]. Hell. 4, 3, 10. Coni. Buttmanni An. 5, 2, 13.

μηριαία vox Xenophontea.

μηχανᾶσθαι *ὅπως* Comm. 3, 11, 9.

μηχανεύεσθαι [2]. Cyr. 4, 5, 49.

μηχανητέον [3]. Hipp. 5, 11.

μηχανητικός [4]. Hipp. 5, 2. Hell. 3, 1, 8. dub.

μιαιφόνος [7]. Cyr. 8, 7, 17. al.

μιαρία [3]. Hell. 7, 3, 6.

μιαρός [3]. Cyr. 1, 3, 11.

μιγνύναι. Anab. 6, 3, 24. n. Popp. Dind. Vollbr. Br. *συμμίξαι*, Born. Kr. Kuehn. Cob. Hertl. Matth. Rehd. *συμμῖξαι* scripserunt, prioremque scripturam Dindorfius nunc etiam Hell. 1, 3, 7. 4, 8, 38. 5, 1, 26. al. retinuit, quamquam librorum antiquorum et inscriptionum scriptura per *ει* vocalem produci demonstrat, secutus ille tamen grammaticorum quorumdam praeceptum de littera *ι* ante *ξ* nunquam nisi per augmentum producta. Vid. Thes. St. s. v. et *Φοῖνιξ.* [24.

Μίθρης [5]. Cyr. 7, 5, 53. Oec. 4,

μικρολογεῖσθαι [3]. Hell. 3, 1, 26.

μικροπολίτης [3]. Hell. 2, 2, 10.

μικροπρεπής [1]. Poll. 4, 14.

μίμημα [2]. Comm. 3, 10, 5.

μιμητέος [3]. Comm. 3, 10, 8. 5.

μιμητής [3]. Comm. 1, 6, 3. [dub.

μιμνήσκεσθαι. An. 1, 7, 5. vulg. *μέμνοιο*, Schn. Kr. al. *μεμνῷο*, Cob. Dind. Rehd. *μεμνῇο*. Cyr. 1, 6, 3. *μεμνῷτο* Schneid. et qui secuti sunt, *μεμνῇτο* Dind., ed. Ox. XI, Cob. N. 224. Lob. Pathol. 1, 425. *μεμνῆσθαι* c. inf. An. 3, 2, 39. Conv. 4, 20. Oec. 8, 21. Ven. 10, 15. Cyr. 8, 6, 6. sequente *ὡς* c. inf. fut. An. 7, 5, 8. dub.

μιξοβάρβαρος [3]. Hell. 2, 1, 15.

μισέλλην [3]. Ag. 2, 31.

μισητέος [3]. Conv. 8, 20.

μισθοδοσία [3]. An. 2, 5, 22.

μισθοδότης [3]. An. 1, 3, 9.

ἐν μισθῷ Conv. 4, 4. dub.

μισθοφορεῖσθαι Vect. 3, 5. dub.

μισθοφορία [2]. RAth. 1, 3. dub. Negat Cobetus 741. Xenophonteae vocabulum aetatis esse.

Vid. Dind. Magis dubii loci An. 5, 6, 26. 7, 1, 3. Scribitur nunc *μισθοφορά*. [4, 4.

μισθωτός [1]. coni. Aem. Porti Conv.

μισόδημος [3]. Hell. 2, 3, 47.

μισόθηρος [4]. Ven. 3, 9.

μισοπέρσης [4]. Ag. 7, 7.

μῖσος [3]. Hell. 3, 5, 2.

μισόχρηστος [8]. Hell. 2, 3, 47.

μνημεῖον. Ubi de sepulcro agitur, Xenophon vocabulo *μνῆμα* uti solet. Hell. 3, 2, 15. unus liber e melioribus post *μνημάτων* praebet *μνήματα*, idem vero 6, 4, 7. altero loco *μνημεῖον* pro

μνήμων [7]. Ag. 11, 13. [*μνῆμα*.

μνηστεύειν *γυναῖκα λαβεῖν* [3]. Hell. 6, 4, 37. dub.

μνηστήρ [5]. [7]. Cyr. 8, 4, 15.

μόγις [2]. improbatum Popponi Cyr. XXXIII, Kuehnero Comm. 1, 3, 13, Dindorfio Thes. St. 5, 1128, d. nunc ne ubi in bonis quidem libris est retinetur, ut An. 4, 8, 28, nedum ubi in deterioribus, 3, 4, 48. 5, 8, 14.

μοιχᾶν *τὴν θάλατταν* [8]. Hell. 1,

μολεῖν [5]. [7]. An. 7, 1, 33. [6, 16.

μολυβδίς [3]. An. 3, 3, 17.

μόλυβδος [3]. An. 3, 4, 17. In utroque vocabulo libri litteram *ι* praeferunt. [RLac. 11, 4.

μόναρχος [1]. Suid. *Μορῶν* ad

μοναχῇ [3]. An. 4, 4, 18. e Suida, libri *μοναχή*.

μόνιππος [3]. Cyr. 6, 4, 1.

μονοειδής [2]. An. 5, 2, 13.

μονόκροτος [8]. Hell. 2, 1, 28.

μονόξυλος [3]. An. 5, 4, 11.

μόνος. *μόνον* ad *ἀρκεῖν*, praesertim ubi negatio est, addi solet, saepe transpositum et ad infinitivum proximum vel aliud vocabulum pertinens. Vid. ann. Comm. 1, 1, 15. Born. Cyr. 8, 8, 16. Br. Hell. 3, 2, 21. — *μόνον* ut *tantum* saepe omissum videtur et cogitatione addendum, maxime in oppositione, post *ἀλλά* Comm. 3, 13, 6. An. 1, 4, 18. 3, 2, 13. 6, 2, 2. post *δέ* 2, 5, 35. — *οὕτως μόνως* Cyr. 3, 2, 23. 1, 4, 24. dub. Comm. 1, 5, 5. dub. — *κατὰ μόνας* Comm. 3, 7, 4. Lob. Path. 1, 600.

μονοσιτεῖν [8]. Cyr. 8, 8, 9.

μόρα [6]. Sex morae apud Lacedaemonios, RLac. 11, 4. ubi v. ann. et ad Hell. 6, 4, 17. Numerus militum varius, quingenos tempore belli Thebani Diodorus 15, 32. dicit fuisse. Vid. Haas. RLac. p. 201 sqq.

μόριον [3]. Cyr. 5, 4, 20.

μορμολύττεσθαι [3]. Conv. 4, 27.

μορμών [7]. Hell. 4, 4, 17.

μόρος [2]. Ag. 2, 6.

μορφάζειν [8]. Conv. 6, 4. n.

μόσσυν [3]. An. 5, 4, 26. *μόσσυνι* — *μοσσύνοις*.

μοχθεῖν *τι* Ven. 12, 15. *τἆλλα πάντα* Comm. 2, 1, 17. *πολλά* An. 6, 6, 31. *περιττὸν πόνον* Oec. 18, 2. V. Krueg. Thuc. 1, 70, 5.

μοχθηρία [3]. Apol. 30.

μόχθος [7]. Conv. 2, 4. 8, 40.

μύειν [3]. Cyr. 8, 3, 27. dub.

μυθολογεῖν [3]. Conv. 8, 28.

μῦθος [3]. Epist. e Stob. 1, 6.

μυῖα [3]. Comm. 3, 11, 5.

μύλος [2]. An. 1, 5, 5.

μύνη [1]. coni. Fr. Porti Hell. 4, 7, 2.

μυριόλεκτος [8]. Hell. 5, 2, 17.

μυριοπλάσιος [8]. Oec. 8, 22.

μυριοστός [3]. Cyr. 2, 3, 6.

μυριοστύς [4]. Cyr. 6, 3, 20.

μυροπώλης [3]. Conv. 2, 4.

μῦς [2]. Ven. 5, 30.

μυσάττεσθαι [3]. Cyr. 1, 3, 5.

μύστης [3]. Hell. 2, 4, 20.

Μυτιλήνη. Libri *Μιτυλήνη* et *Μιτυληναῖοι* scriptum praebere solent. De illa scriptura unice vera vid. Guil. Herbst. Der Abfall Mytilene's, Col. Agr. 1861. p. 3.

μυχός [7]. An. 4, 1, 7. Coni. Tittmanni 3, 4, 25.
μύωψ [3]. REq. 8, 5.
μωραίνειν [3]. Comm. 1, 1, 11.
μῶρος. Librorum scriptura *μωρός* est. Sed v. Dind. An. 7, 6, 21. Comm. 1, 2, 9. n. 3, 13. al.

Meleti duo, v. praef. ad Comm. 6. ann. ad Hell. 2, 3, 39. 4, 36.
Meno, v. praef. ad Conv. 4.
Modi variati in oratione suspensa de rebus diversis Hell. 3, 5, 23. de iisdem 25. An. 1, 10, 5. ubi vid. Kuehn. et ad 2, 1, 3. Optativum sequitur indicativus An. 1, 10, 5. 4, 5, 10. 28. Cyr. 3, 2, 25. indicativum optativus An. 2, 1, 2. 2, 15. 3, 3, 12. 5, 13. Optativus, indicativus, optativus Hell. 4, 8, 31.

N.

ν ἐφελκυστικόν. V. Lob. Pathol. gr. serm. 2, 185 sqq.: Additur vel abiicitur etiam in fine capitum sequente in proximis aut vocali aut consona. Cf. Hell. 4, 4. 6, 2. Comm. 2, 7. 4, 4. — Hell. 3, 2. 6, 4. Comm. 3, 4. extr. ubi v. an. Subiicitur extremis libris, veluti Hell. 1. Subrepit in interrogatione pausae nomine defensum Comm. 3, 10, 4. In laxiore cohaerentia interpunctione declaratur, ut Hell. 4, 2, 8. 5, 1, 30. Temere omittitur ante vocalem, temere additur ante consonam, v. Born. Conv. p. 234. Cf. ann. Comm. 3, 12, 6. Voemel. De *ν* et *σ* adductis literis, Francof. a. M. 1853. p. [3 sqq.
νᾶμα [7]. Ven. 5, 34.
ναρθηκοφόρος [3]. Cyr. 2, 3, 20. ubi alterum exemplum dubium.
ναυαγεῖν [3]. Cyr. 3, 1, 24.
ναυάγιον [3]. Hell. 1, 7, 29. De his et naufragis v. ann. 1, 7, 4.
ναυκληρεῖν [3]. RLac. 7, 1.
ναυκρατεῖν [4]. Hell. 6, 2, 8.
ναῦλον [3]. An. 5, 1, 12.
ναυπηγός [3]. RAth. 1, 2.
ναῦς. *νηῶν* ionicum libri habent Hell. 1, 1, 36, nunc correctum ut in optimis est *νεῶν* An. 7, 5, 12. al.
ναυσίπορος [7]. An. 2, 2, 3.
ναύσταθμος [2]. An. 5, 1, 12.
ναυτιλία [3]. Comm. 4, 2, 32.
νεαλής [3]. Cyr. 8, 6, 17.
νεανιεύεσθαι [2]. Cyr. 1, 2, 15.
νεανισκεύεσθαι [8]. ib. Vid. Ianson. De demin. in *ισκος* cadentibus, Thorun. 1856, 8. *νεανίσκος* Hell. 3, 3, 5. al. *νεανικός*.
νεατός [4]. Oec. 7, 20. De accentu v. Dind. Thes. St.
νέεσθαι [7]. Cyr. 4, 1, 11.
νεῖκος [7]. Ven. 1, 17.
νεῖν, *accumulare*, [3]. An. 6, 4, 27.
νειοποιεῖν [4]. Oec. 11, 16. dub.
νειός [1]. coni. Cobeti Oec. 11, 16.
νέμειν. *διενεμήθησαν* Hell. 7, 4, 27. V. Krueg. Stud. 2, 37.
νεόγαμος [3]. Cyr. 3, 1, 36.
νεογενής [3]. Ven. 10, 23. dub.
νεογνής [2]. ib.
νεοδαμώδεις [6]. homines apud Lacedaemonios libertini, propter militiam numero servorum exemti. Lachmannum Hist. Gr. 1, 468. Civ. Spart. 13. et semet ipsum Antiq. iur. publ. Gr. 119. correxit Schoemannus Recogn. quaest. de homoeis 19 sq. et Antiq. Gr. 1, 199. Vid. Herm. Antiq. 1, 47, 7. Genitivum *νεοδαμώδων* scribi iubet Dindorf. Thes. St. 5, 1427, b.

νεόδαρτος [3]. An. 4, 5, 14.
νεοττός [3]. Oec. 7, 34. Libri *οἱ*
νεοττιά [3]. Hell. 7, 5, 10. [*νεοσσοί*.
νεῦμα [3]. An. 5, 8, 20.
νεῦρον [3]. An. 3, 4, 17.
νευρορραφεῖν [3]. Cyr. 8, 2, 5. Libri simplex *ρ* habent.
νευρόσπαστος [3]. Conv. 4, 55.
νεωκόρος [3]. An. 5, 3, 6.
νεώσοικος [3]. Hell. 4, 4, 12.
νεωτερίζειν [3]. Hell. 2, 1, 5.
νὴ *Δία* in negatione quibusdam locum videtur habere, v. Kuehn. Comm. 2, 7, 4. De iurandi formula *νὴ τὴν Ἥραν* etiam Socrati familiari v. id. 1, 5, 5. 3, 11, 5.
νηποινί [3]. Hier. 3, 3. dub.
νῆσος maxime plurali numero, ubi de Cycladibus agitur, praepositione addita articulo caret Hell. 3, 2, 17. 4, 8, 7. 5, 1, 23. 6, 2, 12. *ἐπὶ τῶν νήσων ποι ἀφιγμένος* 5, 1, 2.
νησύδριον [3]. Hell. 6, 1, 12.
νικᾶν *opprimere* An. 5, 2, 18. Cyr. 7, 5, 45.
νίκη *πολέμου* Hell. 3, 2, 22. Hipp. 8, 7. *τῶν πολεμικῶν* Comm. 3, 4, 5. n.
νικητικός [8]. Comm. 3, 4, 11.
νοεῖν. *κακὸν νοοῦσα* Comm. 2, 2, 9. *κακὰ νοοῦσι* Hier. 1, 15. dub.
νομίζειν c. partic. *νόμιζε ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτείνων* An. 6, 6, 24.
νομικός [1]. coni. Comm. 1, 2, 41.
νόμος. *ἐχόρευον νόμῳ τινὶ ᾄδοντες* An. 5, 4, 17. Cob. *ἐν νόμῳ*. — *τῷ νόμῳ κρινέσθων* Hell. 1, 7, 23. n. *κατὰ νόμον* 1, 7, 15. ubi Hertlein. articulum addi vult coll. 1, 7, 25. 26. 28. 2, 3, 54. *παρὰ τὸν νόμον* 1, 1, 27. 7, 14. 25. — *νόμους τιθέναι, τίθεσθαι, γράφειν*, v. Kuehn. Comm. 4, 4, 19. *κατατιθέναι* Conv. 8, 39. dub.
νοσηρός [8]. Cyr. 1, 6, 16.
νοσφίζεσθαι [3]. Cyr. 4, 2, 42.
νοσώδης [2]. Cyr. 1, 6, 16.
νουθετικός [3]. Comm. 1, 2, 21.
νοῦς. *τῷ νῷ* Cyr. 5, 2, 17. *ἐν νῷ ἔχεις* 6, 1, 3. *κακόνουν* Comm. 2, 2, 9. *δύσνοι* Hell. 2, 1, 2. *εὔνοις* Apol. 27. *κακόνοις* Cyr. 8, 2, 1. *κρυψίνους* Ag. 11, 5. n. *ὁμόνως* Cyr. 6, 4, 15. Ag. 1, 37. utrobique libri solutam formam habent. In his enim omnino magna fluctuatio est.
νυκτερευτικός [4]. Comm. 3, 11, 8.
νυκτερίς [3]. Hell. 4, 7, 6.
νυκτοθήρας [4]. Comm. 4, 7, 4. dub.
νυκτοπορεῖν [8]. Cyr. 5, 1, 19.
νυκτοτήρας [1]. marg. Steph. Comm. 4, 7, 4.
νυκτοφυλακεῖν [8]. Cyr. 4, 5, 3.
νυμφίος [3]. Cyr. 4, 6, 5.
νῦν de tempore nuper praeterito, Vect. 4, 40. Cyr. 7, 2, 23. c. impf. 4, 5, 48. 5, 4, 32. *adhuc* 7, 1, 43. 8, 7, 17. *νῦν ἐν τῷ παρόντι* Cyr. 2, 4, 12. n. *νῦν ἤδη*, haud ita pridem, v. Kuehn. An. 7, 1, 26. *τὰ νῦν* dubiae auctoritatis, v. Comm. 3, 10, 15. Cyr. 6, 3, 17. 7, 2, 27. *νυνί* c. aor. opt. Conv. 4, 18. part. Oec. 20, 24. c. perf. Cyr. 5, 2, 10. *νυν* c. imper. *ἴτε νυν* Hell. 5, 1, 32. dub. Cf. Hertl. An. 7, 2, 26. idemque et Dind. Cyr. 5, 3, 21.
νύξ. Pluralis, quo horas noctis significari dicit Kuehnerus An. 1, 7, 1, cum *μέσος* coniunctus (An. 3, 1, 33), etiam additis praepositionibus *περί* et *ἀμφί* (Cyr. 4, 5, 13), non habet articulum nisi loco valde dubio An. 7, 8, 12.
νυστάζειν [3]. Cyr. 8, 3, 43.
ὁ νῶτος [3]. REq. 3, 3. n. Vid. Dind. qui *ἐπὶ τὸ νῶτον* vel *ἐπὶ τῶν νώτων* scriptum putat a Xenophonte.
νωτοφόρος [8]. Cyr. 6, 2, 34.

Negationes duae suam quaeque rationem habentes Hell. 6, 1, 1. *ἔλεγον, ὅτι οὐ δυνήσοιντο μὴ πείθεσθαι.* Apol. 34. Quae quomodo infestata sint, quomodo vindicata, v. ann. Eadem negatio similiter bis posita Cyr. 3, 3, 24. Saepius vero constat alteram ad totam sententiam spectare, alteram uni alicui vocabulo adhaerere, veluti in interrogando, Hell. 5, 2, 33. *οὐκ — οὐκ ἠθέλησαν; nonne noluerunt?* An. 7, 6, 24. Neque aliter *μὴ οὐ*, quamquam rarius illud, Comm. 2, 3, 10. *μὴ — μή* 1, 2, 7. Compositam negationem subsequente simplici vis negandi tollitur, Conv. 1, 9. Iure repetita negatio Oec. 15, 10. in iurisiurandi formulis 1, 7. Conv. 4, 3. Cyr. 6, 3, 10. Hier. 1, 21. *οὐδὲ — οὐδέ* Cyr. 2, 3, 10. 7, 2, 20. 8, 7, 20. *οὐ — οὐδέ* 5, 2, 36. 37. 7, 2, 22. Vid. Born. 5, 5, 18. ed. Goth. Frank. De partt. neg. 3. ut antea et de omni hac re ita p. 13. Post *οὐδέ* ab initio sententiae collocatum *οὐ* cum vi quadam infertur, Cyr. 2, 1, 8. 3, 1, 39. 5, 1, 17. Denique propter longiorem verborum intercapedinem negatio repetitur, ut alia repetuntur, An. 3, 2, 25. Commemorabiles vero etiam ii loci videntur esse, in quibus negatio non ad unum verbum finitum, sed simul ad id pertinet, quod cum illo coniunctum est, ut unam quasi notionem efficiat, Comm. 1, 2, 39. *οὐκ ἀρέσκοντος αὐτοῖς Σωκράτους ὡμιλησάτην.* 2, 9, 1. 1, 2, 55. Haas. RLac. 74.

Neutrum pronominis de hominibus dicitur, complectens maxime masculina et feminina nomina, Oec. 6, 13. Cyr. 1, 3, 16. 6, 28. 8, 1, 34. An. 1, 5, 10. ubi v. Kuehn. Cf. Hell. 5, 3, 6. Neutrum adiectivi pro substantivo, *τὸ μήκιστον τοῦ αἰῶνος* Ag. 11, 15. 10, 4. Neutrius pluralis cum plurali numero verbi coniuncti exempla plurima composuerunt Heiland. Quaest. Xen. 4. et Buechsensch. Hell. 2, 3, 8. Plenior copia haec est: An. 1, 2, 23. 4, 4. 10. 5, 1. 7, 17. 20. 8, 10. 20. 10, 3. 2, 2, 15. 4, 1, 13. 2, 20. 5, 14. 25. 6, 2, 8. 4, 22. 7, 7, 34. 8, 10. Comm. 1, 3, 2. 2, 2, 4. 4, 7. 6, 8. 4, 3. 12. Apol. 4. Cyr. 2, 2, 2. 17. 3, 9. 16. 3, 2, 21. 3, 26. 5, 1, 14. 4, 8. 7, 1, 2. 7. 5, 34. 8, 4, 23. Hell. 2, 1, 23. 3, 8. 4, 2, 7. 8, 5. 7, 2, 8. Oec. 1, 22. 13, 6. 18, 3. 19, 4. Conv. 4, 39. Hier. 6, 8. Ag. 1, 21. 2, 23. Hipp. 5, 4. 8, 6. Ven. 9, 10. 11, 4. Quorum in numero non pauci sunt loci incertae fidei, sunt etiam certiores, veluti An. 4, 2, 20. n. ubi quod in omnibus libris est *τὰ ὅπλα ἔκειντο* nunc corrigendum dixerunt, ut est 7, 1, 24. Quod quidem facilius dixeris quam quid aliis locis faciendum sit: *τὰ ὦτα προακούουσιν, τὰ θηρία περιθέουσιν, τὰ ζῷα τὸ πείθεσθαι μανθάνουσιν,* al. Vid. Popp. Cyr. 2, 2, 2. n. Born. ib. et Conv. 4, 39. An. 1, 7, 17. Kuehn. Comm. 4, 3, 12. Usum vero aut damnant omnino, ut videtur, Cobetus V. 392. N. 323, Bisschop. Ann. ad Anab. 50. 54, Dindorfius An. XIII. et ad 1, 2, 23. aut arctioribus cancellis circumscribunt, ut hic quidem paucos locos, Comm. 2, 4, 7. An. 1, 2, 23. 4, 4. 10. 5, 1. 7, 17. 8, 10. 10, 3. 4, 1, 13. Hell. 4, 2, 7. 8, 5. Cyr. 5, 1, 14. Ven. 9, 10. 11, 4. intactos reliquerit. Ad quos tamen facile accedent alia non

minus vel etiam magis necessaria, veluti Oec. 13, 6. Alii vero, ut Heilandus l. c., pluralem vel ubi de animantibus agatur (An. 2, 2, 15. 4, 1, 13. 5, 25. Cyr. 2, 3, 9. 5, 1, 14.-7, 7, 7. Comm. 2, 2, 4. Oec. 13, 6. Ag. 1, 21) vel ubi singulae rei, de qua agitur, partes accuratius significandae sint, maxime si numeralia accedant (Cyr. 2, 2, 2. An. 1, 4, 4) (cf. Kuehn. 1, 2, 23), denique ubi concinnitatis ratio eum numerum flagitare videatur (Comm. 2, 4, 7. An. 1, 10, 3), excusari existimant. Eademque de locis Anabasis Kuehneri sententia est ad 1, 2, 23, ut etiam 6, 4, 22. *ἐγένοντο* cum libris optimis scribendum censeat et unius tantum loci 7, 7, 34, ubi in iisdem *ὀφείλοιντο* est, difficiliorem dicat explicationem esse. In utroque loco post Bornemannum et Popponem editores pene omnes singularem verbi scripserunt. Ven. 11, 4. pluralem verbi ad *θηρία* additum consueto more maiorem numerum indicare, singularem qui sequitur de singulis bestiis cogitare nos iubere dixi. Cum animantium nominibus neutrius generis singularis verbi numerus compositus Cyr. 5, 1, 14. *τὰ ἀνθρώπια — ἀκρατῆ ἐστι.* An. 4, 5, 25. n. *τὰ κτήνη ἐτρέφετο*, ubi optimi libri *ἐτρέφοντο.* Vect. 4, 15. 26. Comm. 2, 2, 4. Ven. 11, 1 sqq.

Nominum propriorum ionicam et doricam formam v. s. Genit. Dativ., ann. Hell. 1, 2, 18. An. 7, 2, 5. Laconica nomina composuit Heil. Dial. 11. Quodsi Cobetus V. L. 369. dixit nomina propria hominum et locorum apud Athenienses dialectum nativam servare solere, eum usum a Thucydide alienum iudicat Herbstius De em. Cob. Thuc. 63, a Xenophonte Buechs. Phil. 18, 284. Nomina urbium masculina *Κρῶμνος* Hell. 7, 4, 21. *Σικυών* 4, 2, 14. 5, 12. 7, 1, 44. 2, 11. 3, 1. *Ἁλίαρτος* 3, 5, 17. *Ὀρχομενός* 6, 5, 15. 17. *Ὄλουρος* 7, 4, 18. *Ὠρωπός* 7, 4, 1. *Σηστός* 4, 8, 5. 6; sed v. 1, 2, 13. *εἰς τὴν Σηστόν* dub. Ag. 2, 26. Cf. Schol. Thuc. 1, 89.

Nominativus, ubi secundum nostram dicendi rationem genitivum exspectes, ad numeralia additus: *οἳ ἦσαν πλείους ἢ τετταράκοντα* An. 1, 5, 13. *οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν* 5, 5, 1. Accusativus *ἀκούομεν ὑμᾶς ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις* 11. Ubi *ποιεῖν* vel aliquid eiusmodi additum velis in enuntiatis secundariis: *πέπεισμαί σε μᾶλλον ἀποθανεῖν ἂν ἑλέσθαι ἢ ζῆν ὥσπερ ἐγώ* Comm. 1, 6, 4. 2, 29. Ubi vocativum exprimere videtur, appositione additus ad *ὑμεῖς* vel scriptum vel in verbo latens: *ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι* An. 2, 5, 39. 3, 1, 46. Comm. 3, 14, 4. Hell. 2, 3, 54. Cyr. 6, 2, 41. Additur ita etiam praeter vocativi significationem, An. 2, 5, 25. *ὑμεῖς οἱ Πέρσαι* Cyr. 4, 1, 14. ad *ἡμεῖς* An. 4, 8, 12. 5, 5, 21. *ἡμεῖς οἱ Πέρσαι* Cyr. 4, 3, 5. Similiter genitivus An. 1, 7, 7. accusativus 6, 6, 14. Dicitur nominativus absolutus esse Comm. 2, 2, 5. In locis Cyr. 5, 4, 34. 6, 3, 2. 4, 5, 37. verbo effectum, participio caussam efficientem exprimi, 8, 3, 14. 1, 4, 22. participii subiectum primarii enuntiati subiecto contineri demonstrat Ed. Wentzel. De nom. abs. I. (Glog. 1857) p. 39 sq.

Numerus pluralis ἡμεῖς loquentium communionem indicat, Comm. 3, 3, 1. 3. An. 3, 2, 9. Rarior vero pluralis pro singulari modestiae caussa positi usus esse dicitur. Non modestiae, sed festivae cuiusdam arrogantiae vis inest in locis Comm. 1, 2, 46. 2, 7, 1. An. 1, 7, 7. Ubi se auctorem libri Xenophon significat, nonnunquam plurali utitur, ut Cyropaediae initio et in libro, qui de re equestri est. Quod in Epilogo Cyropaediae singulari se significat, eo hoc additamentum ab ipso opere differre animadvertit A. Lipsius De Hell. 19. Uterque numerus compositus: σωμάτων μέγεθος καὶ ῥώμη Comm. 3, 3, 13. εὐπορία χρημάτων Hell. 4, 8, 28. al. τὰς ἀθυμίας τοῦ στρατεύματος Comm. 4, 2, 17. Verbum e proximo tantum subiecto aptum Vect. 3, 13. εἰ δὲ καὶ τοῖς ἀγοραίοις οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια κατασκευασθείη.— Vid. Pluralis, Singularis.

Ξ.

ξεναγοί [6]. Spartiatae sociorum copiis praefecti, Hell. 3, 5, 7. 5, 2, 7. ξένων στρατίαρχοι RLac. 13,

ξενηλασία [3]. RLac. 14, 4. [4.

ἐπὶ ξένια καλεῖν vel δέχεσθαι nunc ubique scribi volunt, etiam ubi libri ξενίᾳ habent, ut Vect. 3, 4. Hell. 6, 4, 20. ξένια habent, An. 6, 1, 3. 7, 6, 3. fluctuant. Cobetus N. 472. ἐπὶ ξενίᾳ nihil dicit esse nisi ridiculum Graeculorum errorem atque scribis etiam ἐπὶ ξενίαν deberi. Bissch. Ann. Anab. 87. Qui libellum de locutione ἐπὶ ξένια καλεῖν scripsit Voemelius (Francof. 1831) p. 12. putabat e tribus locutionibus ἐπὶ ξένια, ξενίαν, ξενίᾳ alii scriptori aliam familiarem fuisse. Verius iudicant G. Dind. Luc. II. p. IX. Dem. 5. p. 149. Ox., qui ξενίαν minimum fidei, ξενίᾳ plus, ξένια plurimum habere dicit, et L. Dind. Thes. St. 5, 1643, b. Anab. 6, 1, 3. [5, 10.

ξένισις [1]. coni. Leisneri Comm. 3,

ξενοδοχία [8]. Oec. 9, 10. ubi e praeceptis veterum grammaticorum Cobetus et Mehlerus ξενοδοκία scribi iubent. Tuebatur Lob. Phr. 307.

ξεστός [7]. An. 3, 4, 10.

ξηρότης [3]. Oec. 19, 11.

ξόανον [3]. An. 5, 3, 12.

ξύειν [3]. Cyr. 6, 2, 36.

ξυηρός [2]. Ven. 10, 3. ubi Pollux ξυρήκεις.

ξυλίζεσθαι [8]. An. 2, 4, 11.

ξυλοκόπος [8]. Cyr. 6, 2, 36.

ξυλοτόμος [2]. ib.

ξύν a Xenophonte alienum perhibetur. Perraro in Cyropaedia legi Anabasi vitiis liberiore Dindorfius dicit Cyr. Ox. IX. Vid. σύν. Retinetur ξυνωρίς Hell. 1, 2, 1. [Anab. 1, 8, 5. ap. Dind.

ξυστός [3]. Oec. 11, 15. Cf. Schol.

O.

ὁ loco pronominis οὗτος ante ὧν Hipp. 8, 10. (ἐπὶ τοὺς ὧν) bis reponendum censet Cobetus 798, idemque 309. τοὺς οἷς Hell. 1, 7, 6. Sed Xenophon aut pronomen demonstrativum scripsit,

ut etiam loco a Dindorfio allato Cyr. 1, 6, 45, aut omisit, ut infra s. οὗτος demonstrabitur. Iterata ἐκ τῆς RAth. 2, 8. et τῇ

ὄγδοος [3]. An. 4, 6, 1. [12. dub.

ὀγκηρός [8]. Hell. 3, 4, 8. adv.

ὀγκοῦσθαι [7]. Comm. 1, 2, 25.

ὀγμεύειν [3]. Cyr. 2, 4, 20.

ὀδάξειν [3]. Conv. 4, 28.

ὅδε ac similia ad praecedentia referri rarum est. Loci aut dubii et parum emendati sunt, Comm. 1, 7, 5. Cyr. 8, 3, 12. An. 2, 3, 1, aut non satis recte explicati, An. 3, 1, 13. Cyr. 2, 2, 3. 3, 3, 35, aut magis praesentia quam antegressa significant, Cyr. 5, 2, 23. 7, 2, 22. 8, 7, 22: v. Kuehn. Comm. 1, 2, 3. De reliquis v. Born. Cyr. 3, 3, 35. Haas. RLac. p. 260. Quod Cyr. 3, 3, 10. n. est τῶνδε ἕνεκα ex parte ad antecedentia, ex altera parte ad sequentia referri dicitur. An. 5, 7, 15. τόδε τὸ χωρίον locum significat, quem orator quasi praesentem vel ante oculos situm cogitat.

ὀδμή [1]. non est in libris, quantumvis dicant Phryn. Ecl. 89. Exc. Bekk. 56. Thom. M. 258. Vid. Dind. Thes. St. 5, 1733, c. An. Ox. XXV. Cyr. Lips. 4. p. VII. Uni vero Mehlero Conv. ed. XII. ὀδμαί 2, 4. recipiendum videtur.

ὁδοιπορεῖν [7]. An. 5, 1, 14. dub.

ὁδοποιία [8]. Cyr. 6, 2, 36. ὁδοποιός ib.

ὁδός. πορεύεσθαι τῇ ὁδῷ An. 3, 4, 30. dub. Hell. 4, 5, 13. ἐν ὁδῷ REq. 4, 4. dub.

ὀδύρεσθαι [7]. Cyr. 7, 3, 13.

οἴεσθαι. οἶμαι et ᾤμην atticas, solutas a prosa Atticorum alienas formas dicit Dindorfius, v. An. Ox. XII, unde illas etiam contra libros scribit, Cyr. 5, 1, 1. 8, 3, 39. Comm. 4, 2, 19. — οἶμαι extra verborum structuram positum in locis, ubi οἴομαι scribi solet, Cyr. 4, 6, 4. Vect. 4, 15. Oec. 3, 9. V. Kuehn. Comm. 2, 3, 10. Cf. Conv. 8, 7. n. — οἴεσθαι post νομίζειν supervacaneum quibusdam videtur Hell. 7, 4, 35, non videtur, si qua de officio vel necessitate sententia pronuntietur, novissimo Suidae editori v. Ὀδαίνεθος.

οἰκεῖν de urbibus res suas administrantibus. Comm. 1, 2, 64. n. dub. πόλεις τε καὶ οἶκοι εὖ οἰκοῦσι. Cf. Cob. 384 sq. — Participium deesse dicitur in τῶν πέριξ Cyr. 1, 5, 2. 6, 10. An. 2, 6, 2. 7, 51. additum displicuit An. 1, 1, 9. 2, 5, 14. mire additum Hell. 4, 8, 26. — ἡ οἰκουμένη Vect. 1, 6. — De additis vocabulis οἶκος et οἰκία v. ann. Comm. 4, 1, 2. 3, 6, 14. Adde 1, 1, 7. 2, 1, 10. Ipsa vocabula Xenophon explicat Oec. 1, 5.

οἶκος de satraparum provincia, ut de Caria Tissaphernis Hell. 3, 4, 12. 2, 12. De Phrygia Pharnabazi οἴκησις s. 1. De qua re v. Aristid. 1, 336. — ἐν οἴκῳ i. q. οἴκοι Hell. 1, 5, 16. dub. 7, 1. dub.

οἰκειότης [3]. Cyr. 8, 7, 15.

οἰκήτωρ [3]. Cyr. 3, 3, 21.

οἰκοδόμημα [3]. Hell. 4, 5, 6.

οἰκοδομία [3]. Comm. 3, 1, 7.

οἰκονομητικός [2]. Cyr. 2, 2, 14.

οἰκόπεδον [3]. Vect. 2, 6.

οἰκτίζειν [3]. Apol. 4.

οἰμωγή [3]. Hell. 2, 2, 3.

οἰμώζειν [3]. Hell. 2, 3, 56.

οἴναρον [3]. Oec. 19, 18.

οἰνοφλυγία [8]. Oec. 1, 22.

οἰνόφλυξ [8]. Apol. 19.

οἰνών [8]. Hell. 6, 2, 6.

ὄις. τὴν οἶν Comm. 2, 7, 13. n.

αἱ οἶες 3, 2, 1. An. 4, 5, 25. *οἱ ἄγριοι οἶες* Cyr. 1, 4, 7. *τὰς οἶς* 5, 2, 5. Hell. 6, 4, 29. An. 6, 2, 3. *τῶν οἰῶν* Comm. 3, 11, 5. 4, 3, 10. Libri solutas formas praebere solent, eumque ionismum tuetur Kuehn. Comm. 2, 7, 13. Vid. Lob. Pathol. gr. s. 2, 19.

οἰστός [3]. An. 2, 1, 6. ubi libri vocabulum ionico more solvunt.

οἰστός [2]. An. 1, 8, 11. ubi leg. *ἀνυστός*.

οἰσύα[1]. coni. Stephani Cyr. 2, 1, 9.

οἰσύινος [3]. Hell. 2, 4, 25.

οἰωνιστήριον [3]. Apol. 12.

ὀκέλλειν [3]. An. 7, 5, 12.

ὀκνεῖν c. acc. Cyr. 2, 2, 21. 6, 1, 17. 7, 1, 25. Hell. 3, 1, 20. dub. 4, 4, 16. dub.

ὄκνος [3]. An. 4, 4, 11.

ὀκτακόσιοι [3]. An. 7, 8, 15.

ὀκτάμηνος [3]. Ven. 7, 6. ubi Cobetus ὀκτωμήνους postulat.

ὀκτάρρυμος [4]. Cyr. 6, 1, 52.

ὄλβος [7]. Cyr. 1, 5, 9. 4, 2, 44. 46.

ὀλιγανθρωπία [3]. Comm. 2, 7, 2.

ὀλιγοετία [4]. Cyr. 1, 4, 3.

ὀλίγος. *ὀλίγῳ πρόσθεν* Oec. 2, 9, vulg. *ὀλίγον*. Hell. 1, 5, 15. *ὀλίγῳ ὕστερον*. Conv. 1, 14. *ὀλίγον ὕστερον*. — *χώρας ὀλίγη* Hell. 5, 3, 2. — *ὀλίγοι ἐσμὲν ὡς ἐγκρατεῖς εἶναι αὐτῶν* Cyr. 4, 5, 15.

ὀλιγοχρόνιος [3]. Cyr. 4, 2, 44.

ὀλιγωρεῖν [3]. Comm. 2, 4, 3.

ὀλιγώρως [3]. Hell. 1, 6, 20.

ὀλισθαίνειν [3]. An. 3, 5, 11.

ὁλκός [3]. Ven. 9, 18.

ὁλοίτροχος [5]. [7]. An. 4, 2, 3.

ὁλοκαυτεῖν, v. Dind. Cyr. 8, 3, 24. Ox.

ὁλοπόρφυρος [8]. Cyr. 8, 3, 13.

Ὄλουρος, v. Comm. de fragm. 2.

ὀλυμπιονίκης [3]. Hell. 2, 4, 33.

ὁμαλίζειν [3]. Oec. 18, 5.

ὁμίχλη [3]. An. 4, 2, 7.

ὀμνύναι. *ὠμόσθησαν* Hell. 7, 4, 10. dub. Sequitur accusativus, *συμμαχίαν* ib. 1, 39; infinitivus praesentis Cyr. 6, 2, 39. An. 2, 3, 27. dub. Hell. 5, 1, 32; quibus tamen locis et aliis sunt qui infinitivum futuri scribi malint, ut *ἐμμενεῖν* Hell. 5, 1, 35. 3, 26; alius generis sunt loci Cyr. 8, 4, 7. Oec. 20, 29. Conv. 9, 6; infinitivus aoristi Hell. 7, 4, 11. dub. Sequitur oratio recta cum particulis *ἦ μήν* An. 6, 1, 31. Cyr. 2, 3, 12.

ὁμόγονος [3]. Ag. 4, 5.

ὁμόδουλος [3]. Hell. 4, 1, 36.

ὁμοθυμεῖν [2]. Cyr. 4, 2, 47.

ὅμοιος c. gen. An. 4, 1, 17. dub. *ὅμοιον εἶναι* i. q. *ἐοικέναι* c. inf. An. 3, 5, 13. dub. — *Ὅμοιοι* RLac. 10, 7. 13, 1. 7. An. 4, 6, 14. Hell. 3, 3, 5. Ad ea, quae ad primum locum annotata sunt, haec addentur. Sententias virorum doctorum post F. A. Wolfium recensent Schoemannus Recogn. quaest. de Spart. homoeis, Gryphisw. 1855, Opusc. 1, 108 sqq., Loebellus Antiq. Br. 245 sqq., Leop. Schmidt. Antiq. gr. capitt. duobus, Marburg. 1867. III sqq., Loebellus quidem 253. ordinem origine, maiorum gloria, divitiis constitutum intelligens romanae nobilitati similem. Quam sententiam Hermannus Antiq. 1, 48, 1. iam uno loco Anabasis refelli dicit. Ipse vero quum homoeos Xenophonteos Antiq. lac. 125. 141. eosdem esse dixisset atque Aristotelios *καλοὺς κἀγαθούς*, eum errorem ostendit esse Steinius NJbb. 83, 562, ex locis Anabasis, Reipublicae Lacedaemoniorum, Hellenicorum apparere addens, homoeos eosdem potius esse atque Spartiatas vel cives spartanos vel, quum magis victus quam iuris publici aequa-

bilitas spectanda sit, quos Thucydides *ἰσοδιαίτους* vocet. Lachmannus De rep. Spart. 222. et Hist. gr. 1, 458 sqq., loco potissimum RLac. 10, 7. usus, quae postea, quum inter tres in republica ordines iuris aequalitas fieri coepta esset, homoeorum propria essent, a Xenophonte ad Lycurgi aetatem referri dixit. Grotius vero Hist. Gr. 5, 199. homoeos illo loco disciplinae Lycurgeae accommodari, 13, 1. An. 4, 6, 14. Hell. 3, 3, 5. optimates pleno iure praeditos significari censuit. Denique quum alii homoeos intelligant quicunque Spartani pleno civitatis iure fruantur, alii nobiliorem aliquem optimatium ordinem eo nomine appellari sentiant, loci gravissimi et ad rem expediendam Demosthenico Lept. 107. et Aristotelio Polit. 5, 8, aliis multo aptiores Xenophontei RLac. 10, 7. et Anab. 4, 6, 14. priorem sententiam Schoemanno et maxima ex parte Hermanno, Steinio, Schmidtio probatam videntur confirmare.

ὁμολογητέον [3]. Cyr. 2, 1, 21.

ὁμόλογος [3]. Conv. 8, 36.

ὁμομήτριος [3]. An. 3, 1, 17.

ὁμοπάτριος [3]. ib.

ὁμοσκηνία [2]. Cyr. 2, 1, 26.

ὁμοσκηνοῦν [2]. Cyr. 2, 1, 25.

ὁμοφρονεῖν [3]. Hell. 7, 5, 7.

ὁμόφωνος [3]. Comm. 4, 4, 19.

ὁμόχροια [5]. Ven. 5, 18.

ὀμφαλός [3]. An. 4, 5, 2.

ὀνειδίζειν [3]. Comm. 2, 9, 8.

ὄνειδος [3]. Ven. 13, 8.

ὄνομα. *πόλις μεγάλη Θάψακος ὀνόματι* An. 1, 4, 11. dub. n. Hell. 1, 6, 29. dub. *πόλις ᾗ ὄνομα Σιττάκη* 2, 4, 13. 25. dub. *αὐτῇ* 1, 5, 4. 3, 4, 7. *τῇ πόλει* 10. Additi dativi Dindorfio (Comm. 3, 11, 1) suspecti, nec minus additum *ὄνομα* Hell. 1, 4, 2. 5, 4, 25. — *ὀνόματι προσαγορεύειν* Cyr. 5, 3, 47. optimi, al. *ὀνομαστί*. — *ὀνομάζειν* sequente *εἶναι* Apol. 13. n.

ὄνυξ [3]. REq. 1, 3.

ὄξος [3]. An. 2, 3, 14.

ὀξυλαβεῖν [4]. Hell. 7, 4, 27.

ὀξυλοβεῖν [1]. coni. Dobrei ib.

ὀπισθοφυλακία [4]. An. 4, 6, 19.

ὀπίσω [2]. Cyr. 7, 5, 26.

ὁπλίζειν. *ὡπλίσθη* Cyr. 6, 4, 4. *ἐξοπλίσθητε* 3, 32. *ὁπλισάμενοι* Hell. 5, 4, 21. *ἐξοπλισαμένους* An. 6, 4, 9.

ὁπλιστέον [4]. Hipp. 1, 6.

ὁπλιτεύειν [3]. An. 5, 8, 5.

ὁπλομαχία [3]. An. 2, 1, 7.

ὁπλομάχος [3]. RLac. 11, 8.

ὅπλον. *παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα* An. 1, 5, 13. *κελεύειν ἐπὶ τὰ ὅπλα* Hell. 2, 3, 20. De dictionis *ὅπλα τίθεσθαι* significatione duplici v. Vollbr. An. p. 13. Ind. An. Dind. Ox., deque ipso vocabulo et cum eo compositis Rehd. An. 1. p. 30 sq. — *τὰ ὅπλα* vasa sacra Hell. 2, 4, 39. dub.

ὁπλοφορεῖν [3]. Cyr. 4, 3, 18.

ὁποσαχῇ [4]. Ven. 6, 20.

ὁπόστος [3]. Ag. 1, 2.

ὁπότερος i. q. *ὁποτεροσοῦν* Cyr. 3, 2, 22. 23. 7, 4, 5. *ὁπότερ' ἂν* Dind. An. 7, 7, 18. REq. 6, 5.

ὁποτέρωθι [8]. Hipp. 4, 15.

ὅπου c. genit. loci, separato quidem, Hell. 2, 4, 27. coll. Cyr. 7, 2, 8. *ὅπου* pene i. q. *εἰ* Hell. 7, 1, 25. 5, 3, 10. Cyr. 2, 3, 18. *ὅπου γε quandoquidem* Cyr. 2, 3, 11. 8, 4, 31. *ὁπουοῦν* Comm. 4, 1, 1. RLac. 10, 4. dub. *ὅπου ὅπῃ ὅποι* conf. Cyr. 1, 1, 5. 5, 5, 44. An. 7, 6, 37. al. Vid. Hertl. Obss. Hell, 2, 13 sqq. Ad Anab. 7.

ὀπτεύειν [1]. coni. Leonclavii REq.
ὀπτήρ [5]. [7]. Cyr. 4, 5, 17. [3, 4.
ὅπως. Canonem Dawesianum secuti Cobetus et Bisschopius locos corrigendos putant haud paucos. Est coni. aor. 1. An. 1, 3, 14, ubi Bissch. 64. *φθάσωσι* in *φθήσονται* mutandum censet, 5, 6, 21. Hell. 5, 1, 18. Comm. 2, 10, 1. Cyr. 3, 1, 8. n. 7, 5, 82. Cf. Kuehn. Comm. 1, 2, 37. — *ὅπως quo pacto* significans coniunctivum respuere ratus Cobetus alia corrigit: *ἐμβάλῃ* Comm. 3, 11, 9. quamquam de *μηχανᾶσθαι ὅπως* c. coni. conferunt 2, 3, 9. 6, 35. Quumque *ὅπως* imperantis et *ὅπως μή* prohibentis coniunctivum admittere neget, Conv. 4, 8. *φήσῃ* corrigit, Comm. 1, 2, 37. *ποιήσῃς*, 3, 3, 8. *πείθωνται*. ubi v. Dind. — *ὅπως μή* c. fut. ubi verbum timendi deest, Cyr. 4, 1, 16. 5, 4, 21. — *ὅπως* post negans verbum dicendi vel sentiendi vi pro *ὅτι* dictum, v. Hertl. Cyr. 3, 3, 20. — *ὅπως* post *ἐπιμέλεσθαι* simul c. ind. fut. et cum coniunctivo coniunctum, v. Born. Conv. 8, 25, ubi coniunctivum corrigunt, Ag. 7, 7, n. — De *ὅπως. ἄν* e locorum indole iudicandum. De *ὅπως ἄν* c. opt. post verba deliberandi vel curandi v. Born. Cyr. 1, 2, 6. ed. Goth. Quod An. 6, 1, 17. Cobetus soloecum dicit *ἀφίκωνται* etiam Dindorfius retinuit. Cyr. 8, 3, 6. *ἐκέλευσεν ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἂν οὕτω γένηται*. De *ὅπως ἄν* c. coni. post praeteritum v. Born. An. et Cyr. ll. cc. deque discrimine harum coniunctionum Kuehn. Comm. 2, 2, 6. — *ὅπως* c. ind. praes. Cyr. 3, 3, 20. Hell. 7, 3, 11. Hier. 9, 1. — *ὅπως* c. inf. Hell. 6, 2, 32. dub. Oec. 7, 29. dub. n. Born. et Dind. Cyr. 4, 2, 37. — *ὅπως βέλτιστα* ionicum Oec. 7, 29. dub. Alia 7, 5. Hell. 6, 3, 9.
ὁρᾶν. Perfectum *ἑόρακα* invitis libris scribitur, v. Dind. An. Ox. X. Bissch. Ann. An. 19. *ἰδέ* idem expellit An. 4, 1, 20. n. — *ὁρᾶν* de locorum regione Hell. 7, 2, 6. dub. coll. *βλέπειν* 7, 1, [17.
ὀργᾶν [3]. Oec. 19, 19.
ὀργίλος [3]. REq. 9, 7.
ὀρεωκόμος [3]. Hell. 5, 4, 42.
ὄρθιος. *ὄρθιον ἰέναι* An. 4, 6, 12. *φεύγειν ὄρθιον* Ven. 5, 29. dub. *τρέχειν ὄρθια* REq. 8, 1, Curer. *ὀρθιάδε βαίνειν* RLac. 2, 3. dub.
ὀρθοδρομεῖν [4]. REq. 7, 14.
ὀρθότης [3]. Comm. 1, 4, 11.
ὀρικός [1]. coni. Cobeti al. An. 7, [5, 2. 4.
ὀρκίζειν [3]. Conv. 4, 10.
ὁρκοῦν [3]. Hell. 6, 5, 3.
ὁρκωτής [3]. ib.
ὁρμαθός [3]. Cyr. 6, 3, 2.
ὁρμᾶν *ὁδόν* An. 3, 1, 8. *στρατείαν* Cyr. 8, 6, 20. *ἐξωρμήσατο* Hell. 6, 5, 20. dub. Al. *ἐξώρμητο*.
ὁρμητήριον [3]. REq. 10, 15.
ὄρνεον [3]. An. 6, 1, 23.
ὀρνίθειος [3]. An. 4, 5, 31.
ὀρνιθεύειν [4]. Hell. 4, 1, 15.
ὀροφή [3]. Hell. 6, 5, 9.
ὀρρωδεῖν [3]. Hell. 6, 5, 29. (Cyr. 2, 4, 10. dub. Hell. 3, 1, 20. dub.)
ὄρτυξ [3]. Comm. 2, 1, 4.
ὀρύττειν. *κατορυχθῆναι* An. 5, 8, 11. ubi deteriores libri *κατορυγῆναι*.
ὀρφανοφύλαξ [4]. Vect. 2, 7.
ὄρφνη [5]. [6]. [7]. RLac. 5, 7.
ὄρφνινος [3]. Cyr. 8, 3, 3.
ὄρχημα [3]. Conv. 2, 23.
ὄρχις [3]. REq. 1, 15.
ὄρχος [3]. Oec. 20, 3.
ὅς i. q. *ὅστις* vel *τίς*. *Πέμπει πρὸς Κῦρον εἰπὼν ὃς ἦν* Cyr. 6, 1, 46. 2, 4, 7. Vid. Kr. Thuc. 1, 136, 3.

ὀςέτῃ [1]. scribendi ratio Cobetiana RAth. 3, 4.
ὅςιος et θεῖος conf., v. Cob. V. L. 7 sq. 118. 357. qui Hell. 4, 3, 20. invitis libris ediditτοῦ ὁσίου.
ὁςιοῦν [1]. coni. Dindorfii Hell. 3, 3, 1.
ὅςος non sequente τοσοῦτος Hell. 2, 2. 3, 3, 5. 4, 2, 11. non praecedente An. 7, 7, 28. Elliptice dicitur, οἱ ὁπλῖται ὅσα εἰς πεζὸν παρεσκευάζοντο Hell. 7, 2, 21. 6, 2, 27. 30. πάντες ὅσοι c. part. 6, 1, 10. dub. REq. 11, 12. — ὅσῳ non sequente comparativo quod ita interpretantur, ut aut suppleri ὅσῳ comparativo μᾶλλον aut substitui pro eo ὅτι iubeant, neutram rationem probat Straubius Brev. disp. de Xen. aliquot locis 28 sqq., his locis usus, Comm. 1, 3, 13. Hier. 10, 2. Cyr. 7, 5, 81. 6, 2, 19. 8, 1, 4. Nunquam quidem in his est ὅτι et recte dicuntur vocabulo ὅσῳ sine comparativo posito duae res iungi, quarum dispar ratio est; sed ea plurimorum locorum ratio est, u t per ὅτι eam interpretari liceat. ὅσῳ περ al. dub. RLac. 12, 5.
ὅςτις. ὅτων Oec. 3, 2. dub. An. 7, 6, 24. dub. ὁντινοῦν, non, ut in An. et Cyr. est, ὁντιναοῦν scripsisse Xenophontem dicit Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XIV. De ὅ τι; vid. ann. Cyr. 5, 2, 9. Ionicum ἅσσα RAth. 2, 17. damnatum. ὅστις plurali praecedente An. 6, 3, 15, sequente 2, 5, 32. Post οὕτως i. q. ὥστε An. 2, 5, 12. 7, 1, 28.
ὄςτρακον [3]. Oec. 19, 14.
ὅτι post ὡς illatum Hell. 3, 5, 5. 6, 4, 6. 37. 5, 13. Cyr. 5, 3, 30. An. 5, 6, 19. Vect. 5, 1. Quos locos emendatrices manus expertos esse nihil mirum. ὅτι repetitum Hier. 1, 23. An. 7, 4, 5. Quod Comm. 2, 6, 35. Kuehnero negligenter factum videtur. ὡς ὅτι Hell. 3, 2, 14. n. et ὅτι ὡς 3, 4, 20. damnanda. V. Kr. Anal. cr. 1, 161. ὡς ἤκουσα ὅτι An. 6, 4, 18. dub. Incerta 6, 1, 23. Hell. 2, 4, 27. — ὅτι non suo, ut videtur, loco positum post εἰ An. 1, 6, 2. 5, 6, 34. Cyr. 2, 4, 8. post pron. rel. An. 2, 2, 20. 7, 1, 36. Vocabulo graviori postpositum Cyr. 1, 4, 7. 6, 28. 3, 2, 30. 4, 2, 21. 5, 2, 12. 8, 6, 16. Comm. 4, 2, 29. σὺ ὅτι Pantazides postulat Cyr. 2, 4, 28. Transpositum, v. Dind. Rehd. An. 6, 3, 11. — ὅτι orationem rectam introducens non solet deesse, ubi enuntiata breviora sequuntur. An. 1, 6, 7. ἀπεκρίνατο ὅτι οὔ. 8, 16. 4, 5, 34. 8, 5. Hell. 3, 1, 26. Cyr. 6, 3, 10; deinde ubi partes orationis, praesertim praedicatum, non sunt additae, Cyr. 8, 5, 19. 26. Hell. 4, 1, 6. An. 1, 6, 8. 4, 5, 34; denique ubi primarium enuntiatum repetendum est, Hell. 1, 5, 6. 7, 1, 36. — ὅτι deest post λέγειν al. RAth. 3, 3. dub. Conv. 2, 13. dub. 3, 12. Cf. Cyr. 2, 4, 8. dub. 1, 3, 17. Comm. 4, 4, 15. — ὅτι post inf. Hell. 5, 4, 35. n. — ὅτι post duas interrogationes positum prioris rationem reddit, Oec. 1, 6. n. Cyr. 4, 5, 11.
οὔ. οὔ οὔτε An. 4, 8, 3. dub. divisa RLac. 7, 5. dub. οὔ οὐδέ Conv. 9, 3. — Ante vocalem οὔ cum oppositione et in fine sententiae, Oec. 11, 8. 10. Hell. 2, 2, 2. Cyr. 7, 2, 21. 8, 1, 5. Conv. 2, 19. ουκ ubi cohaerentia parenthesi non tollitur, Oec. 18, 4. neque oppositio est, sed

οὐκ absolute dicitur, nein, et in responsis, Hell. 1, 7, 19. οὐκ ἀλλά Comm. 2, 6, 12. n. 13. 4, 6, 2. Conv. 6, 2. n. οὔ, ἀλλά Cyr. 2, 3, 8. 5, 5, 31. Lob. Path. 2, 218 sqq. Mein. fr. com. gr. 3, 510. Hertl. Obss. Hell. 3, 8. — οὐ μὲν δή γε Cyr. 6, 3, 10. Saepius δή — γε. — οὐ μή. Comm. 2, 1, 25. οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω. οὐ μή c. coni. aor. aut ind. fut. coniungitur, raro cum coni. praes., nisi quod dicunt id fieri in verbis εἶναι (v. Dind. An. 4, 8, 13) et δύνασθαι, veluti Hier. 11, 15. n. An. 2, 2, 12. n. Dubii loci Hell. 1, 6, 32. An. 7, 7, 24. ubi quod Cobetus N. 384. scribi voluit οὐδὲν μὴ μεῖον δύνωνται non scripsit, sed Weiskii οὐδὲν μεῖον δύνανται. Mirum illud in verbo δύνασθαι, quod quamquam significatione sua et defectu aoristorum exceptionem efficere dicitur (Emper. Opusc. 278), quaeras tamen, cur non licuerit dici οὐ μὴ δυνηθῶ, quod dixit Demosthenes 680. Iam Cobetus 255. canonem Dawesianum ita resuscitavit, ut coniunctionem particularum οὐ μή cum coni. aor. 1. act. diceret scriptoribus minus antiquis, veluti Xenophonti, permittendam esse, apud antiquos autem futurum aut coni. aor. 2. act. requireret. Cui praecepto rationem esse nullam demonstravit Frankius De partt. neg. 3, 21 sqq. Denique Dindorfius Cyr. 8, 1, 5. coniunctivi praesentis aut aoristi usum ne apud Xenophontem quidem ferendum dixit. Cf. Baeuml. De mod. 117. De partt. 308 sqq. οὐ μή c. fut. Cyr. 8, 1, 5; c. aor. 1. Cyr. 7, 3, 12. dub. An. 7, 3, 26. 4, 8, 13; pass. Cyr. 5, 1, 17; med. 3, 2, 8. dub. ubi unus liber δέξομαι; c. aor. 2. Hell. 4, 2, 3. An. 6, 12, 4. — οὐ repetitum Oec. 15, 10. n. al. — οὐ δέ Conv. 4, 23. dub. n.

οὐδαμοῖ [1]. coni. Schaeferi App. Dem. 5, 734. ad An. 6, 3, 16. n. Dindorfii Hell. 5, 2, 8. 4, 42. Cobeti An. l. c. horum utriusque Conv. 4, 30. οὐδαμοῖ Cyr. 6, 3, 13. habet liber optimus. μηδαμοῖ RLac. 3, 4. et in libris minus bonis An. 7, 6, 29.

οὐδέ. οὐ δέ Conv. 4, 23. dub. οὔτε — οὐδὲ μήν Cyr. 2, 2, 15. 4, 5, 27. Oec. 12, 14. V. Kuehn. An. 7, 6, 22.

οὐδείς. οὐδ᾽ εἷς divisa praepositionibus Cyr. 2, 1, 21. Comm. 2, 6, 4. 7, 14. 4, 2, 22. 6, 9. RAth. 3, 1. dub. ἄν particula Comm. 4, 3, 15. 4, 10. An. 3, 1, 2. dub. — οὐδένες et μηδένες, ubi latissime patet negationis significatio, Hell. 5, 3, 10. dub. Certiores locos v. apud Hertl. Obss. Hell. 1, 24 sqq. οὐδένα Cyr. 1, 6, 1. dub. — οὐδεὶς οὔ sublata negatione Conv. 1, 9. οὐδεὶς ὃς οὔ Hell. 5, 1, 3. dub. omisso εἶναι. οὐδεὶς ὅστις non sequente negatione raro verbo substantivo caret, Oec. 15, 11. n. An. 4, 8, 20. dub. οὐδεὶς ὅστις οὔ sine verbi εἶναι praes. Ven. 5, 33. 12, 14; imperf. Hell. 5, 1, 3. 6, 2, 34. 7, 5, 26. dub. Cyr. 7, 5, 61. dub. 8, 2, 24; inf. Cyr. 1, 4, 25. οὐδένα ὅντιν᾽ οὔ. — Scripturae οὐθείς aliquot exempla dat Lexicon.

οὐδέποτε c. praeterito Hell. 7, 1, 34. dub. Comm. 4, 6, 1. dub. n.

οὐκέτι *non item, non aeque*, Comm. 3, 4, 10. An. 1, 10, 12. Hier. 1, 16. 2, 14. Ag. 2, 26. Ven. 5, 14. Cyr. 1, 5, 8. 6, 27. 4, 3, 4. 7, 5, 76. RLac. 11, 7. 14, 1.

οὐκοῦν οὔκουν. Kuehnerus Exc. ad Comm. p. 513 sqq. ubi sententias virorum doctorum percensuit, p. 523. haec praecipit: Scribenda particula *οὐκοῦν*, ubi significat 1) nonne igitur? nonne ergo? 2) ergo igitur; *οὔκουν*, ubi significat 1) non ergo, non igitur, 2) nullo modo, nequaquam, 3) non igitur?

οὐλή [3]. Comm. 3, 4, 1.

οὖν desideratur Hell. 3, 1, 26. 3, 2. Oec. 16, 12. Comm. 4, 2, 34. Hier. 1, 26. Conv. 3, 9. Cyr. 1, 4, 13. 4, 4, 5. 7, 5, 25.

οὐραγία [2]. An. 3, 4, 42.

οὐρεῖν [3]. Cyr. 1, 2, 16.

οὔριος [7]. Hell. 1, 6, 37.

οὐροδόκη [1]. Photius falso tribuit Xenophonti. Vid. Mehler. Mnem. 2, 74.

οὖρος [7]. Hell. 2, 3, 31.

οὔτε. *οὔτε γάρ*, ut sit i. q. *οὐ γάρ*, alienum a Xenophonte. An. 3, 4, 3. dub. In locis Comm. 2, 6, 19. et Apol. 24. liberior verborum structura est. V. Comm. 1, 2, 31. n. *οὔτε — οὔτε μήν* Conv. 1, 15. Cyr. 4, 3, 12. 5, 4, 11. dub.

οὗτος cum vi illatum, v. Br. Hell. 3, 2, 43. ex abundanti interpositum 7, 1, 21. 23. post participium, ann. Comm. 3, 7, 4; cf. Cyr. 7, 1, 32. *ἐν τῷ ἀδιηγήτῳ τούτῳ ταράχῳ*; mire omissum *πρὸς* (*τούτους*) *τῶν Ἑλλήνων οἵ* An. 1, 10, 3. Hell. 5, 1, 11. — *οὗτος* et similia ad sqq. referenda, vid. Kuehn. Comm. 1, 2, 3. An. 2, 5, 10. — *τοῦτο* vel *ταῦτα* introductionis caussa praemissum, seq. *ὅτι* Cyr. 5, 4, 24. dub. 6, 1, 25. dub., sq. inf. Hell. 4, 1, 12, sq., part. An. 7, 2, 4. ubi v. Dind. Cf. ann. Comm. 4, 7, 5. *ταῦτα* ubi *τοῦτο* exspectes, v. Haas. RLac. 14, 5. ann. Comm. 2, 8, 6. *τοῦτο* pene i. q. *διὰ τοῦτο* Cyr. 8, 4, 4. Conv. 4, 28. *οὗτος* i. q. *τοιοῦτος* Hier. 8, 5. n. *ταύτῃ* in tali rerum conditione, Hell. 5, 2, 27. *ἐπὶ ταύτῃ* 1, 13. dub. — *οὑτοσί* Cobetus N. 629. requirit, ubi quis quasi oculis vel digitis designatur, non addito ad nomen articulo, Conv. 4, 37. n. 43. 61. et cum Bisschopio Ann. An. 83. et Hirschigio Misc. phil. nov. s. 1, 107. Anab. 7, 2, 25. *Μηδοσάδης οὑτοσί*. Hirschigius Philol. 5, 306. 308. 317. addit An. 6, 6, 21. 28. 2, 1, 16. Cyr. 6, 1, 2. Mehler. Conv. 3, 8. *οὑτοσίν* cod. A. Cyr. 4, 1, 22.

οὕτως ante consonam, v. ann. Comm. 1, 3, 1. Hertl. Obss. Hell. 1, 17. Lob. Path. gr. serm. 2, 213 sqq. *οὕτω* ante vocalem dub. Comm. 3, 1, 4. An. 4, 8, 26. *οὕτως* in apodosi, Born. De gem. rec. Cyr. 3, 70. et Conv. 2, 26; praecedente participio, Br. Hell. 3, 2, 9. ann. Comm. 3, 5, 8. *οὕτως ὥστε* An. 7, 4, 3. ad antecedentia referendum, *ὡς* ut respondeat, Oec. 6, 12. — *οὑτωσί* ante voc. An. 7, 6, 39. dub. Ag. 5, 5. dub. Lob. Path. 2, 157. Voem. De *ν* et *σ* adductis literis, Francof. 1853, p. 9.

οὐχί non dicitur in responso, v. Cyr. 1, 3, 4.

ὀφειλή [1]. Etymologicum M. 583. Xenophontis libro, qui de reditibus est, tribuit.

ὄφελος. *τί ὄφελος τὸ γεωργεῖν* Oec. 14, 2. dub. n. Sequitur solus infinitivus Cyr. 7, 5, 80. Hell. 1, 1, 35.

ὀφθαλμία [3]. Comm. 3, 8, 3.

ὀφθαλμιᾶν [3]. Hell. 2, 1, 3.

ὀφρύς. *αἱ ὀφρύες* Conv. 8, 3. libri, *αἱ ὀφρῦς* Cob. N. 635.

ὀχεία [3]. REq. 5, 8.

ὄχθη [7]. An. 4, 3, 3. 5. 17. 23.

Optativus. Formas οἶμι οἶς οἶ alienas a Xenophonte iudicant. Oec. 20, 25. ποιοῖ n. REq. 5, 6. 9, 3. libri λυποῖ, quod corrigunt ut est An. 2, 5, 14. Dubii loci Cyr. 1, 6, 2. 5, 5, 30. Corrigunt Hier. 4, 10. 9, 8. Vid. Cob. N. 362. 597. 792. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XI. et ad 1, 6, 2. Ox. 5, 5, 1. idem ἰοίην scriptum mavult. Formam οἶμεν constanter restituendam dicit Cyr. 8, 1, 1. atque invitis libris restituit Comm. 2, 6, 1. n. ποιοῖμεν Cyr. 5, 3, 31. διατελοῖμεν 8, 1, 1, sed παραδοίημεν 4, 5, 49. δοίημεν 5, 3, 2. δοκοίημεν 7, 5, 56. παραδοίησαν meliores An. 2, 1, 10. Perf. προεληλυθοίης Cyr. 2, 4, 17. dub. Fut. ἐροίης 3, 1, 14. ὑπομενοίη 5, 3, 52. dub. — Vulgaris formae αις αι αιεν plurima exempla contulit Kuehneri diligentia Comm. 4, 2, 30. Pluralis vero αιεν exempla incerta dicuntur. Vid. Dind. Cyr. 1, 2, 11. n. Qui quum antea hoc tribuisset codicibus, nunc ne RAth. 2, 15. quidem στασιάσαιεν tulit. Etiam alia correcta sunt refragantibus libris, An. 2, 4, 22. n. 3, 5, 18. Cyr. 1, 2, 11. 2, 1, 23. 4, 1, 10. Vid. Bissch. Ann. Anab. 26 sq. φαῖμεν Dindorfius restituit Comm. 4, 5, 7. restituique vult An. 3, 2, 23. n. Hier. 7, 7. ἀναστaίητε est Cyr. 1, 3, 10. — Formas ημεν ητε ησαν Alexandrinis deberi existimat Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XI. σωθεῖμεν et cetera sola Xenophontis dialectο convenire dicit Cyr. 7, 1, 41. Scripsit οἰηθεῖμεν Comm. 1, 5, 1. n. invitis libris; reliquit ἐπιμεληθείητε An. 3, 1, 38. σωθείησαν Cyr. 8, 1, 2. εἴημεν 7, 5, 56. εἴητε 6, 3, 10. εἴησαν 1, 2, 13. 8, 2, 23. An. 1, 1, 5. al. στερηθεῖεν et ἀναγκασθείησαν iuxta se posita Hell. 4, 8, 15. tulit cum Cobeto. Qui ἐπιμεληθεῖτε scribendum censet Bisschopius 36. formas ειητον αιητον οιητον ut reliquas scriptoribus graecis incognitas fuisse dicit. Tertiae ειησαν exempla vid. apud Krueg. Stud. 2, 40. Verbi εἶναι optativum εἴησαν exemplis comprobaverunt Born. Conv. 5, 5. Kuehn. Comm. 1, 4, 19. παρείησαν est An. 2, 6, 13. Hell. 5, 2, 9. εἶμεν εἶτε εἶεν Xenophonti constanter reddenda censet Dind. Cyr. 6, 3, 10. Quo in libro praeter supra dictas formae longiores sunt 2, 1, 8. 4, 4, 6. 5, 2, 37. 7, 1, 41. 42. — ἀριστῷτε Dindorfius coniecit An. 7, 3, 9, scripsit ἀριστῴητε cum Cobeto, denuo illud habet ann. Comm. 1, 2, 29. μαστιγῴη REq. 11, 6. Schneid. μαστιγοίη Cob. αἰτιῷσθε An. 7, 6, 15. πεπῷτο 1, 9, 19. coni. Dind. — Scribitur nunc καθήμην Cyr. 5, 1, 8. n. μεμνῇτο 1, 6, 3. μεμνῇο An. 1, 7, 5. κεκτῇτο Ag. 9, 7. n. — Optativi perf. act. rariores, καταλελοίποιεν Hell. 3, 2, 8. 5, 23. 5, 2, 3. An. 5, 7, 26. REq. 1, 8. Cyr. 4, 2, 3. Nonnunquam librarii in huius modi locum plusquamperfectum substituerunt, Hell. 3, 5, 23. 5, 2,

3. Comm. 1, 7, 5: quare Hertleinius Hell. 1, 4, 20. ἠσεβήκοι postulavit. Cetera per εἴην efficiuntur, An. 1, 2, 21. 4, 8, 26. 6, 6, 25. Hell. 1, 5, 2. 3, 5, 23. — Optativos post verba dicendi et sentiendi cum ὅτι vel ὡς positos in Hellenicis et Cyropaedia 289, indicativos 133 numeravit Pfudelius in libello Die indir. Rede d. Xen. (Colberg. 1864) p. 8, singula accurate persecutus; optativos futuri in enuntiatis secundariis obliquae orationis in iisdem libris et Anabasi p. 24. dixit esse 36, plurimos cum conditione dictos; optativos futuri in Hellenicis universos 63 numeravit Clemens in libello *Der Opt. d. Perf. im Bedingungssatze* (Berol. 1862) p. 3. Quo de modo aliquando dubitatur, veluti 3, 5, 3. 5, 2, 4. Vid. ann. An. 2, 1, 3. Aliquot locos enumeravit et correxit Dobreus Advers. 1, 124. Notabile ἔσοιτο — εἴσοιτο Cyr. 5, 3, 42. Non dici eum modum in oratione obliqua nisi ubi e praeterito vel optativo potentiali pendeat et, si solvatur oratio, futurum retinendum sit, docet Bellermannus De gr. vbb. timendi str. 16. Cyr. 7, 5, 31. Hell. 5, 1, 34. — Optativus in orationis obliquae continuatione, sequente potissimum γάρ, v. Br. Hell. 3, 2, 23. Additus ad infinitivos latioris significationis in enuntiatis secundariis, v. Hertl. Cyr. 1, 6, 19; post imperativum Cyr. 3, 2, 30. n. An. 6, 6, 18. Positus in hypothesi, ubi indicativum praes. vel aor. exspectaveris, Ven. 12, 22. n. Dictus de certis rebus An. 2, 4, 22. 3, 3, 4; indicativus de falsis Hell. 1, 6, 36. 2, 3, 45. An. 6, 6, 34. n. Habet significationem excitandi vel imperandi An. 3, 2, 27. dub. REq. 1, 8. 17. dub.

Orthographia. In libris ab uno aliquo scriptore compositis ut eadem et constans verba scribendi ratio inveniatur, optandum est et, si fieri potest, efficiendum. Unde in cuiusdam temeritatis crimine sunt qui libris scilicet manuscriptis commoti σύν et ξύν, γίνεσθαι et γίγνεσθαι, θᾶττον et θᾶσσον, alia promiscue et iuxta sese non dubitarunt scribere, scripta edere. Est vero modus in rebus. Falsa doctrina est, cuius venditatio pertinaciter effecto vel temere restituto scripturae consensu quaeritur, cavendumque ne magis scriptorem quam librarios corrigere videare. Quod summis etiam nostratibus scriptoribus facile conceditur, hoc certe Xenophonti tribuendum censebimus, ut varietatem quandam in scribendo eum secutum esse credamus et patiamur. De hac orthographiae inconstantia caute et sollerter iudicavit Lobeckius Pathol. gr. serm. 2, 341 sqq. Habes nonnulla etiam brevissimo intervallo interiecto iuxta se posita: βορέας — βορρᾶς An. 5, 7, 7. βελτίους — βελτίονας Comm. 3, 3, 35. Cyr. 3, 1, 20. ἀμείνονας καὶ κρείττους An. 1, 7, 3. dub. et similia 5, 2, 33 sqq. Comm. 2, 6, 26 sq. Hier. 4, 6. 8, 5. Ag. 2, 7. μείζω — μείονα Cyr. 6, 3, 17. cf. 1, 6, 8. στασιάσαιεν — στασιάσειαν RAth. 2, 15. et similia Hell. 3, 3, 3. 7, 1, 34. 2, 5. στερηθεῖεν — ἀναγκασθείησαν Hell. 4, 8, 15. ἔδωκαν — ἔδοσαν 1, 2, 10. Cyr. 1, 5, 5. 4, 6, 12. ἑάλωσαν — ἥλω Cyr. 4, 5, 5. 7. ἥλωσαν — ἑάλω

An. 4, 4, 21. *ὀρέξασθαι* — *ὠρεχθήτην* Comm. 1, 2, 15 sq. *ξυνῆν* — *συνῆν* Hier. 6, 2. *ἐθέλοντες* — *θέλωσι* Comm. 2, 6, 27. Cyr. 1, 6, 46. *κρυφῇ* — *κρύφα* Conv. 8, 5. *καὶ ἐκεῖνοι* — *κἀκεῖνοι*, quorum prius videtur gravius esse quam alterum, Cyr. 1, 4, 19. *ἐάν* — *ἤν*, *ἄν* — *ἐάν* Comm. 1, 2, 36. *ἐπιμελόμενος* — *ἐπιμελεῖσθαι* Cyr. 1, 6, 23. *κλάειν* et *κλαίειν* 2, 2, 13 sq. *πάντες* — *ἅπαντες* An. 5, 8, 13. nisi id potius est quale Cyr. 1, 1, 3. 7, 2, 19. Hell. 5, 4, 17. Alia Comm. 1, 1, 12. 20. RLac. 9, 4. Dubia Comm. 2, 2, 3. 4, 4, 13. An. 5, 6, 20. 7, 6, 18. Hell. 7, 4, 34. Cyr. 1, 3, 17. Haec quidem licet librorum auctoritate fruantur, non sunt omnia ab editoribus tolerata ad tollendam scilicet scripturae quae videtur inconstantiam quam ad consērvanda tolerabilia curiosioribus.

Π.

παγετός [8]. Ven. 5, 1.
πάγη [3]. Cyr. 1, 6, 39.
παγκάλη Hell. 4, 1, 15. 3, 2, 10. dub. Cyr. 8, 5, 28. dub. ubi v. Hertl. Obss. Hell. 1, 18 sq.
παγχάλεπος [2]. An. 5, 2, 20. Contra Osannum Philem. 115. eam formam pro superlativo dici statuentem Lentzius disputat ZAW. 1855. 4, 29 sqq. collatis locis Xenophonteis.
παγχαλέπως An. 7, 5, 16. 3, 3, 13. dub. Cyr. 5, 5, 12. dub. n.
πάγχρηστος [3]. Comm. 2, 4, 5.
παιγνία [2]. Cyr. 2, 3, 18.
παίγνιον [3]. Epist. e Stob. 1, 6.
παιδεραστής [3]. An. 7, 4, 7.
παιδοτροφία [3]. Oec. 7, 21.
παίζειν. *παιξοῦνται* [6]. Conv. 9, 2. n. *προσέπαιξεν* Comm. 3, 1, 4. dub. ubi v. Kuehn.
παιωνίζειν [2]. forma a G. Dindorfio Thes. St. propter libros commendata et a Kuehnero An. 3, 2, 9. defensa nunc alteri *παιανίζειν* posthabetur An. l. c. 1, 8, 17. 6, 1, 5. 11. 5, 27. Cf. L. Dind. An. XII. Rehdantzius *α* retinuit, ut ego, Breitenbachius utrumque habet.
παλαμᾶσθαι [7]. Cyr. 4, 3, 17.
παλαμναῖος [7]. Cyr. 8, 7, 18.
παλιναυτόμολος [4]. Hell. 7, 3, 10.
παλίσκιος [3]. Ven. 5, 9. [dub.
παμμεγέθης [3]. Comm. 3, 6, 13.
πάμπαν [5]. [7]. Cyr. 1, 1, 1. al.
πάμπολυς coni. Cobeti An. 7, 6, 30. Dindorfii Comm. 2, 4, 4.
παμπόνηρος [3]. An. 6, 6, 25.
πάνθηρ [3]. Ven. 11, 1.
πανουργία [3]. An. 7, 5, 11.
πανσέληνος [3]. Ven. 5, 4.
παπαῖ [3]. Conv. 5, 10.
παρά c. acc. *contra*, An. 1, 3, 7. dub., *prope*, ubi dativum exspectes additum ad *μένειν* Cyr. 1, 4, 18. 4, 2, 23. ad *γίγνεσθαι* 7, 1, 39. ad *εἶναι* REq. 8, 12. V. Haas. RLac. 12, 2; de tempore, non exclusa caussae significatione, Comm. 2, 1, 2. *παρὰ τὴν ἐκείνου ἀρχήν*.
παραβαίνειν. De Favorini loco cf. Comm. de fragm. 3. Dind. Anab. Ox. XXX.
παραβάτης Cyr. 7, 1, 29. Alii ionicum *παραιβάτης* habent.
παράβλημα [3]. Hell. 2, 1, 22.
παραγγελία [3]. Hell. 2, 1, 4.
παράγγελμα [3]. Ven. 13, 9.
παραγιγνώσκειν [8]. Comm. 1, 1, 17.
παραγράφειν [2]. Cyr. 1, 2, 13.

παριέναι coni. Hertleinii An. 5, 1, 3. de surgendo ad dicendum. Quod apud Xenophontem solet esse *παρελθεῖν* vel *ἀναστῆναι*.

παροικεῖν [3]. Vect. 1, 5.

παροινεῖν [3]. An. 5, 8, 4: *ἐπαρῴνησα*.

παρολιγωρεῖν [8]. Hell. 7, 4, 13.

παρόμοιος [3]. Hell. 3, 4, 13.

παροξυντικός [3]. Cyr. 2, 4, 29.

παρόρμησις [3]. Hipp. 1, 25. Cyr. 1, 6, 19. dub.

παροχεῖσθαι [3]. Cyr. 8, 3, 14.

παροψίς [8]. Cyr. 1, 3, 4.

παρυφαίνειν [8]. Cyr. 5, 4, 48.

παρωθεῖν [3]. Hell. 2, 3, 14.

πᾶς. *ἐν παντί* cum *πλέον ἔχειν* coniunctum Cyr. 1, 6, 27. 2, 2, 22. 7, 5, 61. Ag. 2, 24. dub. n. Idem REq. 11, 5 et *τῷ παντί* Cyr. 8, 8, 7. 20. Hell. 2, 3, 22. dub. 3, 5, 14. 6, 1, 7. 7, 5, 12. 20. RLac. 8, 5. cum aliis comparativis composita. Alius generis *ἐν τῷ παντί* Comm. 1, 4, 17. — *ἐν παντὶ ἦσαν μή* Hell. 5, 4, 29. Comm. 2, 9, 6. n. — *τοῦ παντὸς ἐνδεῖται* Conv. 4, 35. Hipp. 7, 7. *παντὸς ἐνδέοι* Comm. 2, 3, 5. — *ἐν πάσῃ ἀθυμίᾳ ἦσαν* Hell. 6, 2, 24. n. Cobetus et Dindorfius mutari iubent in *ἐν παντὶ τῆς ἀθυμίας ἦσαν*, itemque hic Cyr. ed. 4. Lips. XXII. REq. 12, 8. ubi est *ἐν παντὶ κινδύνῳ γίγνεται*. Cf. Cyr. 7, 2, 22. *εἰς πάντα κίνδυνον ἦλθον*. — Hell. 1, 6, 34. *πασῶν οὐσῶν δέκα*. Cobetus *τῶν* anteposuit, v. Krueg. Thuc. 1, 107. — *πᾶς* — *ἅπας* An. 7, 6, 18. n. — *τὸ πᾶν διαφέρει* Cyr. 1, 6, 13. 4, 3, 8.

πάσασθαι [6. 7]. Cyr. 6, 4, 6. dub. *πέπασθε* 3, 3, 44. dub. *πέπαται* An. 7, 6, 41. *πέπανται* 3, 3, 18. *ἐπέπατο* 1, 9, 19. dub. *πεπαμένον* 6, 1, 12. RLac. 6, 4.

πασσυδί [7]. Cyr. 1, 4, 18. dub. *πασσυδίᾳ* Hell. 4, 4, 9. Ag. 2, 19. Cobet. Mnem. 10, 93. *πανσυδίᾳ*.

παστάς [3]. Comm. 3, 8, 9. Hier. 11, 2. dub. Vid. Lob. Pathol. 360.

πατρικός [3]. *φίλος* Hell. 6, 5, 4. — *πάτριος* et *πατρῷος* conf. v. An. 3, 2, 16. 7, 8, 5.

πατριώτης [3]. Cyr. 2, 2, 26.

πατρόθεν [3]. Oec. 7, 3.

παύεσθαι cum *οὐδέν* coniunctum, de quo olim dubitatum est, An. 4, 2, 4. dub. 7, 6, 9. Comm. 4, 4, 8. Oec. 11, 23. Cyr. 1, 6, 16. 3, 3, 32. Cf. Cob. N. 500.

παῦλα [3]. An. 5, 7, 32.

πέζαρχος [8]. Cyr. 5, 3, 41.

πεζεύειν [3]. An. 5, 5, 4.

πεζικός. Invitis libris Dindorfius *τὴν πεζὴν δύναμιν* Comm. 3, 6, 9. n. et *τὸ πεζόν* ter Cyr. 5, 3, 38. scripsit, relicta, ubi non de hominibus dicitur, altera forma 1, 3, 15. 4, 3, 14. Nunc etiam loci Hell. 5, 1, 35. 6, 3, 18. correcti sunt. Dubius locus Cyr. 2, 4, 18. Vid. Dobr. Adv. 1, 88. 315. Scripsi *τὸ πεζόν* Cyr. 5, 3, 38, in dictione autem *πεζικὴ δύναμις* et similibus adiectivam formam putaverim tuendam esse.

πεζομαχεῖν [3]. Hell. 1, 1, 14.

πεζοπορεῖν [8]. Hipp. 4, 1.

πειθαρχία [3]. Ag. 1, 27.

πείθειν. *πείθειν τὰς πόλεις ἑκούσας ποιεῖν* An. 5, 1, 14. Hell. 6, 1, 18. vi: Comm. 2, 1, 13. i. q. *ἀναπείθειν* Comm. 1, 2, 23. 3, 6. Oec. 19, 16. i. q. *μεταπείθειν* Hell. 1, 7, 17. n. — *πείθεσθαι* An. 7, 4, 5. Pantazides Em. Xen. 16 sq. interpretatur *ὑπηκόους γενέσθαι*, *ὑποτάξασθαι*, coll. 13. 5, 15. Cyr. 4, 5, 22. — *πείθεσθαι* et *ἕπεσθαι* coniuncta et confusa, Comm. 2, 2, 11. Born. An. 1, 3, 6. [*πεινᾶντι*.

πεινῶντι [6]. Hell. 1, 1, 23. Ahr.

Πειραιεύς. Gen. *Πειραιῶς*, restitutus Hell. 2, 4, 24. 26. 33. 36. 39. Dissentit Hertl. Obss. 1, 15. Solet articulum habere, sed is suspectus Dindorfio est Hell. 2, 4, 26. *Πειραιοῖ* 2, 4, 32. dub. *τὸν Πειραιᾶ* 2, 2, 20. Hertl. Obss. 3, 17. interpretatur *τὰ τείχη τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ* coll. 2, 3, 11. 4, 8, 9.
πειρᾶν dubiae structurae Comm. 1, 2, 29. ubi v. Kuehn. *πειρᾶσθαι ὅπως σωζώμεθα* An. 3, 2,
πειστέον [3]. An. 6, 6, 14. [3. dub.
πειστικός [3]. Cyr. 1, 6, 10.
πελαγίζειν [8]. Oec. 20, 3.
πελάγιος [3]. Hell. 2, 1, 17.
πέλαγος [7]. Cyr. 6, 1, 16. al.
πελάζειν [5]. [7]. Cyr. 1, 4, 20. al. An. 1, 8, 15. dub.
πέλτη, v. ann. An. 1, 10, 12. 2, 1, 6.
πέμπειν c. inf. An. 5, 2, 12. 7, 4, 2. Hell. 3, 1, 7. 2, 22. *πιστοὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν* Oec. 4, 6. dub.; c. partic. Cyr. 5, 3, 53. dub. n. *ἔπεμπε καλῶν*, coll. 8, 3, 20. *πέμπων ἐκάλει*. (An. 1, 1, 8. 3, 1, 27). Cobetus N. L. 357. Dicitur graece, inquit, aut *οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρέσβεις ἐροῦντας τάδε* aut *λέγοντες τάδε*. Unde Hell. 3, 5, 7. n. *λέγοντας* in *λέγοντες* mutari voluit, non mutavit, mutavit vero 2, 4, 37. Acc. part. praes. *ὁ Τιθραύστης πέμπει πρέσβεις λέγοντας* Hell. 3, 4, 25. An. 6, 1, 2. *κήρυκα ἔπεμψε λέγοντα* Cyr. 5, 4, 24. *ἔπεμψαν κήρυκας ὑποφέροντας σπονδάς* Hell. 4, 7, 3. Cf. 2, 1, 7. 4, 35. 3, 1, 18. 4, 6, 1. Recte part. fut. Comm. 1, 1, 6. Cyr. 5, 4, 18. Praeter Xenophontem cf. Soph. Ai. 781. 826. Ceterum id etiam ad latinam linguam pertinere vult Wagn. Quaest. Virgil. XXVIII, 2, c. p. 513. Denique deest *λέγοντα* vel *ἐροῦντα* Hell. 2, 2, 7. *ἔπεμψεν, ὅτι.*
πεμπταῖος [3]. An. 6, 4, 9.
πεμπτάς [2]. Hell. 7, 2, 6.
πένεσθαι [5]. [7]. Conv. 4, 35. al.
πένης. Etym. M. 110, 5. *ἁμαρτάνουσιν οἱ προφερόμενοι πενέστατος.* Comparativus est Hell. 2, 4, 40. Cyr. 5, 5, 27. RAth. 1, 13. Vect. 4, 28.
πενθεῖν [3]. Hell. 2, 2, 3.
πενθήμερος [8]. Hell. 7, 1, 14.
πενθικῶς [8]. Cyr. 5, 2, 7.
πεντάδαρχος [2]. Cyr. 2, 7, 22.
πενταδραχμία [3]. Hell. 1, 6, 12.
πένταθλον [3]. Hell. 7, 4, 29. [dub.
πεντάς [2]. Cyr. 2, 1, 22.
πέντε (pro *πεντα*) retineri nunc volunt in compositis *πεντεδραχμία* Hell. 1, 6, 12. n. *πεντεσπίθαμος* Ven. 2, 4. n. 7. *πεντεπάλαιστος* 9, 14. 10, 3. Vid. Lob. Phr. 413. Cob. N. 327.
πεντηκόνταρχος [3]. RAth. 1, 2.
πεντηκοστήρ [2]. Hell. 3, 5, 22. n. 4, 5, 7. RLac. 11, 4. 13, 4. Ut voluit G. Dind. Thes. St. 6, 740, d, nunc scribitur *πεντηκοντήρ*, quod libri praebent An. 3, 4, 21.
πεντώρυγος [3]. Ven. 2, 6. dub.
πεπλασμένως [3]. Ven. 3, 10.
πέπων [3]. Oec. 19, 19.
πέραθεν [3]. Hell. 8, 2, 2.
περαίνειν, quod Xenophon amare videtur, etiam scriptum legitur Hell. 2, 4, 39. ubi pro eo, ut saepius, illatum est *περαιοῦσθαι*. Etiam composita habet Xenophon, *ἐκπεραίνειν* An. 5, 1, 13. *διαπεραίνειν* Hipp. 4, 3. dub. *περαίνειν* Hell. 6, 2, 30. sc. *τὸν πλοῦν*, ut *καταννύειν*, *διατελεῖν*.
περαιτέρω [3]. Comm. 3, 13, 5.
περαντέος [1]. coni. Dobrei An. 2, 5, 18.
περί c. gen. absolute RAth. in. Cyr. 1, 6, 15; dicitur cogitatione addi debere Comm. 1, 3, 8. Oec.

11, 11. n.; c. gen. articuli neutr. vel substantivi pro acc. coniungi dicit Buechs. Hell. 6, 1, 19, ubi additum sit verbum, quod *περί* c. gen. secum habere possit, exemplis compluribus compositis, Breit. ib. id fieri dicit, si minus res ipsa exprimatur quam quod de ea narretur vel cogitetur. Attractionem esse docet Kuehn. An. 2, 5, 37. Cum acc. de tempore, non addito temporis vocabulo, *περὶ τὸν Μνασίππου θάνατον* Hell. 6, 2, 31. *περὶ δεῖπνον* 4, 6, 7; c. acc. liberiore usu 3, 4, 10. 5, 4, 2. *τὰς περὶ ἐκεῖνον πόλεις* 3, 2, 9. — *περί τι εἶναι*, animum ad rem aliquam advertere, An. 3, 5, 7. *περὶ ταῦτα ἦσαν* Hell. 6, 1, 1. 5, 5, in harum rerum conditione. *τὸν περὶ τὸν ἵππον* REq. 6, 3. *περί τινα εἶναι* Hell. 5, 4, 57. *περί τι* vel *τινα ἔχειν* 7, 4, 28. — *οἱ περί* quod iam apud Xenophontem Comm. 3, 5, 10. Hell. 6, 4, 18. de uno homine dici visum est, v. Kuehn. Comm. l. c.

περιαγγέλλειν [3]. Hell. 6, 4, 2.

περιβάλλειν. Quae apud Suidam sunt v. *Περιεβάλοντο· Οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν περιεβάλοντο λείας πλῆθος* ad Cyr. 3, 3, 23. referenda sunt.

περιγίγνεσθαι. *περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν* An. 5, 8, 26.

περιδεῖν [2]. An. 4, 5, 36.

περιδινεῖν [3]. Conv. 7, 3.

περιδρομή [3]. Ven. 10, 11.

περιειλεῖν [3]. An. 4, 5, 36. dub.

περιεῖναι coni. Dindorfii Hell. 3, 2, 25, ubi vulgo *περιιόντι τῷ ἐνιαυτῷ*.

περιείργειν [1]. coni. Valckenarii et Schneideri Hell. 4, 1, 15.

περιελαύνειν [1]. coni. mea Hell. 2, 4, 41.

περιελίττειν [3]. Ven. 6, 17.

περιέπειν [5]. Comm. 2, 9, 5. al.

περιεργάζεσθαι [2]. Hell. 4, 1, 15.

περίεργος [3]. Comm. 1, 3, 1.

περίζυγα [4]. Cyr. 6, 2, 32, lora in locum attritorum ex abundanti praeparata, Dind. Thes. St.

περιήκειν [3]. Cyr. 4, 6, 6.

περιίλλειν [1]. coni. Cobeti An. 4, 5, 36. V. Dind. Cyr. Lips. X. H. gr. ed. 3. p. XVIII sq. Buechs. Phil. 18, 283 sq.

περικαλύπτειν [3]. Cyr. 7, 3, 13.

περικαταρρηγνύναι [3]. Cyr. 5, 1, 6.

περικεῖσθαι [3]. REq. 5, 3.

περικνός [2]. Ven. 4, 1.

περικυκλοῦν [3]. An. 6, 3, 11.

περίλοιπος [3]. Cyr. 6, 2, 21.

περιμάχεσθαι [4]. Cyr. 7, 1, 41.

περιμάχητος [3]. Conv. 3, 9.

περίμεστος [4]. Conv. 2, 11.

πέριξ [5]. [7]. An. 7, 8, 12, ubi v. Krueg., al.

περιοικεῖν [3]. An. 5, 6, 16.

περιοικοδομεῖν [3]. Cyr. 1, 4, 11.

περιοπτέος [3]. RLac. 9, 5.

περιπέττειν [3]. Oec. 1, 20. dub.

περιπεταννύναι [3]. Oec. 19, 18.

περιπέτεσθαι [3]. An. 6, 1, 23. dub.

περιπηγνύναι [3]. An. 4, 5, 14.

περιπιμπλάναι [3]. Hell. 3, 2, 28.

περιπιμπράναι [3]. Ven. 10, 17.

περιπλανᾶσθαι [3]. Cyr. 1, 3, 5.

περιπλέκειν [3]. Comm. 3, 11, 10. Oec. 1, 20. dub.

περίπλεως [3]. Cyr. 6, 2, 33.

περιποίκιλος [3]. Ven. 5, 23.

περιπολεῖν [3]. Vect. 4, 52.

περίπολος [3]. Vect. 4, 47. dub.

περίπους [2]. Vect. 4, 47.

περιρρηγνύναι [2]. An. 4, 3, 8.

περίρρυτος [3]. Vect. 1, 7.

περισκοπεῖν [2]. Oec. 15, 9.

περισπᾶν [3]. Cyr. 3, 1, 13.

περιστερά [3]. An. 1, 4, 9.

περίστροφος [2]. Ven. 2, 6.

περισώζειν [3]. Hell. 2, 3, 25. al.

περιταφρεύειν [3]. Cyr. 3, 3, 28.

περιτείνειν [3]. Ven. 8, 7.

Κύρου· Κῦρος δέ An. 1, 8, 6. Ita vel nomen (1, 7) vel *οὗτος* cum *δέ* sequitur 9, 9. 31. 3, 1, 26. Hell. 1, 1, 18. 7, 16. 2, 2,
πληcίοc [2]. Cyr. 4, 3, 16. [16.
πληcιόχωροc [3]. Cyr. 4, 5, 35.
πλήττειν. *πεπληγέναι* active An. 6, 1, 5. dub.
πλίνθινοc [3]. An. 3, 4, 11.
πλινθίον [3]. Cyr. 7, 1, 24.
πλοιάριον [3]. Hell. 4, 5, 17.
πλόκαμοc [3]. Ven. 9, 12.
πλόκανον [1]. coni. Schneideri ib.
πλουτοκρατία [4]. Comm. 4, 6, 12.
πλύνειν [3]. REq. 5, 7.
πνιγμόc [3]. Oec. 17, 12.
ποδάγρα [8]. Cyr. 1, 6, 28.
ποδαπόc [7]. An. 4, 4, 17.
ποδιαῖοc [3]. Oec. 19, 4. dub.
ποδώκηc [7]. Comm. 3, 11, 8. al.
ποδωκία [3]. Ven. 5, 27. dub. Al. *ποδώκεια.*
ποί c. gen. Hell. 5, 1, 2. dub. *ποί* et *πού* conf. 6, 2, 11. n. Hier. 3, 2. n. RLac. 6, 3. Hipp. 4, 2. al. Vid. Dind. Cyr. 7, 5, 68.
ποιεῖν *τι* aliquid efficere vel recte facere, Cyr. 6, 4, 17. Hipp. 7, 10. Opp. *παρά τι ποιεῖν* Cyr. 1, 6, 33. Conv. 8, 17. dub. — *τροπὴν ποιήσεις* Hell. 7, 2, 20. dub. *τροπὴν ποιήσασθαι* 5, 4, 43. *ἵνα φυλακὴν ποιήσῃ τις* An. 5, 7, 31. dub. *λόχον ποιῆσαι* 5, 2, 11. *ἰσχυροτέραν τὴν φάλαγγα ἐποιεῖτο* Hell. 6, 5, 18. dub. — *φίλον ποιήσομεν τὸν Παφλαγόνα* An. 5, 5, 22. dub. *φίλον ποιεῖσθαι* 12. 6, 3. *ξένον* Hell. 4, 1, 39. Contra Cyr. 3, 1, 31. *φίλον ποιήσειν*, ubi est alii aliquem conciliare. — *εἰρήνην ποιεῖσθαι* Hell. 2, 2, 15. *εἰρήνην τῇ πόλει ποιεῖσθαι πρὸς βασιλέα* 4, 8, 12. Quod ad patriam pacificatoris refertur; vituperat autem Bernhardy Synt. 344. *πίστεις ποιεῖσθαι* 1, 3, 4. 12. *πιστὰ θεῶν πεποίησο* Cyr. 4, 2, 7. dub. Pantaz. *π. θ. τε ποίησον. σπονδὰς ποιεῖν* An. 4, 3, 14. Cyr. 2, 3, 1. n. *ποιεῖσθαι* Hell. 3, 2, 20. *ἐπιγαμίας* Cyr. 1, 5, 3. *κραυγὴν ποιεῖν* An. 2, 2, 17. Cyr. 3, 1, 4. Hell. 6, 4, 16. — *ποιεῖν* c. dat. Cyr. 5, 5, 14. 8, 7, 24. Comm. 2, 3, 13. REq. 9, 12. Dubii loci Hell. 5, 3, 10. n. *οὐδὲν τῶν δικαίων ἐποίουν τοῖς κατεληλυθόσιν.* Hier. 7, 2. n. An. 5, 8, 24. n. 7, 8, 11. Cf. Cyr. 5, 5, 14. 8, 7, 24. Comm. 2, 3, 13. REq. 9, 12. — *ποιεῖν* vel *πράττειν* vel *δρᾶν* omissum, ubi verbi structura remansit, v. ann. Conv. 2, 22. An. 7, 6, 40. — *πεποίηται τιμωρῆσαι* Conv. 8, 31. n. ubi Cob. *τιμωρήσας*: dictus vel fictus est a poeta. — *ποιούμενος* Kruegerus futurum dicebat esse An. 1, 3, 16. Hell. 7, 1, 13. De futuri temporis significatione, quae inest, v. Kuehn. An. l. c. Born. ed. XVII.
ποίηcιc [3]. Comm. 1, 4, 3.
ποικιλία [3]. Comm. 3, 8, 10.
ποικίλλειν [3]. Hipp. 4, 3.
ποίκιλμα [3]. Oec. 9, 2.
ποινή [7]. Cyr. 6, 1, 11.
ποῖοc in oratione suspensa non addito *τίς* pronomine Comm. 2, 1, 23. 4, 7, 9. Vid. ann. An. 7, 6, 4. *ποῖος* — *ὁποῖος* Comm. 4, 4, 13. n.
πολεμαρχεῖον [8]. Hell. 5, 4, 6.
πολέμαρχοc summus magistratus in Boeotia, Hell. 5, 4, 8, non expeditionis dux, sed morae, 5, 4, 51. Confudit Schneiderus cum Boeotarchis 5, 4, 2. Vid. Boeckh. C. I. 1, 730.
πολέμιοc de privata inimicitia Hell. 3, 1, 9. 4, 8, 3. 7, 3, 10. Oec. 11, 23. Vid. Hertl. Cyr. 1, 3, 11.
πολεμίωc [3]. *ἔχειν* Ven. 7, 11. n. *πολεμικῶς* Comm. 2, 6, 18. Hell. 5, 2, 33. n. Cyr. 5, 2, 25.

πολεμοποιεῖν [3]. Hell. 5, 2, 30.
πόλεμος c. gen. obi. Hell. 3, 2, 22. 4, 8, 24. An. 2, 5, 7.
πολίζειν [5]. An. 6, 6, 4.
πολιορκητέος [4]. Cyr. 7, 5, 7.
πόλις. *εἰς πόλιν* Cyr. 2, 1, 1. *ἐν πόλει* Vect. 3, 10. *ἐκ πόλεως* Cyr. 1, 4, 17. Vect. 5, 1. dub. *προεστάναι πόλεως* Comm. 4, 2, 2. Vox suspecta Conv. 8, 35. *ἐν τῇ πόλει* An. 7, 1, 27. quum videatur *ἐν τῇ ἀκροπόλει* esse, Bisschopius et Cobetus articulum delendum censent. De eadem *εἰς τὴν πόλιν* Vect. 5, 12. ubi v. Dind. In inscriptione, quam Cumanudis Philistor. 2, 238 sq. descripsit, est *τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ πόλει*, quod etiam Clem. Alex. Protrept. 13. Sylb. scribi vult Wachsmuth. Mus. Rhen. 23, 1, 58.
πολιτεύειν civem esse Hell. 1, 4, 13. 5, 19. *πολιτεύεσθαι* idem 2, 3, 11. 4, 22. Ita Dobreus Adv. 1, 121.
πολιτικαὶ *μόραι* RLac. 11, 4. n.
πολλαχόθι [8]. Cyr. 7, 1, 30.
πολλαχόσε [3]. Hell. 4, 4, 16.
πόλος [3]. Oec. 18, 8.
πολυαρχία [8]. An. 6, 1, 18.
πολύγονος [8]. Ven. 5, 13.
πολυδωρία [4]. Cyr. 8, 2, 7.
πολυέλαιος [4]. Vect. 5, 3.
πολυεπαίνετος [4]. Ag. 6, 8.
πολυέραστος [8]. ib.
πολύευκτος [7]. Cyr. 1, 6, 45.
πολυκαρπία [8]. Comm. 3, 14, 3.
πολυλογία [3]. Cyr. 1, 4, 3.
πολυλόγος [3]. ib.
πολυμαθής [3]. Comm. 4, 4, 6.
πολύοινος [3]. Vect. 5, 3.
πολυοψία [4]. Comm. 3, 14, 3.
πολυπραγμοσύνη [3]. RAth. 2, 18.
πολυπρόβατος [3]. Vect. 5, 3.
πολύς. De *πολὺς καί* ac similibus v. Kuehn. Comm. 1, 2, 24. de *ὡς* addito Hertl. Ad Anab. 7 sq. *πολύ* cum superlativis coniunctum, *πολυωφελέστατος* Hipp. 1, 1. Ag. 6, 8. Vect. 3, 10. *ὡς ἐπὶ τὸ πολύ* Oec. 3, 11. Cyr. 5, 5, 39. 8, 8, 5. An. 3, 1, 42. 43. 4, 35. REq. 1, 12. addito articulo restituendum. *τὸ πολὺ plerumque* Hell. 6, 2, 29. dub. Vid. Traiectio. — *πλεῖον* a Xenophonte alienum habet G. Dind. Lucian. II. p. VII, idque L. Dind. Cyr. Ox. X. saepe illatum esse modo pro *πλέον*, ut in formula *πλέον ἔχειν* Cyr. 1, 6, 26. 27. Hipp. 4, 13. n. Ag. 2, 24. n., modo pro *πλεῖν*, ubi *ἤ* cum numerali sequatur, ut Cyr. 1, 2, 13, demonstrat ed. 4. Lips. XVII. Relicta *πλέον η εἴκοσι* Hell. 2, 4, 6. 3, 1, 14. 3, 5. 6, 5, 29. 7, 1, 20. Cyr. 7, 5, 13. *πλεῖον ἢ εἴκοσι* Cyr. 2, 1, 6. *πλεῖον ἢ τὸν ἕνα* An. 4, 7, 9. n. ubi Df. Cob. *πλέον*. *πλεῖον ἢ πέντε ἡμέραι* Conv. 4, 28. n. *πλεῖον ἢ ἐπὶ δύο στάδια* Cyr. 7, 5, 8. ubi cod. A. *πλείω*. Cf. 1, 2, 11. 13. 3, 1. 2, 1, 8. 8, 4, 23. *πλεῖον ἢ ἐν διπλασίῳ χρόνῳ* Oec. 21, 3. *πλέον ἢ εἰς δώδεκα* Hell. 3, 4, 13. *πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια* An. 6, 2, 2. 4, 5. *πλέον* extra structuram collocati exempla aliquot composuit Breit. Hell. 3, 2, 19. *πλείω* Hell. 2, 2, 16. dub. n. *τρεῖς μῆνας καὶ πλείω* mihi non minus extra structuram positum videbatur ann. Comm. 3, 11, 3. Qua de re cf. ad ipsum locum et Cyr. 7, 5, 8. annotata, Dind. ed. Hell. Berol. a. 1831. p. 283, Lob. Path. 2, 282. *πλείω εὐφραίνειν* Cyr. 4, 2, 39. De forma *πλεῖν ἤ* sexcentis locis ab exilio revocanda v. Cob. V. L. 237 sq. N. 463. 622, ut Hell. 3, 2, 19. 5, 4, 66. Conv. 4, 28. dub. An. 5, 6, 9. dub. al. Bissch. 34. *πλέονες* formam tol-

lendam dicit Dind. Cyr. 8, 4, 3. ed. Ox. Eam formam ut illic et An. 6, 3, 6. libri optimi ita Hell. 4, 3, 15. 7, 5, 12. (Df. *πλείονες*) omnes habent; 2, 3, 24. solus D. *πλείονας*, quod Dind. recepit ut 7, 4, 27. Idem vero Cyr. 7, 5, 7. *πλέονες* pro *πλείους*.
πολυσαρκία [8]. Comm. 2, 1, 22.
πολυσιτία [4]. Hell. 5, 2, 18.
πολύσιτος [8]. Vect. 5, 3.
πολύσκιος [2]. Ven. 5, 9.
πολύστολος [2]. Cyr. 8, 5, 2.
πολυφορία [4]. Oec. 19, 19.
πολυχειρία [3]. Cyr. 3, 3, 26.
πολυχρηματία [4]. Conv. 4, 42.
πολύχρυσος [7]. Cyr. 3, 2, 23.
πολυωφελής [3]. Hipp. 1, 1.
πομπικός [8]. REq. 11, 1.
πονεῖν. *τὰ χρήματα ἐπονήσαμεν* An. 7, 6, 41. *οὐδὲν πονῶν ἐκ τῆς γῆς* RAth. 2, 12. Quo accedit Hirschigii emendatio An. 7, 6, 9. ubi est *ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει. πονεῖσθαι* et *ποιεῖσθαι* conf. Hell. 5, 4, 43. 6, 1, 15.
ποππυσμός [3]. REq. 9, 10.
πορεύειν [1]. coni. Cobeti Hell. 6, 4, 27. *πορεύεσθαι* tanquam futurum, Cyr. 6, 2, 39. An. 4, 5, 15. 6, 2, 4. 2, 3, 27.
πορθμεῖον [3]. Hell. 5, 1, 23.
ποριστικός [3]. Comm. 3, 1, 6.
πόρνη [8]. Comm. 1, 5, 4.
πόρνος [3]. Comm. 1, 6, 13.
πορσύνειν [5]. [6]. [7]. Cyr. 4, 2, 47. 7, 5, 17.
πόσθη [2]. Cyr. 5, 2, 17. [5, 10.
ποσίνδα [1]. coni. Dindorfii Hipp.
ποσταῖος [8]. Cyr. 5, 3, 28.
πόστος [3]. Cyr. 4, 1, 16.
ποταμιεῖον [2]. Hell. 5, 4, 6.
ποταμός. An. 4, 7, 18. Hertleinius scripsit *ἐπὶ τὸν Ἅρπασον ποταμόν*, optimi libri articulum omittunt, eumque in libello Zur Anabasis 8 sq. demonstrat usum esse Xenophonteum, cuius ex quinque capitibus Anabasis quatuordecim exempla affert; alius generis esse 1, 2, 23. 4, 4. 5, 3, 8: ein Fluß (Namens) Selinus; denique 1, 4, 1. n. non videri in duobus optimis libris esse *ἐπὶ Ψάρον ποταμόν*.
Ποτειδάν [6]. Hell. 3, 3, 2. e corr. *Ποτιδάν* Hertl. Obss. 3, 22. Ahr. Philol. 23, 12.
ποτὲ *καί*, v. ann. Hell. 2, 3, 47.
πότερά *ποτε ἤ* Comm. 1, 1, 17. Hell. 5, 4, 16. Hier. 8, 3. *παρ' ὁποτέρου* libri pro *παρὰ ποτέρου*.
ποτέρωθι [3]. Comm. 4, 2, 17.
ποτίζειν [3]. Conv. 2, 25.
πότιμος [3]. Hell. 3, 2, 19.
πούς. *ἐπὶ πόδα* (converso in hostem ore) *ἀναχωρεῖν* An. 5, 2, 32. *ἀπιέναι* Cyr. 7, 5, 6. *ἀναχάζεσθαι* 7, 1, 34. *ἀνάγειν* 3, 3, 69.
πρᾶγμα periculum, *μέγα* Hell. 5, 2, 12, sine adi. An. 4, 1, 17. 6, 6, 18; caedes vel tumultus bellicus Hell. 4, 4, 4. 7, 1, 17. Cf. *ἔργον* 5, 3, 2. 7, 2, 19. Cyr. 7, 1, 27. — *πρᾶγμα* de homine dictum Cyr. 6, 1, 36. — *πράγματα* An. 6, 3, 6. Hell. 6, 1, 3. non esse i. q. *χρήματα*, dictum est ad locum priorem. Contra Schaeferum Plut. 5, 175. negant Iacob. Obss. 9. Krueg. Dionys. 269. Strang. *NJbb. Arch.* 3, 606. Altero loco *οἱ τὰ πράγματα ἔχοντες* sunt qui opibus valent, qui 4, 4, 5. sunt *οἱ ἐν δυνάμει ὄντες*. Aliud est *οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας* 5, 2, 7. *πράγματα ἔχειν καὶ παρέχειν* Comm. 2, 1, 9. Hell. 4, 5, 19. 5, 1, 29.
πραγματικός [2]. Cyr. 1, 6, 3.
πράσιμος [3]. Cyr. 4, 5, 42.
πρᾶσις [3]. Vect. 3, 12.
πράττειν. Activa *καταπεπραχέναι* Cyr. 7, 5, 42. *διαπεπράχασιν* An. 5, 7, 29. *ἐπεπράχει* — *πεπραχώς*

εἴη Hell. 5, 2, 32. *πεπραγότες εἶεν* 1, 4, 2. — *πράττειν περί τινος*, agere de aliqua re, Hell. 7, 4, 2. 6, 4, 25. An. 7, 2, 12. i. q. *διαπράττεσθαι* An 7, 2, 7. 4, 12. — Omittitur in formula *οὐδὲν ἄλλο* et similibus, v. Hertl. Cyr. 1, 4, 13. additum Hell. 7, 4, 17. Cobeto displicet. — De rebus necessariis ac debitis Oec. 20, 18. Hell. 4, 8, 22.
πρέμνον [3]. Oec. 19, 13.
πρηστήρ [3]. Hell. 1, 3, 1.
πρὶν ἤ suspectum An. 4, 5, 1. Cyr. 1, 4, 23. Ag. 2, 4, quamvis libri tueantur. Vid. Kuehn. An. l. c. G. Dind. Thes. St. 6. 1603, c. d. *πρὶν ἄν* in or. obl. sequente optativo dubium Hell. 2, 3, 48. bis. 4, 18. An. 7, 7, 57. Vid. Dind. Cyr. 7, 5, 49. *πρίν* sine *ἄν* c. coni. dubium Oec. 12, 1. n. Ven. 3, 6. n.
πρῖνος [3]. Ven. 9, 13.
πρὸ *τοῦ* dub. Hell. 5, 4, 1. n.
προαγορεύειν pro *προειπεῖν* dictum Comm. 1, 2, 35. dub.
προαγωγεία [3]. Conv. 4, 61.
προαγωγεύειν [3]. Conv. 4, 62.
προαγωγός [3]. Conv. 4, 64.
προαιρετέον [3]. Comm. 2, 7, 10.
προαναλίσκειν [2]. An. 6, 4, 8. Vid. Cob. N. 476 sq.
προανύτειν [8]. Cyr. 4, 5, 22.
προαποθνήσκειν [3]. Cyr. 3, 1, 25.
προαποκτείνειν [2]. Cyr. 5, 3, 6.
προαποπέμπειν [3]. Cyr. 4, 2, 29.
προαποτρέπειν [8]. An. 6, 5, 31.
προάρχεσθαι [8]. An. 1, 8, 17. dub.
προβατευτικός [8]. Oec. 5, 3.
προβάτιον [2]. An. 6, 3, 22.
προβιβάζειν [3]. Comm. 1, 5, 1.
πρόβλημα [3]. Cyr. 6, 1, 51.
προγραφή [8]. Hipp. 4, 9.
προδεικνύναι [3]. Hipp. 8, 24.
προδιεξέρχεσθαι [4]. Ven. 5, 4.
προδιερευνᾶν [3]. Cyr. 5, 4, 4. dub.
προδιερευνητής [8]. ib. dub.
προδιέρχεσθαι [8]. Ven. 1, 7.
πρόδικος [3]. Hell. 4, 2, 8.
προδιώκειν [3]. An. 3, 3, 10. dub.
προδρομή [3]. An. 4, 7, 10.
πρόδρομος [3]. Hipp. 1, 25.
προεδρία [3]. Vect. 3, 4.
προεισπέμπειν [8]. Cyr. 5, 2, 6.
προέλασις [4]. Hipp. 8, 3.
προεξορμᾶν [3]. Comm. 3, 13, 5.
προεπίστασθαι [3]. Cyr. 4, 3, 12.
προεργάζεσθαι [3]. An. 6, 1, 21. Oec. 20, 3. dub.
προετικός [3]. Comm. 3, 1, 6.
προέχειν. *οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν* Cyr. 2, 1, 16. *ἑνὶ προέχουσιν οἱ ἱππεῖς ἡμᾶς* An. 3, 2, 19. dub.
προηγορεῖν An. 5, 5, 7. Hell. 2, 2, 22. Putabat Sturzius Lex. haec verbi *προαγορεῖν* esse.
προήκειν de aetate coni. Toupii et Heinrichii RLac. 9, 5.
προθύεσθαι [1]. coni. Bornemanni et Kruegeri An. 6, 4, 22.
πρόθυρον [7]. Cyr. 7, 5, 22.
προϊστάναι. *ὁ προεστηκώς* vel *τοῦ δήμου*, Hell. 1, 7, 2, vel *ἐν τῇ πόλει*, 3, 5, 1. 2, similiter ut *προστάτης* 2, 3, 51. non est legitimum nomen alicuius magistratus aut principis. Est vero appellatio haud rara.
προΐσχειν [3]. Hipp. 5, 10.
προκαθῆσθαι [3]. Hell. 5, 2, 4. dub.
προκαθιστάναι [3]. Hier. 6, 9.
προκάειν [8]. An. 7, 2, 18.
προκαταθεῖν [4]. An. 6, 3, 10.
προκατακάειν [8]. An. 1, 6, 2.
προκατασκευάζειν [3]. Cyr. 3, 1, 19.
προκατέχειν [3]. Hell. 5, 4, 59.
προκηρύττειν [3]. RLac. 11, 2.
προλέγειν [3]. An. 7, 7, 3.
προμαχεῖν [8]. Cyr. 3, 3, 60.
προμαχεών [3]. An. 7, 8, 13. dub.
προμελετᾶν [3]. RAth. 1, 20.
προμηθεῖσθαι [1]. coni. Bothii An. 6, 4, 22.
προμνηστρίς [2]. Comm. 2, 6, 36.

ubi libris *προμνηστρίδας* praebentibus coniectura Valckenarii *προμνηστρίας* recipi coepta est.
προνοητέον [3]. Oec. 7, 36.
προξενία [3]. Hell. 6, 3, 4. Cf. Conv. 8, 39.
προοίχεσθαι [4]. Cyr. 7, 4, 8.
προορατός [4]. Cyr. 1, 6, 23.
προορμᾶν coni. Cobeti REq. 10,2.
προοφείλειν [1]. scriptura Leonclavii Hell. 1, 5, 7.
προπαρασκευάζειν [3]. Comm. 2,2, 5. Med. e coni. Voigtlaenderi al. Hell. 5, 1, 18.
προπάσχειν [3]. Comm. 2, 2, 5.
προπεταννύναι [3]. Cyr. 4, 2, 23.
προπηλακίζειν [3]. Comm. 1, 2, 49.
προπίνειν, v. ann. An. 7, 3, 26.
προπιστεύειν [3]. Ag. 4, 4. [27.
πρόπλους [3]. Hell. 5, 1, 27.
πρόπολος [2]. Hell. ib.
προπομπή [3]. Ag. 2, 27.
προπορεύεσθαι [3]. Cyr. 4, 2, 23.
προπυνθάνεσθαι [3]. Hell. 7,5,10.
πρός c. gen. ionice passivis additum dicitur Oec. 4, 2. 16, 13. dub. 6, 17. An. 1, 9, 20. Alius generis locus est, quem Bernhardy Synt. 264. affert An. 1, 10, 3. Cf. Francken. Philol. 1862. 316. *οὐ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν αὐτοῖς πρὸς τοῦ σφετέρου ἀγαθοῦ πεφυκέναι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κακῷ* RAth. 2, 19. Hertl. ubi libri *πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ*. Cyr. 7, 5, 4. *οἱ μένοντες πρὸς τοῖς πολεμίοις ἐγίγνοντο*, ubi Pantazides 2. et H. Saupp. *G. GA.* 1866, 2074. genitivum, Hertlein. *NJbb.* 1867, 7, 475. accusativum postulat. — *ναυμαχίας πρὸς τὴν σελήνην γενομένης* Hell. 5, 1, 9. *πρὸς φῶς πολὺ* Cyr. 7, 5, 27. ubi v. Hertl. *πρὸς πῦρ ἡμερεύειν* Oec. 4, 2. *νεὸς ὀπτὴ πρὸς τὸν ἥλιον* 16, 13. n. — Praepositionem per se constare vult Cobet. An. 7, 1, 11. *πρὸς ἀνειπεῖν·* 6, 30. *πρὸς ἐτέλει*, Mehlerus Conv. 2, 16. *πρὸς ἐνενόησα.* Deesse videtur casus An. 1, 10, 3.
προσαγωγή [3]. Cyr. 7, 5, 45.
προσάλλεσθαι [3]. Cyr. 8, 4, 20.
προσαναβαίνειν [3]. Hipp. 1, 2.
προσαναλίσκειν [3]. An. 6, 4, 8. dub.
προσανατιθέναι [3]. Comm. 2, 1, 8.
προσανειπεῖν [3]. An. 7, 1, 11.
προσαπαγγέλλειν [3]. Hell. 4, 3, 2.
προσαποβάλλειν [3]. Comm. 3, 6, 7.
προσαποκτείνειν [3]. Cyr. 5, 3, 6.
προσάπτειν [3]. Ag. 1, 36.
προσαραρίσκειν [3]. *προσαραρέναι* Hell. 4, 7, 6. dub.
προσαρτᾶν [3]. Oec. 6, 15.
προσβαίνειν [3]. Hell. 7, 1, 29. An. 4, 2, 28. dub.
προσβιβάζειν [3]. Comm. 1, 2, 17. dub. Vid. Kuehner.
προσγράφειν [3]. Hell. 7, 1, 37.
προσδανείζεσθαι [3]. An. 7, 5, 5.
προσδαπανᾶν [1]. Victorii Vect. 3,6.
προσδιαπράττειν [4]. Cyr. 8, 3, 47.
προσδοκία [3]. Cyr. 1, 6, 19.
προσεικάζειν [3]. Comm. 3, 10, 8.
πρόσειλος [1]. coni. Cobeti Ven. 4, 6. 5, 9.
προσειπεῖν *τινα χαίρειν* Comm. 3, 13, 1. Hell. 4, 1, 31. dub.
προσεκπέμπειν [4]. Cyr. 5, 3, 24.
προσεκτικός [3]. Comm. 3, 5, 5.
προσεμφερής [3]. Conv. 4, 19.
προσεννοεῖν [1]. coni. Schneideri Conv. 2, 16.
προσεντέλλειν [3]. Cyr. 4, 5, 34.
προσεπιστέλλειν [3]. Cyr. 5, 4, 2.
προσεπιφέρειν [3]. Oec. 5, 2. dub.
προσεπιχαρίζεσθαι [4]. Hipp. 3, 2.
προσερωτᾶν [3]. Comm. 3, 9, 4.
προσεταιρίζειν [1]. Favorini, v. Comm. de fragm. 2.
προσέχεσθαι [3]. Ven. 8, 8.
πρόσηβος [3]. Cyr. 1, 4, 4.
προσήκειν. De structura verbi v. ann. Comm. 4, 5, 7.
προσηκόντως [3]. Comm. 3, 11, 6.

προςηλοῦν [2]. Cyr. 6, 2, 17.
προςήνεμος [3]. Oec. 18, 6.
πρόςθεν c. part. praes. Hell. 4, 4, 15. 5, 4, 29. 7, 4, 30. Comm. 3, 5, 4. Cyr. 1, 4, 25.
προςθετέον [3]. Comm. 2, 1, 2.
πρόςθημα [3]. Comm. 3, 10, 13.
προςιστάναι. *προσστάντα* Ven. 6, 20. n. *προσστῶσι* 21. *προσστᾶσαν* Oec. 10, 10. De σ duplici v. Lob. Parall. 18. *προσίστασθαι* Cyr. 6, 2, 13.
προςιτέον [3]. Ven. 10, 21.
προςκαθῆςθαι *obsidere* Cyr. 2, 4, 13. Hell. 5, 2, 4. dub. *προσκαθεζόμενοι* 1, 5, 21. In his *πρός* constanter dici contendit Haasius NJbb. 1836, 209 sq.
προςκάειν [3]. Conv. 4, 23. *προσεκαύθη*.
προςκαλεῖςθαι *diem dicere*, Comm. 2, 9, 5. n. Hell. 1, 7, 12. 7, 4, 38. Cob. N. 375 sq.
προςκαρτερεῖν [3]. Hell. 7, 5, 14.
προςκατηγορεῖν [3]. Comm. 2, 6, 34.
προςκεῖςθαι de poena Vect. 4, 21. dub. n.
προςκλᾶν [4]. REq. 7, 6.
προςκλύζειν [3]. Cyr. 6, 2, 22.
προςκνῆν [3]. Comm. 1, 2, 30.
προςκοιμίζεςθαι [2]. Hell. 5, 1, 19.
προςκοπεῖν [3]. Cyr. 1, 6, 42.
προςκόπτειν [3]. REq. 7, 6.
προςμάθηςις [2]. Comm. 1, 4, 13.
προςμαθητέον [4]. Oec. 13, 1.
προςνεύειν [2]. Oec. 8, 8.
προςνοιεῖν [2]. Conv. 2, 16. Cyr. 6, 3, 7.
προςνομή [2]. Cyr. 6, 1, 24.
προςοικεῖν [3]. Vect. 1, 8.
προςομιλεῖν [3]. Hell. 1, 1, 30.
προςομνύναι [3]. An. 2, 2, 8.
προςομολογεῖν [3]. An. 7, 4, 24.
προςορᾶν [3]. Conv. 8, 18. *προσιδεῖν* Cyr. 8, 7, 26.
προςορμᾶν [2]. Cyr. 1, 4, 21.
πρόςορος [3]. Cyr. 6, 1, 17. Al. *προσόρια*.
προςπαίζειν [3]. Comm. 3, 1, 4.
προςπελάζειν [3]. Ven. 6, 19.
προςπερονᾶν [3]. An. 7, 3, 21.
προςπέτεςθαι [3]. Comm. 3, 11, 5. *προσπτῆται*.
προςπολεμεῖν [3]. An. 1, 6, 6. ubi v. ann. de structura verbi.
προςπορίζειν [3]. Comm. 3, 6, 5.
προςπταίειν [3]. Hell. 3, 3, 3.
πρόςρηςις [3]. Hier. 8, 3.
προςς. V. ann. An. 7, 6, 5. Oec. 10, 10. Ven. 6, 20 sq. ubi libri *προστάντα* et *προστῶσι*.
προςςτέλλειν [3]. Ven. 4, 1. Libri *προεσταλμένα*.
προςτακτέον [3]. Hier. 9, 3.
προςταςία [1]. coni. Dindorfii Comm. 3, 6, 10. Cf. ann. Oec. 2, 6.
προςτατεύειν suspectum Cobeto An. 5, 6, 21. Dindorfio Cyr. 1, 2, 5. Comm. 2, 8, 4. Hell. 3, 3, 6. 6, 1. n. Praeferunt *προστατεῖν*.
προςτάτης Cyr. 3, 3, 41. dub. Hipp. 2, 2. dub. Al. *πρωτοστάτης*.
προςτελεῖν [3]. An. 7, 6, 30.
προςτυγχάνειν [3]. Cyr. 6, 3, 2.
προςφαίνεςθαι [2]. Cyr. 4, 5, 57.
πρόςφηςις [2]. Hier. 8, 3.
προςφορεῖν [3]. Hell. 7, 2, 12.
πρόςφυςις [3]. REq. 1, 11.
προςχαρίζεςθαι [3]. Oec. 13, 9.
προςωνεῖςθαι [3]. Vect. 4, 7.
προςωφελητέον [4]. Ag. 11, 8.
προτακτέον [3]. Comm. 3, 1, 10.
πρότερον c. part. praes. Hell. 1, 7, 28. — Vid. *ὕστερος*. Cyr. 4, 2, 6. n. *τὴν προτεραίαν νύκτα*, alii, ut Lobeck. Pathol. gr. serm. 409, *προτέραν*. *ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ* Hell. 1, 7, 31. 9, al. *προτεραίᾳ*. Quod non videtur dici solere nisi ut 1, 1, 15. An. 5, 4, 23. est *τῇ προτεραίᾳ* sc. *ἡμέρᾳ*.
προτιθέναι *ἆθλα* Vect. 3, 3. dub. Hier. 9, 4. Cyr. 1, 6, 18. Hell. 3, 4, 16. 4, 2, 5. *κρίσιν* RLac. 10, 1. dub.
προτροπάδην [3]. Comm. 1, 3, 13.

προϋπάγειν [2]. Hell. 7, 1, 41.
προϋπισχνεῖσθαι [8]. Cyr. 3, 3, 34.
προὔργου [3]. Hell. 7, 1, 10.
προφανής [3]. Cyr. 4, 2, 15.
πρόφασις *δικαία* An. 7, 6, 21. *φανερά* Hell. 6, 4, 34, caussa aperta.
προφοβεῖσθαι [2]. Cyr. 1, 6, 24.
προφορεῖσθαι [3]. Ven. 6, 15.
προχοΐς [4]. Cyr. 8, 8, 10. ubi haec a me annotata sunt: Bekk. Anecd. 294. *προχοΐς, ἐπίχυσις καλουμένη.* De poculo, quo salus propinatur, dici putat Iansonus De nominibus in *ις* deminutivis (Thorun. 1851), hirneam vel cantharum interpretatur Schenkelius NJbb. 83, 548. Vid. Klotz. ib. 33, 271. Cobeto N. 397. visus est Xenophon honestiore vocabulo pro *ἀμίδας* uti maluisse, coll. Senec. Benef. 3, 26. Adde Schol. Iuvenal. 10, 64.
πρόχους [3]. Cyr. 5, 2, 7.
πρόχωρος [2]. An. 5, 3, 9.
πρύμνα [3]. An. 5, 8, 20.
πρυτανεῖον [3]. plur. RAth. 1, 16.
πρῳ. Libri *πρωί* habent. Scribi etiam coeptum est *πρῳαίτερον* An. 3, 4, 1. *πρῳαίτατα* Cyr. 8, 8, 9. Hell. 4, 5, 18. Vect. 1, 3. V. Dind. Cyr. 1, 4, 16. Aliter iudicat Kuehn. An. l. c. qui *πρωίτερον.* Hanc formam Breitenbachius tuitus est, illam Rehdantzius recepit. In libris esse solet *πρωιαίτατα* sim., etiam iuxta positum *ὀψιαίτατα.* De origine vocabuli v. Usener. NJbb. 91, 4, 252 sqq. De scribendi *πρῴην* ratione v. Cob. N. 630. Meinek. Aristoph. V.
πρωπερυσινός [1]. coni. Rehdantzii An. 5, 4, 27.
πρῷρα [3]. Hell. 1, 5, 12.
πρῳράτης [3]. RAth. 1, 2.
πρωταγός [2]. An. 2, 2, 16.
πρῶτον i. q. *πρότερον* Hier. 4, 2. Hell. 5, 4, 1. dub. Adverbium suspectum Hertleinio 7, 1, 36. 40. An. 4, 8, 12.
πρωτοστάτης, v. Dind. Cyr. 3, 3, 41. [dub.
πρωτόπλους [3]. Hell. 5, 1, 27.
παίειν [3]. Cyr. 3, 1, 26. Coni. Schneideri An. 4, 2, 3.
πτάρνυσθαι [3]. An. 3, 2, 9.
πτερόν [7]. Cyr. 2, 3, 14.
πτερύγιον [2]. An. 4, 7, 15.
πτήσσειν [7]. Cyr. 3, 1, 26. 3, 18.
πυγών [3]. Ven. 10, 2.
πυθόχρηστος [3]. RLac. 8, 5.
πυκνοῦν [3]. Ven. 5, 7.
πυκτεύειν [3]. RLac. 4, 6.
πυλίς [3]. Hell. 2, 4, 8.
πυλοῦν [3]. Hell. 5, 4, 34.
πύξ [3]. An. 5, 8, 16.
πυραμίς [3]. An. 3, 4, 9.
πυργοῦν [7]. Cyr. 6, 1, 20.
πυρέττειν [3]. An. 6, 4, 11.
πύρινος [3]. An. 4, 5, 31.
πυριφλεγής [8]. Hell. 5, 3, 19.
πυρπολεῖν [3]. Cyr. 3, 3, 25.
πυρρίχη [5]. An. 6, 1, 12.
πυρσεύειν [3]. An. 7, 8, 15.
πώ a negatione separatum An. 7, 3, 35. Hell. 1, 4, 5. Comm. 3, 6, 6. ac saepe *οὐ γάρ πω.* — *πώποτε* in interrogatione Comm. 2, 2, 7. ubi v. Kuehn. 4, 2, 24. 4, 11. 5, 9. Hell. 3, 5, 14. cum conditione An. 5, 4, 6. dub. Cyr. 6, 4, 5. Hell. 2, 3, 49.
πωλεῖν et *ἀποδίδοσθαι* iuncta Comm. 2, 5, 5. Conv. 8, 21. n. *πωλεῖν πρός τι* h. e. *ἀντιλαμβάνοντά τι,* coni. Cobeti Oec. 1, 12.
πωλεύειν [8]. REq. 2, 1.
πώλευσις [4]. ib.
πώλημα [1]. Poll. 3, 127. 7, 8.
πώλησις [4]. Oec. 3, 9.
πωλητήριον [3]. Vect. 3, 13.
πωλοδαμνεῖν [8]. Oec. 3, 10.
πῶμα. *πόμα* tuentur Born. An. 4, 5, 27. n. Kuehn. Comm. 4, 7, 9, Graeculis tribuit Cob. N.

455. Vid. Bissch. Ann. An. 55. et qui cautius iudicat G. Dind. Thes. St. 6. 2300, b. L. Dind. Cyr. 5, 2, 17. Libri *πόμα*, nisi quod An. l. c. unus *πῶμα* habet. De Platonicis v. Schneid. Civ. 1. p. 285. Herm. 2. p. XVI. *ἔκπομα* Cyr. 1, 3, 8. in optimis libris est.

πῶς sequente adiectivo vel adverbio non est *quam*, sed *ut* ad omnem sententiam pertinens, Cyr. 1, 2, 11. Comm. 4, 2, 23. An. 6, 5, 19. n. 7, 7, 27. — *καί πως*, *atque*, *opinor*, Hell. 4, 3, 16. dub.

Parechesis vocum *πᾶς* et *πολύς* satis frequens, v. ann. Comm. 3, 12, 6. 4, 8, 11. Lob. Parall. 56. Alia facile deprehenduntur, *αὐτῷ αὐτοῦ* An. 7, 4, 11. *οὕτως οὗτοι* 1, 1, 11. Cyr. 4, 6, 11. *ἄλλοι ἄλλως* An. 1, 6, 11. 6, 6, 5. *ἀλλὰ καὶ ἄλλα* Cyr. 1, 6, 38, ubi v. Born. ed. Goth. Alia de industria quaesita, *πατρὸς πατὴρ πατρῴαν* (*προξενίαν*) *ἔχων παρεδίδου τῷ γένει* Hell. 6, 3, 4. *συνῆν ἡδόμενος ἡδομένοις* Hier. 6, 2. Hell. 7, 1, 26. Comm. 1, 6, 8. Vid. Repetitio. Alia non evitata, *διαβάντες πάντες* Hell. 4, 6, 2. Dubium *φύσει φύεσθαι* Cyr. 8, 7, 12. *Πεισίαν — πείθει* Hell. 7, 1, 41. parechesis videtur Maximo Planudi, non videtur Lobeckio.

Participii nominativus qui absolutus vel pro genitivo positus videtur aut appositionis notione aut neglectae orationis excusatione explicatur. Vid. Kuehn. An. 1, 8, 27. Comm. 1, 2, 24. ann. ad 2, 2, 5. Buechs. Hell. 3, 5, 19. Ib. 1, 1, 10. 7, 27. dub. 4, 5, 16. dub. 8, 24. 29. — Genitivus absolutus subiecto carens, *ἀδήλου ὄντος* Hipp. 4, 2, plur. neutr. *οὕτως ἐχόντων* An. 3, 1, 40. RLac. 11, 8. *οὕτω προχωρούντων* Hell. 2, 4, 29. Cf. *ἀναχωρούντων* 4, 5, 16. dub. n. *προκεχωρηκότων* 5, 3, 27. 7, 4, 14. ubi v. Dind. *σημανθέντων* Cyr. 1, 4, 18. — 5, 3, 13. 50. 6, 2, 19. Hell. 5, 3, 27. 7, 1, 7. RLac. 11, 4. 13, 11; de *τοιούτων ὄντων* Hell. 2, 2, 16. al. cf. Kr. gr. 56, 9, 8; plur. masc. de militibus *ἰόντων* Cyr. 3, 3, 54. Hipp. 7, 9. An. 1, 4, 12. 5, 2, 24. dub. 8, 13. — Hell. 2, 4, 1. *φευγόντων*. 6, 4, 8. RAth. 2, 15. RLac. 5, 4. Cyr. 7, 5, 4, vel ubi participium articulo carens ut videtur pro substantivo est, 7, 4, 6. 5, 73. 8, 1, 2. In his *αὐτῶν* additum Batavis displicet, Bisschopiusque in locis Anabasis compluribus pronomen sustulit, 3, 1, 2. 3, 1. 6. 4, 3, 17. 4, 8. 11. Ac deest 5, 1, 10. et aliis locis. *αὐτοῦ* Matthiae displicet 1, 5, 14; deest 4, 8, 5. Hell. 3, 3, 9. — Genitivi absoluti liberior usus, *ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ ἔδοξέ τι λέγειν* Cyr. 1, 4, 20. 2. 6, 14. 4, 2, 15. 6, 1, 37. 3, 17. An. 1, 4, 12. 2, 4, 24. 5, 2, 24. Hell. 4, 8, 9. Oec. 2, 15. 8, 1. — Participium post coniunctionem vel relativum collocatum, *εἴ τινες συμπαρόντες* RLac. 12, 3. n. *ὅσοι συμπαρεπόμενοι* REq. 11, 12. *πάντες ὅσοι πολεμοῦντες* Hell. 6, 1, 10. Cf. 6, 2, 27. 30. — Participium cum alia verborum structura coniunctum, *ἀπό τε τῆς χώρας ἐτρέφοντο καὶ ἐργαζόμενοι μισθοῦ* Hell. 2, 1, 1. An. 6, 1, 1. 4, 8. — Participium cum vi substantivi: praesens activi, *ὁ ὑμᾶς προδιδούς* Hell. 7, 3, 10.

3. dub. coll. 7. τοὺς πριαμένους 5, 2, 10; passivi, ἡ καταληφθεῖσα Καδμεία Hell. 6, 3, 11. 2, 3, 34. ὠφελήσουσιν οἱ κακοὶ ἀφαιρεθέντες Cyr. 2, 2, 27. — De participio cum articulo in interrogatione e duabus orta posito v. Kuehn. Comm. 2, 2, 1. — De participio verbum suum repetente v. Haas. RLac. 185 sq. — De participio explicandi caussa addito v. ann. An. 7, 2, 4. — De dativo participii in locorum descriptione v. ann. Hell. 7, 1, 18. — Participium praesentis de re praeterita ad praesens usque tempus pertinente, v. Πρόσθεν. Videtur pro futuro dictum, Hell. 3, 2, 13. 5, 4. 7, 1, 13. 4, 5. — Participii futuri cum ἄν iuncti exempla Comm. 2, 2, 3. Cyr. 1, 4, 23. 6, 1. correctores Dindorfium et alios, patronos Kruegerum Thuc. 5, 15, 2. gr. 64, 3, 3, Baeumleinium De mod. 358 sq., Voemelium Dem. f. leg. p. 707. nacta sunt.

Perfecti rariores aliquot formae: ἐκκεκόφασι καὶ κατακεκαύκασι Hell. 6, 5, 37. κατακεκονότες An. 7, 6, 36. δεδίδαχεν Cyr. 1, 3, 18. ἀντιτετάχαται An. 4, 8, 5. δεδέηται 7, 7, 14. ἐπιδεδράμηται Oec. 15, 1. οἱ δεδιδαγμένοι — εἰθισμένοι — ἐκπεπονημένοι Hipp. 8, 3. Vid. Krueg. Stud. 2, 35. Cf. Optativ. Imperativus δεδιδάχθω REq. 6, 9. πεποίησο Cyr. 4, 2, 7. dub. (v. Ποιεῖν). γεγράφθω Hell. 7, 5, 27. dub. n. REq. 10, 17. 12, 14. Infinitivus aoristi vel futuri significatione, v. ann. Hell. 6, 2, 15. Oec. 14, 5. Perf. de re, quae certa quadam conditione certo futura erat, An. 6, 6, 23. Cyr. 5, 4, 11. Hell. 3, 5, 9. dub. Perf. pass. medii significatione: ind. An. 5, 6, 12; part. 5, 2, 9. 4, 7, 1. Cf. supra imper.

Periphrasis coniugationis: εἴη c. part. perf. a. An. 4, 8, 26. 6, 6, 25. Hell. 1, 5, 2. 3, 5, 23 (τετελευτηκὼς εἴη). πεπραγότες εἶεν Hell. 1, 4, 2. ὦν c. part. p. p. 2, 1, 28. dub. ἔσει c. part. praes. Comm. 2, 1, 24. dub. Hier. 11, 7. dub. Vid. Εἶναι. c. part. p. a. Hell. 7, 2, 20 bis. ἔσται c. part. praes. 2, 4, 18. dub. ἐσόμεθα c. part. p. p. An. 7, 1, 26. ἔσεσθε c. part. perf. a. An. 7, 6, 36. c. part. p. p. Conv. 4, 7. ἔσονται c. part. p. p. Cyr. 4, 2, 21. 7, 2, 13. ἔσοιτο c. part. p. p. Hell. 7, 5, 18. ἔσεσθαι c. p. p. a. 7, 3, 11 (ubi τετιμωρηκότας ἔσεσθαι et τετ. φανεῖσθαι). 5, 24. An. 6, 6, 24. dub. Praeterea cf. Hell. 7, 1, 44. dub. ἐγὼ ἔσομαι ὁ συγκαλῶν τὸν δῆμον. Cyr. 7, 1, 15. Πέρσαι οἵ τε θεασόμενοι ὑμᾶς ἔσονται καὶ οἱ ἑψόμενοι ὑμῖν.

Persona secunda praes. et fut. med. et pass. ut ubique ει terminatione scribatur quum alii postulant tum Cobetus V. L. 39 sqq. N. p. X. et qui etiam invitis libris ita scripsit Dindorfius An. 7, 6, 2. et XI. Excursu altero ad Commentariorum editionem p. 508 sqq. adiecto Kuehnerus ut aliorum ita Xenophontis exemplis perlustratis, in quibus nullum esse dicit, ubi forma ει omnium librorum auctoritate nitatur, in eam se inclinare dicit sententiam, ut Xenophontis consuetudinem ab usu formae ει prorsus abhorruisse statuat. Denique utramque formam alii tuentur, librorum scilicet fidei obtemperantes, ut Bornemannus Cyr. 1, 4, 12. ed. Lips. An. 7, 6, 2. Comm. 3, 6, 6. In Cyropaedia ει scri-

bendum duxi praes. 2, 1, 3. 2, 29. 2, 4, 26. 3, 1, 14. 5, 3, 21; fut. 1, 3, 14. Apud Thucydidem haec persona bis invenitur: ὑπισχνῇ 1, 129, 3. in omnibus libris, quod Kruegerus et Classenius scripserunt, ἡγεῖ 6, 14. in nonnullis, quod Kruegerus scripsit. — Quod libri et scripti et editi habent ἔφης Cyr. 4, 1, 23. et ἀπῄεις 5, 1, 25. sine additamento ϑα reprobatur a Dindorfio ed. Lips. 4. XII. — Personarum mutatio mira Hell. 5, 1, 31. Ἀρταξέρξης βασιλεὺς νομίζει — ἐγὼ πολεμήσω. Talia Cobetus corrigenda censet N. L. 197 sq. Sed v. Bernh. Synt. 423. Lob. Soph. Ai. p. 263.

Pleonasmus. πάλιν ad verba cum ἀνά praepositione composita additur, Comm. 2, 4, 4. 3, 5, 7. Hell. 5, 6, 63. Cyr. 4, 6, 7. — Dicamus pleonasmum incertum an quem Lobeckius Soph. Ai. 137. Parall. 60, ubi copiam suam de his rebus effundit, parallelismum synonymorum vocat, quod est Hell. 6, 2, 32. καὶ ἀσκεῖται καὶ μελετᾶται. An. 6, 6, 31. αἰτοῦνται καὶ δέονται. 4, 7, 20. 5, 5, 13. Hier. 9, 2. ζημιοῦν καὶ κολάζειν. Comm. 4, 2, 29. V. Haas. RLac. p. 77 sq. Conv. 2, 10. in verbis ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν haec ultima Cobetus N. 609 sq. deleri vult: neque enim solere Xenophontem ἰσοδύναμα coniungere addit. Cf. Comm. 4, 1, 1. συνεῖναι — διατρίβειν. 1, 4, 6. n. ubi post ἀποτρέψαι Cobetus 688. et Dindorfius addita καὶ ἀπενεγκεῖν damnant. De ἀδίκως et similibus ex abundanti ut videtur additis vid. s. v. ann. An. 5, 7, 29.

Pluralis insolitus et suspectus παιδεύειν ὅπως τις ἐθέλει τοὺς ἑαυτῶν παῖδας Cyr. 1, 2, 2. Quamquam is usus post idem pronomen non rarus, ut in ipso illo loco ἥν τις τούτων τι παραβαίνῃ, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. Hell. 2, 2, 16. 7, 1, 14. Oec. 7, 37. 9, 16. 21, 8. Comm. 2, 3, 2. 8, 6. 3, 10, 1. Cyr. 7, 4, 5. 8, 8, 4. Cf. Comm. 1, 2, 62. Neque alia desunt pluralis pronominis personalis pro singulari ut videtur positi exempla, Hell. 2, 4, 35. 7, 1, 17. 4, 1. 5, 5. 6, 5, 18. 4, 8, 11. 24. 5, 1, 28. 2, 39. 4, 8, 25. Quos locos Hertleinio debeo. — Non infrequens pluralis post collectiva nomina: ὁ δῆμος — ἔπεμψαν Hell. 6, 3, 2. dub. ἡ πόλις — εἵλοντο 3, 3, 4. θύουσιν — ἡ πόλις RAth. 2, 9. ὁ ὄχλος — θαυμάζοντες Hell. 1, 4, 3. Cyr. 3, 3, 60. dub.; antecedentibus vocabulis στράτευμα et στρατιά Cyr. 6, 3, 7. An. 2, 1, 6. 6, 3, 19. 4, 20. 6, 20. dub.; addito genitivo pluralis ἡ τῶν Φλιασίων πόλις — ἔδοσαν — ἐποίουν Hell. 5, 3, 10. Cyr. 2, 4, 20; alia contulit Schwidopius Obss. Hell. 14. Complures una comprehenduntur Hell. 4, 8, 29. dub. 1, 1, 10. Cf. τί φῦλον ἄλλο ἢ οἱ ἄνθρωποι θεοὺς θεραπεύουσιν; Comm. 1, 4, 13. τὰ τῶν Θηβαίων ἀνεζωπυρεῖτο καὶ ἐστρατεύοντο εἰς Θεσπιάς Hell. 5, 4, 46. — Pluralis familiaris, τὸ ἡμέτερον γένος Cyr. 5, 4, 30. 34. 3, 27. — Pluralia aliquot commemorabiliora: ἀγνωμοσύναι An. 2, 5, 6. ἀθυμίαι Comm. 4, 2, 17. ἀνάγκαι An. 4, 5, 15. Comm. 1, 1, 11. 15. 3, 12, 2. ἀμηχανίαι Oec. 1, 21. ἀπορίαι An. 3, 1, 26. Comm. 2, 7, 4. dub. ἀφορίαι Vect. 4, 9. dub. γεωργίαι Cyr. 4, 3, 12. δουλεῖαι Cyr. 6, 1, 25. dub. ἐπιμέλειαι Vect.

3, 6. ἔρωτες Comm. 1, 2, 22. ἡλικίαι Hell. 6, 1, 5. θάνατοι Ven. 12, 13. Ag. 1, 37. Apol. 32. An. 2, 6, 29. dub. μεγέθη Ven. 4, 1. πρόσωπα de unius vultu An. 2, 6, 11. ῥῶμαι Cyr. 3, 3, 19. τρόποι de unius hominis moribus An. 1, 9, 22. dub. ὕδατα Hipp. 6, 3. n. ὑποψίαι An. 2, 5, 1. φλυαρίαι 1, 3, 18. dub. φόβοι 4, 1, 23. Vid. Numerus.

Plusquamperfectum. Damnantur formae ειν, ειτε, εισαν. V. Dind. Cyr. 1, 3, 10. et ed. 4. Lips. XI. XVII. Fluctuatur in codicibus et editionibus inter ᾔδειν et ᾔδη Cyr. 1, 6, 43. 5, 5, 21. Comm. 4, 2, 24. n. ἐδεδίειν et ἐδεδίη Cyr. 1, 3, 10. εἰώθειν et εἰώθη An. 7, 8, 4. ἠκηκόειν et ἠκηκόη Oec. 15, 7. n. ἐληλύθειν et ἐληλύθη 18, 9. ἐκεκράγετε Cyr. 1, 3, 10. est correctio Dindorfii, ut εἰλήφεσαν 8, 4, 31. Hell. 6, 4, 13. duobus exemplis. 3, 5, 9. ἀπωλώλειτε terminationem restituit. Pro εἱστήκεσαν Cyr. 1, 4, 23. ἕστασαν mavult ut ἀφέστασαν cum Cobeto An. 1, 1, 6.— Utrumque augmentum Dindorfius restituit (An. XI. ed. Ox.), veluti ὠμωμόκεσαν Hell. 5, 1, 35. cum cod. B. ἀπωλώλειτε 3, 5, 9. n. sine libris. Cf. Cyr. 3, 2, 24. 4, 1, 9. An. 6, 4, 13. n. — Plusquamperfectum de re statim vel celeriter facta dicitur. Dubius locus Hell. 7, 3, 7. Cf. An. 6, 4, 13. 7, 2, 9. 4, 23. Dubium ὡμολόγητο 1, 9, 14, ubi Pantaz. ὡμολογεῖτο. Cyr. 1, 4, 1. 2, 1, 21. 8, 3, 8. 4, 30. Comm. 2, 9, 5.

Poetica frusta inventa sunt Ven. 1, 6. RAth. 2, 6. Cf. Comm. de fragm. 1. p. 294.

Praepositio ante relativa rarius repetitur quam omittitur, v. Comm. 3, 3, 6. **Dubia** An. 4, 5, 22. Cyr. 1, 2, 4. Oec. 10, 10. Repetitur in appositione Cyr. 3, 1, 28. n. 4, 3, 8. dub. 6, 5, 30; in comparatione, ubi res comparata praecedit, altero loco omittitur, Cyr. 1, 6, 4. 8, 2, 12. 7, 6, rarius repetitur, 8, 5, 14. dub. RLac. 11, 6. dub.; ubi sequitur comparatio, bis ponitur, 4, 2, 21. dub. n. An. 3, 3, 2. dub. n. RLac. 11, 6. — Semel posita in codicibus pro iteratis RLac. 13, 2. dub. Hell. 7, 5, 6. Cyr. 1, 6, 2. Comm. 1, 3, 4; ubi repetitam velis, Hell. 4, 1, 15. n. Ven. 4, 9. ubi quod post ἄγειν εἰς τὰ ὄρη praepositione non repetita sequitur τὰ δὲ ἔργα, ad consuetudinem scriptoris verba eundi ac ducendi cum solo accusativo coniungendi referri videtur posse. Alia incerta, ut Hell. 4, 8, 35, rei inconstantiam iam Born. Conv. 5, 3. n. commemoravit. — Non evitatur praepositionis repetitio, ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ Hell. 5, 2, 29. 6, 5, 24. 27. 7, 2, 2. 5, 6. Hell. 5, 2, 35. An. 5, 3, 8. Ag. 2, 24. 7, 5. dub. n. etiam in diversa structura, Comm. 1, 3, 4. ubi vid. quae Kuehnerus de omissae repetitionis caussis deque repetitionis excusatione disputavit. — Repetita praepositione novum inducitur, Cyr. 2, 3, 13. Comm. 1, 2, 53. Hell. 4, 1, 15. n. Conv. 5, 3. n. Mire repetita cum relativo Vect. 4, 13. n. — Praepositio duplex: αχρι εἰς An. 5, 5, 4. μέχρι ἐπί 5, 1, 1. μέχρι εἰς 6, 4, 26. μέχρι πρός Hell. 4, 3, 9. Cf. ἔστε ἐπί An. 4, 5, 6. 8, 8. dub. — Praepositionum variatio, μετά — σύν Hell. 5, 1, 11. mutatio, μετ' ὀργῆς — γνώμῃ

5, 3, 7. τύχῃ — ὑπὸ γνώμης Comm. 1, 4, 4. Praepositionum attractio, ἐπὶ τοὺς πρὸς Μυτιλήνην πολεμίους πλεῖν Hell. 1, 7, 29. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνᾶνες 4, 6, 4. Heilandus Quaest. 12. de ἀπό comparat 1, 1, 25. de ἐκ 1, 2, 8. de παρά 1, 3, 9. de περί 1, 6, 38. 6, 2, 31. 7, 3, 4. 4, 1. 18. An. 2, 5, 37. Cyr. 5, 3, 26.

Praeteritum pro praesente dictum videtur, relato verbo ad id tempus, quo res aliqua vel facta est vel scriptori narrata ab aliis. ἐλέγετο Hell. 5, 3, 2. ἔλεγον 6, 4, 8. ἔφασαν 3, 5, 21. 6, 2, 6. 4, 12. 29. 5, 49. 7, 1, 30. 32. 4, 40. An. 1, 9, 23. 2, 1, 14. 6, 10. 11. Cyr. 1, 3, 4. 4, 25.

Prolepsis: τὸ τούτου ὄνομα μέγιστον ηὔξητο Cyr. 4, 2, 3. Exempla contulit Breitenbachius Oec. 4, 7.

Pronomen reflexivum pro recto non dicitur. Corrupta συνέφασάν οἱ Cyr. 3, 2, 26. An. 3, 1, 5. 7, 8, 10. Suspectum σφίσιν vel negligenter dictum An. 5, 4, 33. n. Hell. 1, 7, 5. 6, 5, 35. Quod sunt quibus ionicum videatur. Item ἑαυτῷ Hell. 5, 3, 13. Recte dicta οἷ Comm. 1, 2, 32. 30. dub. 2, 9, 5. An. 1, 1, 8, non inclinatum apud Dindorfium. 9, 29. 7, 6, 44. οἷ γε Hell. 7, 1, 38. RAth. 2, 17. σφεῖς Hell. 5, 2, 8. Cyr. 4, 2, 4. An. 5, 7, 18. dub. 7, 5, 9; e corr. Hell. 6, 5, 35. An. 6, 2, 10. σφῶν αὐτῶν RAth. 1, 16. σφίσιν Hell. 1, 2, 8. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐβοήθησαν σφίσιν. 5, 4, 11. An. 1, 8, 2. σφᾶς αὐτούς RAth. 2, 1. σφέτερος pro ἡμέτερος Cyr. 6, 1, 10. ut Alexandrinum sublatum est. V. Born. Cyr. 3, 2, 26. ed. Lips. Hertl. ZAW. 1838, 1114. Pronomina reflexivum et rectum pene aequo iure dici in oratione obliqua per ὅτι inducta Pfudelius (Die indir. Rede b. Xen. Colberg 1864) 6. ita demonstrat, ut in Hellenicis doceat 17 exempla esse recti, 13 reflexivi pronominis. — Pron. personale otiosum, sed falso suspectum, σὺ ὁρᾷς An. 2, 1, 12. 16. n. Biermannus De pron. pers. usu et collocatione in Xen. Anab. (Brandenb. 1864) 2 sq. Anabasis 37 locis nominativum sine ulla vi positum dicit, ἐγώ vel ἔγωγε 11 verecunde additum, ἐγώ vel ἡμεῖς ab initio orationis positum 51 locis. ὦ λῷστε σύ Hell. 4, 1, 38. Eodem casu negligenter repetitum An. 6, 6, 20. Oec. 3, 16. n. 10, 4. dub. Cyr. 4, 5, 29. 6, 4, 7. De diversis casibus v. Born. Conv. 8, 37. Cyr. 1, 6, 10. Omissum ad participium An. 7, 1, 31. De usu personalium pro reflexivis et vicissim v. Dind. Cyr. 8, 3, 47. — Pron. relativum nomini postpositum Cyr. 5, 5, 2. n. 1, 4, 18. n. dub., cf. Hell. 5, 1, 3, sequente demonstrativo, οἳ — ἐκεῖνοι Cyr. 1, 4, 19. Non accommodat genus suum ad nomen sequens, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι Hell. 3, 1, 9. de quo neglectae attractionis genere v. Kuehn. Comm. 1, 2, 42. 2, 4, 2. Neglecta structura An. 3, 2, 5. Cyr. 3, 1, 38. 4, 1, 15. 8, 1, 46. Oec. 4, 1. Pron. relativum elliptice ab initio positum videtur, ὃ ταράττει σε Comm. 2, 6, 17. n. Cf. Conv. 6, 1. — Pron. possessivum, ubi genitivum vel dativum pron. pers. exspectes, τοῖς ὑμετέροις δυσμενέσι Hell. 5, 2, 33, alia v. s. Adiectiv. —

De accusativi pronominum genere neutro liberius dicto v. Br. Oec. 16, 6. — Pronominis loco ipsum nomen positum Hell. 5, 4, 60. Oec. 1, 9. 15.

P.

ῥαβδοφορεῖν [2]. REq. 7, 11.
ῥαδινός [6]. [7]. RLac. 2, 6.
ῥᾳδιουργός [8]. Conv. 8, 9.
ῥᾳθύμως [2]. Cyr. 3, 1, 24.
ῥαΐζειν [3]. Cyr. 7, 5, 68. dub.
ῥάπτειν [3]. REq. 12, 9.
ῥαπτόν [4]. Hell. 4, 1, 30.
ῥᾳστωνεύειν [8]. Oec. 20, 18.
ῥᾴστως [2]. Comm. 1, 6, 9. *ῥᾷον* i. q. *ἥδιον* Conv. 4, 14.
ῥάχος [3]. Ven. 10, 7.
ῥέπειν [3]. RLac. 4, 1.
ῥητός [3]. Hell. 3, 5, 6.
ῥήτρα [5]. [6]. Cyr. 1, 6, 33. An. 6, 6, 28.
ῥιγοῦν antiqua testimonia secuti atticum esse negant Dindorfius et Cobetus, *ῥιγῶν* scribunt ille Cyr. 5, 1, 11 n. uterque Conv. 4, 37, *ῥιγώντων* Hell. 4, 5, 4. n. libris ubique nolentibus.
ῥιζοῦσθαι [3]. Oec. 19, 9.
ῥίνη [8]. Cyr. 6, 2, 33.
Ῥίνων, de quo v. Lexicon Xenophonteum, non commemoratur a Xenophonte. Vid. Schneid. Hell. 2, 4, 24. Sievers. De Hell. 102. H. Saupp. Ep. cr. ad Herm. 147. Schneidew. Heracl. Politt. 41.
ῥίπτειν Oec. 17, 7. dub. *ῥίπτεσθαι* ib. *ἔρριπτον* in optimis libris An. 4, 8, 3. *ῥιπτεῖν* Conv. 2, 8. Compos. An. 7, 3, 23; ind. *ῥιπτοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν* Ven. 9, 20; part. An. 4, 7, 13. dub. Cyr. 3, 1, 25. Composs. Ven. 5, 4. 8. 6, 22. 23; imperf. An. 3, 3, 1. 7, 3, 22. ubi Eberh. *διερρίπτει.* Cyr. 4, 2, 28. 33. Hell. 2, 1, 4. Composs. An. 5, 2, 23. 4, 7, 13. Conv. 2, 8. Reliqua ad *ῥίπτειν* pertinent. [dub.
ῥοπή Cyr. 4, 2, 14. Hell. 7, 2, 20.
ῥόπτρον [3]. Hell. 6, 4, 36. dub. Vid. Harpocratio.
ῥοφεῖν [7]. An. 4, 6, 32.
ῥυθμίζειν [3]. Cyr. 8, 8, 20.
ῥῦμα *τόξου* [3]. An. 3, 3, 15.
ῥυπαίνειν [3]. RLac. 11, 3.
ῥυταγωγεύς [4]. REq. 7, 1.

Repetitio vocabulorum aut necessaria est aut levioris ut videtur momenti et cuique permittenda. Sunt tamen nonnulla in hac re notabilia, multa recentioribus quibusdam interpretibus intolerabilia visa. Vetant Batavi verbum in dictionibus particula *δέ* adiunctis ex prioribus cum *μέν* compositis, vetant verbum in protasi expressum in apodosi repeti, nisi perspicuitas orationis postulet, ut An. 1, 2, 17. 7, 13. Sed 2, 6, 20. *ᾤετο δ' ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δ' ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν* Bisschopius et Hirschigius alterum *ἐπαινεῖν* delendum censent, atque et hi et Cobetus permultos locos corrigi volunt, etiam ubi est *εἰ δὲ μή*, An. 5, 7, 29. Hell. 4, 4, 6. Vid. An. 3, 2, 18. 4, 41. 4, 1, 3. 5, 6, 11. 25. 30. 7, 5. 7, 7, 31. Hell. 3, 2, 20. 5, 4, 60. Comm. 1, 1, 4. Oec. 6, 11. Quae quomodo fieri possint in oppositione negante, facile illi demonstrant. Verum et

multitudinem locorum et aliter comparatorum naturam, veluti Oec. 15, 3, ei praecepto refragari iam Buechsenschuetzius animadvertit Philol. 18, 264. — Repetitur idem vocabulum simplicitate quadam elocutionis ad epicam pene rationem accedentis, An. 2, 4, 23. 4, 5, 15. Repetuntur participia in transitu faciendo post tempus finitum, Cyr. 3, 1, 37. 7, 5, 78. 8, 3, 1. Comm. 1, 1, 5. 3, 12, 2. Ag. 5, 9. 22. 7, 1, 13. Hell. 2, 3, 11. Similis usus est participii in his: *ὑπακούων σχολῇ ὑπήκουσα* Cyr. 8, 4, 9. qua de re cf. potissimum Hertl. 5, 4, 51. ann. Comm. 4, 2, 21. Repetuntur nomina propria, *πλὴν Κύρου· Κῦρος δέ* An. 1, 8, 6. 1, 7. cf. 9, 9. 31. Alia leviora: *ἐκ δὲ τούτου — ἐκ τούτου δέ* Conv. 3, 1. 2. *οἱ Θηβαῖοι ἀπῆλθον οἴκαδε καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἕκαστος οἴκαδε* Hell. 7, 1, 22. *ἔχων — ἔχοντος — ἔχων — ἔχων* An. 3, 4, 13. Cuiusmodi exempla collegerunt Born. Cyr. 5, 2, 31. ed. Lips. Schwid. Obss. Hell. 17. Hertl. Obss. 3, 19 sq. Alia ubique inveniuntur. Nonnulla tamen corrigi voluerunt, An. 1, 10, 3. 2, 4, 26. 3, 2, 23. 4, 2, 20. 3, 1. 6, 4, 2. 6, 20. Hell. 4, 3, 15. Conv. 4, 27. Comm. 1, 1, 13. 14. 3, 4, 3. Graviora illa, ubi eadem verba diversam sententiam habent, *ἔγνωσαν αὐτοὺς τοὺς μὲν ἑαυτῶν λόγους ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιουμένους* Hell. 7, 1, 26. 4, 8, 15. Comm. 1, 6, 8. — De cogitata repetitione vocabuli semel positi cf. Dind. Hell. 2, 3, 19. et ubi post disputationem Cobeti N. L. 354. sententiam suam retractare videtur Anab. ed. 4. Lips. XIX. V. ann. An. 3, 4, 13. — Semel positum bis scribi vult Cobetus Hell. 2, 3, 19. Conv. 4, 15. et cum Dobreo RLac. 11, 8. Ac repetendo verba loci corriguntur, Cyr. 2, 1, 11. n. 25. dub. Oec. 4, 8. Ag. 11, 10. H. gr. 1, 1, 8, ubi Hertl. *αἱ ἄλλαι ἄλλαι ἄλλῃ*. — Sententiarum earumdem repetitionem e didactica quam vocant librorum Xenophonteorum ratione et indole profectam dicit Lipsius De Hell. 6. Cf. Comm. 1, 3, 5. 6, 5. Cyr. 1, 5, 12. 4, 5, 4. 7, 5, 80; Cyr. 1, 6, 22. Comm. 2, 6, 39. 1, 7, 1; Hell. 7, 2, 9. 1, 32. Cyr. 7, 5, 32. Repetitio sententiae locum Comm. 4, 3, 16 sq. Dindorfio suspectum reddidit. Vid. *αὐτός. εἰ. ὅτι.* Negatio. Praepositio. Pronomen.

Res pro rei defectu. An. 1, 6, 7. *δύναμις* parum sufficiens potentia. Cf. Comm. 4, 2, 29. An. 5, 8, 1. *φυλακή* custodia parum idonea. Cyr. 8, 1, 43. *ἐλευθερίων ἕνεκα μελετημάτων* ob studia liberalia, quibus non dabant operam. Cf. RLac. 9, 5. *ἀνδρείας*. RAth. 3, 5. *στρατείας*. Oec. 20, 15. n.

Σ.

σακίον [3]. An. 4, 5, 36. *σάκιον* scribi vult Ianson. De gr. serm. vocibus in $\overline{\iota o \nu}$ trisyll. Gumb. 1839. 1, 4.

σαλεύειν [3]. Oec. 8, 17. Cyr. 2, 4, 6. dub.

σαρδών [3]. Ven. 6, 9. dub.

σατραπεία [3]. Hell. 3, 1, 10.

τὰ σατυρικά [3]. Conv. 4, 19.

σέβειν *θεούς*, v. Kuehn. Comm. 4, 4, 19. *σέβοιεν* Ag. 1, 27. *σέβοιντο* Hell. 3, 4, 18.

ceίριον [1]. coni. Dindorfii Thes. St. 7. 571, c. ad Hell. 4, 5, 4.
cεμνότης [3]. Cyr. 8, 3, 1.
cεcoφιcμένως [8]. Ven. 13, 5.
cηκάζειν [7]. Hell. 3, 2, 4.
cῆμα [2]. Ven. 4, 4.
cημαίνειν. Antiquiorem formam *σημῆναι* Dindorfius Xenophonti ubique restituendam censet, etiam contra libros. Aliter iudicant Popp. Cyr. 4, 5, 36. Born. 4, 2, 13. Kuehn. An. 2, 1, 23. Breit. Hell. 1, 1, 2. Vid. Dind. Cyr. 4, 5, 36. Quem secutus sum 4, 2, 13. 5, 36. n. Hell. 1, 1, 2. Parisina editio novissima derelicto suo duce Dindorfio Cyr. 4, 5, 36. habet *ἕως ἄν τις σημάνῃ αὐτοῖς*. Quod etiam apud Hertleinium est. — *ἐσήμηνε* sc. tubicen An. 3, 4, 4. 2, 2, 4. 5, 2, 12. ut *ἐσάλπιγξε* 1, 2, 17. *ἐκήρυξε* 3, 4, 36.
cηcάμινος [3]. An. 4, 4, 13.
Cηcτός, Hell. 1, 2, 13. ubi contra consuetudinem est *εἰς τὴν Σηστόν*. Sed v. Ag. 2, 26. Krueg. Thuc. 1, 89.
cιαγών [3]. REq. 1, 8.
cίαλον [3]. Comm. 1, 2, 54.
cιγάζειν [8]. An. 6, 1, 32.
cίγλος [3]. An. 1, 5, 6.
cίγμα [3]. Hell. 4, 4, 10. ubi haec annotavi: Pluralem librorum *σίγματα* tuitus sum cum Buttm. gr. 57, 3. Osann. Seeb. Misc. 1, 1, 8. et ASchZ. 1829, 353. Westerm. NJbb. 1840. 29, 363, qui, quum forma vocabuli a *σίζειν* ducti vere graeca sit, hoc unum nomen litterae flecti posse existimat. Cf. Mein. Fr. com. 2, 626. Meier. Opusc. 2, 81. Hertl. NJbb. 95, 470, qui Porsono se assentiri profitetur *τὰ σίγμα τά* [scribenti.
cιδηρεία [4]. An. 5, 5, 1.
cίδηρος forum ferramentorum Hell. 3, 3, 7.

Cιμίας simplici *μ* scribendum dicit Dind. Thes. St. 7. 256, a. Vid. Comm. 1, 2, 48. 3, 11, 17.
cίνεcθαι [5]. [6]. [7]. Cyr. 3, 3, 15. al.
cιός [6]. *ναὶ τὼ σιώ* Hell. 4, 4, 10. An. 6, 6, 34. Quae formula laconica delituit Ag. 5, 5. n. An. 7, 6, 39. ubi v. Dind. Ahr. Diall. 2, 67. 383.
cιτευτός [8]. An. 5, 4, 32.
cιτηρέcιον [3]. An. 6, 2, 4.
cίτηcιc [3]. RLac. 5, 7.
cιτίζειν [3]. Conv. 4, 9.
τὸ cῖτον non dicitur, videtur esse Comm. 2, 1, 24. *σῖτα* vero potius dictum quam *σιτία* putat Dind. Cyr. 2, 4, 32. ubi *σιτία* dubium an *σῖτα* iuxta *ποτά* scribendum sit, ut hoc est An. 2, 3, 27. 3, 2, 28. 7, 3, 10. Est deteriorum 6, 2, 4. ubi v. Kuehn. 7, 1, 33. 35. Cyr. 4, 2, 36. 38. Vid. Dind. An. 7, 1, 33. Comm. 1, 6, 2. Idem Hell. 1, 6, 19. *σίτον* mavult quam *σίτων*.
cιτοποιία [4]. Oec. 7, 21.
cκαπτήρ [1]. Poll. 7, 148. *οὓς σκαπτῆρας καλεῖ Ξενοφῶν, οὗτοί εἰσιν οἱ σκαπανεῖς*.
cκέπη [3]. Comm. 3, 10, 9.
cκευαγωγός [8]. Cyr. 8, 5, 4.
cκευή An. 4, 7, 27. coni. Cobeti Comm. 1, 7, 2.
cκηνοῦν [6]. pro *σιτεῖσθαι*, cibum capere, et cognata *συσκηνοῦν*, *συσκήνια*, *σύσκηνος*, *διασκηνοῦν*, *σκηνή* pro *σίτησις* Cobetus N. L. 722 sq. laconica esse existimat et Xenophontis propria, *ὁμοσκηνοῦν* barbarum dicit 723. Inter *σκηνεῖν* et *σκηνοῦν* libri variant, ut An. 2, 4, 14. Cyr. 8, 3, 34. V. Dind. 4, 5, 39. Incertum *σκηνᾶν*: *σκηνῷεν* An. 7, 4, 12, ubi deteriores libri *σκηνοῖεν*, et quod in optimis est *τοῖς σκηνῶσιν* 5, 3, 9. Cf. ann. Hell. 5, 3, 19.

σκήνημα [3]. Hell. 5, 3, 19. dub.
σκηνοφύλαξ [8]. Hell. 3, 2, 5.
σκηπτός [3]. An. 3, 1, 11.
σκιάζειν [3]. Oec. 19, 18.
σκιάς [2]. Cyr. 8, 8, 17. [*τροφεῖν.*
σκιατραφεῖν [3]. Oec. 4, 2. Al. *σκια-*
σκιερός [3]. Hell. 5, 3, 19.
σκίμπους [3]. An. 6, 1, 4. [1, 5.
σκίρρος [1]. coni. Leonclavii REq.
σκιρροῦν [1]. Etym. M. spectans REq. 4, 2.
σκληρῶς [3]. Ven. 12, 2.
σκόλοψ [7]. An. 5, 2, 5.
σκόπαρχος [4]. Cyr. 6, 3, 6. ubi v. Dind. 12.
σκοπεύειν [8]. Hipp. 7, 6.
σκοπιά [7]. Hipp. 4, 10. dub. (Cyr. 3, 2, 11. dub.)
σκοπιωρεῖσθαι [3]. Ven. 9, 2.
σκοπός [7]. Cyr. 6, 3, 14. al. [4, 9.
σκοροδίζειν [1]. coni. Cobeti Conv.
σκοτιαῖος [2]. An. 2, 2, 17. Hell. 4, 5, 18. *σκοταῖος* et hic praeferendum videtur et est An. 4, 1, 5. 10. Cyr. 7, 1, 45.
Σκυθοτοξόται [2]. An. 3, 4, 15.
σκυθρωπάζειν [3]. Cyr. 6, 2, 21.
σκυθρωπῶς [8]. Comm. 2, 7, 1.
σκυλακεύειν [3]. Ven. 7, 1.
σκυλακώδης [4]. Cyr. 1, 4, 4.
σκύταλον [3]. An. 7, 4, 15.
σκυτεύειν [8]. Comm. 4, 2, 22.
σκύτινος [3]. An. 5, 4, 13.
σκύτος [3]. REq. 12, 10.
σμικρός forma a libris aliquantum auctoritatis habet Comm. 3, 11, 12. Oec. 8, 11. RAth. 2, 7. Hell. 7, 5, 5. minus vero Cyr. 2, 2, 3. 5, 4, 26. 6, 4. 8, 6, 14. V. Kuehn. Comm. l. c. Sed ibidem et Cyr. 5, 4, 26. Dindorfius adeo exiguae eam fidei esse dicit, ut alienam a Xenophonte habendam
σμῖλαξ [3]. Ven. 9, 12. [putet.
σοβαρός [3]. REq. 10, 17.
σοβεῖν [3]. REq. 5, 5.
σόλοικος [3]. Cyr. 8, 3, 21.
Σοφαίνετος Stymphalius, An. 1, 1, 11. al. sive Arcas, 1, 2, 9. al., in Ethnicis Stephani Byzantii aliquoties auctor Anabasis fuisse perhibetur (v. *Καρδοῦχοι*, *Τάοχοι*, *Φύσκος*, *Χαρμάνδη*).
σόφισμα [3]. Hier. 1, 23.
σοφιστικός [3]. Ven. 13, 7.
σοφῶς [2]. Cyr. 4, 1, 15.
σπάθη [1]. Poll. 1, 244. *ἐξ οὗ κρέμανται οἱ [αἱ] βάλανοι, σπάθη· εἴρηκε τὸ ὄνομα Ξενοφῶν καὶ Ἡρόδοτος.*
σπανίως [3]. Ag. 9, 1. Comm. 2, 1, 25. dub.
σπανοσιτία [8]. Hell. 4, 8, 7. Cf. Eustath. Od. 1402, 2.
σπείρειν. Quod An. 4, 8, 17. optimi libri habent *διεσπάρθησαν* nunc mutatum est in *διεσπάσθησαν.* Quod 1, 5, 9. est *διεσπάσθαι*, pro eo Hirschigius *διεσπάρθαι* scribendum coniicit coll. 2, 4, 3. [*ριον.*
σπειρίον [2]. Hell. 4, 5, 4. Vid. *σεί-*
σπένδεσθαι *libare* Conv. 2, 1. dub.
σπολάς [1]. coni. Jungermanni An. 3, 3, 20. ubi v. Dind. 4, 1, 18.
σπορεύς [8]. Oec. 20, 3.
σπορητός [3]. Hell. 4, 6, 13.
σπόριμος [3]. Hell. 3, 2, 10.
σπουδάζειν [1]. Pollucis, v. Comm. de fragm. 3. p. 297.
σπουδαιολογεῖν [3]. Conv. 4, 49. 8, 41. dub. Med. An. 1, 9, 17.
σπουδαίως [3]. Cyr. 1, 3, 9.
σπουδάρχης [2]. Conv. 1, 4.
σπουδαρχίας [1]. coni. Dindorfii ib.
σπουδαστέος [3]. RLac. 7, 3.
στάθμη [3]. Ag. 10, 2.
στάλιξ vel σταλίς [2]. Ven. 2, 8.
στάσιμος [3]. Oec. 20, 11.
στασιώδης [8]. Comm. 2, 6, 4. dub.
στατήρ [3]. Hell. 5, 2, 22.
σταφίς [2]. An. 4, 4, 9.
σταφυλή [3]. Oec. 19, 19.
στέαρ [3]. An. 5, 4, 28.
στεγανός [3]. Ven. 5, 10.
στεγαστέον [4]. REq. 12, 7.

στείβειν [7]. An. 1, 9, 13.
στέλλεσθαι [7]. etiam de itinere terrestri An. 5, 6, 3.
στελμονία [4]. Ven. 6, 1.
στενός. In scribendo comparativo An. 3, 4, 19. 22. Cyr. 2, 4, 3. 6, 3, 3. et superlativo Oec. 18, 8. libri inter *ο* et *ω* variant. Vid. Kuehn. An. l. c. Hertl. Cyr. 2, 4, 3. Dind. 6, 3, 3. Scripsi *ω*, etiam Oec. l. c. — *τὸ στενόν* dub. An. 4, 1, 3. Vid. Rehd. App. 30. *ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ* Hell. 7, 1, 29. Dind. *στενῶν* vel, ut est 6, 4, 3. 27. *στενῷ*.
στενότης [3]. Ven. 9, 14.
στενοχωρία [3]. An. 1, 5, 7. Hell. 1, 3, 7. dub. ubi *στενοπορία* ut 3, 5, 20.
στέρεσθαι *privatum esse*, *carere*, An. 7, 1, 30. Ag. 4, 1. *στέρομαι* Conv. 4, 31. *στερόμενος* Hier. 6, 1. *ἐστέροντο* Hell. 2, 2, 9. quod Cobetus praeter necessitatem in *ἐστέρηντο* mutari vult. In reliquis variant libri, habent *στερουμένους* An. 1, 9, 13. n., unus Cyr. 7, 5, 60. *στερούμεθα* optimi An. 3, 2, 2. *στεροῖτο* omnes Cyr. 7, 3, 13. duo boni An. 7, 6, 16. Quos locos Dindorfius correxit Buttmanni praecepto obsecutus, ad quod labefactandum pertinent quae Kruegerus et Kuehnerus ad An. 1, 9, 13. annotaverunt.
στερρῶς [8]. An. 3, 1, 22.
στεφανίτης [3]. Comm. 3, 7, 1.
στέφειν [3]. Cyr. 8, 3, 12.
στήμων [2]. Cyr. 2, 4, 25.
στήριγξ [8]. REq. 1, 5.
στιβρός [2]. Ven. 4, 1.
στιγματίας [3]. Hell. 5, 3, 24.
στίζειν [3]. An. 5, 4, 32.
στλεγγίς [8]. An. 1, 2, 10.
στοιχεῖον [3]. Comm. 2, 1, 1.
στοιχίζειν [3]. Ven. 6, 8.
στολάς [2]. An. 3, 3, 20. 4, 1, 18.
στολιδωτός [4]. Cyr. 6, 4, 2.
στόλος [7]. An. 1, 3, 16. al.
στόχος [1]. coni. Wyttenbachii Ag. 1, 25.
στρατεύειν de iis, qui expeditionem faciunt, sive ipsi intersunt sive non sunt, An. 2, 1, 14. 3, 20. 3, 1, 17. 18. Cyr. 5, 2, 24. 7, 4, 9. *στρατεύεσθαι* ipsum militare, de duce An. 1, 1, 11. 2, 1, 1. 3, 2; de civitate 7, 1, 29; de militibus 2, 3, 25. 5, 4, 34. Cyr. 1, 2, 13. 14. Haec doctrina Mehlhornii est NJbb. 1831. 1, 41 sq.
στρατεύσιμος Cyr. 1, 2, 4. Hell. 6, 5, 12. dub.
στρατευτέον [4]. Hell. 7, 1, 41.
στρατήγημα [3]. Comm. 3, 5, 22.
στρατηγιᾶν [8]. An. 7, 1, 33.
στρατηγικῶς [2]. Cyr. 6, 3, 22.
στρατιά. Additur *στρατιᾶς* in enumeratione militum An. 1, 4, 5. Hell. 1, 1, 37. 5, 21.
στρατίαρχος [3]. RLac. 13, 4. dub.
στρατιώτας *καὶ ἱππεῖς* Hell. 1, 3, 10. ut 5. *στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις*.
στρατιῶτις [3]. Hell. 1, 1, 36.
στρατοπεδεία [8]. Hell. 4, 2, 24.
στρουθός [3]. An. 1, 5, 2. ubi de genere v. ann.
στροφεῖον [8]. Ven. 2, 6.
στρωματόδεσμος [3]. An. 5, 4, 13.
στρωννύναι [5]. Cyr. 8, 2, 6.
στυππεῖον [3]. Cyr. 7, 5, 23.
στύραξ [3]. Hell. 6, 2, 19.
στυφνός [2]. Cyr. 2, 2, 11.
συγγράφειν de novarum legum auctore Hell. 2, 3, 2. *παράνομα συγγράφειν* 1, 7, 12. dub.
συγγραφεύς [3]. Hell. 7, 2, 1.
συγκαθείργειν [3]. Cyr. 6, 1, 36.
συγκαθίζεσθαι [3]. Hell. 5, 2, 35.
συγκαθιστάναι [3]. Ag. 2, 31.
συγκαλύπτεσθαι Conv. 1, 14. dub. n. Cyr. 8, 7, 28. dub. n.
συγκαμπή [3]. REq. 1, 8. [8.
συγκάμπτειν coni. Cobeti REq. 1,

συγκαταθεῖν [4]. Cyr. 5, 3, 1.
συγκαταινεῖν [3]. Cyr. 3, 3, 20.
συγκατακάειν [3]. An. 3, 2, 27.
συγκαταλαμβάνειν [3]. Cyr. 4, 2, 42.
συγκαταμιγνύναι [3]. Hier. 6, 2.
συγκατασκεδαννύναι [4]. An. 7, 3, 32. dub.
συγκατασκηνοῦν [4]. Cyr. 5, 4, 17. [dub.
συγκατασπᾶν [3]. Cyr. 5, 5, 24.
συγκατατάττειν [3]. Cyr. 6, 3, 32.
συγκατεργάζεσθαι [2]. An. 7, 7, 25.
συγκινδυνεύειν [3]. Ag. 11, 13.
συγκομιδή [3]. Hell. 7, 5, 14. [16.
συγκομίζειν coni. Cobeti Oec. 11,
συγκοσμεῖν [3]. Cyr. 2, 2, 26.
συγκρατεῖν [2]. Cyr. 8, 7, 22.
συγκυλινδεῖσθαι [4]. Conv. 8, 32.
συγκυρεῖν [2]. Cyr. 5, 5, 24. [dub.
σύγκωλος [4]. Ven. 5, 30.
συγχορευτής [3]. Hell. 2, 4, 20.
συγχοῦν [3]. Hell. 3, 1, 18.
σύειος [3]. An. 4, 4, 13.
συϊκός [2]. Cyr. 5, 2, 17.
σύινος [2]. An. 4, 4, 13.
συκάζειν [3]. Oec. 19, 19.
συκῆ [3]. Oec. 19, 12.
συκοφαντία [3]. Hell. 2, 3, 11.
συλλήβδην [3]. Oec. 19, 14.
συλλήπτρια [4]. Comm. 2, 1, 32.
συλλήπτωρ [3]. Comm. 2, 1, 12.
συλλογή [3]. An. 1, 1, 6.
συμβασιλεύειν [2]. An. 2, 1, 17.
σύμβασις [3]. Hell. 7, 4, 11.
συμβόλαιον [3]. Hier. 9, 6.
συμβολατεύειν [1]. coni. Schneideri RLac. 2, 5.
συμβολεύειν [1]. coni. Fr. Porti ib.
σύμβολος [3]. Apol. 13. Cf. Comm. 1, 1, 3.
συμβούλεσθαι [1]. coni. Dindorfii Hell. 6, 5, 34. bis.
συμβουλία [3]. Comm. 1, 3, 4.
συμμαχία copiae sociorum Hell. 4, 8, 24. 6, 1, 13. i. q. *συμμαχικόν* 7, 1, 39. (plur. Cyr. 3, 3, 12).
συμμετέχειν [3]. An. 7, 8, 17. dub. Vid. ann. Hell. 2, 4, 20.
συμμετρία [3]. Comm. 3, 10, 3.
συμμέτρως [3]. REq. 1, 16.
συμμηχανᾶσθαι [3]. Cyr. 1, 6, 11.
συμμορία [3]. Hell. 1, 7, 30.
συμπαιδεύειν [3]. Oec. 5, 14.
συμπαίστωρ [3]. Cyr. 1, 3, 14. Al. *συμπαίκτορας*.
συμπαρακολουθεῖν [3]. Hier. 6, 6.
συμπαρατάττειν [3]. Hell. 3, 5, 22.
συμπαρατρέφειν [3]. Oec. 5, 5.
συμπαραφέρεσθαι [3]. Ven. 3, 10.
συμπαριέναι [3]. Hell. 2, 1, 28.
συμπαροξύνειν [3]. Oec. 6, 10.
συμπαρορμᾶν [2]. Oec. 5, 7.
συμπάσχειν [2]. An. 4, 5, 27.
συμπεδᾶν [3]. An. 4, 4, 11. dub.
συμπεραίνειν [3]. Cyr. 6, 1, 31. dub.
συμπεριιέναι [3]. Ven. 10, 4.
συμπεριτυγχάνειν [2]. An. 7, 8, 22.
συμπιέζειν [3]. Comm. 3, 10, 7.
συμπίνειν [3]. Cyr. 5, 2, 28.
συμπλέκειν [3]. Ven. 5, 6.
σύμπλεως [3]. An. 1, 2, 22. dub.
συμπληθύνειν [3]. Oec. 18, 2.
σύμπλους [3]. Comm. 2, 2, 12.
συμποδίζειν Comm. 3, 11, 8. An. 4, 4, 11.
συμπολιτεύειν [3]. Hell. 5, 2, 12.
συμποσίαρχος [3]. An. 6, 1, 30.
συμπράκτωρ [3]. Cyr. 3, 2, 29.
σύμπρεσβυς [3]. An. 5, 5, 24.
συμπρονοεῖν [2]. An. 5, 1, 7.
συμπρονομεῖν [2]. ib.
σύμπυκνος [4]. REq. 10, 10.
συμφοιτᾶν [3]. Conv. 4, 33.
συμφοιτητής [3]. Hell. 2, 4, 20.
συμφορεῖν [3]. Ven. 8, 1.
συμφορεύς [4]. Hell. 6, 4, 14.
συμφυγάς [3]. Hell. 1, 2, 13.
συμφύειν [3]. *συμπεφυκέναι* Cyr. 4, 3, 18.
συμφυλάττειν [3]. Comm. 2, 8, 3.
συμφυτεύειν [3]. Comm. 1, 2, 23.
συμφωνεῖν [3]. Hell. 1, 3, 9.
συμψαύειν [3]. Conv. 4, 26. [dub.
συμψηφίζεσθαι [3]. Hell. 5, 3, 21.
σύν a libris quoque commendata forma, pene sola in Cyropaedia. In primo Hellenicorum libro

Hertleinius NJbb. 75,697. sexagies eam inveniri ac semel tantum 6, 4. contra omnium codicum fidem scriptam dicit. Vid. Dind. Anab. VIII, qui Hell. 1, 2, 1. *ξυνωρίς* consulto se reliquisse dicit (v. Moer.), et praef. mea ad Hell. 1. I, 2. Utramque formam tuentur Popp. Cyr. XXXIII. Kuehn. Comm. 1, 2, 18, ubi singulos libros Xenophontis comparat ac discernit, An. 2, 1, 17. Breit. An. XXVI. Cf. *ξύν*. — Addita praepositio in locutionibus militaribus, etiam ubi adiectiva sunt, *βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται* An. 1, 8, 1. dub. Hell. 1, 4, 9. 10. 2, 2, 7. 4, 8, 23. Cf. 4, 5, 11. 12. Vid. *αὐτός*. Omissa in his: *ἐπιθέσθαι αὐτοῖς τῷ πελταστικῷ* Hell. 4, 5, 13. *ἀποφυγεῖν πελτασταῖς τοῖς ἐλαφροτάτοις τοὺς ὁπλίτας* ib. *σύν* pro ablativo REq. 12, 8. In compositis iniuria omissa Schwidopio Obss. Hell. 11. videtur Hell. 2, 4, 20. 3, 4, 15. An. 7, 3, 10. 8, 17. Cyr. 3, 2, 28. Alia sublatae praepositionis exempla 2, 1, 7. 5, 3, 22. n. 4, 17. 6, 1, 31. 8, 3, 1. 4, 27. An. 1, 10, 6. 2, 3, 11. 7, 3, 32. 8, 17. Hell. 7, 5, 25. Oec. 5, 7. RLac. 13, 6. ann. An. 2, 2, 20. Repeti praepositionem in his *συνεστρατεῦσθαι σὺν Κλεάρχῳ* An. 5, 6, 24. n. vetat Cobetus N. 464. 7, 3, 10. unus liber habet *συστρατεύεσθαι σὺν ἐμοί*. Hell. 2, 4, 36. omnes *σὺν βασιλεῖ συστρατεύεσθαι*. — *σύν* de vestimento An. 4, 5, 33. n. *σὺν τοῖς ὅπλοις* 5, 3, 3. ubi al. *ἐν*. *σὺν πόνοις καὶ ἱδρῶτι* Comm. 2, 1, 28. dub.

συναγωνίζεσθαι [3]. Cyr. 4, 5, 49.
συνάδελφος [3]. Comm. 2, 3, 4.
συναδικεῖν [3]. An. 2, 6, 27.
συναιθριάζειν [2]. An. 4, 4, 10.
συναίρεσθαι [3]. RAth. 2, 2.
συναλίζειν, v. *ἁλίζειν*.
συναμφότεροι [3]. Conv. 8, 30.
συναναβοᾶν [4]. Cyr. 5, 1, 6.
συνανακάμπτειν [2]. An. 5, 8, 10.
συναναλίσκειν [3]. Comm. 2, 4, 6.
συναναπράττειν [4]. An. 7, 7, 14.
συναξιοῦν [4]. Cyr. 7, 1, 15.
συναπιέναι [3]. An. 2, 2, 1.
συναποδοκιμάζειν [4]. Oec. 6, 5.
συναπολαμβάνειν [4]. An. 7, 7, 40.
συναπομαραίνεσθαι [3]. Conv. 8, 14.
συναποπέμπειν [2]. Cyr. 3, 1, 2.
συναρέσκειν [3]. Hell. 2, 3, 42.
συνάριστος [1]. Poll. 6, 101. Apud Xenophontem est *ἀνάριστος*.
συνασπίζειν vel συνασπιδίζειν [2]. Xenophontea vox *συνασπιδοῦν* Hell. 3, 5, 11. 7, 4, 23.
συναυλίζειν [2]. Cyr. 1, 2, 15. Hell. 1, 1, 30.
συνδαιτύμων [2]. Cyr. 8, 2, 3.
συνδάκνειν [3]. REq. 6, 9.
συνδεκάζειν [1]. coni. Thiemii Lex. Xen. 4, 171. et aliorum ad RAth. 3, 7.
συνδιαβαίνειν [3]. An. 7, 1, 4.
συνδιαβιβάζειν [3]. Hell. 6, 2, 10.
συνδιαμένειν [3]. Cyr. 4, 5, 53.
συνδιαπράττεσθαι [3]. An. 4, 8, 24.
συνδιεξιέναι [3]. Comm. 4, 7, 8.
συνδιημερεύειν [3]. Conv. 4, 44.
συνδικάζειν [2]. RAth. 3, 7.
συνδικεῖν [3]. Comm. 1, 2, 51.
συνδυάζεσθαι [3]. Ven. 5, 6.
σύνδυο [3]. An. 6, 3, 2.
σύνεγγυς [3]. Hell. 6, 5, 17.
συνέδρα [2]. Comm. 4, 2, 3.
συνεδρία [3]. ib.
συνεθέλειν Hipp. 9, 7. Hell. 2, 3, 14.
συνεθίζειν [3]. Comm. 3, 14, 6.
συνειδέναι. De huius verbi et cognati *συγγιγνώσκειν* usu Xenophonteo exposuit Straubius *Jbb. Arch.* 5, 3, 475 sqq. — *ἐγώ σε σύνοιδα — πρωὶ ἀνιστάμενον* Oec. 3, 7. dub. n. — *συνειδόμενοι* for-

ma suspecta Hell. 6, 5, 23. *συνείσεται* 2, 4, 17.
συνειλεῖν [3]. Hell. 7, 2, 8. dub. Dind. *συνίλλοντο.*
συνεισάγειν [3]. Cyr. 3, 2, 24.
συνεισβαίνειν [2]. Hell. 6, 5, 22.
συνεισέρχεσθαι [3]. An. 4, 5, 10.
συνεισπλεῖν [3]. Hell. 1, 6, 16.
συνεισφέρειν [3]. Hell. 2, 1, 5. ubi Hertl. *συνεισενεγκεῖν.*
συνεκβαίνειν [3]. An. 4, 3, 22.
συνεκβιβάζειν [4]. An. 1, 5, 7.
συνεκκόπτειν [3]. An. 4, 8, 8.
συνεκπερᾶν [3]. Ven. 4, 5.
συνεκπίνειν [3]. An. 7, 3, 32.
συνεκπορίζειν [3]. An. 5, 8, 25.
συνεκτάττειν [4]. Cyr. 6, 3, 18.
συνεκτέον [4]. Cyr. 7, 5, 70.
συνελαύνειν [3]. Cyr. 1, 4, 14.
συνελκύειν [3]. Ag. 2, 15.
συνελκυστέον [4]. Ag. 9, 4.
συνεμβάλλειν [3]. Hell. 7, 4, 22.
συνεξανιστάναι [3]. Cyr. 8, 4, 27. dub.
συνεξευπορεῖν [2]. An. 5, 8, 25.
συνεπεισφέρεσθαι [2]. Hell. 6, 5, 38.
συνεπεύχεσθαι [3]. An. 3, 2, 9.
συνεπιθυμεῖν [3]. Hipp. 1, 8.
συνεπικοσμεῖν [3]. Hier. 8, 6.
συνεπικραδαίνειν [4]. Ven. 6, 16.
συνεπιμελητής [3]. Cyr. 5, 4, 17.
συνεπιπονεῖν [4]. ib. [dub.
συνεπισκοπεῖν [3]. Comm. 4, 7, 8.
συνεπισπᾶν [3]. Cyr. 2, 2, 24.
συνεπισπεύδειν [4]. An. 1, 5, 8.
συνεπίστασθαι [3]. Hell. 5, 4, 19.
συνεπισχύειν [3]. Comm. 2, 4, 6.
συνεπιτελεῖν [3]. Ag. 2, 17.
συνεπιτίθεσθαι [3]. Cyr. 4, 2, 3.
συνεπιτρίβειν [4]. An. 5, 8, 20.
συνεπομνύναι [3]. An. 7, 6, 19.
συνεραστής [3]. Conv. 8, 41.
συνεργάζεσθαι [3]. Cyr. 7, 1, 33.
συνεργός. De accentu v. gramm. in Thesauro Stephani. Qui adiectiva cum *ἔργον* et praepositionibus composita rectius *βαρυτονεῖσθαι* dicit Goettlingius Philod. De vit. et virt. 188, ibidem p. 2. *συνέργως* scripsit, in loco, quo illa Philodemi respiciunt, Oec. 3, 10. *συνεργούς* reliquit. Cyr. 1, 2, 12. scriptum *κακούργους*, Stob. Mein. *κακουργούς.* [dub.
συνεσκευασμένως [4]. Oec. 11, 19.
συνευδαιμονεῖν [3]. Hell. 5, 1, 16.
συνεύχεσθαι [3]. Oec. 7, 8.
συνήθεια [3]. Ven. 12, 4. Cyr. 6, 1, 31. dub.
συνήκειν [3]. Vect. 4, 44.
συνημερεύειν [3]. Comm. 1, 4, 1.
συνηττᾶσθαι [3]. Cyr. 6, 4, 14. 2, 19. dub.
συνθεῖν [3]. REq. 10, 11.
σύνθετος [3]. Cyr. 4, 3, 21.
σύνθημα sine articulo An. 6, 5, 25. 7, 3, 34. 39. Cyr. 3, 3, 58. 7, 1, 10. Vid. ann. An. 1, 8, 16.
συνθηρατής [4]. Comm. 3, 11, 15.
συνθηρευτής [3]. Cyr. 2, 4, 15.
συνθραύειν [3]. Ag. 2, 14.
συνθύειν [3]. Oec. 7, 8.
συνισχυρίζειν [4]. Cyr. 2, 2, 26.
συνισχύειν [2]. ib.
συννοεῖν [2]. Hell. 7, 5, 25.
συνοδοιπόρος [3]. Comm. 2, 2, 12.
συνοικία [3]. RAth. 1, 17.
συνοικίζειν [3]. RAth. 2, 2.
σύνοικος [3]. Conv. 8, 24.
συνοικτίζειν [4]. Cyr. 4, 6, 6.
συνολολύζειν [4]. An. 4, 3, 19.
συνομνύναι [3]. Conv. 9, 6. dub.
σύνορκος [4]. Vect. 5, 9.
συνορμίζειν [3]. Hell. 1, 1, 17.
συνουσία de vetito commercio Cyr. 6, 1, 61. ubi quod alii habent *συνήθεια* explicatio illius esse solet. *συνεῖναι* 3, 1, 39.
συνταράττειν [3]. Hell. 3, 4, 7.
συντείνειν. *συντεταμένος* coni. Dobrei Hell. 4, 8, 22. Cf. Oec. 2, 18. ubi 20, 22. *συντεταμένως* dub.
συντεκνοποιεῖν [4]. Comm. 2, 2, 5.
συντήκεσθαι [3]. Ven. 8, 1.

ϲυντιτρώϲκειν [3]. Hell. 3, 1, 18.
τὸ ϲύντονον [3]. Ven. 6, 7. [2, 31.
ϲυντόνωϲ [2]. *συντονώτατα* Cyr. 4,
ϲυντράπεζοϲ [3]. An. 1, 9, 31.
ϲυνωθεῖν [3]. Oec. 18, 8.
ϲυνωνεῖϲθαι [3]. Hell. 5, 4, 56.
ϲυνωρίϲ [3]. Hell. 1, 2, 1.
Ϲυρακόϲιοϲ. Ad alteram formam *Συρακούσιος* libri seriores propensiores sunt, Conv. 6, 6. in optimis est.
ϲυριγμόϲ [3]. Conv. 6, 5.
ϲυϲκευαϲία [4]. Cyr. 4, 2, 34.
ϲυϲκευοφορεῖν [2]. Cyr. 8, 3, 7.
ϲυϲκηνία Hell. 5, 3, 20. Cyr. 2,
ϲυϲκήνιον [4]. RLac. 5, 2. [1, 26.
ϲύϲκιοϲ [3]. Ven. 8, 4.
ϲυϲκοπεῖν [3]. Comm. 4, 7, 8. dub.
ϲυϲκυθρωπάζειν [3]. Cyr. 6, 2, 21.
ϲυϲπᾶν [3]. An. 1, 5, 10.
ϲυϲϲιτία [3]. Oec. 8, 12.
ϲυϲϲίτιον [3]. Hell. 5, 3, 17.
ϲύϲταϲιϲ [3]. REq. 7, 19.
ϲυϲτεγάζειν [3]. Cyr. 6, 2, 17.
ϲυϲτέλλεϲθαι [3]. Vect. 4, 3.
ϲυϲτρατεία [8]. Hell. 3, 1, 6.
ϲυϲτρατεύειν, v. *Σύν*.
ϲυϲτράτηγοϲ [3]. An. 2, 6, 29. dub.
ϲυχνῶϲ [2]. Cyr. 6, 3, 12.
ϲφαγή vel *σφαγαί* caedes civium in reipublicae conversione facta Hell. 2, 2, 6. 4, 4, 2. 5, 4, 14. *σφαγὰς ποιεῖν* 3, 2, 27. 6, 4, 16.
ϲφαδάζειν [3]. Cyr. 7, 1, 38.
ϲφαιροειδήϲ [3]. An. 5, 4, 12.
ϲφαιροῦν [3]. REq. 8, 10.
ϲφαιρωτόϲ [8]. ib.
ϲφάττειν. An. 4, 5, 16. meliores libri *σφάζειν* dant. 2, 2, 9. *σφάξαντες ταῦρον εἰς ἀσπίδα*. 4, 3, 18. *ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν*. Quam dicendi rationem Bernhardy Synt. 349. tragicorum poetarum propriam dicit.
ϲφετερίζειν [3]. Hell. 5, 1, 36.
ϲφέτεροϲ pro *ἡμέτερος* Cyr. 6, 1, 10. Vid. Pronomen. Hertlein. Cyr. II. p. 231.
ϲφήξ [3]. Hell. 4, 2, 12.
ϲφοδρότηϲ [3]. Hell. 7, 2, 23.
ϲφραγίϲ [3]. Hell. 7, 1, 39.
ϲφράγιϲμα [7]. Hell. 1, 4, 3.
ϲφυρόν [3]. Hell. 5, 4, 58.
ϲχέδην [8]. Hipp. 3, 4.
ϲχεδὸν *εἰς* An. 4, 8, 15. *σχ. ἀμφί* 6, 3, 25. Cyr. 2, 1, 6. dub. *σχ. περί* Hell. 6, 1, 2. 2, 38. 7, 3, 1. 4, 12. Quod Cobetus N. 368. Hell. 5, 2, 12. n. *σχεδόν τι πάντες* scribendum duxit pro *σχεδὸν πάντες*, hoc est etiam 6, 5, 33. n. 1, 9. Cyr. 2, 1, 7. Conv. 4, 6.
ϲχέϲιϲ [3]. Conv. 4, 57.
ϲχέτλιοϲ [7]. An. 7, 6, 30.
ϲχηματίζεϲθαι [3]. Conv. 1, 9.
ϲχηματοποιεῖϲθαι [8]. REq. 10, 5.
ϲώζειν. In perfecti passivi formis *σέσωσμαι* Cyr. 5, 4, 11. et *σεσωσμένοι* 3, 2, 15. n. litteram *σ* Xenophonti eximendam censet Dindorfius Cyr. X. Ox., IX. Lips. 4, Comm. 3, 5, 23. Vid. Thes. St. 7. 1702 sq. Retinuit tamen, nisi quod An. 7, 7, 56. *σέσωται* scripsit. Photius 507, 22. *σέσωται καὶ σεσωμένος οἱ παλαιοί, οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσται*. Vid. Usener. Jbb. 91, 4, 241.
Ϲωκράτηϲ. De accusativo *η* v. ann. Comm. in. Quem Dindorfius etiam ubi in libris altera forma est, ut Apol. 14. 15, restituit.
ϲωλήν [1]. coni. Dobrei An. 5, 3, 8.
ϲωμαϲκία [3]. Comm. 3, 9, 11.
ϲωπιαίνειν [1]. Hesychii. Vid. ann. Ven. 3, 4.
ϲώρευμα [8]. Cyr. 7, 1, 32.
ϲῶϲ. Thomas 830: *σῶς σῶν σῶς* (h. e. *σώους*) *σῶοι σῶς* (h. e. *σώας*) *σῶα*. Didymus, Arcadius *σῷος*, Herodianus *σῶος*. Usener. NJbb. 91, 4, 240. formas *σώιος σῶος* ab Atticis, etiam Demosthene alienas dicit. Nunc plerumque contractis formis scribitur, *σῶς*

masc. An. 3, 1, 32; σῶς fem. Hell. 7, 4, 4. dub. n. Dind. σᾶ Cob.; σῶν neutr. An. 7, 6, 32; σῶ nom. 2, 2, 21. 5, 2, 32. Cyr. 4, 4, 2. dub. n. Hell. 6, 5, 39. dub.; σᾶ neutr. An. 5, 1, 16. 8, 7. Cyr. 5, 4, 37. Hell. 1, 1, 24. dub. Residet σῷα Oec. 3, 2. 8, 10. 9, 9. Cf. Dind. Anab. IX. Ox. Cyr. ed.4. Lips. XII. Thes. St. 7. 1728 sq. Cob. Mn. 6, 368. 9, 393 sq. 10, 91. N. L. 318. 436. — σαώτερος Cyr. 6, 3, 4. a σάος facta forma ionica poetica, quam contra Buttmanni sententiam gr. 69, 8. II, 411 sq. Grashofius ASchZ. 1831. 2, 706 sq. et Lentzius ZAW. 1852, 219. comparativi esse contendunt, elliptici scilicet. Vid. ann.

Cῶcιc [6]. dorica forma, de qua v. Kuehn. An. 1, 2, 9. n.

cῶcτρον [3]. Comm. 2, 10, 1.

cωφρόνημα [4]. Ag. 5, 4. [dub.

cωφρονητικόc [8]. Comm. 3, 10, 5.

cωφρονικόc [3]. Comm. 1, 3, 9. 3, 10, 5. dub.

Singularis cum plurali compositus: ἐμπιπλὰς ἁπάντων τὴν γνώμην An. 1, 7, 8. (Hell. 6, 1, 15. ἐμπλῆσαι τὰς γνώμας αὐτῶν). αἱ οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα ὥσπερ φρέατος, αἱ δὲ εἴσοδοι ὀρυκταί 4, 5, 25. εἶχον δὲ καὶ κνημῖδας καὶ κράνη καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον· εἶχον δὲ καὶ δόρυ κτἑ. 4, 7, 16. τοῖς ἀκατίοις ὀλίγα ἐχρῆτο· τῇ δὲ κώπῃ τὸν πλοῦν ποιούμενος κτἑ. Hell. 6, 2, 27. ubi in vocabulo κώπη ut saepius apud poetas tragicos vis collectiva inesse dicitur, Bernh. Synt. 59. — Singularis pro plurali ut videtur positus, βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσπίπτει An. 1, 10, 1. Quae Cobetus corrigenda putavit sublatis καὶ οἱ σὺν αὐτῷ et sect. 2. λαμβάνει post διαρπάζουσι collocato. Tolerabilior singularis verbi pluribus nominibus antepositus ut illic ita 7, 1, 40. προσελθὼν Τιμασίων καὶ Νέων καὶ Κλεάνωρ ἔλεγον. Vid. Numerus.

Subiecti omissi innumerabilibus exemplis negligentiam Hellenicorum prodi dicit J. Bakius Mnem. 8, 424 sq., veluti 2, 2, 7. 3, 4, 8. 4, 2, 10. 5, 4, 25. 6, 4, 3. 26. 5, 49. Alia verbi absolute dicti speciem efficiunt, ἀφικνεῖται RAth. 2, 6. συνοίσειν An. 7, 8, 4. διακείσεται 7, 3, 17. ἔρχεται Hell. 3, 4, 27. Ag. 1, 36. Vid. δηλοῦν et σημαίνειν. Subiecti mutati aliquot exempla v. apud Kuehn. An. 1, 4, 5. Breit. Hell. 3, 2, 4; novi illati, praesertim ubi pars antecedentis subiecti significatur, 4, 4, 1. Transitur a parte ad totum sect. 10.

T.

ταγεία [7]. Hell. 6, 4, 34.

τάγμα [2]. Comm. 3, 1, 11.

ταγόc de imperatore attico Hell. 6, 2, 10. dub.

ταινία [3]. Conv. 5, 9.

ταινιοῦν [3]. Hell. 5, 1, 3.

τακτέοc [2]. Comm. 3, 1, 11.

τάλαc [7]. Cyr. 4, 6, 5.

ταλάcια [4]. ἔργα Oec. 7, 6.

ταλαcιουργεῖν [8]. Comm. 3, 9, 11.

ταμεῖον [2]. Comm. 1, 5, 2.

ταμιεία [3]. Oec. 7, 41.

ταμίευμα [8]. Oec. 4, 15.

ταξιαρχεῖν [3]. Comm. 3, 1, 5.

ταξιάρχης [2]. Hell. 3, 2, 16. 6, 2, 18. Cf. Dind. Thes. St. 7. 1815,b.
τάξις bini lochi An. 6, 3, 11. 5, 11; incerta 1, 5, 14. 3, 1, 32. 4, 4, 8. 7, 2. 3, 15; equitum et peltastarum 4, 3, 17. 22. Vid. Rehd. An. 1. p. 26. — Vocem addi quidam volunt Conv. 8, 35.
Τάοχοι, v. Kiepert. ZGW. 1851, 204. Rehd. An. 1. p. 60.
ταπεινότης [3]. Hell. 3, 5, 21.
ταπεινῶς [3]. Cyr. 5, 5, 8.
τάραχος [3]. An. 1, 8, 2. al.
ταριχεύειν [3]. An. 5, 4, 28.
Ταρσός [2]. An. 1, 2, 23. Usitatius *Ταρσοί* 25. 26.
τάττειν. *τέταχε* Oec. 4, 5.
ταφρεύειν [3]. Hell. 5, 2, 4.
ταχυεργία [3]. Cyr. 7, 1, 19.
ταχύς. *ταχύτατα* Hell. 5, 1, 27. dub. *ταχὺ ἀποκρινοῦμαι* An. 6, 6, 34.
τέ semel positum Comm. 1, 4, 6. Hell. 5, 3, 15. 6, 2, 1. Cyr. 5, 2, 4. 8, 2, 24, ubi v. Dind., 4, 2. Oec. 10, 12. 13, 10. Ag. 2, 31. An. 3, 2, 16. — *τὲ — τέ* Hell. 4, 2, 11. 6, 3, 18. Cyr. 1, 3, 10. 5, 9. 2, 1, 17. 6, 1, 36. Comm. 1, 1, 14. 2, 4. 3, 1. 2, 1, 9. 2, 5. 4, 2, 28. An. 1, 8, 3. 3, 2, 39. 4, 5, 12. 6, 4, 23. — *τὲ — δέ*, v. ann. Vect. 4, 36. Haas. RLac. 5, 7. Breit. Hell. 4, 5, 15. — *τὲ δή* Hell. 7, 1, 20. dub. An. 4, 6, 3. dub. — *τὲ — ἤ* Oec. 20, 12. Comm. 1, 7, 3. dub. — *τὲ καί* quum proprie dicatur ubi praedicatum aliquod duobus seorsim tribuitur totum, eius regulae exceptionem se offerre Hier. 1, 2. Eur. Alc. 53. Aesch. Prom. 926. Dissenius docet apud Voemelium Dem. Cor. 5. p. 17. Is vero particula *τέ* non coniungi societatem in unam notionem, sed simpliciter aliquid addi demonstrat. — *τὲ — καὶ — δέ* Cyr. 1, 6, 36. dub. 4, 1, 2. 5, 3, 43. 7, 5, 62. Comm. 1, 1, 3. Hipp. 4, 18. Born. Comm. l. c. — Post praepositiones vel statim positum, An. 5, 5, 1, vel non statim, Cyr. 2, 1, 5. ann. An. 5, 5, 7. Traiectum Comm. 3, 5, 3. 4, 2, 40. Conv. 2, 1. 21. An. 2, 2, 8. 3, 3. Vid. Oec. 3, 4.
τεθορυβημένως [4]. Hell. 5, 3, 5.
τέθριππος [3]. *σὺν τεθρίπποις* An. 3, 2, 24.
τειχήρης [3]. Hell. 5, 3, 2.
τειχίζειν Hell. 1, 5, 11. n. (absperren).
τείχισις [3]. Hell. 6, 5, 4.
τειχομαχεῖν [3]. Hell. 1, 1, 14.
τεῖχος interdum articulo caret, *ἐντὸς τείχους* Hell. 7, 5, 15. *ἔξω τείχους* Hipp. 7, 6. Verum *ἐκτὸς τοῦ τείχους* 4. dub. *ἔξω τοῦ τείχους* Hier. 2, 10. *ἐντὸς τῶν τειχῶν* Vect. 2, 6.
τειχύδριον [4]. Hell. 2, 1, 28.
τεκμαίρεσθαι absolute dictum Comm. 1, 4, 1. Cyr. 4, 3, 21. c. dat. 1, 3, 5. An. 4, 2, 4. Comm. 2, 6, 6. c. dat. et *ὅτι* Conv. 8, 11. Saepius cum praepositionibus *ἐκ* et *ἀπό*.
τεκνοποιός [3]. Hier. 1, 29.
τεκταίνεσθαι [3]. Comm. 4, 2, 22.
τελέθειν [2]. An. 6, 6, 36. dub. et e coni. Dindorfii 3, 2, 3.
τελεῖν. Suspectae et vitiosae formae librorum *τελέσουσιν* Cyr. 8, 6, 3. *διατελέσω* 1, 6, 3. *τελέσειν* Hell. 3, 5, 3. — *τελεῖν* i. q. *ἀναλίσκειν* vel *δαπανᾶν*, v. ann. Hell. 5, 3, 21. *χρήματα τελεῖν*, quod dicitur *χρ. εἰσπράττειν* esse, suspectum Hell. 3, 5, 3.
τελεστήρια [3]. Cyr. 8, 7, 3.
τελεσφορεῖν [3]. Vect. 3, 5.
τελευτᾶν *τὸν βίον* Comm. 4, 8, 1. 6. *τοῦ βίου* Cyr. 8, 7, 17. sine casu Apol. 5. ac saepius.
τελευτή. De articulo vel addito

vel omisso v. Kuehn. An. in. Dubius is locus et qui est 2, 6, [29.
τέλμα [3]. Oec. 20, 11.
τέλος. τὰ τέλη et οἱ ἐν τέλει magistratus maxime Lacedaemoniorum. An. 2, 6, 4. Hell. 3, 5, 23. al.
τέμαχος [3]. An. 5, 4, 28.
τέμνειν γῆν, terram *vastare*, RAth. 2, 4. 14. 16. Quod alias verbum κάειν adiunctum habet. Vid. Alex. Bak. Comm. de Rep. Ath. 193 sq. et Schwidop. Obss. Hell. 11, qui cognatas locutiones composuerunt.
τέναγος [3]. An. 5, 7, 12. [4, 19.
Τενέα [1]. coni. Koeppeni Hell. 4,
τέρας [3]. Comm. 1, 4, 15. ubi quae legitur forma τέρατα Dindorfio suspecta est.
τερατώδης [3]. Epist. e Stob. 1, 8.
τερμίνθινος [1]. coni. Sturzii An. 4, 4, 13.
τέρπειν [7]. Conv. 3, 2. Ag. 9, 4. Comm. 2, 1, 24.
τεταρταῖος [3]. Cyr. 5, 3, 1.
τετράγωνον [3]. RLac. 12, 1.
τετράμετρος [3]. Conv. 6, 3.
τετραπλοῦς [8]. An. 7, 6, 7.
τετραχῇ [3]. Hell. 5, 2, 7.
τετρώρυγος [3]. Ven. 2, 5. dub.
τετταρεσκαίδεκα Ven. 7, 1. Non declinatum Comm. 2, 7, 2.
τέττιξ [3]. Hell. 7, 1, 38.
τέχνασμα [5]. [7]. Hell. 6, 4, 7.
τέχνημα [3]. Comm. 1, 4, 7.
τεχνικῶς [3]. An. 6, 1, 5.
τηρεῖν [3]. Ven. 6, 1. [4, 33.
τητᾶν [1]. coni. Dindorfii Cyr. 8,
τιαροειδής [8]. An. 5, 4, 13.
τιθασεύειν Comm. 4, 3, 10. Oec. 7, 10. simplici σ scribi iubent. Altera forma in Thesauro St. vitiosa dicitur. Cf. Cob. N. 582.
τιθέναι. Aoristi prioris primam et alteram pluralis numeri personam rariorem usum habere quam tertiam annotatum est ad Comm. 4, 2, 15. Est ibi ἐθήκαμεν, ἔθεσαν 2, 4, 4. Cyr. 6, 3, 20. dub. — προτεθειμένων Hier. 9, 11. Cobetus vitiosissimam formam dicit, quoniam et simplicis verbi et compositorum perfectum passivi sit κεῖσθαι, coll. Comm. 4, 4, 21. — Ionicum τιμιωτέρους τιθέντες τοὺς δικαίους Oec. 9, 13.
τιθηνεῖσθαι [8]. Cyr. 8, 5, 19.
τίμημα [3]. Comm. 4, 6, 12.
τιμητέος [3]. Comm. 1, 4, 10.
τιμωρεῖν. τιμωροῦντος τῷ Πολυδώρῳ Hell. 6, 4, 34. 3, 1, 15. 7, 3, 11. ὑπέρ τινος ib. τιμωρήσειν σοι τοῦ παιδὸς [τὸν φονέα] ὑπισχνοῦμαι Cyr. 4, 6, 8. dub. ubi v. Dind. τοὺς προδόντας τιμωρήσασθαι Hell. 7, 3, 3. 7. Cyr. 5, 3, 30. Λακεδαιμονίους πάντων τιμωρήσασθαι Hell. 6, 4, 19. An. 7, 1, 25. 4, 23.
τίνειν [7]. ποινάς Cyr. 6, 1, 11. μισθόν Comm. 1, 2, 54. — τίσασθαι ἐχθρούς Cyr. 1, 6, 11.
τίς. τί in interrogatione ellipticum, Κορινθίους τί φῶμεν; Hell. 3, 5, 12. τούτους τί δοκεῖτε; An. 5, 7, 26. Cf. Comm. 4, 2, 21. — τί ἂν τις λέγοι; Hell. 5, 2, 18. locus contra Thomae M. de sede ἂν particulae praeceptum testans, v. Lob. Parall. 60.
τὶς omissum ad inf. Hell. 3, 4, 17. ubi v. Br. οντως σ' ἂν οἴεσθαι Hertl.; ad imperat. Cyr. 4, 5, 42. Vect. 4, 41. n. Conv. 5, 2. n. 2, 21; ad particip. Hell. 5, 3, 25. 6, 5, 25. Oec. 1, 4. post partic., in quo inest, v. ann. Comm. 1, 4, 14. Hell. 3, 3, 3. Kuehn. An. 1, 1, 7. 6, 5, 24. Comm. 1, 3, 8. 2, 30. τὶς e corr. additum ad part. Conv. 1, 8. Hell. 2, 1, 8. 3, 1, 19. Comm. 1, 3, 11. RAth. 1, 10. An. 1, 1, 7. 9, 4 (Eberh. ZGW. 1865, 6,

495); ad imp. Conv. 5, 2. — τὶ omissum ad adiect. Hell. 2, 2, 13. An. 3, 2, 37. dub. Comm. 2, 7, 13. Cyr. 5, 3, 2. al. τὶ e corr. additum ad verbum Hell. 6, 1, 3. 4, 5. Comm. 1, 2, 36. ad adi. An. 5, 4, 19. Hell. 6, 2, 39. 7, 1, 14. 3, 7. Comm. 1, 2, 30. ad pron. Hier. 4, 5. ad adv. Hell. 5, 2, 12. Quorum additamentorum bona parte a Cobeto postulata facile supersedemus. Vid. Buechs. Philol. 18, 308. Frank. Suppl. 1, 435 sqq. — τὶ — οὐδέν Oec. 10, 3. n. τὶ καλόν Hipp. 2, 6. ubi Cur. καλόν τι. τὶ ab adiectivo suo separatum An. 5, 6, 11. n. Hell. 4, 1, 10. De τὶ ad οὐδέν, μᾶλλον, ἧττον, σχεδόν addito v. Br. Oec. 3, 8. — τὶς de pluribus, man, Hell. 1, 5, 15. Cyr. 4, 1, 1. Pluralem pronominis singularis verbi sequitur Vect. 4, 41. dub. n. Cf. Pluralis. Rarior pluralis pronominis in generalibus quas vocant sententiis, ἄν τινες ἴωσι Hell. 7, 5, 3. 1, 7, 6. 4, 8, 4. 6, 4, 27. Comm. 3, 10, 4. n. Vect. 1, 6. 4, 41. — Duplex τὶ: οἴει τι, ἔφη, ἧττόν τι τοῦτο εἶναι αἰσχρόν; Cyr. 1, 6, 11. — τὰ μέν τι — τὰ δὲ καί Hell. 7, 1, 46. An. 4, 1, 14. — τὶς sequente articulo Comm. 2, 8, 3. REq. 9, 2. dub. RAth. 3, 4. dub. Hell. 4, 8, 33. dub. n. Vid. Traiectio.

Τισσαφέρνης. De declinatione nominis v. Kuehn. An. 1, 4, 2. de ipso homine Nicolai, Die Politik des Tissaphernes, Bernburg. 1863.

τιτραίνειν [3]. τετρημένος Oec. 7, 40.

τλῆναι [5]. [7]. Cyr. 3, 1, 2.

τοίνυν. καὶ τοίνυν Cyr. 1, 3, 16. ubi v. Born. 2, 2, 24. Hipp. 7, 3. n. 6. Oec. 5, 2. 10, 1. 16, 7. Hell. 6, 1, 6. 10. 7, 4, 3.

τοιοῦτος ut τοσοῦτος, τηλικοῦτος genere neutro littera ν non caret. Correcti loci Comm. 1, 1, 15. n. Oec. 9, 9, n. Conv. 9, 3. Cyr. 5, 1, 10. ubi v. Dind. — Habet pronomen nonnunquam liberiorem quandam relationem, οἱ δέ, ἦσαν γὰρ τοιοῦτοι, μάλα ἡδέως προσεδέχοντο νυκτερεύειν Hell. 5, 4, 4. Cf. Cyr. 4, 5, 7. 5, 2, 27. 6, 2, 32. An. 3, 1, 30. Oec. 4, 3. Ven. 5, 29. al. — ἐν τοιούτοις ἦν Hell. 4, 2, 1.

τοιχωρυχία [8]. Apol. 25. [8, 7.

τοκεῖς [7]. Comm. 2, 1, 33. Ven. 13, [17.

τοκισμός [3]. Vect. 4, 6.

τολμηρῶς [3]. Conv. 2, 12.

τομεύς [3]. Hipp. 2, 3.

τοξική [3]. An. 1, 9, 5.

τοξικός [3]. Cyr. 6, 2, 4.

τόπος *regio*. ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν ἡ γῆ πεδίον An. 1, 5, 1. 4, 4, 4. Hell. 3, 4, 21; *locus* scriptoris Comm. 2, 1, 20. dub.

τόρνος [3]. Vect. 1, 6.

τορός [2]. An. 6, 6, 28. RLac. 2, 11.

τόσος [5]. τόσῳ post ὅσῳ Cyr. 1, 6, 26. dub. n. 5, 3, 35. dub. 7, 5, 6. dub. Vect. 4, 32. ubi in annotatis τοσόσδε ad antecedens pronomen relativum non referri docetur.

τότε qui ad remotius tempus referri docet de re praeterita non clare indicata Schwidopius Obss. Hell. 9. aut restitui aut retineri vult Hell. 2, 4, 14. 3, 2, 2. 7, 1, 6. Est pene *antea* ubi opp. νῦν 5, 2, 34. Cyr. 4, 6, 3. 5, 2, 8. diciturque de tempore auditoribus noto Hell. 1, 4, 14. 3, 2, 30. 6, 5, 46. Post participium illatum 1, 4, 19. Cyr. 1, 5, 6. 4, 1, 4.

τραγῳδός [3]. Oec. 3, 9.

τραυματίζειν [3]. Hell. 4, 3, 29.

τρεῖν [5]. [6]. An. 1, 9, 6.

τρέμειν [7]. Ven. 3, 6.

τρέπειν. *τρέψαι* An. 1, 8, 24 (*εἰς φυγήν*). Hell. 4, 3, 17. n. Quod est Ag. 2, 11. *ἐτρέψαντο*, ut Hell. 1, 2, 9. 5, 3, 2. *τρεφθῆναι* 3, 4, 14. 5, 20. An. 5, 4, 23. dub. ubi v. Kuehn. Ven. 12, 5. Quod Cyr. 5, 4, 7. est *ἐτράποντο* Schneiderus et Hertleinius (ed. 2. p. 230 sq.) alteri scripturae *ἐτράπησαν* praeferunt, quia de fuga agitur non post pugnam sed sponte capta, coll. An. 5, 4, 24. 4, 8, 19.

τρέχειν. *δραμεῖν* Oec. 5, 8. *δραμοῦνται* An. 7, 3, 45. *ἐπιδεδραμηκέναι* Oec. 15, 6. *ἐπιδεδράμηται* 1.

τριακονθάμματος [4]. Ven. 2, 6.

οἱ τριάκοντα nomen etiam postquam nonnulli ex eo numero ceciderunt magistratum Triginta virorum significans Hell. 2, 4, 21. 3, 50. Unde 2, 3, 18. leg. *οἱ ἄλλοι τριάκοντα*. Dicuntur *τυραννεῖν* 2, 4, 1. Neque aliter statuendum ubi de triginta symbulis Agesilai agitur, 3, 4, 8. n. 4, 1, 23.

τριακονταετεῖς [3]. *σπονδαί* Hell. 5, 2, 2. *τριακονταετίδων σπονδῶν* 2, 3, 9.

τριακονταρχία [4]. Hell. 6, 3, 8.

τριακοντώρυγος [4]. Ven. 2, 5. dub.

τριβή [3]. An. 5, 6, 15.

τρίβος [3]. Cyr. 4, 5, 13.

τριηραρχεῖν [3]. RAth. 1, 13.

τριηράρχης [2]. Hell. 1, 7, 31. 6, 2, [14.

τριηρίτης [3]. An. 6, 6, 7.

τριπήχης [3]. An. 4, 2, 28.

τριπλάσιος [3]. An. 7, 4, 21.

τρίπλεθρος [3]. An. 5, 6, 9.

τριπλοῦς [3]. Ven. 6, 15.

τριπόδης [3]. Oec. 19, 3.

τρίς. *εἰς τρίς* An. 6, 4, 16. 19. Cyr. 7, 1, 4. Hell. 6, 4, 12. dub. Lob. Pathol. 621. *τρίς* dubium Hell. 5, 4, 33.

τρισάσμενος [4]. An. 3, 2, 24.

τρισκαίδεκα [3]. An. 1, 5, 5. dub.

τρισπίθαμος [3]. Ven. 9, 13.

τρίχινος [3]. An. 4, 8, 3.

τριχοίνικος [3]. An. 7, 3, 23.

τριώρυγος [4]. Cyr. 6, 1, 52. dub.

τρόπος. *ταῦτα τοῖς φίλοις διεδίδου πρὸς τοὺς τρόπους ἑκάστου σκοπῶν* An. 1, 9, 22. Al. *τὸν τρόπον*. — *κατὰ πάντα τρόπον* 6, 6, 30. Cob. *πάντα τρόπον*. Cf. Cyr. 8, 1, 47. 2, 5. REq. 7, 1.

Τρόφιμοι Hell. 5, 3, 9. Intelligit Wachsmuthius Ant. gr. 1, 2, 689. peregrinos, etiam captivos Spartae educatos, Muellerus Dor. 2, 45. peregrinos disciplina Spartana Spartanos factos, Manso Spart. 1, 1, 233. pene mothaces, Grotius Hist. Gr. 5, 724. munificentia divitum nutritos et una cum nobilioribus pueris educatos, Schoemannus Recogn. quaest. de homoeis 18. et Ant. gr. 1, 210. non captivos sed liberos a parentibus educationis causa Spartam missos. Ceterum v. ann. ad l. c.

τροχάζειν [7]. Cyr. 2, 4, 3. An. 7, 3, 46. Hell. 7, 2, 22.

τρυγᾶν [3]. Oec. 19, 19.

τρυπᾶν [3]. An. 3, 1, 31.

τρύχειν [7]. Hell. 5, 2, 4.

τρώγειν [7]. Conv. 4, 8.

τρωκτός [5]. An. 5, 3, 12.

τρωτός [7]. An. 3, 1, 23.

τυγχάνειν de tempore ad subiectum relatum verbo non addito, v. ann. Comm. 3, 12, 1. Omisso participio *ὤν* Oec. 20, 28. Hell. 4, 3, 3. Cyr. 3, 1, 12. Comm. 3, 11, 1. 2. Coniungitur cum *ὑπό* et genitivo Hell. 5, 4, 31. Comm. 4, 8, 10. Cyr. 1, 6, 10. Ven. 1, 11. *τυχόν fortasse* An. 6, 1, 20.

τύλος [3]. Comm. 1, 2, 54.

τυλοῦν [3]. REq. 6, 9.

τύπος [3]. REq. 11, 12.

τυραννία [2]. Oec. 1, 15.
τύρβη [3]. Cyr. 1, 2, 3.
τύρσις [5]. An. 4, 4, 2. al. Genitivus τύρσιος 7, 8, 12. ubi v. Kuehn.

Tempora diversa coniuncta: praesens et aoristus Hell. 2, 1, 15. 19. 7, 1, 22. An. 5, 8, 6. ᾤχοντο (al. ἀπήρχοντο) καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος 4, 6, 22. al.

Tmesis. Praepositionem quidam a verbo suo disiungunt An. 7, 1, 11. πρὸς ἀνειπεῖν. 6, 30. πρὸς ἐτέλει. πρὸς ἐνενόησα coni. Mehleri Conv. 2, 16. n. Dubia ἀντ' εὖ ποιεῖν An. 5, 5, 21. Libri ἀντευποιεῖν. Vid. Rehdantz. Kr. gr. 42, 5, 2. ὑπό τι ἐφθόνει Cyr. 4, 1, 13. διὰ φιλίαν πραξόμενοι An. 7, 3, 16. ἂν παρά τι ποιήσῃ Conv. 8, 17. n. atque etiam magis σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθέντες Cyr. 1, 6, 33. n. Ad quos locos v. quae Bornemannus annotavit. Krueg. Dionys. 21.

Traiectionis verborum exempla permulta, non unius quidem generis. Quae licet facile possint inter se discerni et in certum quendam ordinem redigi, ne tamen disputatio nimium excresceret, satius duxi usitatiora et notabiliora componere. Illud facile conceditur, esse in his quae usitatum apud Graecos ordinem habuisse, nobis notabilem habere videantur: ut rariora sint talia, ἀπὸ πολὺ ἐλάττονος Oec. 3, 1. ἐν πολλῷ τινι μείζονι χώρᾳ 8, 13. ἀπὸ τῶν πολὺ κρειττόνων Hipp. 8, 8: alia rhetoricam rationem habere, qua scriptor pro linguae suae dexteritate ad orationem maiore vi efferendam utatur; qualia sunt quae quum de aliis formis tum de articulo dicentur. Traiecta igitur adverbia, ἱκανῶς Comm. 1, 2, 4. ἰσχυρῶς Cyr. 1, 4, 14. παντάπασιν Hell. 6, 5, 3. παντελῶς 2, 4, 34. dub. 4, 2, 18. 5, 3, 2. Ag. 10, 1. Ven. 4, 7. — ἀεί Hell. 2, 1, 4. 4, 8. Comm. 1, 1, 10. 6, 7. Cyr. 5, 4, 50. 7, 1, 1. 4, 2. An. 4, 1, 7. Oec. 18, 5. 19, 19. — articulus Hell. 7, 1, 39. dub. Comm. 1, 6, 13. 2, 2, 4. 4, 4, 7. Hier. 3, 13. 4, 4. Cyr. 5, 3, 15. 19. Conv. 2, 4. Apol. 9. — αὐτός Conv. 8, 24. Vid. Pron. rel. — εἰ Cyr. 4, 2, 6. 1, 6, 9. 6, 2, 13. Hell. 6, 1, 9. 4, 8, 10. — εὖ Cyr. 1, 5, 9. Comm. 2, 1, 33. Vid. μάλα. — interlocutio post ἔφη Comm. 3, 5, 13. Cyr. 1, 6, 3. 5, 2, 29. 8, 3, 46. Oec. 1, 18. 3, 6. 7, 16. 11, 14. Hell. 4, 1, 14. — καί Comm. 3, 1, 4. 12, 7. 4, 7, 7. Cyr. 1, 6, 10. 3, 2, 26. 3, 39. An. 5, 1, 8. Hipp. 1, 19. — μάλα Hell. 4, 5, 1. 8, 31. 6, 2, 37. Conv. 1, 4. 2, 2. 3, 10. Cyr. 3, 2, 8. 7, 4, 15. Comm. 1, 2, 46. 3, 11. An. 1, 5, 8. 6, 1. 2, 5. μᾶλλον Cyr. 3, 1, 30. 31. 3, 70. μάλιστα 2, 3, 12. — μέν Hier. 3, 8. dub. Conv. 4, 3. Hell. 1, 4, 4. dub. REq. 1, 13. dub. Cyr. 7, 1, 3. dub. — μή Comm. 3, 9, 6. An. 7, 2, 33. Hell. 1, 7, 12. 6, 4, 2. μηδέ Hier. 4, 4. — ὅτι Hell. 1, 1, 27. 2, 3, 19. dub. 3, 4, 15. 5, 1, 34. 6, 4, 6. An. 1, 6, 2. 3, 6, 11. 5, 6, 34. 7, 1, 5. Cyr. 1, 4, 7. 3, 2, 30. 8, 6, 16. — οὐ Hell. 3, 5, 13. — οὕτως Hell. 1, 7, 26. 2, 4, 17. n. 4, 4, 12. Cyr. 2, 2, 13. Conv. 4, 40. An. 4, 8, 26. 5, 8, 17. — πάνυ Cyr. 1, 6, 39. 2, 4, 13. 6, 35. Oec. 11, 21. Hell. 4, 5, 4. 7, 4, 37. REq. 6, 8. — participium et similia, κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἁμαξιτὸν ἀναφέρουσαν Hell. 2, 4, 10. τὸν ῥέοντα πο-

ταμὸν διὰ τῆς πόλεως 5, 2, 4. 1, 1, 23. 2, 4, 1. 3, 2, 9. 30. 4, 1. 6, 5, 27. 44. Cyr. 6, 1, 18. 8, 1, 38. An. 1, 1, 8. 2, 21. 5, 3, 4. Ag. 1, 34. 4, 3. Comm. 4, 1, 2. Oec. 9, 4. — πολύ An. 1, 5, 2. 3, 1, 22. 2, 15. 19. 4, 5, 36. 6, 6, 34. Hell. 6, 2, 29. Cyr. 1, 6, 21. 6, 4, 8. 7, 1, 16. 21. 8, 3, 11. 39. Conv. 1, 4. Comm. 2, 10, 2. Hier. 1, 8. Hipp. 8, 20. πολλῷ Hell. 1, 1, 17. 2, 1, 11. — praepositiones, ἄνευ Cyr. 6, 1, 14. Hell. 7, 1, 3. μεταξύ Hell. 3, 2, 30. — pronomina, personale Hell. 5, 1, 14. demonstrativum Conv. 8, 20. Hipp. 3, 1. Cyr. 3, 2, 15. quod ubi cum vi postponitur, Comm. 3, 10, 6. Ag. 2, 2. Ven. 12, 15, vix dicas inversionem aut traiectionem esse; relativa et interrogativa Cyr. 1, 6, 2. 5, 5, 2. 1, 4, 18. dub. Hell. 5, 1, 3. Conv. 4, 22. Comm. 2, 7, 8. 3, 5, 2. 13. 9, 1. 4, 2, 20. 6, 5. — τέ Hell. 4, 5, 2, ubi hyperbaton est. Conv. 2, 1. 4. Cyr. 1, 6, 22. Oec. 3, 4. n. Vid. τέ. — τὶς An. 2, 5, 32. 3, 3, 4. 5, 7, 19. Oec. 10, 3. n. — ὡς Cyr. 1, 6, 26. 5, 3, 57. Hell. 7, 4, 2. Oec. 18, 8. — Inversi ordinis verborum vel chiasmi exempla Hell. 4, 1, 33. Comm. 4, 8, 4. Conv. 8, 27. Ordinis verborum καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ exempla Comm. 2, 3, 6. ubi v. Kuehn. 4, 5, 11. Cyr. 4, 1, 2. Qua de re dissentiunt Born. Comm. 2, 3, 6. et Dind. 4, 5, 11. γυναῖκες καὶ παῖδες An. 4, 1, 8. 7, 4, 5. Cyr. 3, 3, 44. Hell. 6, 5, 12. πίνειν καὶ ἐσθίειν Hier. 1, 17. n. — Singularia quaedam: τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερα An. 5, 6, 7. Καλχηδόνος Σθενέλαον ἁρμοστὴν Λάκωνα Hell. 2, 2, 2. dub. μετὰ τὸν ὕστερον πόλεμον τῆς καθαιρέσεως τῶν Ἀθήνησι τειχῶν 5, 1, 35.

Υ.

ὑακινθινοβαφής [3]. Cyr. 6, 4, 1.
ὕβρισμα [3]. RAth. 3, 5.
ὑβριστής. Forma ὑβριστότερος, quam etiam Suidas e Cyr. 5, 5, 41. affert, sequente illic loco Herodoteo, iam a Bremio Symb. Helv. 1, 178. contra Schaeferum defensa, nunc ad ὕβριστος revocatur. Vid. Thes. St.
ὑγραίνειν [3]. Ven. 5, 3.
ὑγρομελής [4]. Ven. 5, 13.
ὑδαρής [3]. RLac. 1, 3.
ὕδιον [3]. Comm. 1, 2, 30. ubi libri υἱδια. Vid. ann.
ὑδρία [3]. Hell. 1, 7, 6.
ὑδροποσία [3]. Cyr. 1, 5, 12.
ὑδροποτεῖν [3]. Cyr. 6, 2, 26.
ὑδροπότης [3]. Cyr. 6, 2, 29.
ὑδροφορεῖν [3]. An. 4, 5, 9.
ὑδροφόρος [3]. An. 4, 5, 10.
ὕει. ὕοντος πολλῷ Hell. 1, 1, 16. ὕοντες coni. Valckenarii al. Conv. 6, 7. n.
ὑετός [3]. Ven. 5, 4.
ὑικός [4]. Comm. 1, 2, 30.
υἱός dub. An. 7, 8, 1.
ὑλαγμός [3]. Ven. 4, 5.
ὑμέ vel ὔμμε [5]. [6]. Hell. 4, 4, 10.
ὕμνος [3]. Apol. 26.
ὑοσκύαμος [3]. Oec. 1, 13.
ὑπαγορεύειν [3]. Oec. 15, 7.
ὑπαγωγή [3]. Ven. 6, 12.
ὑπαιδεῖσθαι [4]. Hell. 5, 3, 30.
ὑπακολουθεῖν [2]. Hell. 5, 1, 21.
ὑπάλλαξις [2]. Cyr. 6, 2, 29.
ὑπαναστατέον [4]. RLac. 9, 5.
ὑπαναχωρεῖν [2]. An. 3, 5, 13.
ὑπαντᾶν coni. Hirschigii Cyr. 5,

3, 57: obviam facto alicui adversum ire.
ὑπαπειλεῖν [4]. Hell. 4, 6, 3.
ὑπάρχειν. De usu huius verbi v. Kuehn. Comm. 4, 5, 1. Cum participio An. 2, 3, 23. 5, 5, 9. Vect. 5, 13. dub.
ὑπεκκομίζειν [3]. Cyr. 6, 4, 13.
ὑπεκτίθεσθαι [3]. Cyr. 6, 1, 16.
ὑπεκχωρεῖν [2]. Hell. 3, 2, 4.
ὑπελαύνειν [4]. An. 1, 8, 15.
ὑπεξάγειν [3]. Cyr. 3, 3, 60.
ὑπεξαιρεῖν [1]. corr. Schneideri Hier. 5, 2.
ὑπεξίστασθαι [3]. RAth. 1, 10. Sympos. 4, 31. est *ὑπανίστασθαι* et *ἐξίστασθαι*. Hier. 7, 2. *ὑπανίστασθαι* et *παραχωρεῖν*.
ὑπὲρ *Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι* An. 1, 1, 9. dub. n. Vid. Thes. St. 8. 159, a.
ὑπεραιμοῦν [1]. coni. Camerarii REq. 4, 2.
ὑπεραίρειν [3]. *τειχία* Hipp. 8, 3. Anonymus De constr. verborum in libro G. Hermanni De em. rat. gr. gr. 359. *ὑπεραίρειν γενικῇ, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι· καὶ τῶν μεγίστων δεινῶν ὑπεραίρειν ἐσπούδασαν.*
ὑπέραισχρος [8]. Cyr. 2, 2, 28.
ὑπερακρίζειν [8]. Hipp. 6, 5.
ὑπεραποθνήσκειν [3]. Ven. 1, 14.
ὑπεραπολογεῖσθαι [3]. Hell. 1, 7, 16.
ὑπεραρτέος [1]. coni. Eberhardi ad An. 2, 5, 18. ZGW. 1865, 6, 496.
ὑπέρασθμος [8]. Ven. 10, 20.
ὑπερασπάζεσθαι [3]. Conv. 4, 38.
ὑπέραυχος [7]. Ag. 11, 11.
ὑπερβαίνειν. *ὑπερβησάτω* REq. 7, 2. dub. n. Cobetus *βήσω* et *ἔβησα* linguae priscae epicae fines non egredi dicit.
ὑπερβαλλόντως [3]. Ag. 1, 36.
ὑπερβιβάζειν [1]. coni. Cobeti REq. 7, 2.
ὑπεργάζεσθαι [3]. Oec. 16, 10.
ὑπεργεμίζειν [4]. Vect. 4, 39.

ὑπέρδασυς [8]. Cyr. 2, 2, 28.
ὑπερεκπλήττειν [3]. *ὑπερεξεπέπληκτο ἐπ' αὐτῷ* Cyr. 1, 4, 25.
ὑπερέλαφρος [4]. Ven. 5, 31.
ὑπερεμβάλλειν [2]. Ven. 6, 8.
ὑπερεμεῖν [2]. REq. 4, 2.
ὑπερεμπιπλάναι [3]. Cyr. 1, 6, 17.
ὑπερεπαινεῖν [3]. Hell. 6, 5, 23.
ὑπερέρχεσθαι [8]. An. 4, 4, 3.
ὑπερεσθίειν [4]. Comm. 1, 2, 4.
ὑπέρευ [3]. Hier. 6, 9.
ὑπερηδέως [8]. Cyr. 1, 6, 21.
ὑπερήμισυς [3]. An. 6, 2, 10.
ὑπερηφανής [2]. Hipp. 5, 7.
ὑπερηφανία [3]. Cyr. 5, 2, 27.
ὑπερήφανος [3]. Comm. 1, 2, 25.
ὕπερθεν ante consonam Comm. 1, 4, 11.
ὑπέρθυμος [7]. REq. 3, 12.
ὑπερίσχυρος [3]. Cyr. 5, 2, 2.
ὑπερκαλλής [8]. Cyr. 5, 1, 18.
ὑπερλαμπρύνεσθαι [8]. Ven. 3, 7.
ὑπέρμετρος [3]. Epist. Stob. Fl. 5, [79.
ὑπέρογκος [3]. Hell. 5, 4, 58.
ὑπεροπτικῶς [8]. Hell. 7, 1, 18.
ὑπερπαγής [4]. Ven. 8, 2.
ὑπερπίνειν [4]. Cyr. 8, 8, 10.
ὑπέρπολυς [3]. Hell. 3, 2, 26.
ὑπερσεμνύνεσθαι [4]. Conv. 3, 11.
ὑπερύψηλος [8]. An. 3, 5, 7.
ὑπερφανής [1]. corr. Stephani Hipp. [5, 7.
ὑπέρφοβος [8]. REq. 3, 9.
ὑπερφορεῖν [4]. Ven. 8, 4. dub.
ὑπερφρονεῖν [3]. Ag. 11, 2.
ὑπεύδιος [3]. Cyr. 6, 1, 16. dub.
ὑπήκοος. Bisschopius Ann. ad Anab. 89. semper adiectivum fuisse et genitivum requirere dicit. Collatis igitur locis Hell. 4, 1, 37. Cyr. 4, 2, 1. 11. An. 5, 4, 6. corrigendos censet An. 7, 7, 29. Hell. 4, 1, 36. Cyr. 2, 4, 22. ubi dixi: eam sententiam neque natura rei fert neque usus scriptoris commendat. 5, 5, 27. 33. Quod Hell. 4, 1, 36. est *σοὺς ὑπηκόους*, mutari vult in *σου ὑπηκόους*, Schwidopius scri-

bendum censet τοὺς σοὺς ὑπηκόους. Dativus est 6, 1, 7. al. Vid. Adiectiv.
ὑπήνεμος [3]. Oec. 18, 7.
ὑπηρεσία Epist. e Stob. 1, 3.
ὑπνομαχεῖν [8]. Cyr. 2, 4, 26.
ὑπό ut ubi locum, in quo aliquid est, indicat, et cum dat. et cum acc. coniungitur, veluti c. acc. An. 3, 4, 37. 7, 4, 5. 11. 8, 21: ita translata significatione dicitur quidem τὴν Κέρκυραν μὴ ὑπ' Ἀθηναίοις εἶναι Hell. 6, 2, 4. al., dicitur vero etiam ὑπ' ἐκείνους ἔσονται 5, 2, 17. dub. Cyr. 1, 5, 3. 2, 1, 22. 3, 3, 6. 5, 3, 47. dub. 6, 2, 11. 8, 4, 30. 8, 5. Vid. Born. Cyr. 2, 1, 22. et qui contra Cobetum disputat Herbst. De em. Thuc. 27. — ὑπό passiva vi substantivis additur: τιμή Cyr. 3, 3, 2. Hier. 7, 6. γραφή Comm. 4, 4, 4. φόβος An. 7, 2, 37. κίνδυνος Hell. 6, 5, 43. ἐπιβουλή 6, 4, 37. παίδευσις Comm. 2, 1, 34; cf. φυγὰς ὑπὸ Ἀθηναίων, Hell. 1, 5, 19; verbisque passive dictis: πίπτειν Hell. 7, 1, 31. ἔχειν πράγματα 5, 1, 5. αἰτίαν An. 7, 6, 11. εὔκλειαν 33. ἀρχάς Cyr. 8, 6, 13. τραύματα Comm. 3, 4, 1. λόγον παρέχειν Cyr. 6, 1, 39. πληγὰς λαμβάνειν RLac. 6, 2. 9, 5. τυγχάνειν αἰδοῦς Cyr. 1, 6, 10. συγγνώμης Hell. 5, 4, 31. ἐπιμελείας Comm. 4, 8, 10. τιμωρίας Ven. 1, 11. — Quaedam correxerunt viri docti scribique volunt ὑπὸ σάλπιγγος Hipp. 3, 12. ὑπὸ κήρυκος 4, 9. ὑπὸ ψηφίσματος Hell. 5, 1, 5. n. ἔχων ὑπὸ τῶν ἄλλων εὔκλειαν An. 7, 6, 33. n. al.
ὑπόβασις [8]. REq. 1, 14.
ὑποβλητέος [8]. Oec. 19, 9.
ὑποβολή [3]. Cyr. 3, 2, 27.
ὑπόγλαυκος [8]. Ven. 5, 23.
ὑπογραφή [3]. Cyr. 1, 3, 2.
ἐξ ὑπογύου [3]. Cyr. 6, 1, 43.
ὑπόδειγμα [8]. REq. 2, 2.
ὑποδοχή [3]. Vect. 3, 1.
ὑποδύεσθαι. De usu verbi Xenophonteo v. Born. Conv. 4, 35. Cyr. 1, 2, 1.
ὑποθεῖν [3]. Ven. 3, 8.
ὑποθημοσύνη [5. 7]. Comm. 1, 3, 7.
ὑποκαθῆσθαι [3]. Hell. 7, 2, 5.
ὑποκαθίζεσθαι [8]. ib.
ὑποκάμπτειν [3]. Ven. 5, 16.
ὑποκαταμένειν [2]. Cyr. 4, 3, 3.
ὑποκεῖσθαι [3]. REq. 1, 2.
ὑποκνίζειν [3]. Comm. 3, 11, 3.
ὑπόκοπος [8]. Ven. 6, 25.
ὑποκορίζεσθαι [3]. Comm. 2, 1, 26.
ὑποκρίνεσθαι [5]. Comm. 1, 3, 1. dub.
ὑποκρύπτειν [2]. An. 1, 6, 19.
ὑποκύπτειν [2]. An. 4, 5, 32.
ὑπολάμπειν [3]. Comm. 3, 8, 9.
ὑπολείπεσθαι, v. Dind. Cyr. 4, 1, [19.
ὑπολοχαγός [4]. An. 5, 2, 13.
ὑπολύεσθαι [6]. RLac. 12, 6. quod ablösen interpretantur Heinrichius et Jacobus 20.
ὑπομαλακίζεσθαι [4]. An. 2, 1, 14.
ὑπομείονες Hell. 3, 3, 6, cives spartani deteriore iure, propter egestatem disciplinae puerilis expertes, homoeis inferiores, perioecis et neodamodibus potiores. Vid. Wachsmuth. Ant. gr. 1, 2, 209, qui perioecos in civitatem receptos intelligit, Herm. Ant. lac. 131 sqq. Ant. gr. 1, 48, 9. Schoem. De Spart. Hom. 23. Opusc. 1, 136. Ant. gr. 1, 220. Stein. NJbb. 83, 563.
ὑπομένειν c. dat. Hell. 5, 4, 40.
ὑπόμνησις [3]. Cyr. 3, 3, 38.
ὑπομνύναι [3]. Hell. 1, 7, 34.
ὑπόνοια [3]. Conv. 3, 6.
ὑπόξυλος [8]. Oec. 10, 3.
ὑποπέμπειν coni. Rehdantzii An. 3, 3, 4.
ὑποπίπτειν [3]. Ven. 10, 18. Correcta An. 7, 3, 29. Hell. 5, 4, 40.

ὑπόπτως [3]. ἡμῖν ἕξοιεν Hell. 2, 3, 40. activa suspicandi significatione.
ὑποσπᾶν [3]. REq. 7, 8.
ὑποστέγειν [4]. Ven. 5, 10.
ὑποστρατηγεῖν [8]. An. 5, 6, 36.
ὑποστράτηγος [8]. An. 3, 1, 32.
ὑπόστρωμα [8]. REq. 5, 2.
ὑποστρωννύναι [3]. Cyr. 8, 8, 16.
ὑποτελεῖν [3]. Hell. 1, 3, 9.
ὑποτέμνεσθαι τὸν πλοῦν Hell. 1, 6, 15. Vid. Cob. N. L. 148. 309.
ὑποτιμᾶν [3]. Apol. 23.
ὑποτρέχειν [3]. Cyr. 1, 2, 12.
ὑποτρώγειν [7]. Conv. 4, 9.
ὑπούργημα [3]. Hier. 8, 7.
ὑπουργός [3]. An. 5, 8, 15.
ὑποφείδεσθαι [8]. An. 4, 1, 8.
ὑποφέρειν τοὺς μῆνας, praetexere menses sacros, Hell. 4, 7, 2. n. ἡ τῶν μηνῶν ὑποφορά 5, 1, 29. 3, 27. ὑποφέρειν σπονδάς de caduceatore 4, 7, 3.
ὑποφεύγειν [3]. Cyr. 3, 2, 8.
ὑποφθόνως [4]. Hell. 7, 1, 26. dub.
ὑποχαλινίδιος [4]. REq. 7, 1.
ὑποχάροπος [8]. Ven. 5, 23.
ὑποχάσκειν [3]. REq. 6, 8.
ὑποχείριος coni. Dindorfii An. 2, 5, 7.
ὕποχος [7]. An. 2, 5, 7. dub.
ὑπόψαμμος [3]. Hell. 3, 2, 19.
ὑπτιαστέον [4]. REq. 8, 8.
ὑσγινοβαφής [8]. Cyr. 8, 3, 13.
Ὑστάσπης al. Ὑστάσπας Cyr. 2, 2, 15. Ibidem ὦ Ὑστάσπη in libris, ὦ Ὑστάσπα in editionibus novissimis est. Libri vel solum vel praecipue Ὑστάσπης habent, cuius loco propter vocativum Ὑστάσπα a librariis alteram formam illatam esse suspicatur G. Dind. Thes. St. 8. 512, c. Vid. L. Dind. Cyr. 2, 2, 2.
ὑστερεῖν τῆς πατρίδος Ag. 2, 1. n. τῆς μάχης An. 1, 7, 12. εἰς Ἁλίαρτον τοῦ Λυσάνδρου Hell. 3, 5, 25.
ὕστερος. ὕστεροι τῶν μετὰ Ξενοφῶντος διέβησαν An. 4, 3, 34. Hertl. Vulg. ὕστερον. ὑστέρῳ χρόνῳ Hell. 2, 4, 43. τῷ ὑστέρῳ ἔτει 7, 2, 10. 1, 1. Al. ὑστεραίᾳ. ὑστέρα ἡμέρα An. 6, 4, 9. n. Al. ὑστεραία. ἡ ὑστεραία Cyr. 8, 3, 9. τῇ ὑστεραίᾳ saepissime. τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ iterato die postero impetu Hell. 2, 1, 15. Contra praecepta Cobeti V. L. 246. N. 477. disputavit Herbst. De em. Thuc. 34 sq.
ὑφαρπάζειν [3]. Cyr. 8, 4, 16.
ὑφειμένως [8]. An. 7, 7, 16.
ὑφεκτέον [3]. RLac. 9, 5.
ὑφίεσθαι se subiicere alicuius voluntati atque ita permittere, An. 6, 6, 31. dub. Hell. 7, 4, 9. Cyr. 6, 3, 36. Comm. 4, 8, 6.
ὑφίστασθαι. ὑποστῆναι resistere cum dat. An. 3, 2, 11. n. Hell. 7, 5, 12. Quorum locorum de scriptura dubitatum est.
ὑψηλαυχενία [4]. REq. 10, 13. dub.

Verba υω. In his Xenophontis scripta non minus quam aliorum inter hellenicas quas vocant et atticas formas fluctuant. Ex quibus quae librorum auctoritatem habent percensere placet, addito quidem si qua est dubitationis signo. ὀμνύω An. 6, 1, 31. n. 7, 6, 18. Cyr. 6, 4, 6. ὄμνυμι An. 6, 6, 17. δεικνύει Cyr. 6, 1, 7. dub. δεικνύουσι An. 6, 2, 2. ἀποδεικνύουσι Comm. 1, 6, 3. ἀποκτιννύουσι Hell 4, 4, 2. 7, 4, 26. ἀποκτιννύασι An. 6, 3, 5. dub. ἀναπεταννύουσι 7, 1, 17. συμμιγνύουσι Comm. 3, 14, 5. An. 4, 6, 24. dub. ἀπολλύουσι Cyr. 4, 5, 20. RAth. 1, 16. δείκνυτε Cyr. 7, 5, 24. ἐπιδεικνύτω 3, 3, 61. 6, 4, 20. ἐπιδεικνύοι 8, 1, 32. ἀποδεικνύῃ 8, 6, 11. ἐπιδεικνύειν 8, 1, 21. Comm. 3, 11, 1. ἀποκτιννύναι Hell. 5, 4, 32.

6, 5, 7. δεικνύων Comm. 1, 3, 1. ἐπιδεικνύων 1, 2, 55. 3, 3, 10. 4, 1, 3. ἀποδεικνύς Cyr. 2, 2, 30. ἐπιδεικνύς 2, 4, 6. 8, 1, 30. 4, 15. συμμιγνύων Comm. 3, 14, 5. ἀποκτιννύς Hell. 5, 3, 2. περιπεταννύουσα Oec. 19, 18. ὀμνύοντες Conv. 4, 10. Hell. 4, 4, 5. ἐπιδεικνύοντες 6, 5, 23. dub. ἐνεπετάννυες Cyr. 1, 6, 40. ἐδείκνυε Cyr. 3, 2, 1. 8, 4, 35. ἐπεδείκνυε 1, 4, 10. dub. 3, 3, 12. dub. 8, 1, 23. προσεμίγνυε 3, 3, 60. dub. An. 6, 6, 4. Hell. 1, 7, 4. dub. Comm. 1, 1, 11. dub. 5, 6. 3, 4, 1. 9, 11. ἀπεκτίννυε Hell. 7, 3, 8. ὠμνύετε Cyr. 1, 3, 10. dub. n. ὤμνυτε An. 2, 5, 39. ἀπεκτίννυον Hell. 5, 2, 43. ἐπιδεικνύσθω Cyr. 5, 5, 20. κατεμιγνύοντο An. 7, 2, 3. dub. Formas hellenicas Cobetus et Bisschopius (Ann. ad Anab. 58) correxerunt pene omnes ad eosque Dindorfius accessit, v. ann. Cyr. 6, 4, 6. p. IX. ed. Ox., dixitque ed. 4. Lips. XII. nihil tribuendum libris formas in νω exhibentibus pro formis in νμι, nedum νεις, νει, νουσι, νοντος, denique νε.

Verbalia. ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους Comm. 3, 11, 1. ταύτην ἡμῖν χάριν ἐκτέον 2. τὸ μετὰ τοῦτο αὐτοὺς παρασκευαστέον Cyr. 7, 5, 78. dub. — Quoniam non sunt communia, Oec. 9, 5. θύρα βαλανωτῇ scribendum videtur. Neque enim scripturam βαλανωτῷ Aeschinis Eryx. 19. exemplo διδακτός, Polybii 1, 2, 7. ζηλωτός, Arriani E. A. 4, 28, 1. ἁλωτός defendi apud Xenophontem posse Hertleinius animadvertit, coll. Matth. gr. p. 307. ed. 3. Lob. Soph. Ai. p. 174. ed. 2.

Φ.

φαιδροῦν [4]. Cyr. 2, 2, 16.

φαιδρύνειν [3]. Cyr. 5, 5, 37.

φαίνειν. An. 4, 4, 9. C pr. habet πυρὰ φαίνοντα. εἴ σοι οἱ πολέμιοι φαίνοιντο Cyr. 1, 6, 43. εἰ φανείησαν εἰς τὴν χώραν Hell. 6, 5, 25. Sine discrimine φαίνεσθαι compositum cum δοκεῖν Oec. 10, 2. al.

φαλαγγομαχεῖν [4]. Cyr. 6, 4, 18.

φάλαγξ, vid. Vollbr. Anab. p. 29. Rehd. p. 27 sqq.

φάλαρα [3]. Hell. 4, 1, 39.

Φαληρικός [3]. Oec. 19, 6.

Φαληροῖ [3]. Hipp. 3, 1.

φάναι. φαμέν Cyr. 6, 1, 20. φατέ 4, 2, 13, al. ἔφατε. σύμφαθι 4, 5, 34. φαίημεν (Dind. φαῖμεν) Comm. 4, 5, 7. An. 3, 2, 23. n. Hier. 7, 7. φαίητε An. 7, 6, 23. ἔφης Cyr. 4, 1, 23, Dind. ἔφησθα, ut est 1, 6, 3. ἔφαμεν Hell. 4, 3, 2. ἔφατε An. 7, 7, 18, al. φατέ. ἐφάτην Comm. 1, 2, 33. φῇ Comm. 1, 2, 15. ἔφησαν dub. Cyr. 4, 3, 21. 6, 3, 10. Vect. 1, 1. n. φήσῃ Comm. 4, 2, 17. An. 6, 6, 15, Cob. Bissch. φῇ. φήσας Cyr. 4, 1, 22. et de eadem re aliquoties, Comm. 3, 11, 1. ἀπέφησε Cyr. 6, 1, 32. ἀπέφησα — ἀποφήσαντος 1, 6, 13. φαμένου Hell. 1, 6, 3. ἔφατο Cyr. 6, 1, 21. dub. — De ἔφη in interlocutione postposito v. Kuehn. Comm. 1, 2, 9. ἔφη — ἔφη rarius, Cyr. 1, 6, 16, ubi alterum a quibusdam deletur, 2, 2, 13. Conv. 4, 28. n. εἶπεν — ἔφη — ἔφη Oec. 17, 10. ἔφη φάναι 7, 18.

al. ἔφη aoristi loco dici negat Krueg. Anal. cr. 163. ἔφασαν insertum Hell. 3, 5, 21. ubi v. Dind. et Br. 6, 2, 6. 4, 12. 7, 1, 30. 32. 4, 40. ἔφη ipsi orationi rectae antepositum, v. Born. Conv. 4, 60. Cf. 5, 1. — Negatur φάναι esse i. q. οἴεσθαι, An. 5, 2, 31. 7, 4, 15. Hell. 6, 5, 26. 5, 4, 20. ubi φάσκειν. — Sequitur ὡς Hell. 6, 3, 7. n. ὅτι An. 7, 1, 5. dub. 6, 6, 25. dub. Cyr. 6, 1, 9. dub.

φανός [3]. RLac. 5, 7. Vid. φωτεινός.

φάος [5]. [7]. Cyr. 4, 2, 28. ubi nunc φῶς scribitur e deterioribus. φάους 9. 26. dub. Oec. 9, 3. V. ann. Comm. 4, 3, 3. Cuius loci fidem formae φωτός et φωτεινός Porsono Macedonicae visae minuunt Dindorfio scilicet illud caput suspectum habenti.

φαρμακεία [3]. Comm. 4, 2, 17.

φαρμακοποςία [3]. An. 4, 8, 21.

φείδεσθαι. τοῦ λέγειν φείδεσθαι δεῖ Cyr. 1, 6, 19. meliores εἴργεσθαι. τοῦ ἀκολουθεῖν φείσεσθε Hell. 7, 1, 24. Cob. ἀφήσεσθε. μὴ φείδου εἴ τι ἔχεις διδάσκειν Cyr. 1, 6, 35.

φέλλια [4]. Ven. 5, 18. dub.

φέρειν. Ex aoristorum formis nulla fere sine alterius vestigiis invenitur. Indicativus vero solet prioris esse, maxime tertia pluralis, Hell. 2, 1, 5. 4, 1, 27. 5, 1, 21. 6, 5, 36. 7, 2, 5. Oec. 20, 18. Cyr. 7, 1, 1. Est tamen διηνέγκομεν Oec. 9, 8. in optimis. Participii forma ab altero sumta praefertur, ἐνεγκών Cyr. 2, 2, 8, quamquam fere nusquam sine varietate est, Comm. 1, 2, 53. 2, 2, 5. 3, 6, 18. 4, 8, 1. An. 6, 5, 6. n. Imp. ἔνεγκε Comm. 3, 6, 9. προσενεγκάτω Conv. 5, 2. Opt. μετενέγκοις Cyr. 1, 6, 39. ἐνέγκοι 5, 3, 26. ἐνέγκαι Conv. 2, 3. dub. quod unum huius optativi indicium est. διενέγκειεν Comm. 3, 3, 14. dub. ὑπενέγκοιμεν 4, 3, 9. dub. n. Infinitivus est alterius, Comm. 4, 8, 2. Cyr. 2, 2, 9. Oec. 8, 22. Hell. 2, 1, 5. — οἴσει An. 2, 1, 17. οἴσεται Oec. 18, 6. pass. — Cf. Dind. Comm. 1, 2, 53. 4, 3, 9. Cob. N. 2. 495. Krueg. Stud. 2, 38. — βαρέως φέρειν c. dat. Hell. 3, 4, 9. 5, 1, 29. χαλεπῶς φ. An. 1, 3, 3. c. ἐπί et dat. Hell. 7, 4, 21. — φέρειν πιεῖν Hell. 7, 2, 9. Cf. Hertl. Cyr. 1, 3, 9. προσήνεγκαν ἐμπιεῖν Cyr. 7, 1, 1. — φέρεσθαι de successu: εν φερομένης τῆς γεωργίας Oec. 5, 17. Hell. 3, 4, 25. Ag. 1, 35. de existimatione: εὖ φερόμενος Hell. 2, 1, 6. πονήρως φ. 1, 5, 17. — μισθὸν φέρειν Oec. 1, 4. dub. 6. An. 1, 3, 21. 7, 6, 7. ἀγαθὸν φέρεσθαι Oec. 7, 27. De utroque verbi genere v. Born. Cyr. 8, 8, 10. Breit. Oec. 1, 6. Popp. Thuc. 3, 17. Cob. N. 568 sq.

φερνή [3]. Cyr. 8, 5, 19.

φεύγειν. Interdum incertum est ἔφυγον an ἔφευγον legendum sit. Cobetus prius praeferre solet. Vid. ann. Anab. 3, 2, 17.

φθάνειν. Cyr. 5, 4, 38. φθάσεις, Hertl. φθήσει. 7, 1, 19. εἰ φθάσομεν, Alt. ἢν φθάσωμεν. An. 1, 3, 14. φθάσωσι. ubi v. ann.

φθίμενος [7]. Cyr. 8, 7, 18.

φθινόπωρον [3]. Ven. 5, 9.

φθορά [3]. Cyr. 7, 5, 64.

φιδίτιον [6]. al. φιλίτιον, RLac. 3, 5. n. 5, 6. Hell. 5, 4, 28. φιδίτιον scribi iubent Herm. Antiq. gr. 1, 28, 1. Ahr. Diall. 2, 85. Cob. N. L. 728. Schoem. Antiq. gr. 1, 272, qui nova nominis notatione quasi consessus significari docet, φιλίτιον Fr. Haas.

ed. RLac. p. 119. 333. G. Dind. et C. B. Has. Thes. St. 8. 832. quosque M. Schmidt. ad Hesych. s. v. commemorat.
φιλάδελφος [8]. Comm. 2, 3, 17.
φιλαίτιος [3]. Comm. 2, 8, 6.
φιλαπόδημος [8]. Hell. 4, 3, 2.
φιλεργία [3]. Oec. 20, 26. 25. dub.
φιλεταιρία [3]. Ag. 2, 21.
φιλέταιρος [3]. Cyr. 8, 3, 49.
φίλιππος [3]. An. 1, 9, 5.
φιλίως [3]. Cyr. 6, 3, 13. [dub.
φιλογεωργία [4]. Oec. 20, 25. 26.
φιλόδωρος [3]. Comm. 3, 1, 6.
φιλόζῳος [3]. Comm. 1, 4, 7.
φιλοθηρία [8]. Cyr. 2, 4, 26.
φιλοικοδόμος [3]. Oec. 20, 29.
φιλοκέρδεια [3]. Ven. 13, 12.
φιλοκηδεμών [4]. Ag. 11, 12.
φιλόμουσος [3]. Cyr. 5, 1, 1.
φιλονεικεῖν. Accidit huic verbo et cognatis *φιλονεικία*, *φιλόνεικος*, *φιλονείκως*, ut quum diu dignitate sua frui solita essent, nuper vocabulis *φιλονικεῖν* et reliquis cedere cogerentur, iis scilicet quae quasi ab exsilio revocanda esse viderentur, etiam ut illa vitia orthographica haberi coepta sint. Maxime adiectivum *φιλόνεικος*, cuius forma *φιλονεικής* debere esse videretur, in suspicionem vocatum est cum adverbio, quod Ven. 6, 16. in uno libro est *φιλονεικῶς*. Vid. Cob. N. 691. Dind. Cyr. ed. 4. Lips. XV. Quorum virorum sententiam impugnavit Frankius Philol. Suppl. 1, 470 sqq. Cf. G. Dind. Thes. St. et Kuehn. Comm. 2, 3, 17. Scriptum in novissimis editionibus vel nullo vel exiguo librorum assensu *φιλονικεῖν* Hell. 6, 3, 16. Comm. 2, 3, 17. n. Cyr. 1, 4, 15. *φιλονικία* 2, 1, 22. 7, 1, 18. n. 8, 2, 26. 7, 12. An. 4, 8, 27. RLac. 4, 2. n. Hipp. 1, 26. *φιλόνικος* Comm. 2, 6, 5. n. 3, 4, 3. Cyr. 7, 5, 64. *φιλονίκως* 3, 3, 57. 8, 2, 14. 4, 4. Adhuc intactum mansit *φιλονεικία* Hier. 9, 6. 7. Ag. 2, 8. Oec. 21, 10.
φιλόξενος [3]. Hell. 6, 1, 3.
φιλοπάτωρ [3]. Ven. 1, 14.
φίλος. Quod semel legitur *φιλαίτερος* An. 1, 9, 29. n., semel *φιλαίτατος* iusta hoc quidem, ut videtur, auctoritate Hell. 7, 3, 8, denique item *φιλώτερος* Comm. 3, 11, 18, a Cobeto et Dindorfio in formam rarissimam ac pene incognitam *φίλτερος* et saepius inventam *φίλτατος* mutatum est. Vid. L. Dind. An. XII. Comm. 3, 11, 18. G. Dind. Thes. St. 8, 878. Cob. N. 343. Kuehn. An. 1, 9, 29. — *φίλος* et genitivum (Hell. 4, 8, 25) et dativum (6, 5, 4) secum habet. Fluctuant libri inter casum utrumque An. 7, 7, 18. ubi optimi *ὑμῖν* habent, pauci Cyr. 5, 3, 9. *ἡμῶν*. ubi Hirschigius *ἡμῖν* scribi, idemque Comm. 2, 6, 33. *αὐτοῦ* in *αὐτῷ* mutari vult. — *φίλος* et *φίλιος* saepe confusa reperiuntur. Urbes et regiones ipsae *φίλαι* dicuntur, Hell. 3, 5, 4. 4, 8, 3. 28. An. 1, 4, 2. Ag. 9, 7. Conv. 4, 64. n. *πόλεις* vel *φίλαι* vel *φίλιαι*. Illae amice animatae, hae foedere iunctae Hertleinio videntur esse. *φίλια καὶ πολέμια* Cyr. 5, 2, 21. 6, 1, 19. *τοὺς φιλίους νεκροὺς* Hell. 7, 5, 17. Al. *φίλους*. Cyr. 5, 3, 19. 4, 5, 13 (*φίλιον στράτευμα*).
φιλόσιτος [3]. Oec. 20, 27.
φιλοστοργία [8]. Cyr. 1, 4, 3.
φιλοχρηματία [1]. coni. Mehleri Conv. 4, 42.
φιλοχρήματος [3]. Conv. 4, 45.
φιλόχρηστος [8]. Comm. 2, 9, 4.
φίλως [3]. Hell. 4, 8, 5. Cyr. 6, 3, 13. dub.

φλαῦρος [3]. Cyr. 8, 2, 12.
φλοιός [3]. Ven. 9, 18.
φλυαρία [3]. An. 1, 3, 18.
φοβερός *timidus* Cyr. 3, 3, 19. Oec. 7, 25.
φόβος ἀπό Cyr. 1, 1, 5. 3, 3, 53. 6, 3, 27. Hier. 10, 3. Hipp. 8, 14. τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον An. 1, 2, 18. ὑπό 7, 2, 37. dub. n.
φοινικιστής [4]. An. 1, 2, 20.
φοινικός [2]. Oec. 8, 11.
φοῖνιξ. Nomen proprium Conv. 8, 23. et appellativum An. 2, 3, 16. exiguo librorum assensu e grammaticorum praecepto s. μιγνύναι commemorato circumflectitur.
φοίτησις [3]. Hell. 1, 6, 7.
φολιδωτός [2]. Cyr. 6, 4, 2.
φονικός [2]. Comm. 1, 2, 12.
φορβειά [3]. REq. 5, 1.
φόρος. RAth. 2, 1. 3, 2. 5. tributa ita nominantur, quae Ol. 100, 4. vel 101, 1. nomen a Callistrato inventum σύνταξις acceperunt. Harpocr. 279. Boeckh. Oec. publ. Ath. 1, 344. 450. 2, 441. Herm. Antiq. gr. 1, 172, 3. Roscher. De Thuc. 537.
φορός [3]. Hell. 6, 2, 27.
φορτηγικός [8]. Hell. 5, 1, 21.
φράγμα [1]. coni. Kiehlii Hell. 7, 1, 17.
φραγμός [3]. Ven. 11, 4.
φραστήρ [5]. Cyr. 4, 5, 17. 5, 4, 40.
φρέαρ [3]. An. 4, 5, 25.
φρεατία [8]. Hell. 3, 1, 7.
φρενοῦν [7]. Comm. 2, 6, 1. 4, 1, 5.
φρήτρα [2]. Cyr. 1, 6, 33.
φρίκη [7]. Cyr. 4, 2, 15.
φρονεῖν num recte a quibusdam crederetur i. q. μέγα φρονεῖν significare, postquam multum disputatum est a Dindorfio Anab. ed. Lips. 1825. p. 274 sqq. et Schaefero Lamb. Bos. Ell. 267. App. Dem. 1, 547. 744. 4, 380. 430 sq., postremo ille ann. ad Cyr. 8, 7, 7. n. Xenophontem φρονεῖν illa significatione dixisse negando disputandi finem fecit. — Hell. 6, 2, 39. μεγάλα φρονοῦντος optimi libri habent, ceteri μεγαλοφρονοῦντος, Cob. Bissch. Dind. μέγα φρονοῦντος. Cf. ann. ad Conv. 3, [9.
φρονηματίας [3]. Ag. 1, 24.
φροντίζειν. οὐκ ἐπιβουλευόμενον, ἀλλὰ φροντιζόμενον, μή τι πάθῃ Hier. 7, 10.
φροντιστικῶς [8]. Comm. 3, 11, 10.
φρουρά [6]. i. q. στρατιά RLac. 13, 1. 11. Hell. 2, 4, 29. φρουρὰν φαίνειν 3, 2, 23. an. al. Hipp. 6, 3. φρουρά de attica militia dicitur.
φρουραρχία [4]. Comm. 4, 4, 17.
φρουρίς [3]. Hell. 1, 3, 17.
φρύαγμα [3]. REq. 11, 12.
Φρυγία ἡ μεγάλη Cyr. 2, 1, 5. al. Phrygia minor ἡ παρ' Ἑλλήσποντον Cyr. 4, 2, 30. 8, 6, 7. ἡ πρὸς Ἑλλησπόντῳ 2, 1, 5. optimi libri. ἡ περὶ Ἑλλήσποντον 7, 4, 8. dub. n. Vid. Haas. Enc. Hal. 3, 25, 226.
φυγή, φυγάδες, Hell. 5, 2, 9.
φύειν. ὀφθαλμὼ καὶ τἄλλα ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν (ὁ θεὸς) ἀνθρώποις Comm. 2, 3, 19. Quod quum de deo soleat ἐμφύειν dici, 1, 4, 13. 16. 4, 3, 11, Cobetus ἄνθρωπος scribi vult, h. e. *a natura habet.* ἐμφύῃ Hier. 7, 3. e corr.
φυλακτήριον [3]. Cyr. 7, 5, 12.
φυλέτης [3]. Hipp. 2, 5.
φυλορροεῖν [3]. Oec. 19, 19.
φυρᾶν [3]. Hell. 7, 2, 22.
φύρδην [3]. Cyr. 7, 1, 37.
φύρειν [7]. Ag. 2, 14.
φῦσα [2]. Cyr. 1, 2, 16.
φύσημα [3]. REq. 11, 12.
φυσικός [3]. Comm. 3, 9, 1.
φυτεύειν de arboribus potissi-

mum et vitibus serendis dicitur, v. ann. Oec. 4, 21.
φυτευτήριον [3]. Oec. 19, 13.
φωνήεις [3]. Comm. 2, 7, 13. De usu huius adiectivi vid. I. Fl. Lobeck. Philol. 5, 243.
φωρᾶν [3]. Vect. 4, 21. Cyr. 3, 1, 19. dub.
φῶς, v. ann. Cyr. 4, 2, 28. Comm. 4, 3, 3. Vid. *φάος*.
φωτεινός [2]. Comm. 3, 10, 1. 4, 3, 4. Vocabulum a Porsono ad Macedonum tempora detrusum suspectum fuit Dindorfio, vid. *φάος* et ann. ad Comm. locum posteriorem, ut priore loco invitis libris *φανά* scriberet, altero *φωτεινός* relinqueret ut loco suspicioso.

X.

χαλεπαίνειν. *χαλεπαίνεσθαι* Cyr. 5, 2, 18. *χαλεπανθῆναι* 3, 1, 38. An. 4, 6, 2. Quod Lobeckio Phr. 36. displicuit.
χαλίνωσις [4]. REq. 3, 11.
χαλκεύειν [3]. Comm. 4, 2, 22.
Χαλκηδών. Formam *Καλχηδών* praeferunt Dindorfii, Guilelmus Thes. St. 8. 1265, b. c., Ludovicus Hell. 1, 3, 2. Libri fluctuant, quos in re dubia, quum antiquior forma *Χαλκηδών* vulgari sermone et apud recentiores scriptores, fortasse iam apud Xenophontem in alteram mutari coepta esset, fideliter sequendos, Hell. 1, 3, 2. 9. *Καλχηδών* scribendum esse demonstravit E. de Leutsch Mus. Rhen. 1833. 1, 130. Vid. Goettl. Arist. Polit. 323. Popp. et Kuehn. An. 6, 6, 38. Lob. Pathol. 528.
χαλκίον Oec. 8, 19. Quae Conv. 7, 4. emendatio Cobeti, REq. 12, 7. vulgata scriptura est. Idque postulat G. Dind. Thes. St. s. v. Alii *χαλκεῖον*.
χάλκωμα [3]. An. 4, 1, 8.
χαμηλός [8]. REq. 1, 3.
χαμόθεν [2]. Hell. 7, 2, 7. Scr. *χαμᾶθεν*.
χαρίεις. Neutrum est An. 3, 5, 12, ubi libri *χάριεν*, Cyr. 1, 4, 13, ubi variant. Scribunt vero *χαρίεν* antiqua praecepta secuti.
χάρις. *χάριτα* Hell. 3, 5, 16. dub. n. Quod Ionum et poetarum est. Dicitur vero *ἀποδοῦναι χάριν* aut *χάριτας*.
χαριτία [4]. Cyr. 2, 2, 13.
χαρμονή [7]. Cyr. 1, 4, 22. Hier. 1, 25. dub.
χαροπός [3]. Ven. 3, 3.
χάσκειν [7]. REq. 10, 7.
χαυνότης [2]. Oec. 19, 11.
χειμερινός [3]. Comm. 3, 8, 9.
χειμών. *ἐν χειμῶνι* Cyr. 1, 6, 2. *ἐν τῷ χειμῶνι* 8, 8, 17. *χειμῶνος* Conv. 2, 18. Cyr. 8, 5, 2. 5, 4, 6. dub. ubi omissa praepositione *ἐκ* sunt qui genitivum *procellae tempore* interpretentur, ut est Soph. Ai. 1143.
χεῖν [3]. Oec. 16, 11.
χείρ. *μετὰ χεῖρας* Ag. 2, 14.
χειρόμακτρον [3]. Cyr. 1, 3, 5.
χειρομύλη [4]. Cyr. 6, 2, 31.
χειρονομεῖν [3], Conv. 2, 19.
χειροπληθής [3]. An. 3, 3, 17.
χειροποίητος [3]. An. 4, 3, 5.
χειροτονεῖν [3]. Hell. 6, 2, 11.
χειροτονία [3]. RAth. 1, 2.
χελώνη [3]. Hell. 3, 1, 7.
χηλή [3]. An. 7, 1, 17.
χήν [3]. An. 1, 9, 26.
χθαμαλός [7]. Comm. 3, 8, 9.
χθές An. 6, 4, 18. Cyr. 6, 3, 11. ubi v. Dind. 7, 5, 43. *ἐχθές* Cyr. 7, 5, 53.

χιλιαρχία [3]. Cyr. 4, 1, 4.
χιλιοστός [3]. Cyr. 2, 3, 6.
χιλοῦν [4]. An. 7, 2, 21.
χιών coni. Blanii Ven. 5, 31.
χλαμυδουργία [4]. Comm. 2, 7, 6.
χλανιδοποιία [4]. ib.
χλανίς [1]. Trypho apud Ammon. Differ. 146. Xenophonti tribuit ratione loci Comm. 2, 7, 6. habita.
χλιδαίνειν [4]. Conv. 8, 8.
χλιδή [3]. Cyr. 4, 5, 54.
χλόη [3]. Oec. 17, 10.
χλούνης [1]. De hoc Comm. de fragm. 2. p. 294. scripsi: Apud schol. Hom. Il. 9, 539. Bekk. quod est *Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι*, non Xenophontem, sed Xenophanem, fortasse in Sillis, nominatum esse et *γένος τι ἀκρίδων* scriptum existimat G. Hermann. Opusc. 5,12. coll. Theocr. 10, 18. Vid. Heinr. Hes. Scut. 168. Heil. 611.
χοή [7]. Cyr. 3, 3, 22.
χοῖνιξ [3]. An. 1, 5, 6.
χοίρειος [3]. An. 4, 5, 31.
χορηγικός [3]. Hier. 9, 11.
χορικός [3]. Comm. 3, 4, 5.
χοροποιός [3]. Ag. 2, 17.
χρή — *δεῖ* dub. Conv. 4, 48. n.
χρῄζειν [5]. [7]. Cyr. 2, 1, 18. al.
χρῆμα de hominum multitudine cum quodam contemtu dictum, *σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα* Cyr. 2, 1, 5; vid. Bernh. Synt. 52; de cervo *καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα* Cyr. 1, 4, 8. *χρήματα* merces Hell. 1, 6, 37.
χρηματίζειν RAth. 3, 1. al. De quo verbo quae in Lexico Xenophonteo sunt ab Al. Bakio De rep. Ath. p. 232. corriguntur.
χρηματιστέον [4]. RLac. 7, 3.
χρηματιστής [3]. Oec. 2, 18.
χρηματιστικός [3]. An. 6, 1, 23.
χρηματοποιός [3]. Oec. 20, 15.
χρῆν [3]. *χρῆσαι* Comm. 3, 11, 18. De imperfecto *χρῆν* et *ἐχρῆν* v. Kuehn. Comm. 1, 2, 17.
χρῆσθαι. *κεχρῆσθαι* Cyr. 3, 1, 30. quod 8, 2, 23. Comm. 1, 2, 9. n. REq. 4, 5. tanquam praesens quibusdam dici videtur, v. Kuehn. Comm. l. c. Hertl. Cyr. l. c. qui ita exprimi dicit immer brauchen, haben, negatur a Dindorfio Cyr. ib. — *χρῆσθαι ἑαυτῷ se gerere* Ag. 2, 25. — *χρῆσθαι νυκτὶ ἅπερ* (Dind. *ὅσαπερ*) *ἡμέρᾳ* Hell. 6, 1, 15. *ὅσαπερ* Cyr. 1, 5, 12. Ag. 6, 6. *ὅσα* RLac. 5, 7. — In duplicis dativi structura *ὡς* additi et non additi exempla v. ann. Comm. 1, 2, 56. 2, 1, 12. *Habere* cum uno dativo Symp. 2, 10. Cyr. 3, 2, 4. 4, 4, 7. — *χρῆσθαι τῷ θυμῷ* coniectura Heroldi An. 7, 1, 25. — Formula se in fidem victoris permittentium: *παραδιδόασι σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι ὅ τι βούλονται* Hell. 2, 4, 37. — De consuetudine obscena RLac. 2, 13. Comm. 1, 2, 29. Conv. 8, 35.
χρήσιμος. Est quidem Comm. 3, 8, 8. *οἰκίας χρησίμους*. Sed quod libri Oec. 3, 10. habent *ἡλικίαι, αἳ χρήσιμαί εἰσι* quo minus retineatur, nihil impedit optimorum scriptorum usus. Vid. ann.
χρησίμως [3]. Cyr. 8, 5, 9.
χρησμολόγος [3]. Hell. 3, 3, 3.
χρησμῳδεῖν [3]. Apol. 30.
χρηστήριον [3]. Cyr. 7, 2, 15.
χρίειν. *κεχρῖμέναι* Cyr. 7, 5, 22. *ἐκέχριτο* 7, 1, 2. Libri *σ* habent. V. Lob. Soph. Ai. 325. Alienas vero ab Atticis formas *σ* habentes notaverunt Cobetus V. L. 85. 126 sq. N. 455. 608. Bischopius Ann. An. 53. Dindorfius Cyr. 7, 5, 22. ed. 4. Lips. IX. G. Dind. Thes. St. s. v. *χρίω*. Eadem ratio est substantivi.

χρῖμα An. 4, 4, 13. et Conv. 2, 4. Libri *χρίσμα*. Krueg. *χρῖσμα*.
χρόνος. *ὀλίγου χρόνου* Cyr. 1, 4, 28. quod RAth. 3, 11. est *ἐντὸς ὀλ. χρ.* — *πολλοῦ χρόνου* longo tempore interiecto, An. 1, 9, 25. Ag. 2, 23. per longum tempus RAth. 2, 5. — *διὰ χρόνου* post longius temporis intervallum Cyr. 1, 4, 28. 5, 5, 41. Comm. 2, 8, 1. 4, 4, 5. Interdum RAth. 3, 5. Ven. 5, 3. Raro Oec. 9, 10.
χρύσειον [3]. Hell. 4, 8, 37.
χρυσοειδής [3]. Cyr. 7, 1, 2.
χρυσόζυγος [7]. Cyr. 8, 3, 12.
χρυσοῦς. Quod solutae formae exemplum Lobeckius Phr. 207. affert Ages. 5, 5, n. nunc *πάντα χρυσᾶ* legitur, ut sine librorum varietate *χρυσῆ* est Comm. 3, 8, 6. *χρυσῆν* Hell. 7, 1, 38. *χρυσᾶς* Cyr. 5, 2, 7. *χρυσᾶ* 7, 2, 19. al. — *χρυσοῦς inauratus* Cyr. 6, 4, 2. An. 1, 2, 27. 8, 29. 5, 3, 12.
χρυσοχοεῖν [3]. Oec. 18, 9.
χρώς, *χροός* [2]. Ven. 5, 31.
χωλεύειν [3]. Hell. 3, 3, 3.
χῶμα [3]. Hell. 2, 3, 46.
χώρα in eorum numero vocabulorum est, quae Batavi quidam mirifice insectantur, An. Hell. Cyr. 22 locis. Qua de re dictum est s. v. Ellipsis. Intactum mansit An. 4, 8, 22. Hell. 5, 4, 38. 62. V. ann. Cyr. 3, 3, 18. — *ἐν χώρᾳ illico*, an Ort und Stelle, *ἐν χώρᾳ αὐτοῦ μαχόμενος ἀποθνήσκει* Hell. 4, 8, 39. 2, 20. ubi v. Breit. 5, 10.
χωρικῶς [2]. Cyr. 4, 5, 54.
χωρίτης [3]. Hell. 3, 2, 31.
χωριτικῶς [8]. Cyr. 4, 5, 54.
χῶρος [7]. [8]. *ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει* Oec. 5, 4. *praedium* ib. 9. 11, 18. Vect. 4, 50.

Ψ.

ψάλιον [3]. REq. 7, 1.
ψαύειν [7]. Comm. 1, 4, 12.
ψεκάς [2]. Ven. 5, 4.
ψέλιον secundum libros antiquiores et meliores ubique restitutum pro *ψέλλιον* aut restituendum esse dicit Dindorf. Thes. St. 8. 1854, [b.
ψευδαγγελία [8]. Hipp. 5, 8.
ψευδαυτόμολος [4]. Hipp. 4, 7.
ψεύδειν Cyr. 1, 5, 13. Hell. 4, 4, 10. *ψεύδεσθαι* c. gen., *οὐκ ἐψεύσθησαν τῆς ὥρας* Hell. 7, 1, 16. *οὐκ ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος* 5, 24. *ἐψεῦσθαι ἑαυτῶν* Comm. 4, 2, 26. *διεψευσμένοι τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως* 27.
ψευδοβοήθεια [8]. Hipp. 5, 8.
ψευδομαρτυρεῖν [3]. Comm. 4, 4, 11.
ψηλαφᾶν [3]. REq. 2, 4.
ψηλάφημα [8]. Conv. 8, 23.
ψῆξις [4]. REq. 5, 3. 10.
ψῆφος. Articulum Cyr. 1, 3, 17. omittunt libri optimi, 2, 2, 21. unus. — *ψήφους φέρειν, διαφέρειν, ἀναφέρειν*, v. ann. Conv. 5, 8 sq. ubi *ἀναφ.* dixi esse ordine suffragari vel calculos colligere, in *διέφερον* autem, quod Schaeferus et Cobetus postulant, praepositionem duce Westermanno Comm. de iurisiurandi iudicum Ath. formula 3, 9. in eo cerni addidi, quod optionem facit atque potestatem in diversas partes discedendi.
ψιλός. *οἱ ψιλοί* Hell. 1, 2, 2. An. 5, 2, 12. 16. a cetratis distinguuntur. Alibi cetrati leviter armatis accensentur, ut Hell. 2, 4, 33. Vid. Goell. Thuc. 2, 79. Rehd. Anab. 1, 31. [libris comprobata.
ψιμύθιον scriptura Oec. 10, 2. 7.

ψύλλος [6]. Conv. 6, 8. ubi homo Syracusanus ex sua dialecto hanc formam retinuisse Cobeto videtur N. 634. Al. *ψύλλα*.
ψυχαγωγεῖν [3]. Comm. 3, 10, 6.
ψύχειν [3]. *ψυχθῆναι* Ven. 5, 3.
ψυχή. *ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος* An. 7, 7, 43. *ἀσπάσασθαι ἐκ τῆς ψυχῆς* Oec. 10, 4. Quod quum alias sine articulo dicatur, v. Valck. Theocr. 2, 61, Theophr. Char. 17. (*ἀπὸ ψυχῆς φιλεῖς*), Meinekio Philol. 14, 404. articulus offensioni fuit. Sed Aristoph. Nub. 86. scripsit vir egregius: *Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς*. Vid. Eberh. ZGW. 1865. 6, 500. *ὅλῃ τῇ ψυχῇ κεχαρίσθαι* Comm. 3, 11, 10.
ψωραλέος [8]. Cyr. 1, 4, 11.

Ω.

ὦ ad vocativum non addi, ubi increpantis sit oratio, non alloquentis, opinio est Bornemanni Cyr. 2, 2, 7. ed. Lips. nec raro in simplici alloquio omitti, ad 5, 3, 18. Videndus idem ad Conv. 4, 53. Comm. 1, 3, 12. Omitti particulam in acriore alloquendi ratione, complures loci testantur, *ἄνδρες* An. 6, 5, 21. 23. 7, 6, 20. n. Vid. ann. Cyr. 1, 6, 35. *ὦ πρὸς θεῶν* Cyr. 6, 2, 15. ubi *ὦ* a Dindorfio in *ὢ* mutatum est.
ᾠή [7]. Ven. 6, 19.
ὠθεῖν. *ὠσθεὶς* Ven. 10, 18. Castal. *ὠθείς*. *ἐξωσθῆναι* Hell. 4, 3, 12. *ἐξεώσθησαν* ib. et 2, 4, 34. e corr. *ὠθεῖται αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως* An. 3, 4, 48. dub.
ὠθισμός [3]. An. 5, 2, 17.
ὠμοβόειος [5]. [7]. An. 4, 7, 22. 26. 7, 3, 32. Al. *ὠμοβόινος*. Libri fluctuant.
ὠμός. *τούτους καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν* An. 4, 8, 14. *καὶ ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν* Hell. 3, 3, 6. Est imitatio Homericorum locorum.
ὠμότης [3]. Cyr. 4, 5, 19.
ὠμῶς [3]. Vect. 5, 6.
ὠνεῖσθαι. Passive dicta *ἐωνεῖτο* REq. 8, 2. dub., v. ann. 3, 7, *ὠνηθῆναι* Comm. 2, 7, 12. Vect. 4, 19. 20. 35. — Absolute *ὠνουμένους ζῆν* An. 7, 3, 13. al. — *ἐκ Κορίνθου* Hell. 7, 2, 17. *πόρρωθεν* 2, 1, 27. Cf. An. 1, 5, 10.
ὠνή [3]. Vect. 3, 12.
ὠνητής [3]. Oec. 2, 3.
ὥρα Comm. 4, 3, 4, ut iam Hindenburgius docuit, non est vicesima quarta diei pars, loco quidem suspicioso.
ὡραία coni. Cobeti Hell. 6, 2, 13.
ὡραιότης [8]. Oec. 7, 43.
ὡς multa habet communia cum *ὅτι*, quod vid. — De *ὡς* c. participio v. ann. An. 1, 3, 6. *ὡς ἐμοῦ ἰόντος οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε*. Sequitur *οὕτω* etiam Cyr. 1, 6, 11. 8, 4, 22. 7, 10. — Cyr. 7, 4, 46. *ὡς μὴ ὑστερίζειν δέον* pro inf. c. *ὡς* vel *ὥστε*. 3, 2, 8. — *ὡς* c. dat. part. dictione militari Hell. 1, 2, 1. dub. attractione Cyr. 5, 2, 24. — *ὡς* consecutivum c. ind. Hell. 6, 1, 14. dub. 15. dub. ubi antecedit *οὕτως*. 4, 1, 33. dub. 4, 16. 5, 4, 22. An. 6, 1, 5. dub. 7, 6, 23. dub. Cyr. 5, 4, 11; c. inf. Hell. 5, 2, 38. dub. 6, 1, 13. Cyr. 4, 2, 8. 8, 4, 35. 5, 1. 7, 27. Hier. 10, 1. Hipp. 6, 1. Apol. 16, antecedente *οὕτως* Cyr. 2, 1, 11. 4, 2, 13. 8, 1, 27, sequente acc. c. inf. Cyr. 5, 2, 5. 8, 8, 11. An. 5, 6, 12. Ag. 2, 7. —

ὡς finale c. inf. adiuncta maxime consequentiae notione Hell. 1, 6, 20. 5, 2, 38. dub. An. 1, 5, 10. 8, 10. dub. 3, 4, 25. dub. 5, 7, 18. Cyr. 1, 1, 2. 2, 8. 6, 4, 16. 8, 5, 1. RLac. 5, 3. dub. 8. dub. REq. 4, 3. dub. 12, 11. Oec. 11, 13. Quam coniunctionem fuerunt qui consilii vim habere negarent, ut Kruegerus An. 1, 8, 10; sed consecutionis cum consilii notione coniunctae significationem inesse rati recentiores editores ab emendandi conatibus abstinere coeperunt, ut An. l. c. 3, 4, 25. 5, 7, 18. atque ubi nullus liber adstipulatur 4, 3, 29. Pertinent huc etiam locutiones ὡς εἰπεῖν Hell. 7, 2, 2. Oec. 3, 4. 12, 8. ὡς ἐν ὑμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι Conv. 4, 25. ὡς συνελόντι εἰπεῖν Hier. 9,10. ubi cod. D. συνελόντα. Ag. 5, 3. ὡς ἐν βραχεῖ εἰπεῖν 7, 1. aliae. Addentur haec: ὡς c. inf. post verba dicendi Cyr. 3, 1, 22. docendi Hell. 7, 5, 14. reputandi 3, 4, 27. 6, 5, 24. Cyr. 8, 1, 25. recordandi An. 7, 5, 8. dub. nuntiandi Cyr. 2, 1, 23. Hell. 3, 4, 11. dub. sperandi Hell. 6, 5, 42. dub. n. ὡς μή c. inf. post verba cavendi Hell. 2, 3, 33. Cyr. 8, 7, 27. Quibus in locis aliquot sunt, ubi ὡς particulae recte tribuas explicationis vel declarationis aliquam significationem, ut etiam Hier. 10, 4. Oec. 11, 6. Hell. 3, 4, 27. 6, 1, 13. Atque ut ea structura nonnunquam neglectae cuiusdam orationis speciem praebet, ita ὡς additum ipsam anacoluthiam efficit Cyr. 1, 6, 5. — ὡς post verba metuendi, μὴ φοβοῦ ὡς ἀπορήσεις Cyr. 5, 2, 12. 6, 2, 30. Vect. 4, 32. n. — φάναι ὡς Hell. 6, 3, 7, quod unum idemque dubium exemplum est. — ὡς ἄν c. opt. non consilium aut finem, sed modum et rationem significat, RLac. 6, 1. n. REq. 9, 1. 3. al. Hipp. 1, 6. Cyr. 1, 2, 5. ubi v. Hertl. — ὡς pro ἤ Hell. 2, 3, 16. dub. n. — ἢ ὡς incertum Ven. 1, 4. Certiora Cyr. 4, 2, 47. 6, 2, 12. An. 1, 5, 8; post comparativum c. inf. Cyr. 2, 4, 3. 6, 3, 22. 4, 17. Comm. 1, 4, 10. — ὡς δή c. part. rem fictam indicat, Hell. 1, 7, 8. 5, 4, 3. Conv. 8, 4. Cyr. 5, 4, 4. 7, 4, 3. Aliter comparatum Cyr. 6, 2, 4. Vid. Born. Conv. l. c. Idque in solo ὡς inest Hell. 4, 3, 14. 5, 8, 23. 7, 5, 20. Cyr. 2, 4, 17. 8, 1, 42. Comm. 1, 1, 5. 4, 2, 17. al. — ὡς ἐμῇ δόξῃ Vect. 5, 2. dub. n. — θεὸς ὥς Ven. 1, 6. coni. Valckenarii. — ὡς εἰ pro ὡς bis composuit Xenophon cum numeralibus Hell. 1, 2, 9. 2, 4, 25. — ὡς praepositionis de rebus inanimatis positae tria exempla Doederleinius Symb. phil. Helvet., ubi 303 sqq. de ea praepositione agit, p. 316. attulit Hell. 5, 1, 25. Comm. 2, 7, 2. An. 6, 2, 13. Quae dubia sunt omnia, atque etiam minoris fidei Cyr. 5, 3, 12. n. Vid. Born. et Kuehn. Comm. l. c. Buechs. Hell. 2, 4, 38. — Coniungitur ὡς cum aliis praepositionibus, πρός Cyr. 1, 5, 11. Hell. 2, 4, 38. n. An. 4, 3, 21; περί Hell. 5, 4, 14; ἐν Cyr. 7, 5, 25. dub. An. 4, 3, 31; ἐπί Hell. 1, 6, 5. dub. al.; εἰς, v. Hertl. Obss. Hell. 2, 22; neque usquam supervacaneum esse demonstrat Tillmanns Misc. cr. (Cliv. 1862) 4.

ὥς. καὶ ὥς, *vel sic*, uno loco certum Cyr. 6, 1, 17, dubium Hell. 5, 1, 18. n.; ceteri loci, ubi in-

terpretes hanc formulam dicendi extra consuetum usum inferre conati sunt, ut Zeunius An. 2, 5, 39, Bornemannus 6, 5, 22. Comm. 3, 1, 4, atque etiam solum ὥς, ut Hindenburgius Comm. 1, 4, 8, Bothius An. 6, 6, 23, etiam magis dubii sunt. Est vero hoc in laconica oratione Hell. 3, 3, 2. dub. Frequentius *οὐδ' ὥς*, *ne sic quidem*, An. 1, 8, 21. 3, 2, 23. 6, 4, 22. Hell. 2, 4, 35. 7, 2, 3. 4. Cyr. 3, 3, 11. 4, 2, 40. Oec. 2, 4. Idque volebat Cobetus Hell. 5, 2, 4. ubi est *οὐδ' οὕτω*, quod est etiam An. 4, 8, 3. Cyr. 3, 2, 16. dub. *μηδ' οὕτω* REq. 6, 8.

ὥcπερ in comparatione eodem quo res comparata casu positum, de qua re vid. Bernh. Synt. 300, dativo Conv. 1, 4. Cyr. 1, 4, 15, accusativo An. 4, 5, 32. Cyr. 5, 2, 28. Similis attractio vocis *οἷόνπερ* Cyr. 2, 1, 22. *οἵων* 8, 1, 12. Nominativus non absoluta structura est post acc. Cyr. 5, 5, 33. post dat. 8, 4, 21. — *ὥσπερ siquidem* Hell. 5, 1, 18. 2, 28. 35. — *ὥσπερ γε*, qua in coniunctione *γέ* particula tolli similitudinis significationem dicit Klotz. Devar. 2, 1, 312, Conv. 4, 17. Cyr 1, 6, 34. 2, 1, 27. 3, 9. — *ὥσπερ* post *ὁ αὐτός* An. 1, 10, 10. ubi Hertl. comparat Dem. 8, 14. 9, 33. — *ὥσπερ* iniuria correctum Hell. 2, 3, 16.

ὥcτε. *ὕδωρ ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι* Comm. 3, 13, 3. *ὀλίγοι ἐσμὲν ὥστε ἐγκρατεῖς εἶναι* Cyr. 4, 5, 15. dub. Cf. Comm. 3, 5, 17. Cyr. 5, 2, 4. — cum ind. et inf. coniunctum quid differat, potest vel unus locus An. 2, 2, 17. docere. Cf. Comm. 1, 3, 5. — c. inf. fut. Cyr. 5, 5, 30. dub. ubi v. Born. An. 3, 5, 11. dub. — c. imp. Cyr. 1, 3, 18. Conv. 4, 16. — tanquam apodosin efficiens Hell. 7, 5, 18. — Dicitur de eventu proposito: *ea conditione ut*, Hell. 5, 3, 14. 6, 1, 10. Cyr. 3, 1, 35. 2, 16. An. 2, 6, 6. 5, 6, 26. Comm. 2, 7, 6. — E consuetudine structurae *ὥστε οὐ* et *ὥστε μή* duos locos excipiendos esse putaret Hertleinius Obss. Hell. 1, 39 sq., Hell. 6, 2, 6. Comm. 4, 8, 1, nisi negatio ibi ad *ἐθέλειν* et ad *ὀλίγῳ* pertineret. Neutrum est Hell. 7, 2, 13, ubi *μή* potuit. — Dicitur *ὥστε* supervacaneum esse, post *παρακαλούμενοι* Cyr. 2, 1, 19. post *ψηφίζεσθαι* 2, 20. post *συνερεῖ* 22. post *ἐμέλησεν* 6, 3, 19. Cf. positum post *γίγνεσθαι* An. 5, 6, 30. Hell. 5, 3, 10. Cyr. 8, 2, 2.

ὠτειλή 7. An. 1, 9, 6.

ὠφελεῖν. Futurum pass. nisi Oec. 2, 8. Ven. 12, 1. atque etiam Comm. 1, 6, 14. non magnam habet a libris commendationem formae *ὠφελήσεσθαι*, verum etiam ubi exigua est, ut Comm. 3, 3, 15. 7, 9. 11, 3. Cyr. 3, 2, 20. n., aut nulla, ut Comm. 2, 7, 8, a Cobeto et Dindorfio restituitur. Vid. Kuebner. Comm. 1, 1, 8. Frank. Philol. Suppl. 1, 459. — *ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος* usum habet frequentem et iustum. *ὑπό* est Comm. 2, 9, 8. 10, 3. Hier. 10, 4.